www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	♦	၁၉၄/၂၀၀၄(၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	♦	၂၉၈/၂၀၀၄(၃)
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	♦	ကိုဆန်း
ထုတ်ဝေသူ	♦	ဦးလှိုင်ဝင်းမိုး (၀၃၉၀၀) ၇၇/ခ၊ ၃၈လမ်း။ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ပုံနှိပ်သူ	♦	ဦးထွန်းလင်း (ဖိုး၀-ပုံနှိပ်တိုက်) ၁၄၀၊ ၄၅-လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊
အတွင်းဖလင်	♦	ကိုသန့်မိုး
စာအုပ်ချုပ်	♦	ကိုတင့်အေး (လှိုင်)
ပုံနှိပ်ခြင်း	♦	တတိယအကြိမ်၊ ၂၀၀၄-ခုနှစ်၊ မေလ
အုပ်ရေ	♦	၅၀၀
တန်ဖိုး	♦	၅၀၀ ကျပ်

နိဒါန်း

၁၉၁၄-၁၈ ခုနှစ်များအတွင်း ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်စဉ်က မက်ဆိုပိုတေမီယာ စစ်မျက်နှာသို့ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အမှုထမ်းခဲ့ကြသူများအနက်၊ မြန်မာပြည်သို့ ခေတ္တ ပြန်လာခိုက်၌ မိုတာဘုတ်နစ်မြုပ်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးရရှာသော ဂျမဒါ မောင်မောင်အကြောင်းကို သတင်းစာဖတ်ရှုသူများ မှတ်သားမိကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေ ဂျမဒါကိုကိုကြီးမှာ ဂျမဒါမောင်မောင်နှင့် တစ်နစ်တည်း အတူစစ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့၍ မက်ဆိုပိုတေမီယာ စစ်မျက်နှာသို့ တစ်သုတ်တည်း အတူလိုက်ပါ သွားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ကိုကိုကြီးမှာ မော်လမြိုင်သား တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ပဲခူးဘာတာရုံ စားပွဲခန်းတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ပထမအကြိမ် တွေ့ဆုံဖူးသည်နောက်၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စာပေးစာယူ ပြုလုပ်၍ စစ်မြေပြင်အရပ်တွင် ၎င်းကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များနှင့် ခွန့်စားခန်းများကို ဝတ္ထုသွားအနေဖြင့် သူရိယမဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားထည့်သွင်းခဲ့ဖူးလေပြီ။ ကိုကိုကြီးမှာ စစ်ပြေငြိမ်းသည့်နောက် 'မြေတိုင်း' မှူးအုပ်အလုပ်ကိုရရှိ၍ ဉာဏ်နယ်ထိုနယ် စသည်တို့တွင် လေးငါးနှစ်မျှ အမှုထမ်းခဲ့သေး၏။ သို့ရာတွင် မဟုတ်မခံတတ်သော သဘောနှင့် သတ်ချင်ပုတ်ချင်ရန်ဖြစ်ချင်သော သဘောသည် ၎င်း၏အဖွဲ့တွင် ပင်ကိုသန္တေမှ မျိုးစေ့ပါခဲ့သည်အတွက်၊ စစ်မှုထမ်းခြင်းအားဖြင့် ပြုစုပျိုးထောင် ပေးသ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကဲ့သို့ဖြစ်နေရကား အထက်အရာရှိများနှင့် သင့်မြတ်သည်မရှိဘဲ၊ မိမိအပေါ် ၌ စီးပိုးမောက်မာသော ဝန်ထောက်များ၊ အရေးပိုင်များကို ထိုးမည်ကြိတ်မည်ဟု တကဲကဲ ပြင်ဆင်နေခဲ့၏။

ကိုကိုကြီးသည် အစိုးရဘက်တွင် အမှုထမ်းခြင်းအားဖြင့် မိမိအဖို့ ကြီးပွားထွန်းကားရန် နည်းလမ်းမရှိနိုင်ကြောင်းကို သိမြင်၍ အမှုထမ်းသက် ၄-နှစ်စေ့သောနေ့တွင် လခအပြည့်နှင့်ခွင့်လေးလ ခံယူပြီးနောက်၊ အခြားသော အလုပ်အကိုင်အပေါက်အလမ်းများ စုံစမ်းရှာဖွေသောငှာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆင်းသက်လာခဲ့၏။ ကိုကိုကြီးမှာ စုံထောက်ဦးစံရှား၏ စဉ်းစားဆင်ခြင်နည်းများကို မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖတ်ဖူးသဖြင့် "ဤသူကား စင်စစ်တွေ့ဆုံ နည်းခိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပေတည်း" ဟု စိတ်ထဲ၌ မှတ်တမ်းတင်ထားသည့်အတိုင်း၊ ရန်ကုန်သို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဦးစံရှား၏ နေအိမ်သို့ သွားရောက်လည်ပတ်လေ၏။ ကိုကိုကြီးသည် ဦးစံရှားအား ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ရသောအခါတွင် စာထဲ၌ ဖတ်ရှုခန့်မှန်းရဖူးသည်ထက်ပို၍ ကြည်ညိုစိတ်၊ တပည့်ခံလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေ၏။ ဦးစံရှားကလည်း ကိုကိုကြီး၏ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ကို အထူးတလည် ချီးမွမ်းလောက်အောင် မရှိခြားသော်လည်း သူရသတ္တိကို ချီးမွမ်းတတ်သော ဝါသနာရှိသည်တစ်ကြောင်း၊ သူရသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသူတစ်ယောက်ကိုမြင်လျှင် သိတတ် အကဲခတ်တတ်သော ဉာဏ် ပါရမီရှိသည်တစ်ကြောင်းကြောင့် ကိုကိုကြီးကိုမြင်လိုက်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ ဤသူငယ်ကား ဆရာကောင်းနှင့်တွေ့ရလျှင် ဧကန်မုချ တိုင်းပြည်တွင်ကျော်ကြားဦးမည့် လူတစ်ယောက်ဟူ၍ အကဲဖြတ်လိုက်လေ၏။ ယင်းသို့ဖြစ်ရကား၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေကိုကိုကြီးမှာ 'အချိုရှာ သကာနှင့်တွေ့' ဟူသောစကားပုံအလားကဲ့သို့ ဦးစံရှားထံ နည်းနာခံယူရင်း၊ ၎င်း၏ လက်ထောက်အဖြစ်နှင့် အလုပ်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။ အခွင့်စေ့ ကုန်သောအခါတွင်လည်း ကိုကိုကြီးသည် မြို့အုပ်

အလုပ်ကို လက်မခံတော့ဘဲ ရာထူးမှ တစ်ခါတည်း နုတ်ထွက်လိုက်လေ၏။

ဦးစံရှားလက်ထောက်အဖြစ်နှင့်အလုပ်လုပ်ရခြင်းသည် မြို့အုပ်အလုပ်ကဲ့သို့ ငွေဝင်မှန်ပါ၏လောဟု အမှန်မပြောနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်တို့နေထိုင်သွားလာပုံကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်ရမည်ဆိုသော်၊ ဝန်ထောက်တန်းစားလူများထက် အောက်ကျ နောက်ကျမရှိပါပေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကိုကိုကြီးကမူ၊ ငွေဝင်များခြင်းသည် ပဓာနမဟုတ်၊ (ပဏ္ဍိတာနုဥသေဝနာ) ပညာရှိသောလူကို မှီဝဲဆည်းကပ် ရခြင်းအားဖြင့် မင်္ဂလာတရားတော်နှင့်ညီညွတ်၍ မိမိ၌လည်း အသိအလိမ္မာ ပညာ တိုးတက်သောကြောင့် ကျေနပ်လှသည်ဟူ၍ ပြောသံကြားရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စုံထောက်ဦးစံရှား ဝတ္ထုများကို ကြိမ်ဖန်များစွာရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ၊ များစွာသော အဖြစ်အပျက်တို့မှာ ဦးစံရှားကိုယ်တိုင် ကြံခဲ့ရသည် မှန်သော်လည်း ဤမဒါကိုကိုကြီးမှာလည်း ဦးစံရှား၏ နည်းနာနိဿရည်းအားဖြင့် မည်မျှလောက် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်ကို အောက်ပါ အဖြစ်အပျက်များအားဖြင့် ထင်ရှားစေလိမ့်သတည်း။

ရွှေဥဒေါင်း

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးကောင်းသွားခရီးသည်ကြီး

ချမ်းအေးသောနတ်တော်လအတွင်း တစ်နေ့သော နံနက်ခင်း အချိန်တွင် စစ်ကိုင်း၊ မြစ်ကြီးနား မီးရထားသည် နဘားဘူတာရုံမှ မြစ်ကြီး နားဘက်သို့ ဆန်တက်ခုတ်နှင်လျက်ရှိ၏။ မီးရထားကျော်လွန်လာသည် မှစ၍ မြန်မာအစစ်မဟုတ်သည့် လက္ခဏာနှင့် ၎င်းတို့ပြောစကားများမှာ တစ်ဘူတာထက် တစ်ဘူတာ 'ဝဲ' သည်ထက် ဝဲ၍ လာခဲ့ရာ၊ နဘားဘူတာ ကိုကျော်လွန်မိသောအခါတွင်မူကား မြန်မာစကားထက် ရှမ်းစကားပြော သူ ခရီးသည်များက 'ပြောက်ကျား ပြောက်ကျား' ပေါ်ထွက်လာ၍ မော်လူး မော်ဟန်စသော ဘူတာရုံများသို့ရောက်သောအခါတွင် လွယ်အိတ်၊ ခမောက်၊ ဘောင်းဘီပွ၊ ငွမ်းထိုးအကျီစသည့် အဝတ်အစား နှင့် အသုံးအဆောင်များသည် မီးရထားတွဲထိုင်းတွင် လွှမ်းမိုးစ ပြုလာ လေ၏။ အချို့ဘူတာများ၌ ခရီးသည်များသည် မီးရထားဆိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်၊ သားနှင့်အဖ၊ မောင်နှင့်နှမ လက်တွဲကာထိုမှ ဤမှ ဟစ်ခေါ် ပြေးလွှားလျက် မီးရထားထွက်သွားမည်စိုးသဖြင့်၊ တံခါးကိုဖွင့်ရန် သတိမရနိုင်ဘဲ၊ ပြတင်းပေါက်များမှ တိုးလျှိုးကျော်လွှားခါ ဝင်လာကြ သည်များ တွေ့မြင်ရသည်မှာ ပြုံးရယ် ကြည်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းလှပေ၏။ ထိုသို့သော ခရီးသည်များသည် မီးရထားပေါ်သို့ရောက်သောအခါ၌ လည်း ထ, လိုက်၊ ထိုင်လိုက်၊ ကုန်း လိုက်၊ ကွလိုက်၊ အပြင်သို့ကြည့်လိုက်၊ တန်းပေါ်သို့ တက်လိုက်နှင့် ဂနာမငြိမ်အောင် ဖြစ်နေကြပုံများကို

www.burmeseclassic.com

ယောက်သဖြင့် မီးရထားဖြင့် ခရီးသွားဖူးခြင်းမှာ ထိုအကြိမ်သည် ပထမအကြိမ်ဖြစ်တန်တူပေ၏။

နတ်တော်လမှာ ဆောင်းရာသီဖြစ်သည့်ပြင်၊ ၄င်းအရပ်ဒေသမှာ အေးချမ်းသော ဒေသဖြစ်၍ ပြတင်းပေါက်များမှ လေတဖြူးဖြူးတိုက်ဝင်လျက်ရှိရကား ခရီးရှည်စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ခရီးသည်များသည် ရှမ်းခရီးသည်သစ်များ၏ ဆူညံသောအသံကြောင့် စိတ်ရှုပ်သော လက္ခဏာနှင့် ကွေးလျက်အိပ်သော စောင်ခြုံများထဲမှ ဦးခေါင်းထောင်၍ ကြည့်ကြ၏၊ အချို့မှာ ခရီးဝေးသည့်လက္ခဏာနှင့် တစ်ဖက်သို့စောင်းကာ ဆက်လက်၍ အိပ်ပျော်ဖို့အရေးကိုလက်လျှော့ပြီးလျှင်မျက်စောင်းထိုးကာ ဆေးပေါ့လိပ်ကာဖြင့် အိပ်ရာမှ ထထိုင်လိုက်ကြလေ၏။ ရှမ်းခရီးသည်များကမူ မည်သူ၏ ညည်းညူခြင်းကိုမျှ ဂရုစိုက်ဟန်လက္ခဏာမရှိဘဲ၊ ဘူတာ၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သော မိမိတို့၏ မိတ်ဆွေများအား လှမ်းခေါ်ဟစ်အော်ခဲ့ နှုတ်ဆက်လျက် ရှိကြလေ၏။

နဘားဘူတာသို့တိုင်အောင် မီးအိမ်များ၏ အလင်းရောင်ဖြင့် ခုတ်နှင်လာခဲ့ရသော မီးရထားမှာ နဘားဘူတာတွင် မီးအိမ်များသိမ်းယူပြီးနောက် ဆီးနှင်းများ အတွက်ကြောင့် အုံ့မှိုင်းမှိုင်း ဝေဆိုင်းဆိုင်းရှိနေသည့်အလင်းရောင်တွင် 'စမ်းတဝါးဝါး' တွား၍ သွားရသည့်အဟန်ဖြင့် မရွံ့မရဲ ခုတ်နှင်လျက်ရှိ၏။

တစ်ခုသော တတိယတွဲတစ်တွဲ၌ ခရီးသည်တစ်စုတို့သည် မော်လူးဘူတာသို့ မီးရထားဆိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း ငါးကြော် အစရှိသည့် လူကြမ်းများကြိုက်တတ်သောအစာအာဟာရများကို ဝယ်ယူစားသောက်ကြပြီးနောက် မိမိတို့၏သေးငယ်ပေကျံသော အိပ်ရာလိပ်ကလေးများကို လိပ်သိမ်းချည်နှောင်စပြုကြလေရာ၊ ၄င်းတို့၏ ညှိဖျင်းသောအဝတ်အစားများကိုကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် မိုးကောင်းမြို့တွင် အလုပ်လုပ်သည့်ကျောက်တူးသမားများဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ပေ၏၊ တစ်ခု

ဇသော ထောင့်၌ကား ပုလိပ်သား နှစ်ယောက်တို့သည် ဘူတာရုံမှ ပုလင်းဖြင့်ထည့်၍ဝယ်ခဲ့သော ကာကာလက်ဖက်ရည်နှင့် နံပြားမုန့်များကို မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်လျက်ရှိကြ၏။ ကျောက်တွင်းတူးသမားများက ၄င်းတို့နှစ်ယောက်အား ရံဖန်ရံခါ စောင်းငဲ့ကြည့်ရှုပုံနှင့်အချင်းချင်း တီးတိုးစကား ပြောကြပုံများကိုထောက်သော် ကျောက်တွင်းတူးသမားများသည် ပုလိပ်များအပေါ်၌ မြွေသတ္တဝါလိုသဘောထားသည့် အလားကဲ့သို့ ရွံရှာခြင်းနှင့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောယှက်စပ်ဖက်လျက်ရှိနေဟန်တူပေ၏၊ အခြားသောထောင့်တစ်ထောင့်၌ကား မည်သူနှင့်မျှ အရောဝင်လိုသည့်လက္ခဏာ မရှိဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း ခွဲခြားလျက်ပါလာသော ခရီးသည်တစ်ယောက် ရှိပေ၏။

အဆိုပါခရီးသည်မှာ အသက်အရွယ် ၃၀-ခန့်ရှိ၍ ဖျတ်လတ်သွက်လက်သော အမူအရာနှင့်လည်းကောင်း၊ ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ မွန်ရည်သန့်စင်သော ရုပ်လက္ခဏာနှင့်လည်းကောင်း၊ ပြည့်စုံပေ၏။ နဂိုအားဖြင့် ခပ်လတ်လတ်ရှိသော ၄င်း၏အသားမှာ အရပ်လေးမျက်နှာ သွားလာဖန်များသဖြင့် နေစားသည့် အတွက်ကြောင့် ချိပ်ရောင်သဖွယ် ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်းရှိနေလေ၏၊ ၄င်း၏ မျက်လုံးများမှာအလွန်တရာကြည်လင် တောက်ပစူးရှထက်မြက်လှ၍ မည်းနက်သော မျက်လုံးများ၏ အောက်တွင် အရောင်တဖျပ်ဖျပ်ထွက်လျက်ရှိရာ နှစ်သိမ့်သောအခါတွင် ချစ်ခင်ဖွယ်ကောင်းသလောက် မာန်တင်းသောအခါတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှပေ၏။ သို့ရာတွင် ကျဲကော်ကိုင်းနက်နှင့် ဝိုင်းစက်သော မျက်မှန်ကြီးသည် မျက်လုံးက စူးရှသောအရောင်ကိုကွယ်ဝှက်ဖုံးအုပ်ထားတတ်ရကား ရံဖန်ရံခါ ထိုသူ၏ ခက်ထန်တင်းမာသောစိတ်သဘောကို မြင်ရသူတို့ မရိပ်မိနိုင်အောင် ဖုံးကွယ်၍ ထားတတ်ပေ၏။ ထိုသူ၏ကြံ့ခိုင်သော မေးရိုးကြီးများသည် လည်းကောင်း၊ ပါးလွှာတင်းမာသောနှုတ်ခမ်းများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် လည်းကောင်း၊ အလွယ်တကူနှင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်၍မရနိုင်သော စိတ်သဘောကို ကြော်ငြာသကဲ့သို့ ထင်ရှားစေသည့်ပြင် သူ၏အလိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုကျင့်ဝံ့သော သူတို့မှာလည်း မြွေပေါက်ကို ကျီစားသောသူကဲ့သို့ ဘေးရန်နှင့် တွေ့ဖို့ ပြင်ဆင်ထားရမည်ဖြစ်၏။

ခရီးသည်သည် 'သာမို' ဘူးနှင့်ထည့်၍ ဆောင်ခဲ့သောကော်ဖီနှင့်ဘီစကွတ်မုန့်နှစ်ခုကိုစားသောက်ပြီးနောက်၊ ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်၍ အပြင်သို့မျှော်ကြည့်လေ၏။ ယမန်နေ့ကမူကား၊ ပြတင်းပေါက်မှ မျှော်ကြည့်တိုင်း အသီးအနှံတို့ဖြင့် ဝင်းဝင်းထိန်လျက်ရှိသော လယ်ပြင်များကို မျက်စိတဆုံး တွေ့မြင်ရလေရာ ယခုနေရာ၌မူ မြင့်မားသော တောင်ကြီးများသည် ရထားလမ်းနှင့်ကပ်ချည်တစ်ခါ၊ ခွါချည်တစ်လှည့်နီးလိုက်ဝေးလိုက်ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

စမ်းချောင်းများမှာလည်း ကိုက်တစ်ရာခန့် ကျော်လွန်သည့်အခါတိုင်း မီးရထားလမ်းအောက်မှ ငုပ်လျှိုးစီးဆင်းကြရလေရာ၊ ချောင်းကူးတံတားများကို ကူးကျော်သည့် အခါတိုင်း 'ဝေါခနဲ-ဝေါခနဲ' အသံများသည် ခရီးသည်များအား အိပ်ချင်အောင် သိပ်ပေးသကဲ့သို့ ငြိမ့်ငြေ့ဖွယ်ကောင်းလှပေ၏။

ထူးခြားသော ထိုခရီးသည်သည် ပြတင်းပေါက်မှ ဝင်လာသည့်ထူရှအေးမြသော လေကိုမခံလိုသည်နှင့် ပြတင်းတံခါးကို ချထားလိုက်ပြီးလျှင် အင်္ကျီအိတ်သို့ လက်နှိုက်၍ ဆေးတံအမှတ်နှင့် ဆွဲထုတ်လိုက်ရာတွင် ဒန်ရောင်တစ်လက်လက်ထွက်နေသော ခြောက်လုံးပြူး အငယ်စားတလေးထွက်ပေါ်လာလေ၏။ ခရီးသည်သည် သေနတ်ကို ကပျာကယာပြန်ထည့်၍ အခြားအိတ်မှ ဆေးတံတစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူတာဆေးထည့်ပြီးနောက် သောက်ဖွာလျက်ရှိနေစဉ် ၎င်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်လျက်ရှိသော ကျောက်တွင်းတူးသမား ခပ်ရွယ်ရွယ်တစ်ယောက်သည်သေနတ်ကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် စကားစပ်၍ မေးလေ၏။

ကျောက်တွင်းသမား။ ။'ဘယ့်နှယ်လဲမိတ်ဆွေ၊ သေနတ်တွေဘာတွေနဲ့ပါလား'

ခရီးသည်။ ။(မမြင်လိုသည်ကိုမြင်သွားသဖြင့် ခပ်ရှုန့်ရှုန့်အမူအရာနှင့်)

'ကျုပ်လာခဲ့တဲ့နေရာက ဆိုးတယ်ဗျ။ ဒင်းမရှိမဖြစ်ဘူး'

ကျောက်။ ။ကြားဖူးပြီလားဗျာ။ အနယ်နယ်က လူဆိုးတွေစုနေတဲ့အရပ်ပေ့ါ။ ဒါထက် ဒီဘက်ဆီအရင်က ရောက်ဖူးသလား'

ရိုး။ ။'မရောက်ဖူးဘူး'

ကျောက်။ ။'ခင်ဗျား ဘယ်မှာဆင်းမလဲ'

ရိုး။ ။'မိုးကောင်းမှာဆင်းမယ်'

ကျောက်။ ။'ကြာကြာနေဖို့လား'

ရိုး။ ။'ဟုတ်ကဲ့ အဆင်သင့်ရင် နေဖို့ပဲ။ ဘာကြောင့်လဲ'

ကျောက်။ ။'တွင်းငယ်မှာ ခြောက်လုံးပြူးရှိမှ ပြီးရင်မိုးကောင်းမှာ ၁၂ လုံးပြူးလိုလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားရောက်တော့သိလိမ့်မယ်ဗျာ။ ဒါထက် ခင်ဗျားက အစိုးရဘက်ကလား'

ရိုး။ ။'ခြောက်လုံးပြူးကြောင့် မေးတာလား။ စစ်စရိတ်အတွက် ငွေချေးနိုင်ရင် ဘယ်သူမဆို သေနတ်ကိုင်နေရတဲ့ခေတ်ပဲဗျ။ ကျုပ်က အစိုးရဘက်က မဟုတ်ပါဘူး။ တိုလီမိုလီ တွေ့ကရာအလုပ်လုပ်တဲ့လူ ဆိုပါတော့ဗျာ'

ကျောက်။ ။'အခုဘာကိစ္စနဲ့ လာခဲ့သလဲ'

ရိုး။ ။'လယ်ရင်းပတ်ရင်း ဆိုပါတော့ဗျာ။ ဒီဘက်ပိုင်းဆီမှာ အလုပ်အကိုင်ပေါတယ်ကြားလို့ စုံစမ်းမဲလားလို့ပါပဲ'

ကျောက်။ ။'ဒီအရပ်အကြောင်း ခင်ဗျားတို့ဆီက ဘာမှမကြားခဲ့ဘူးလား။

ရိုး။ ။'ထူးထူးခြားခြားမကြားပါကလားဗျာ။ ဘာကြောင့်လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်။ ။ 'ဟိုရောက်တော့ကြားပါလိမ့်မဗျာ။ မိတ်ဆွေများရှိသလား'

ရိုး။ ။ 'ခုတော့မရှိသေးဘူးပေါ့။ သို့သော် မိတ်ဖွဲ့ဖို့အဆက်တွေကျုပ်မှာပါပါတယ်'

ကျောက်။ ။ 'ဘယ်လိုအဆက်လဲ'

ရိုး။ ။ 'ကျုပ်က 'ဆတ်ဆတ်ကြဲ' ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကလားဗျ။ ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းသားတွေရှိရာအရပ်မှာ မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖို့ဘာခက်တာလဲ'

ထိုစကားကိုကြားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကျောက်ဘွင်းသမားသည် အနီးရှိ ခရီးသည်များဘက်သို့ ဖျတ်ခနဲလှမ်း၍ကြည့်လိုက်၏။ အခြားခရီးသည်များမှာ ၎င်းတို့အချင်းချင်း စကားလက်ဆုံဝင်နေကြသည့် လက္ခဏာနှင့် ဆူညံစွာပြောဆိုလျက်ရှိကြရာ ပုလိပ်သားနှစ်ယောက်မှာလည်း ဝမ်းဗိုက်တောင့်သည်နှင့် အိပ်ချင်သည့် လက္ခဏာနှင့် ငိုက်မျည်းကာ ပါလာကြသည်ကိုတွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအခါ ကျောက်တွင်းသမားသည်ခရီးသည်အနီးသို့ တိုးကပ်လာ၍ အခြားသူများဘက်သို့ ကျောခိုင်းလျက် လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ်ပြီးလျှင် 'မှန်းစမ်း မှန်းစမ်း' ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါခြောက်လုံးပြူးနှင့် ခရီးသည်သည် မိမိ၏လက်နှစ်ဖက်ကို ထိုနည်းအတူ ဆန့်ထုတ်ပြီးနောက် တစ်ယောက်၏လက်ဝဲလက်သည် တစ်ယောက်၏ လက်ယာ လက်နှင့်ထိတွေ့ဆုပ်ကိုင်လျက် သုံးကြိမ်သုံးခါတိုင်အောင် ဆွဲယမ်းလှုပ်ခါကြလေ၏။

၎င်းနောက် ကျောက်တွင်းသမားသည် မိမိလက်ယာလက်ကိုလက်ဝဲမျက်ခုံးသို့ပြောင်း၍ လက်နှစ်ချောင်းဖြင့် ဖိနှိပ်ထားလေရာ၊ ခရီးသည်သည်လည်း မိမိ၏ လက်ဝဲလက်ကို လက်ယာမျက်ခုံးသို့မြှောက်၍ လက် နှစ်ချောင်းနှင့် ဖိနှိပ်ထားလေ၏။

ကျောက်။ ။ 'ဆတ်ဆတ်ကြဲနဲ့ အာဇာနည်ဟေ့'

ခရီး။ ။ 'မြန်မတိုင်းဌာနီ ရှာမှရှားဟေ့'

ကျောက်။ ။ 'တော်ပြီ၊ စိတ်ချရပြီ။ ကာလက လူညာတွေပေါလေတော့ ပြောတိုင်းယုံလို့ မဖြစ်ဘူး။ စုံစမ်းရသေးတယ်မိတ်ဆွေရဲ့။ ကျုပ်နာမည် မောင်သီဟတဲ့။ ဂိုဏ်းနံပါတ် ၃၄ မှတ်ထားနော်'

ရိုး။ ။ 'ကျုပ်နာမည် မောင်တောက်ထွန်းပါတဲ့။ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်နဲ့ စောစောစီးစီးတွေ့ရတာကံကောင်းလိုက်တာဗျာ'

ကိုသီဟ။ ။'ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းသားတွေ တော်တော် ပေါသားတပဲ၊ မြန်မာတစ်ပြည်လုံးမှာ ကျုပ်တို့မြို့လောက်ဒီဂိုဏ်းထွန်းတဲ့နေရာ ခပ်ရှားရှားနေလိမ့်မယ်။ လူပုံက ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်နဲ့ဟိုဆီမှာ အလုပ်မရနိုင်တာ အံ့ဩပါရဲ့ဗျာ'

ကိုတောက်ထွန်း။ ။ 'အလုပ်တော့ ပေါသားပေါ့ဗျာ'

ဟ။ ။ 'ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်ထွက်လာခဲ့သလဲ'

ထွန်း။ ။ (ငိုက်မျည်းနေသော ပုလိပ်သား နှစ်ယောက်ကိုမေးငေါ့လျက်)'ဘာကြောင့် ကျုပ်ထွက်လာခဲ့တယ် ဆိုတာ ဟောဟိုငနဲတွေတော့ သိပ်သိချင်မှာပဲ'

ဟ။ ။ 'ရာဇဝတ်မှုနဲ့ ပတ်သက်လို့လား'

ထွန်း။ ။'ဒါပေါ့'

ဟ။ ။ 'နှစ်ကြီးမှုလား၊ နှစ်ကလေးမှုလား'

ထွန်း။ ။'စုံလို့ပဲဗျ'

ဟ။ ။ 'ဇီဝိန်ခြွေမှုသလား'

ထွန်း။ ။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်တွေ့ခါရှိသေး။ ဒီလောက်လျှောက်မေးနေတာဘယ့်နှယ်လူလဲခင်ဗျား'

ကိုတောက်ထွန်းသည် ရုတ်တရက်မီးတလက်လက်ထွက်သကဲ့သို့ပြောင်လက်လှစွာသော မျက်လုံးများဖြင့် ကိုသီဟကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာ။ ။ 'စိတ်မရှိနဲ့ မိတ်ဆွေ။ ကူညီစရာရှိ ကူညီလိုတဲ့သဘော ဖိုနဲ့ မေးမြန်းပါ။ ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းသားတွေက ပုလိပ်နဲ့ ကြပ်ကြပ်မတည့် လေလေ ကြည်ညိုတဲ့လူ ပေါလေလေပါ မိတ်ဆွေရဲ့။ ဒီအတွက် ဘာမှ မပူပါနဲ့။ ဒါထက် မိုးကောင်းရောက်တော့ ဘယ်သူ့အိမ်မှာ တည်းမလဲ'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် အင်္ကျီအိတ်တွင်းမှ စာ တစ်အိတ်ကိုထုတ်ယူ၍ အတွင်းစာရွက်ကို ကြည့်ပြီးနောက် . . .

ထွန်း။ ။ 'ဦးပေါ်သစ်တဲ့။ စာရေးစာချီလုပ်တဲ့ လူတွေ ထမင်း လာစားကြတဲ့အိမ်ဆိုပဲ။ ကျုပ်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ညွှန်လိုက်တာ ပဲ။ ကျုပ်နဲ့တော့ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ ခင်ဗျားကော သိသလား'

ဟာ။ ။ 'သိတော့ မသိဘူးဗျာ။ ကြားဖူးသလိုလိုတော့ ရှိတာ ပဲ။ ကျုပ်က မိုးကောင်းကင်မှာနေတာ မဟုတ်ဘူး။ မိုးညှင်းဘူတာမှာ ဆင်းရမယ်။ သို့သော် ဂိုဏ်းသားချင်းမို့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တစ်ခု လမ်းညွှန် လိုက်မယ်။ မိုးကောင်းရောက်လို့ အရေးအကြောင်းရှိရင် ဆရာကြီး ဦးမိုး ကြီးဆီ သွားဖြစ်အောင်သွားလေဗျို့။ ဒီနယ်မှာ သူဂိုဏ်းအုပ်ပဲ။ မိုးကောင်း မြို့မှာတော့ အပ်ကျတာတောင် သိတဲ့လူတစ်ယောက်ပေါ့။ ကိုင်း ကိုင်း ကျုပ်ဘူတာလည်းရောက်လာပြီ။ တစ်နေ့နေ့တော့ တွေ့ကြဦးမှာပေါ့။ ကျုပ်ပြောတာ မမေ့နဲ့နော်။ ဘာအရေးရှိရှိ ဦးမိုးကြီးဆီသွားဖြစ်အောင် သွားနော်'

ထွန်း။ ။ 'ကောင်းလှပါပြီမိတ်ဆွေ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

- ကိုသီဟသည် မိုးညှင်းဘူတာရုံသို့ မီးရထားဆိုက်ရောက်လာ သည်နှင့် ကိုတောက်ထွန်းအား နှုတ်ဆက်၍ အထုပ်ကလေးကိုထမ်းကာ ရထားပေါ်မှ ဆင်းသွားလေ၏။ ရထားထွက်ပြီးသည့်နောက်၊ ကိုတောက် ထွန်းသည် ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်၍ အပြင်သို့မျှော်ကြည့်ရင်း ပါလာစဉ် 'ဟေ့ ဆရာ ဘာငိုင်နေသလဲ၊ ရပ်ရွာကိုလွမ်းလို့ အတွင်းဆွေး ဆွေးနေ မှတ်တယ်။ ဘယ်ထိအောင် သွားမလို့လဲ' ဟု နောက်နားမှကပ်၍ မေးသံ

ကြားသည်နှင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ပုလိပ်သားနှစ်ယောက် အနက် တစ်ယောက်သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ နောက်ရှိထိုင်ခုံပေါ်တွင် ဒိုင်ယာရီ မှတ်တမ်းများ လှန်လှော ဖတ်ရှုနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းက ခပ်သုံ့သုံ့မျက်နှာထားနှင့် 'မိုးကောင်းမှာ ဆင်းမယ်လို့ ဘာကြောင့် မေးသလဲ'

ပုလိပ်။ ။ 'မျက်နှာစိမ်းလို့ မမြင်ဖူးလို့ မေးတာပါမိတ်ဆွေ'

ထွန်း။ ။ 'လူတွေ့တိုင်း ခင်ဗျားမြင်ဖူးရမယ်လို့ ချည်းအောက် မေ့ရအောင် ခင်ဗျားက ဘာမို့လဲ'

ပုလိပ်။ ။ 'မိုးကောင်းသားမှန်ရင် ကျုပ်ကိုမမြင်ဖူးတဲ့လူ ခပ် ရှားရှားပဗျာ။ ဟုတ်ဘူးလား မှန်းသက်တင်'

ပထမပုလိပ်။ ။ 'ကျုပ်တို့အလုပ်က တစ်ရပ်သားမျက်နှာစိမ်း တစ်ယောက် မိုးကောင်းဆင်းတာမြင်ရင် သတိပေးဖို့ ဝတ္တရားရှိလို့ပါ မိတ်ဆွေ။ မိုးကောင်းမှာ ဆင်းမှာဖြင့် ခုနင်က မောင်သီဟတို့ လူစုကို ကြပ်ကြပ်သတိထားဗျနော်။ ဒီအရပ်က ဒိပြင်အရပ်နဲ့ မတူဘူး။ လူပေါင်း သူပေါင်း သိပ်ပြီးသတိထားရတယ် မိတ်ဆွေရဲ့'

ထွန်း။ ။ 'လူမြင်ကာ ရှိသေး။ ငယ်သူငယ်ချင်း မှတ်လို့ ဆုံးမဩဝါဒတွေ ပေးလိုက်ရတာနဲ့၊ သတိပေးလိုက်ရတာနဲ့'

ပထမပုလိပ်။ ။ 'စိတ်မရှိပါနဲ့ မိတ်ဆွေ'

ထွန်း။ ။ 'ခုမှသိတဲ့လူချင်း မိတ်ဆွေ မစမ်းပါနဲ့။ ခင်ဗျား တို့လူစုတွေနဲ့ မိတ်ဖွဲ့ဖို့ ကျုပ် အလိုမရှိပါဘူး'

ဒုတိယပုလိပ်။ ။ခက်ရပလေကရို့။ လျှော်တွင်းနစ်ဆိုတာလို ဖြစ်နေပါပြီကော။ ကျုပ်တို့က မိုးကောင်းမြို့အကြောင်း မသိရှာသေးတဲ့ သူမို့လို့ ဝတ္တရားအတိုင်း သတိပေးမိတာပါဗျာ'

ထွန်း။ ။ 'ကျုပ်က မိုးကောင်းမြို့အကြောင်း မသိပေမယ့် ခင်ဗျားတို့လူစုအကြောင်းတော့ ကောင်းကောင်းသိတယ်ဆရာတို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်ဗျားတို့လူစုဟာ အရပ်တိုင်းမှာ ဒီအစားမျိုးချည်းပဲ။ ဘယ်နေရာမှ ကောင်းတယ်လို့မရှိဘူး။ ဖါသာလဝါနေချင်တဲ့ လူလည်းမနေရဘူး။ သတိပေးရတာနဲ့၊ အကြံပေးရတာနဲ့၊ သိပ်ရှုပ်တဲ့ လူစုတွေပဲ ခင်ဗျားတို့'

ပထမပုလိပ်။ ။'ဘယ်သူက ရှုပ်တယ်ဆိုတာ မကြာခင်သိကြပါလိမ့်ထင်ပါရဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျာပုံပန်းကြည့်ရတာ လက်ရွေးစင်ထဲကနဲ့တူပါရဲ့။ မဟုတ်တော့မှလွဲရော'

ဒုတိယပုလိပ်။ ။'မလွဲပါဘူး မှန်းသော်ဒါ။ ကျုပ်လည်း ဒီလိုပဲ အကဲခတ်မိပါတယ်။ ဧကန္တပါပဲ'

ငင်းနောက် ပုလိပ်သား နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ယောက်ကို ကိုတစ်ယောက်ကြည့်တာ ပြုံးစိစိလုပ်နေကြလေ၏။

ထွန်း။ ။'ဘယ့်နှယ်လူလဲခင်ဗျား။ ကျုပ်ကိုခင်ဗျားက သူငယ်နှပ်စားအရွယ်ကလေး အောက်မေ့လို့ ဆုံးမသွန်သင်နေရတာလား။ လာမရှုပ်စမ်းနဲ့ဗျာ။ ကိုယ့်ကိုသြဝါဒမတောင်းဘဲနဲ့ သြဝါဒပေးခြင်းဟာ အင်မတန်ရိုင်းတယ်ဆိုတာ ဒီလူနားမလည်ဘူးမှတ်တယ်။ ဖယ်စမ်းဗျာ ဟိုနားသွား'

ဟု ခပ်ကျယ်ကျယ်ငေါက်ငန်းပြောဆိုလိုက်သောအခါ အခြားခရီးသည်များသည် အချင်းချင်းစကားပြောနေကြရာမှ ဦးခေါင်းထောင်ကာ ကိုတောက်ထွန်းကို လှမ်း၍ ကြည့်နေကြလေ၏။

ပုလိပ်သားနှစ်ယောက်တို့မှာ ကောင်းစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အကြံပေးခြင်းကို ထိုမျှလောက်စိတ်တိုရလေသလောဟု အံ့သြငေးမောလျက် ကြည့်နေကြလေ၏။

ထွန်း။ ။'ဘာလက်ရွေးစင်လဲ။ ဘာစကားလဲ။ ရိသဲ့သဲ့နဲ့။ ခင်ဗျားတို့ လူစုတွေကို ကျုပ်ကကြောက်လိမ့်မယ်မှတ်သလား။ မိုးကောင်းရောက်ရင် ဦးပေါ်သစ်အိမ်မှာ ကျုပ်တည်းမယ်။ တွေ့ချင်ရင် ဘယ်အခါမဆို လာခဲ့ကြ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့လူစုကို ကြောက်လို့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး

လုပ်နေမယ်မထင်ကြနဲ့။ နေ့လာလာ ညလာလာ ကျုပ်အမြဲရှိတယ် နားလည်ကြလား'

ကိုတောက်ထွန်းသည် အသံကျယ်စွာနှင့် ငေါက်ငန်းပြောဆိုလိုက်သောအခါ အနီးရှိ ခရီးသည်များသည် ပုလိပ်သားများအား ထိုကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာပြောဆိုသည့်အတွက် နှစ်သက်အားရသောမျက်နှာထားများနှင့် ကြည့်နေကြလေရာ၊ ပုလိပ်သားနှစ်ယောက်တို့မှာမူ 'သဘောအတိုင်းပေါ့ဆရာ' ဟု ဆိုလိုသော မျက်နှာထားများနှင့် ဦးခေါင်းညိတ်ကြပြီးနောက်၊ အချင်းချင်းစကားပြောနေကြလေ၏။

အတန်ငယ်ကြာလတ်သော်၊ မီးရထားသည် မိုးကောင်းဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်လာသဖြင့် ခရီးသည်များသည် အထုပ်အပိုးများ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ပြင်ဆင်ကြပြီးနောက် ထန်းခေါက်ဖါတန်းလန်း၊ အိပ်ရာလိပ်တန်းလန်းနှင့် ရထားပေါ်မှ ဆင်းသက်ကြလေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ လက်ဆွဲသားရေအိတ်တစ်လုံးကို လက်တစ်ဖက်တွင် ဆွဲလျက် အခြား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အိပ်ရာလိပ်ကို ပွေ့၍ ရထားပေါ်မှ ဆင်းတော့မည်အပြုတွင် ကျောက်တွင်းတူးသမား ခရီးသည် တစ်ယောက်က ကိုတောက်ထွန်း၏ လက်မောင်းကို ကိုင်ဆွဲလျက် 'အားရလိုက်တာဗျာ။ ဒီလူစုတွေကို ခင်ဗျားပြောပုံကြားရတာ ကျွန်တော်တို့က သိပ်အားရတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့အထဲက ဒီလိုဘယ်သူမှမပြောဝံ့ဘူး။ ဝမ်းသာလိုက်တာခင်ဗျာ။ ပေးပါခင်ဗျာ့အိပ်ရာလိပ်ကို ကျွန်တော်ထမ်းခဲ့ပါမယ်၊ ဦးပေါ်သစ်အိမ်ကို ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ကျွန်တော်လဲ အဲဒီလမ်းက သွားမှာပါပဲ။ သွားပါ သွားပါ ရှေ့ကသွားပါ။ ကျွန်တော်နောက်က လိုက်ပါမယ်' ဟုပြော၍ ကိုတောက်ထွန်း၏ အိပ်ရာလိပ်ကို လှမ်းယူထမ်းပိုးလေ၏။

ဘူတာရုံမှ ထွက်ကြမည်ပြုသောအခါ အခြားခရီးသည်များသည် မိတ်ဆွေဖွဲ့လိုဟန် မျက်နှာထားနှင့် ကိုတောက်ထွန်းအား နှစ်သက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားရစွာ ကြည့်နေကြလေရာ ခရီးသည်ကိုတောက်ထွန်းမှာ မိုးကောင်းမြို့သို့မဝင်ရသေးမီကပင် မဟုတ်မခံတတ်သည့် ဒိတ်ဒိတ်ကြဲ အာဇာနည်တစ်ယောက်အနေဖြင့် နာမည်ရစပြုခဲ့လေပြီ။ ကိုတောက်ထွန်းသည် ၎င်း၏မိတ်ဆွေသစ်နှင့်အတူ ဘူတာရုံမှ ထွက်လာကြသောအခါ မီးရထားပေါ်မှ ဆင်းလာသောခရီးသည်များသည် ဘူတာမှ ကြိုဆိုနေသော မိမိတို့မိတ်ဆွေများအား ကိုတောက်ထွန်း၏ လျှမ်းလျှမ်းတောက် စိတ်သဘောအကြောင်းကို လက်လီချ၍ ပြောပြနေရစ်ကြလေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းနှင့် ကျောက်တွင်းသမားသည် မြို့တွင်းမှ ဖြတ်သွားရ၍ ဆင်ဝင်နှင့် တိုက်ခံအိမ်ကြီးတစ်ဆောင်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ-

ကျောက်။ ။ 'ဟောဒါ အသင်းတိုက်ပဲ ခင်ဗျ။ ဦးမိုးကြိုးက ဒီမှာလူကြီးပဲ'

ထွန်း။ ။ 'ဦးမိုးကြိုးဆိုတာ ဘယ်လို လူစားမျိုးလဲ'

ကျောက်။ ။ 'ဘယ့်နှယ်၊ ခင်ဗျားမကြားဖူးဘူးလား'

ထွန်း။ ။ ကြုံကြုံစည်စည်ဗျာ။ ခုမှရောက်တဲ့လူက ဘယ်မှာကြားဖူးနိုင်ပါ့မလဲဗျ'

ကျောက်။ ။ 'သူ့နာမည်က နိုင်ငံကျော်နေတဲ့ နာမည်ပဲခင်ဗျ။ သတင်းစာတွေထဲမှာ သူ့အကြောင်း ခဏခဏ ပါနေတာပေါ့'

ထွန်း။ ။ 'ဘယ့်အတွက် ပါရတာလဲ'

ကျောက်။ ။ (တီးတိုးသံနှင့်) 'ဟိုအမှုဒီအမှုအကြောင်းနဲ့ပေါ့ခင်ဗျာ'

ထွန်း။ ။ 'ဘာအမှုများလဲဗျာ'

ကျောက်။ ။ 'ဒီနယ်မှာ ဘာမှုမှမရှိဘူးခင်ဗျ။ အာဇာနည်အသင်းမှုတစ်ခုပဲရှိတယ်။ ဖြစ်လေသမျှ သူတို့လူစုချည်းပဲ'

ထွန်း။ ။ 'သူတို့လူစုက လူတွေဘာတွေသတ်ဖို့ ဦးမလေး

ဘူးဟုတ်ကဲ့လား။ သတင်းစာတွေထဲမှာတော့ တစ်ခါနှစ်ခါ ဖတ်လိုက်ရဖူးတယ်'

ကျောက်။ ။ (ထိတ်လန့် အံ့သြသောမျက်နှာထားနှင့်လမ်းပေါ်တွင် တန့်ရပ်ခါ ငေးကြည့်လျက်) 'တိုးတိုးဆရာရဲ့ တိုးတိုး။ လမ်းမကြီးလယ်ခေါင်မှာ ဒီလိုအော်ကျယ်အော်ကျယ်စကားပြောရင် ဒီအရပ်မှာခင်ဗျားအသက် ရှည်ရှည်နေရပုံမပေါ်ဘူး။ ဒီလောက် မဆိုးဘဲနဲ့တောင် အသက်ငွေ့ငွေ့ကျန်အောင် အရိုက်ခံရတဲ့လူ ဘယ်နှယောက် ရှိနေပြီမှတ်သလဲ'

ထွန်း။ ။ 'ဒီလောက်တောင်ပဲလားဗျာ။ ကျုပ်တော့ စာတွေ့ပဲ ရှိတယ်ဗျာ။ ကိုယ်တွေ့တော့ မကြုံဖူးသေးဘူး'

ကျောက်။ ။ 'ခင်ဗျားကြားဖူးသလောက်ထက် လျော့မယ်မထင်ဘူးဗျ။ ပိုရင်သာပိုလိမ့်မယ်'

ထိုသို့ပြောစဉ် ကျောက်တွင်းသမားသည် 'နေ့ပြောနောက်ကြည့်' ဟူသောအစကားအရ၊ လူကြားမည်စိုးသည့်လက္ခဏာနှင့် နောက်သို့ မကြာခဏ လှည့်ကြည့်လေ၏။ ၎င်းနောက် ထိုသူက ဆက်လက်၍

'ဒါထက် ကျွန်တော်တစ်ခု သတိပေးလိုက်မယ်။ ဒီအရပ်မှာဖြစ်တဲ့လူသတ်မှုတွေအကြောင်း ပြောမိလို့ရှိရင် ဦးမိုးကြိုး နာမည်တော့ဘယ်တော့မှ ထည့်ပြီး မပြောလေနဲ့ဗျနော်။ ခင်ဗျားက တိုးတိုးကလေးပြောလို့များ သူမကြားဘူးမထင်လိုက်နဲ့။ ဘယ်သူပြောပြော သူ့နားပေါက်သွားပြီသာ မှတ်ပေတော့။ သူကြားသွားပြီဆိုမှဖြင့်လည်း ဘယ်သူ့မှချမ်းသာပေးတဲ့လူ မဟုတ်ဘူးခင်ဗျ။ ကိုင်း-ကိုင်း ဟော့ဟိုရှေ့ကဝရန်တာကလေးနဲ့အိမ်ဟာ ဦးပေါ်သစ်အိမ်ပါပဲဗျာ။ လူကြီးကတော့လူရိုး လူကောင်းကြီးပါပဲ'

ထွန်း။ ။ 'ကျေးဇူးပဲပဲမိတ်ဆွေ။ နောက်တော့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတောက်ထွန်းသည် ထိုသူ၏ ပန်းပေါ်မှ အိပ်ရာလိပ်ကို လှမ်းယူ၍ သားရေသေတ္တာတစ်ဖက် အိပ်ရာလိပ်တစ်ဖက် ပွေ့ချီလျက် ဝင်းတလေးထဲသို့ ဝင်သွားပြီးလျှင် ဦးပေါ်သစ်၏ အိမ်တံခါးမှ လှမ်းခေါ်လေ၏။

'အို-ခင်ဗျ၊ အိမ်ရှင်တို့ ရှိကြပါသလားခင်ဗျာ'

အတန်ငယ်ကြာလတ်သော် မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် ဝရန်တာမှ ထွက်ပြူလာ၍ ကိုတောက်ထွန်းအား အံ့ဩသော မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်လိုက်ရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းကလည်း ဤသို့သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဤအရပ်မျိုး၌ တွေ့ရလိမ့်မည်မထင်သဖြင့် အာပြန်အလှန် အံ့ဩစွာနှင့် ကြည့်နေမိလေ၏။ အကြောင်းကိုဆိုသော်၊ ထိုမိန်းကလေးမှာ မော်လမြိုင်သူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းမွန်ရည်သော ရုပ်လက္ခဏာရှိ၍ အဆင်းအင်္ဂါမှာလည်း အလွန်တရာချောမောလှပချစ်ခင်ဖွယ် ကောင်းလှသောကြောင့်ပေတည်း။

မမျှော်လင့်သော ယောက်ျားတစ်ယောက် ကိုတွေ့မြင်ရခြင်းအားဖြင့် အံ့ဩသောအချင်းအရာသည် ကြည်လင်တောက်ပစေလျက်၊ လူပျိုလူရွယ်နှင့် မျက်နှာ ချင်းဆိုင်မိခြင်းအားဖြင့် ရွံ့ရှက်သော အချင်းအရာသည် နီမြန်းသောပါးပြင်ကို သာ၍နီမြန်းသော သွေးဖြန်းသကဲ့သို့ရှိနေလေ၏။

မိန်းကလေးသည် ဝရန်တာအတွင်းဘက်ရှိ အပြာပုပ်ရောင်ရှိသော ခန်းဆီးကို လက်ဖြင့်ဖယ်ရှားလျက် ရပ်နေစဉ် မှိုင်းညို့ညစ်ပုတ်သော အဝတ်ရောင်သည် မိန်းမပျို၏ ဖြူစင်ညက်ညောသော အရေအသားကိုသာ၍ ဖြူစင်ညက်ညောစေရကား ခရီးသည်ကိုတောက်ထွန်းမှာ အလွန်ခေါင်လှသော အထက်မြစ်ညာအရပ်တွင် ဤမိန်းမပျိုမျိုးရှိနိုင်ပါမည်လောဟု မိမိ မျက်လုံးများကိုပင် မယုံကြည်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေ၏။ အရပ်ဒေသ အမျိုးမျိုးနှံ့စပ်အောင် ရောက်လာခဲ့ဖူးသော

ကိုတောက်ထွန်း၏စိတ်၌ မိမိတွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသမျှသော မိန်းကလေးများအနက် အချောဆုံးအလှ ဆုံးသည် ဤမိန်းကလေးနှင့်တူလျှင် သာတူရမည်။ သာလွန်ဖို့ကား မရှိနိုင်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ အလွန်တရာ အံ့ဩလှသောကြောင့် စကားပြောရန်မျှ သတိမရဘဲ ငေးမောကာ ကြည့်နေလေ ရာ၊ မိန်းမပျိုက စတင်၍ စကားပြောသည်တွင် ထိတ်လန့်သကဲ့သို့ ဖျတ်ခနဲ ဖြစ်၍ သွားသေး၏။

မိန်းမပျို။ ။ (နားထောင်၍ကောင်းရုံမျှ ဝဲသောအသံဖြင့်)

"ကျွန်မက ခြေသံကြားတော့ အဖေမှတ်လို့။ ဟုတ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ အဖေ့ကို တွေ့ချင်လို့ပါလားရှင်၊ အဖေမြို့ထဲ ခဏသွားပါသေးတယ်။ ပြန်လာဖို့တော့အချိန်နီးပါပြီရှင်"

ကိုတောက်ထွန်းမှာ မျက်လုံးများ ရဲသောလူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်အလျောက်၊ မိန်းမပျိုအား စိုက်၍ကြည့်နေသေးရာ မိန်းမပျိုမှာ ရွံ့ရှက်ဟန်အမူအရာဖြင့် မျက်လွှာချထားလိုက်ရလေ၏။

ထွန်း။ ။ 'တွေ့ဖို့ကိစ္စက အရင်မလိုပါဘူးဗျာ။ ဖြည်းဖြည်းတွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒါထက် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဒီအိမ်မှာ ထမင်းလခပေးစားဖို့ လမ်းညွှန်လိုက်လို့ပါ။ ဟိုတုန်းကတော့ ကျုပ်စိတ်နဲ့ ကိုက်မှကိုက်မိပါ့မလားလို့ တွေးတောလာမိတာ။ အခုတော့ဖြင့် နေမဲ့လူကသဘောကျပြီး လက်ခံမယ့်လူကသာ ဘယ်လိုလဲလို့မပြောတတ်သေးဘူး'

မိန်းမပျို။ ။ (ပြုံးရယ်လျက်) "ဆုံးဖြတ်ချက်ချပုံကလဲ မြန်လှချည့်ကလားရှင့်"

ထွန်း။ ။ "မျက်စိနှစ်လုံးနဲ့ လူမှန်ရင် ကျုပ်ဆုံးဖြတ်သလိုဆုံးဖြတ်မှာချည်း ထင်ပါ့ဗျာ"

ထိုစကားသည် မိန်းမပျို၏ ချောလှသော ရုပ်လက္ခဏာကို ချီးကျူးသောအဓိပ္ပာယ်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသော်လည်း မိန်းမပျိုမှာ ယောက်ျားတို့၏ ချီးကျူးခြင်းကို ကြားရဖန်များသည့်လက္ခဏာဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလွန်အမင်း ရွံ့ရှက်ဟန်မရှိဘဲ၊ ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာထားနှင့် မျက်နှာမလွှဲတလွှဲ ရှိနေလေ၏။

မိန်းမပျို။ ။ "ဒီလိုဆိုရင် အဖေနဲ့တွေ့ဦးမှ ဖြစ်မှာပေါ့၊ တက်ပါရှင် တက်ပါ၊ ကျွန်မက ဦးပေါ်သစ်ရဲ့သမီး မပြုံးကြည်ပါတဲ့။ အမေဆုံးပြီးတဲ့နောက်၊ ကျွန်မပဲ အိမ်ထောင်ကို ဦးစီးနေရပါတယ်။ အဖေမလာခင်ဝရန်တာမှာထိုင်ပြီး စောင့်သေးတာပေါ့။ ထိုင်ပါ၊ ထိုင်ပါ။ ဟောဒီမှာ သူရိယသတင်းစာဖတ်ပါဦး၊ ဟောပြောရင်း ဆိုရင်း အဖေရောက်လာပြီ၊ ကိုင်း ကိုင်း၊ အဖေနဲ့စကားပြောကြပေဦးတော့"

ထိုခဏ၌ အသက် ၅၀-အရွယ်ခန့်ရှိ၍ ခပ်ကုပ်ကုပ်လူကြီး တစ်ယောက်သည် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာလေရာ ကိုတောက်ထွန်းသည် နှုတ်လျှာသွက်လက်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ မိမိ၏ကိစ္စကို အကျဉ်းရုံး၍ ပြောပြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ကြေးငွေနှင့်ပတ်သက်၍ လက်ဖွာဟန်ရှိသည့်ပြင်၊ ထိုအိမ်တွင် နေထိုင်ဖို့အကြောင်းကို စိတ်ထဲတွင် ဆုံးဖြတ်ထားဟန်တူရကား၊ ဦးပေါ်သစ်က တောင်းသမျှလခကို ပေးရန်လည်းကောင်း၊ အိမ်စည်းကမ်းဟူသမျှကိုလိုက်နာရန်လည်းကောင်း၊ အဆင်သင့်ရှိနေသည်ဖြစ်၍ မကြာမီအတွင်း 'ဈေးတည့်' ကြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် အိပ်ခန်းတစ်ခန်းနှင့် ထမင်းဖိုးအတွက် တစ်လ ၄၀-ပေးရန် သဘောတူညီသည့်ပြင် တစ်လအတွက် ငွေကိုလည်း ချက်ချင်းပင် ထုတ်ပေးလိုက်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကိုရာဇဝတ်မှုအတွက်နှင့် ဝရမ်းပြေးဟူ၍ ဖွင့်ဟဝန်ခံသူ ကိုတောက်ထွန်းသည် ဦးပေါ်သစ်တို့နေအိမ်တွင် လခပေးဧည့်သည်အဖြစ်နှင့် စတင်တည်းခိုနေထိုင်လေတော့သတည်း။

◆◆◆

ဂိုဏ်းအုပ်ကြီး ဦးမိုးကြိုး

ကိုတောက်ထွန်းမှာ မည်သည့်အရပ်ဒေသမျိုးတွင် နေထိုင်ရသည် ဖြစ်စေ၊ လျင်မြန်စွာ ခြေရာလက်ရာထင်စေတတ်သော လူမျိုးစားဖြစ်၏။ မည်သည့်အလုပ်အကိုင်မျိုးတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်မှ လူများသည် ၎င်းအား အသိအမှတ်မပြုဘဲ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်တတ်၏။ သို့ဖြစ်ရကား ကိုတောက်ထွန်းသည် ဦးပေါ်သစ်၏ နေအိမ် သို့ရောက်၍ ရက်သတ္တတစ်ပတ်မျှ မကျော်လွန်သေးမီ ၎င်းနေအိမ်တွင် အရေးပါအရာရောက်ဆုံးသော လူတစ်ယောက်အဖြစ်သို့ ရောက်လာ၏။ ဦးပေါ်သစ်၏ နေအိမ်တွင် ထမင်းလခ ပေးစားကြသော လူများမှာ ရုံးစာရေးများ၊ ကုန်တိုက်စာရေးများ၊ မြေတိုင်းစာရေးများ၊ ကြေးကိုင်ဘဏ်စာရေးများ ဖြစ်ကြလေရာ ၎င်းတို့မှာ သာမည စာရေး အတန်းစား လူများဖြစ်ကြသောကြောင့် ထို ၁၀ ယောက်ခန့်မျှသော လူများအနက်တွင် ကိုတောက်ထွန်းသည် အထင်ရှားဆုံးလူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေ၏။ ၎င်း တို့မှာ မိမိတို့အလုပ်ကို ဦးခေါင်းငုံ့ကာ လုပ်တတ်ကြသောလူများ ဖြစ်ကြ၍ ကိုတောက်ထွန်းကဲ့သို့ 'စပ်စပ်ဟတ်ဟတ်' ချေချေငံငံမရှိကြချေ။ ညနေခင်းအချိန်များ၌ စာရေးများသည် အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင် စုရုန်းဝိုင်းဖွဲ့ကာ တီးသူကတီး၊ ဆိုသူကဆို၊ စကားပြောသူကပြော၊ ရယ်မောပျော်ရွှင်စွာ ထိုင်နေကြစဉ်၊ အတီးအမှုတ် ကိရိယာမျိုးစုံအောင်

www.burmeseclassic.com

အချတ်ဆုံးသောသူ၊ တေးချင်းအများဆုံးရသောသူ၊ အသံအကောင်းဆုံးသောသူ၊ အဆိုအပိုင်ဆုံးသောသူ၊ ရယ်ရအောင် ပြောနိုင်ဆုံးသောသူ ပုံတိုပတ်စ အများဆုံး မှတ်မိသောသူမှာ ကိုတောက်ထွန်းဖြစ်လေသည်။ ထိုသူမှာ နဂိုအားဖြင့် လူချစ်လူခင်အပေါများဆုံးသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်ပြင်၊ မိမိနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရသူများအားလည်း ပြည့်စုံပေ၏၊ သို့ရာတွင် မီးရထားပေါ်၌ ခရီးသွားစဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးသည့်အတိုင်း ကိုတောက်ထွန်းမှာ တစ်ခါတစ်ရံ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း အမျက်ပြင်းထန်စွာ ထွက်တတ်သောဝါသနာတစ်ခု ရှိရကား၊ ၎င်းနှင့်ပေါင်းသင်းကြရသောသူများသည် ၎င်းအားမထီလေးစားပြုမူရန် ဘယ်အခါမျှ စိတ်မကူးဝံ့ ကြသည့်ပြင်၊ ထိုသူ အမျက်ထွက်မည်ကို ရွံ့ကြောက်စိုးရိမ်တတ်ကြ၏။ ထူးဆန်းသော ဝါသနာတစ်ခုမှာ ကိုတောက်ထွန်းသည် ရာဇဝတ်ဘက်နှင့် သက်ဆိုင်သော အစိုးရအမှုထမ်းများအပေါ်၌ မထီလေးစားသဘောမျိုးကို အခါအခွင့်ကြုံတိုင်း ထင်ရှားအောင် ပြတတ်လေရာ၊ ၎င်းနှင့်အတူနေ စာရေးအချို့ကမူ ထိုအပြုအမူကိုနှစ်သက်အားရချီးမွမ်းကြ၍ အချို့ကလည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် ဟန်ရှိကြလေသည်။

ထိုအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသည့် ပထမနေ့မှစ၍ ကိုတောက်ထွန်းသည် အိမ်ရှင်ဦးပေါ်သစ်၏ သမီးမပြုံးကြည်အား ချစ်ကြိုက်စုံမက်သည့်အကြောင်းကို ထိန်ချန်ကွယ်ဝှက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ခပ်ပြောင်ပြောင် ခပ်တွင်းတွင်းနှင့် ရဲတင်းထင်းလင်းစွာဖော်ပြလေ့ရှိ၏။ ကိုတောက်ထွန်း၏ ဝါသနာမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ပိုးပန်းရာ၌ ရှိုးတိုးရှန့်တန့်၊ ရှက်ကိုး ရှက်ကန်းဟူ၍ အလျှင်းမရှိဘဲ ရဲဝံ့ပြောင်တင်းလှပေ၏။ ဤသို့ဆိုရာ၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် မိန်းကလေး ရှက်ရွံ့သွားမည်ကို ထောက်ထားညှာတာခြင်းမရှိဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်၊ မိမိက ချစ်ကြိုက်နေသည့်အဖြစ်ကို မည်သူသိသွားမည်ဖြစ်စေ၊ ဗူပန်စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကြောင်းကိုသာလျှင် ဖော်ပြလိုခြင်းဖြစ်လေသည်။ အချို့သော ယောကျ်ားများမှာ

မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား သေလုအောင် ချစ်ကြိုက်နေစေကာမူ မိမိ၏အချစ်ကို အခြားသူများ ရိပ်မိမသွားစေရန် အထူးကြိုးစား၍ ဖုံးဖိကွယ်ဝှက်ထားကြ ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်လုံးသည် တစ်ဦးတည်းသော မိန်းကလေးကို ကျိတ်ပိုးပိုးနေ၍ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အသိမပေးဘဲ၊ ဖုံးဖိထားလေရာ ရိပ်မိသောတစ်နေ့တွင်မှ အံ့အားသင့်စွာနှင့် ရန်မူတတ်ကြ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှကား ၎င်းဝါသနာမျိုးအလျှင်းမရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ ကိုတောက်ထွန်းနှင့်တုပြိုင်ကာ ပိုးပန်းဝံ့သော လူများသည် စောစောကပင်ရန်မူလိုက ရန်မူနိုင်ကြရန် ကြော်ငြာထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ နောင်အခါမှ မသိသောကြောင့် ပြုမိပါသည်ဟူ၍ ဆင်ခြေတက်ရန် နည်းလမ်းမရှိတော့ချေ။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ ပိုးပန်းခြင်းအရာ၌ မည်မျှလောက်ရှေ့လောကြီး ပါသနည်းဆိုသော် ဦးပေါ်သစ်၏ နေအိမ်သို့ဆိုက်ရောက်ပြီးသည့်နောက်တစ်နေ့၌ပင် မပြုံးကြည်အား ချစ်ကြိုက်စုံမက်ကြောင်းကို ဖွင့်ဟ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပြီး ဖြစ်နေလေ၏။

ထိုနေ့ကစ၍ မပြုံးကြည်က မည်မျှငြင်းဆန်သည်ဖြစ်စေ၊ မည်မျှ ရှောင်ကွင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ကိုတောက်ထွန်းမှာ အနည်းငယ်မျှ စိတ်ပျက် အားလျှော့ခြင်းမရှိဘဲ၊ ထပ်ခါတလဲလဲသာလျှင် အခွင့်သာတိုင်း နားပူသံချပ်၊ အထပ်ထပ်ပူဆာ လျက်ရှိ၏။

ထိုသို့သောအခါများ၌ ကိုတောက်ထွန်းက မပြုံးကြည်အား ပြောစမ်းပါမပြုံးကြည်ရဲ့၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ကျုပ်ထက်ဦးတဲ့လူရှိနေလို့ များလား။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ သူ့အသက် ဖက်နှင့်ထုပ်ထားပစေတော့၊ ဘယ်သူတဦးသော၊ ဘယ်သူက အရင်ကျသောနားမလည်ဘူး။ ကျုပ်ကြိုက်တဲ့မိန်းမကို ကျုပ်ရမှ ကျုပ်အေးမယ်။ ဟိုလူဒီလူက ဦးနေတာနဲ့၊ ကျုပ်က လျှော့ပေးရမှာတဲ့လား။ အကွာကြီး၊ ဘယ်တော့မှ ဝါသနာမရှိဘူး၊ ငြင်းပါလေငြင်းပါ။ ခေါင်းခါနိုင်လှဘယ်နှခါ၊ ဘယ်နှလ၊ ဘယ်နှနှစ် ခေါင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခါနိုင်မတဲ့လဲ။ တစ်နေ့တော့ မင်းခေါင်းညိတ်လာရမှာပေါ့။ ပိုးတယ်၊ ပန်းတယ်ဆိုတာ အချိန်တွေအများကြီးပဲကွယ်။ မသေမချင်း ပိုးနိုင်ကြတာကပဲ။ မင်းလည်း အငယ်ကလေး၊ ငါလည်း အငယ်ကလေး ရှိကြသေးတာ။ ဘာအားလျှော့လိမ့်မလဲကွယ်' ဟု အေးအေးဆေးဆေး ပြောချေသေး၏။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ နှုတ်လျှာသွက်လက်သည့်ပြင် မိန်းကလေးများ၏အလိုက်ကို အလွန်သိတတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်နေရကား၊ စင်စစ်အားဖြင့် သမီးရှင်များကြောက်လန့်စိုးရိမ်ဖွယ်ကောင်းလှသောယောကျ်ားတစ်ယောက်ဖြစ်ချေ၏။ ထို့ပြင် သူ၏အမူအရာနှင့် ပြောပုံဆိုပုံ မျက်နှာထားပုံများမှာလည်း အတွေ့အကြုံများသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း၊ တစ်ဖက်သားကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ကာ လွှမ်းမိုးသွေးဆောင်သွားသကဲ့သို့ ရှိနေရကား ထိုသို့သောယောကျ်ားမျိုး၏ ချော့မြှူခြင်းကို မခံမယူမူ၍ တွန်းလှန်ဖယ်ရှားနိုင်သော မိန်းမဟူ၍ ရှားပါးလှပေလိမ့်မည်။ ကိုတောက်ထွန်းသည် မြန်မာပြည်အတွင်းရှိ အမြို့မြို့အရွာရွာတို့ကို မရောက်ဖူးသည် မရှိသလောက် နှံ့စပ်စုံလင်လှသည့်ပြင် မြို့တစ်မြို့နှင့် ပတ်သက်၍ရယ်ရွှင်ဖွယ်ဖြစ်စေ၊ မှတ်သားဖွယ်ဖြစ်စေ၊ ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောနိုင်သည်ချည်းသာလျှင်ဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များအကြောင်းကိုပင်ဆီလျော်သောအခါများ၌ ညပ်ထည့်သွတ်သွင်းလေ့ရှိရာ ထိုသို့သောအခါများ၌မူ ကိုတောက်ထွန်းသည် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသည့်လက္ခဏာနှင့် ရုတ်တရက်စကားစ ဖြတ်၍ ထိုင်ရာမှ ထသွားတတ်လေသည်။ များသောအားဖြင့်မူကား၊ ကိုတောက်ထွန်းသည် ပြောမိသောစကားကို ဝိဘက်ဆိုက်သည့်တိုင်အောင် ခြေသိမ်းခေါင်းပိုက် လက်စသတ်၍ ရယ်ရွှင်ဖွယ် ဖြစ်လျှင်လည်း အူတက်မတတ်ရယ်ရလောက်အောင်ဖြစ်စေ၊ လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာဖြစ်လျှင်လည်း မျက်ရည်ကျလောက်အောင်ဖြစ်စေ၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ် ဖြစ်လျှင်လည်း ကြက်သီးမွေးညှင်း ထလောက်အောင်ဖြစ်စေပြောဆိုတတ် လေသည်။

အလွန်ခေါင်၍ ချောင်ကျလှသော မိုးကောင်းမြို့၌ နေထိုင်ရသည့် မပြုံးကြည်မှာ ဤမျှလောက် နားထောင်ချင့်စဖွယ် အဖြစ်အပျက် များကို မိမိအား ဂရုတစိုက် ပြောပြနေကြောင်း တွေ့ရှိရသည့်အခါ အဘယ်မှာလျှင် စိတ်ပါလက်ပါ နားမထောင်ဘဲ နေနိုင်တော့အံ့နည်း။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ အင်္ဂလိပ်စာတတ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အလျောက်၊ မကြာမီအတွင်း၌ပင် ဆင်းကားစက် ကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကိုရရှိလေ၏။ နေ့ခင်းအချိန်များ၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် အလုပ်တိုက်သို့သွား၍ ညနေခင်းနှင့် ညချမ်းအချိန်များတွင် မပြုံးကြည်နှင့် စကားလက်ဆုံဝင်နေသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဦးမိုးကြိုးထံ သွားရောက် မိတ်ဖွဲ့ရန် အချိန်မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ မီးရထားပေါ်တွင် သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသော ကိုသီဟသည် ကိုတောက်ထွန်း၏နေအိမ်သို့ ဝင်လာ၍ ထိုအကြောင်းကို သတိပေးစကား ပြောကြားလေ၏။ကိုသီဟမှာသေးသေး သွယ်သွယ်၊ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်၊ နှာခေါင်းချွန်းချွန်း၊ မေးချွန်းချွန်းနှင့် အသား ခပ်လတ်လတ်၊ ပါးစပ်ပြဲပြဲရှိသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ကိုသီဟသည် ကိုတောက်ထွန်းကို တွေ့ရခြင်းအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာဖြစ်ဟန်ရှိ၍ အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင်နှစ်ယောက်တည်းထိုင်ကာ ဆေးပြင်းလိပ်ကိုယ်စီခဲရင်းသတိပေးစကား ပြောကြားလေ၏။

ဟ။ ။ 'အံ့ဩပါရဲ့ ကိုတောက်ထွန်းရာ။ ခုလောက်ကြာလို့တောင် ဦးမိုးကြိုးကို ခင်ဗျားသွားမတွေ့သေးတာ သိပ်ချီးမွမ်းတာပဲ။ ဘာကြောင့် ဒီလောက်နေနိုင်ရတာလဲ မိတ်ဆွေရဲ့'

ထွန်း။ ။ 'အလုပ်အကိုင်ရှာရတာကတစ်ဖက်၊ ဘာကတစ်ဖက်နဲ့ အားလပ်တယ်လို့ကိုမရှိနိုင်ပါဘူးဗျာ'

ဟ။ ။ 'ဘာက တစ်ဖက်ဆိုတာက ဘာလဲဗျ'

ထိုခဏ၌ မပြုံးကြည်သည် ညှော်သည်အဖို့ ကွမ်းအစ်နှင့် ဆေး

www.burmeseclassic.com

လိပ်ဝန်းတာန်ပြာများ ယူလာခဲ့၍ စားပွဲကလေးပေါ်တွင် တင်ထားခဲ့ပြီး ထွင် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။

တာ ။(ဆက်လက်၍)'ဘာကတစ်ဖက်ဆိုတာဒီဟာကြောင့် လား'

ဟု ပြုံးစိစိမျက်နှာထားနှင့် မေးလိုက်ရာ ကိုတောက်ထွန်း၏ မျက်နှာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော မျက်နှာထားကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်၊ လန့်ဖျပ်သလို ဖြစ်သွား၍ ထပြေးချင်သလိုလို ဖင်ကြွမိလေ၏။ သို့ရာတွင် ကိုတောက်ထွန်းက အားနာဟန်ဖြင့် မျက်နှာချို သာစွာ ပြင်လိုက်ပြန်သောကြောင့် ပြန်၍ ထိုင်လေ၏။ သို့သော်လည်း ဖြီးတီးတီး နှာက် တောက်တောက်စကားမျိုးမှုကား မပြောဝံ့တော့ချေ။

ထွန်း။ ။'တစ်နေ့တော့ သွားရဦးမယ်ဗျာ'

ဟာ။ ။'တွေ့ချေပါ မိတ်ဆွေ။ မြန်မြန်တွေ့ချေပါ။ ဒိပြင်အလုပ်ဘယ်လောက်ရှုပ်ရှုပ်၊ ခဏတဖြုတ်ဖယ်ထားပြီး သွားတွေ့လိုက်ပါ မိတ်ဆွေ။ တကယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော့်လိုသာဖြင့်ရောက်တဲ့ နေ့ကတည်းက ချက်ချင်းသွားပြီး အကြောင်းကြားလိုက်မှာပဲဗျ။ မတော်တဆ သူက ခင်ဗျားကို အထင်လွဲသွားရင် ဟာကျုပ်တော့ မပြောချင်ပါဘူးလေ။ မြန်မြန်သွားချေပါမိတ်ဆွေနော်'

ထွန်း။ ။ (အံ့ဩသော မျက်နှာထားနှင့်) 'ဘာကြောင့်ဒီလောက်တောင် အလောသုံးဆယ်အရေးကြီးရတာလဲဗျ။ ကျုပ်ဖြင့် ဒီကိုင်းထဲဝင်တာ နှစ်,နှစ်လောက်ရှိတော့မယ်။ ဒီလောက်တောင် ပြေးပြေးလွှားလွှား မဟားတရားလုပ်ရတယ်လို့ ကြားပဲမကြားဖူးပါဘူး မိတ်ဆွေ'

ဟာ။ ။'ဟိုဟာက တွင်းငယ်။ ဒီဟာက မိုးကောင်းဆရာရဲ့'

ထွန်း။ ။'နို့ပေမဲ့ ဟိုမှာလည်း ဒီကိုင်း။ ဒီမှာလည်း ဒီကိုင်းပဲ မဟုတ်လားဗျ'

ဟာ။ ။'ဟုတ်ပ့ါမလား ဆရာကြီးရယ်' ဟုပြော၍ ကိုသီဟ

သည် လေးနက်သောအဓိပ္ပာယ်ရှိသည့် မျက်နှာထားမျိုးနှင့် ကိုတောက်ထွန်းအား စိုက်၍ကြည့်လိုက်၏။

ထွန်း။ ။'မဟုတ်ဘူး။ တစ်မျိုးစီလို့ ခင်ဗျားက ဆိုချင်သလား'

ဟာ။ ။'တော်တော်ကြာတော့ ခင်ဗျားသိပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ ဒါထက်မီးရထားပေါ်မှာ ရာဇဝတ်ဘက်က လူစုတွေနဲ့ခင်ဗျားနဲ့ စကားများကြသေးဆို'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ်သိသလဲ'

ဟာ။ ။'ဩော် ဟိုက ဒီက ကြားတာပါဗျာ၊ ဒီအရပ်က ဂျင်ကလယ်လောက်မြို့ကလေးမို့လို့ ကောင်းသတင်း ဖြစ်ဖြစ် ဆိုးသတင်း ဖြစ်ဖြစ် အင်မတန် လူသိလွယ်တယ်ဗျ'

ထွန်း။ ။'ကတောက်ကဆဖြစ်ကြဆိုပါတော့ဗျာ။ သူတို့က ကျုပ်ကို 'မနူးမနပ် ဂျူးသနပ်' ဆိုတာမျိုးလို မှတ်နေမှာစိုးလို့ နည်းနည်းကြလိုက်ရတယ်ဗျ'

ဟာ။ ။'ခင်ဗျားတော့ဗျာ၊ ဦးမိုးကြိုးနဲ့ တွေ့ရင်တော့စွဲပြီ ဧကန္တပဲ'

ထွန်း။ ။'သူက စွဲမှာလား၊ ကျုပ်ကစွဲမှာလား'

ဟာ။ ။'သူကပြောပါတယ်ဗျာ'

ထွန်း။ ။'ဒီလူကကော ရာဇဝတ်ဘက်ကနဲ့မတည့်ဘူးလား'

ထိုအခါ ကိုသီဟသည် ဟက်ဟက်ရက်ပက်ရယ်မောလေ၏။

ဟာ။ ။'သွားကြည့်စမ်းဗျာ။ မြန်မြန် သွားကြည့်စမ်းဗျာ။ ပြောလိုက်ပါပေ့နော်။ ခင်ဗျား နောက်ကျရင်တော့ ဦးမိုးကြိုးက ပုလိပ်နဲ့ မတည့်တာထက် ခင်ဗျားနဲ့ပါမတည့်ဘဲ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ ကိုင်း ကိုင်း ကျုပ် စကားနားထောင်ပြီး မြန်မြန်သွားတွေ့လိုက်ဗျာ။ သွားဦးမယ်နော် နောက်များတော့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့'

ထို့နေ့ညနေ၌ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ဦးမိုးကြိုးထံ မသွားဘဲ မနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်လောက်အောင်ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် မပြုံးကြည်ကို ပိုးပန်းရာ၌ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းရှိလွန်းလှ၍ရကား အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့နေတတ်သောဖခင်ဦးပေါ်သစ်မင်းလျှင်ရိပ်မိသလိုဖြစ်သွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဦးပေါ်သစ်သည် အခြားအိမ်သားများ လမ်းလျှောက် ထွက်သွားခိုက်တွင်ကိုတောက်ထွန်းကိုခေါ်၍ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောတတ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ တစ်တစ်ခွခွ မေးမြန်း စစ်ဆေးလေ၏။

သစ်။ ။'ဟေး မောင်သူငယ်။ မောင်က ကျုပ်သမီးကို ကြိုက်နေတယ်ဆို ဟုတ်စ'

ထွန်း။ ။'မှန်ပါတယ် ဦးခင်ဗျာ'

သစ်။ ။'ဒါဖြင့် ကျုပ်က စောစောစီးစီးကြိုတင်ပြီး သတိပေးလိုက်မယ်။ လက်လျှော့လိုက်မောင်သူငယ်။ လက်လျှော့လိုက်။အလကားပဲ။'

ထွန်း။ ။'ဘာကြောင့်ပါလဲ ဦးခင်ဗျာ'

သစ်။ ။'ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အလာကောင်းသော်လဲ အခါနှောင်းဆိုတဲ့စကားလိုဖြစ်နေပကော မောင်သူငယ်ရဲ့'

ထွန်း။ ။'မပြုံးကြည်ကလည်း ဒီလိုတော့ ပြောသားပဲ'

သစ်။ ။'ပြောပေမဲ့ မောင်က မယုံဘူးဆိုပါတော့ ဟုတ်စ။ ကျုပ်သမီးက ဘယ်တော့မှ လိမ်မပြောတတ်ဘူး။ သူပြောရင် ယုံပေတော့ မမှားဘူး။ ဒါထက် ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာကော ပြောပြသေးသလား'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်က မေးတော့မေးတယ်။ သူကမပြောဘူး'

သစ်။ ။'မိန်းကလေးက မောင်ရင်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးမှာ စိုးလို့ မပြောရှာဘူးထင်ပါရဲ့'

ထွန်း။ ။ (မျက်လုံးများမှ မီးထွက်ဘိသကဲ့သို့ အရောင်တဖျတ်ဖျတ်တောက်လျက်)'ကျွန်တော်ကလားခင်ဗျာ။ လန့်ရမှာ'

သစ်။ ။'လန့်မယ်ဆိုလည်း လန့်လောက်တဲ့ လူတစ်ယောက်

ပေပဲ မောင်သူငယ်ရဲ့။ ဟိုဒင်းလေ၊ မောင်ကျောက်ဘိလူးပေါ့'

ထွန်း။ ။'ဘယ်ကကောင်လဲ ဒီမောင်ကျောက်ဘိလူးဆိုတာက'

သစ်။ ။'ဆတ်ဆတ်ကြဲဆိုလား၊ အာဇာနည်ဆိုလား'

ထွန်း။ ။'အာဇာနည်သော အာဇာနက်သော ဘာကြောင့် သူ့ကို လန့်ရမှာတဲ့တုံး ဦးရဲ့'

သစ်။ ။ (၎င်းအကြောင်းပြောသော သူ ဟူသမျှတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း လေသံသလေးဖြင့်)'အာဇာနည် ဂိုဏ်းဆိုတာ ဦးအောင်ဇေယျ လက်ထက်ကတည်းက ဖွဲ့စည်းထားခဲ့တဲ့ သတ္တိခဲလူစွမ်းကောင်းတွေ ဆိုပါ ဘလားမောင်ရဲ့'

ထွန်း။ ။'ဦးတို့ လန့်ချင်လန့်၊ ကျွန်တော်တော့ဘာမှ လန့်စရာမရှိဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ဒီဂိုဏ်းသားပဲ။ မြွေကို မြွေချင်းကိုက်လို့ အဆိပ်တက်နိုင်တယ်လို့ မရှိဘူး ဦးရဲ့'

သစ်။ ။'ကိုက်လို့ အဆိပ်မတက်နိုင်ပေမဲ့ တစ်ကောင်က တစ်ကောင်ကို မျိုနိုင်တယ် မဟုတ်လား မောင်ရယ်'

ထွန်း။ ။'ဟား ဟား ဟား ဦးက ပေမဲ့စကားအချေအတင် ပြောတတ်သားပေပဲ။ သို့သော် တစ်ကောင် တစ်ကောင်မျိုနိုင်တယ်ဆိုတာက အင်မတန် အင်မတန် ကြီးလွန်းမှဖြစ်နိုင်တာကိုး ဦးရဲ့။ သူက ကျွန်တော့်ထက် ဒီလောက်တန်ခိုးမကြီးနိုင်ပါဘူး ထင်ပါရဲ့ ခင်ဗျာ'

သစ်။ ။'ကိုင်း ကိုင်း ကိုင်း ဘာသော ညာသော ပြောမနေနဲ့တော့။ မောင့်ကို ကျုပ်လက်ခံလို့မဖြစ်တော့ဘူး။ ဒီဂိုဏ်းသားမှန်းမသိလို့ အစက လက်ခံမိတာ။ ဒီလိုမှန်းသိရင် တစ်လတစ်ရာရတော့ ကျုပ်လက်မခံဘူး'

ထွန်း။ ။'ဒီဂိုဏ်းက ဘာပြုလို့လဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်သိသလောက်တော့ အမျိုးသားအချင်းချင်းရိုင်းပင်းကူညီဖို့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ဂိုဏ်းပဲ ဦးရဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်။ ။ 'ဒီပြင်အရပ်မှာ ဟုတ်ချင်မှဟုတ်လိမ့်မယ်။ ဒီအရပ်မှာ ဒီလိုမဟုတ်ဘူးမောင်'

ထွန်း။ ။ 'ဒီအရပ်မှာတော့ ဘယ်လိုဂိုဏ်းမျိုး ဖြစ်နေလို့ပါလဲခင်ဗျာ'

သစ်။ ။ 'ဒီအရပ်မှာတော့ သူတစ်ပါး အသက်ကို ပုရွက်ဆိတ်လောက်မှအရေးမလုပ်တဲ့ ဂိုဏ်းမောင်ရေ့'

ကိုတောက်ထွန်းလည်း မယုံကြည်ဟန်နှင့် ရယ်မောသေး၏။

ထွန်း။ ။ 'ဦးမှာ ဘာများသက်သေခံရှိလို့ပါလဲ ဦးရဲ့'

သစ်။ ။ 'ဘာသက်သေခံလိုသေးသလဲ မောင်ရယ်။ ဟောတစ်ယောက်၊ ဟော တစ်ယောက်ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် တစ်ပျောက်တည်းပျောက်နေကြပါပြီကော မောင်ရဲ့။ ဦးသာခင်တို့ အိမ်သားတစ်တွေကိုပန်းဖုံတို့ ညီအစ်ကို၊ မောင်မဲတို့သားအဖ၊ မောင်မြတို့သမီးယောက်ဖကိုဘိုးကွန်းတို့သမီးခင်ပွန်း။ ဒီဟာတွေ သေရှာကြတာဟာ ဒင်းတို့ ဂိုဏ်းသားတွေရဲ့လက်ချက်ဆိုတာ ကလေးက အစသိကြတာကလား မောင်ရဲ့။ ဘယ်ကသက်သေခံပြနေစရာလိုဦးမှာလဲ'

ထွန်း။ ။ (ဣန္ဒြေကြီးသော မျက်နှာထားနှင့်) "ဒီမလေဦး။ ဦးပြောပြောတဲ့စကားတွေ အင်မတန်လွန်နေပြီ။ ဒါကြောင့် ပြန်နုတ်ရင်လဲနုတ်ပါ။ မနုတ်ရင်လဲ ထင်ရှားလောက်အောင် တစ်နည်းနည်းနဲ့သက်သေသာဓက တင်ပြပါ။ သို့မဟုတ်ရင် ကျွန်တော်မခံနိုင်ဘူး။ ဘယ့်နှယ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်က အင်မတန်မွန်မြတ်တဲ့ဂိုဏ်းရယ်လို့ ထင်ထားမိပါတယ်။ ဒီရောက်တော့မှ လူသတ်တဲ့ဂိုဏ်းဆိုလို့ ကျွန်တော်ဘယ်မှာ ခံနိုင်ပါ့မလဲ။ ဒီတော့ ဦးစကား ဦးပြန်နုတ်ရင်နုတ်၊ မနုတ်ရင် ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို ထင်ရှားအောင် ပြရလိမ့်မယ် ဦးရေ့။ ကျွန်တော် မခံနိုင်ဘူး'

သစ်။ ။ 'တစ်မြို့လုံး၊ တစ်နယ်လုံး၊ တစ်ပြည်ထောင်လုံးက

သိနေတဲ့ ဂိုဏ်းကို တျူပ်က သက်သေပြနေရဦးမှာလား မောင်ရဲ့။ သူတို့လုပ်ပုံက ဒီဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ မသင့်မြတ်ရင် သူကိုယ်တိုင်မလုပ်ဘူး။ ဟိုနယ်က ဂိုဏ်းသားတွေက လာပြီး စီရင်ရတယ်။ တော်တော်ပိပိပြားပြား စီမံတတ်တဲ့လူစုမောင်ရေ့။ ဥပမာ ဂိုဏ်းချုပ် မောင်ဖြူနဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ရန်ဖြစ်ရောဆိုပါတော့ မောင်ဖြူက ဘာမှ ပြန်မလုပ်တဲ့အပြင် ဟိုလူ့ကို သုတ်သင်မယ့်ညမှာ မောင်ဖြူက မြို့အုပ်အိမ်၊ မြို့သူကြီးအိမ်၊ အဲဒီလိုလူကြီးလူကောင်းတွေရဲ့ အိမ်ကိုသွားလည်နေလိုက်သေးတယ်။ ဒီအချိန်အတောအတွင်းမှာ တစ်နယ်က ဂိုဏ်းချုပ်က ဆူတပည့် လူစုလူဝေးနဲ့ မောင်ဖြူရဲ့ ရန်သူကို သုတ်သင်လိုက်ပါရောမောင်ရဲ့။ မောင်ဖြူကို ဘယ့်နှယ်လုပ်ဖမ်းနိုင်မလဲ။ ဟိုညက မြို့အုပ်အိမ်မှာ ရှိပါတယ်လို့ မြို့အုပ်ကိုယ်တိုင်က သက်သေခံနိုင်တယ်မဟုတ်ဘူးလား။ နောက်ပြီးတော့ ဟိုဂိုဏ်းချုပ်မှာ ရန်သူရှိပြန်တဲ့အခါမှ မောင်ဖြူတို့လူစုက သွားပြီး သုတ်သင်ပေးပြန်ရော။ အချေးဆပ်တဲ့ သဘောပေါ့ မောင်ရယ်'

ထွန်း။ ။ 'သူတို့ ဒီလိုလုပ်တာ အစိုးရက မသိဘူးလား'

သစ်။ ။ 'မောင်လည်း သိမှာပေါ့။ သိတိုင်းလုပ်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး။ တကယ်ဆိုတော့လည်း ဒီကိစ္စမျိုးမှာ မင်းများဟာ ဆင်းရဲသားအချင်းချင်းလောက် သိတာမဟုတ်ပါဘူးမောင်ရယ်'

ထွန်း။ ။ 'ရှေးက မင်းများတော့ အရပ်ထဲမှာ 'စနည်းနာ' ရှိပါလား'

သစ်။ ။ 'ဟုတ်တာပေါ့။ ခုလက်ထက်တော့ စနည်းနာတယ်လို့ သည်းမရှိဘူး။ ရှိစေဦးတော့ အရပ်ထဲမှာ ကြားတဲ့သတင်းအတိုင်း စီရင်နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုပါကလား'

ထွန်း။ ။ 'ကိုယ်တိုင်ကြားတာ ဖယ်ထားပြီး၊ သက်သေထွက်ချက်အတိုင်း စီရင်ရတယ် ဦးရဲ့'

သစ်။ ။ 'ဒါကြောင့်သာ ဒီအကောင်တွေ ဒါလောက်ကြာကြာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်တာပေါ့မောင်ရယ် ကျုပ်သာ မင်းဖြစ်ရင် အားလုံးကုန် မီးလောင်တိုက်သွင်းကုန်တာကြာလှပြီ'

ထွန်း။ ။'ဒါထက် ဒီဂိုဏ်းကိစ္စမှာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် သက်သေခံများ ဦးပြနိုင်လို့ဟာလား'

သစ်။ ။'သက်သေပြနေဖို့မလိုပါဘူးမောင်ရယ်။ ဒီမြို့မှာ မောင်ကြာကြာနေတော့သိပါလိမ့်မယ်၊ ကိုင်း သိတာမသိတာအသာထားပြီး အိမ်ပြောင်းဖို့ မောင်ရှာပေတော့ မောင့်ကိုကျုပ်လက်သင့်မခံနိုင်ဘူး။ တစ်ယောက်ကို မလွှဲသာလို့ ကိုယ့်သမီးနဲ့ အကြိုက်ခံရတဲ့ အထဲမှာ နောက်တစ်ယောက်ထပ်ပြီး အိမ်ပေါ်မှာ လက်သင့်မခံပါရစေနဲ့၊ သည်းညည်းခံပါ မောင်မင်းကြီးသား၊ ဒီကနေ့ည ဒီအိမ်မှာ မောင်နောက်ဆုံးအိပ်ခြင်းပဲလို့ သဘောထားလိုက်ပါတော့'

ကိုတောက်ထွန်းမှာ နေအိမ်မှာ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရခြင်းထက် မိမိ ပိုးပန်းနေသော မပြုံးကြည်နှင့်ခွဲခါရမည့်အရေးကို ပိုမို၍ပူပန်မိလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းနေ့ည၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် မပြုံးကြည်နှင့် နှစ်ယောက်တည်းတွေ့ရအောင် အခွင့်ရှာ၍ မိမိ၏ဒုက္ခများကို ညည်းညူပြောပြ တိုင်တန်းလေ၏။

ထွန်း။ ။'မင့်ဘတော်ကြီးက ကျုပ်ကို အိမ်ပြောင်းနေဖို့ နို့တစ်ပေးထားပြီကောမပြုံးကြည်။ အိမ်ပြောင်းဖို့က အရေးမကြီးပါဘူး။ နှမ နဲ့ကွဲရမယ့်အရေးကသာဆိုးပြီး ဝမ်းထဲမှာ ဗလောင်ဆန်နေတော့တာပဲ။ တွေ့ရတာကတော့ ၇ ရက်တစ်ပတ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာ ၇ နှစ်လောက် တွေ့ခဲ့ရသလို စွဲလဲစွဲပါပေတယ် နှမရယ်၊ ဒီအိမ်ကထွက်ရမယ်ဆိုရင် ကျုပ် အသက်ငွေ့ငွေ့လောက် ပါသွားတော့မယ်ထင်တယ်'

ကြည်။ ။'တော်ပါတော့ ကိုတောက်ထွန်းရယ်၊ ဒီစကားမျိုးတွေမပြောချင်ပါနဲ့တော့၊ ရှင်ရောက်တာနောက်ကျနေတယ်လို့ကျွန်မပြောပြီးပြီမဟုတ်ဘူးလား။ ဟိုလူကို ကျွန်မ ခုချက်ချင်းမယူနိုင် သေး

ကာမူ သူ့ပြင်မှ တစ်ပါး ဘယ်သူ့မှ မယူပါဘူးလို့ ကတိသစ္စာထားပြီးကြောင်း ကျွန်မ ပြောဖူးပြီမဟုတ်လား'

ထွန်း။ ။'ကျုပ်မေးမယ်၊ မှန်မှန်ပြောမလား'

ကြည်။ ။'မေးပါ။ မှန်မှန်ပြောပါ့မယ်'

ထွန်း။ ။'တကယ်လို့ ကျုပ်ကများ အရင်ရောက်လို့ ရှိတာဖြင့် နှမသဘောတူနိုင်ဖို့ရှိပါသလား နှမရယ်'

မပြုံးကြည်သည် မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် ဖုံးအုပ်ကာ ရှိုက်လျှက်ရှိနေလေ၏။ ၎င်းနောက်-

ကြည်။ ။(မျက်ရည်ဝိုင်းသော မျက်လုံးများဖြင့် မော်ကြည့်လျက်) 'ကိုတောက်ထွန်းက အရင်ရောက်တာများဖြင့်ရင် ကောင်းလေစ လို့ ကျွန်မဆုတောင်းဖူးပါတယ်ရှင်'

ထိုခဏ၌ ရဲရင့်သော ကိုတောက်ထွန်းသည် မပြုံးကြည်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို မိမိ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်လေ၏။

ထွန်း။ ။'စဉ်းစားပါ နှမရယ်။ ကြပ်ကြပ်ကြီးစဉ်းစားပါ။ နှုတ် ကတိလောက်ကလေး လွန်မိတဲ့အတွက်နဲ့ နှမရော၊ ကျုပ်ရော တစ်သက်လုံးငရဲပြည်ပို့ထားသလို အဆင်းရဲခံစားရတော့မလားနှမရယ်။ အချစ်ဆိုတာ လောကမှာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်မချစ်တဲ့ သူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နှမယူလို့ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲနှမရယ်၊ စကားတစ်လုံး ပြန်နုတ်ရလို့ ဘာအတွက်ရှိလဲ။ မှောက်မှားလို့ပြောမိတဲ့ စကားတစ်လုံးကို ငဲ့ပြီးတော့ တစ်သက်လုံး စိတ်ဆင်းရဲခံလို့ တော်နိုင်ပါ့ မလားနှမရယ်'

မပြုံးကြည်သည် ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ကို ရုန်းဖယ်ခြင်း မပြုသော်လည်း မည်သို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

ထွန်း။ ။(ဆက်လက်၍) 'နှမက သဘောတူပါတယ်ဆိုသာ ကျုပ်ကိုပြောလိုက်စမ်းပါ။ ကျုပ်ကြံစည်ပါ့မယ်နှမရယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည်။ ။ 'ဒီမှာကို ကြဲစည်လို့မဖြစ်ပေဘူးကိုတောက်ထွန်း'

ထွန်း။ ။ 'ဒီမှာကို ကျုပ်ဖြစ်အောင် ကြံစည်မယ်'

ကြည်။ ။ 'မဖြစ်ပါဘူးကိုကိုရယ်။ ဒီမှာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မကိုခိုးသွားနိုင်ရင်ဖြင့် ဖြစ်နိုင်စရာရှိပါလိမ့်မယ်'

ထိုစကားကိုကြားလိုက်သောအခါ ကိုတောက်ထွန်းမှာ တွေဝေငေးမှိုင်သော မျက်နှာထားဖြစ်ပေါ်လာပြီးနောက် အတန်ငယ်ကြာအောင် မဝေခွဲမဆုံးဖြတ်နိုင်သေးသည့်လက္ခဏာနှင့် စဉ်းစားနေချေ၏။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ တစ်စုံတစ်ခုကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးသည့်အဟန်နှင့် တင်းမာကြံ့ခိုင်သော မျက်နှာထားမျိုးသည် ကိုတောက်ထွန်း၏ မျက်နှာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

ထွန်း။ ။ 'ဒီမှာကိုပဲဖြစ်ရမယ်နှမရေ့။ တစ်လောကလုံးကဝိုင်းပြီး ကျုပ်လက်ထဲက နှမကိုလုကြစမ်းပစေ။ ဒီမှာပဲ နှမကိုကျုပ်ရအောင် ယူမယ် နားလည်လား'

ကြည်။ ။ 'ဘာကြောင့် နှစ်ယောက်အတူတူ ထွက်မပြေးနိုင်သလဲ ကိုကို'

ထွန်း။ ။ 'ပြေးလို့မဖြစ်ဘူးကြည်ကြည်။ ကိုကိုဒီမြို့က ဘယ်မှသွားလို့မဖြစ်သေးဘူး'

ကြည်။ ။ 'ဘာကြောင့်လဲ ကိုကို။ ကြည်ကြည့်ကို ပြောပြစမ်းပါ'

ထွန်း။ ။ 'သူများကိုကြောက်လို့ရွံ့လို့ ကိုကိုထွက်သွားရတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မျက်နှာကို မှန်ထဲတောင် ဘယ်တော့မှ မကြည့်ဝံ့တော့ပေဘူး ကြည်ကြည်။ ကိုကို့သဘောက အဲဒီလိုသဘောမျိုး။တကယ့်ဇာကယ်ဆိုတော့လည်း ဒီမှာ ဘယ်သူ့ကြောက်စရာရှိလို့ဟာလဲ။ မင်းနဲ့၊ ချင်းနဲ့၊[illegible] ရနဲ့ တိုင်းပြည်မဟုတ်ဘူးလား ကြည်ကြည်ရဲ့။ ကြည်ကြည်က ကိုကို့[illegible] စုံမက်တယ်။ ကိုကိုကလည်း ကြည်ကြည့်ကိုစုံမက်တယ်ဆိုရင် ဒီနှစ်[illegible] ယောက်ကြားမှာ ဘယ်သူက ဝင်ရှုပ်ဝံ့မှာလဲ ကြည်ကြည်ရဲ့'

ကြည်။ ။ 'ကိုကို မသိဘူးနော်။ ကိုကိုက ဒီရောက်တာ ဘာမှ မကြာသေးဘူး။ ကိုကျောက်ဘီလူးအကြောင်းကို ကိုကိုမသိသေးဘူး။ ဦးမိုးကြိုးအကြောင်းလည်း ကိုကိုမသိသေးဘူး။ သူတို့ဂိုဏ်းသားတွေ အကြောင်းလည်း ကိုကိုဘာမှ မသိသေးဘူး ကိုကိုရဲ့'

ထွန်း။ ။ 'သိလည်း မသိဘူး။ ကြောက်လည်း မကြောက်ဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကိုကိုမကြောက်ဘူး။ ကိုကိုက ဆိုးပေ့မိုက်ပေ့ဆိုတဲ့ လူတွေနဲ့ ချည်းပေါင်းသင်းလာခဲ့တာပါကြည်ကြည်ရယ်။ နောက်ဆုံး တစ်နေ့ကျတော့ ကိုကိုက သူတို့ကိုကြောက်ရဖူးတယ်မရှိပါဘူး။ သူတို့က ကိုကို့ကို ကြောက်ကြရတာချည်းပါပဲ၊ ကြည်ကြည့်အဖေကပြောသလို ဒီလူစုဟာ ရာဇဝတ်မှုတစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျူးလွန်နေကြပါလျက်နဲ့ တစ်ယောက်မှ ထောင်တန်းမကျတာ ဘာပြုလို့ဟာလဲ ကြည်ကြည်ရယ် ပြောစမ်းပါဦး'

ကြည်။ ။ 'ထောင်တန်းမကျဆို၊ သူတို့အမှုကို ဘယ်သူကမှ သက်သေမလိုက်ဝံ့ကြဘူး ကိုကိုရဲ့။ သက်သေ လိုက်ဝံ့ရင်လည်း လိုက်တဲ့လူဟာ တစ်လကြာအောင် အသက်ရှင်နေရတယ်လို့မရှိဘူး ကိုကိုရဲ့။ ပြီးကော့လည်း သူတို့အထဲက တစ်ယောက်ယောက်အမှုဖြစ်ရင် ဂိုဏ်းသားတွေက ဝိုင်းပြီး သက်သေခံကြတာပဲ။ အမှုဖြစ်ပွားတဲ့ အချိန်က တရားခံဟာ အီအံ့ရပမှာ မရှိကြောင်း၊ ဘယ်နေရာ ဘယ်အရပ်မှာ ဘယ်သူဘယ် ဝါနဲ့ စကားပြောနေကြောင်း၊ အားလုံးဝိုင်းပြီး ကျမ်းရွက် ပြောကြတာပဲ။ ဒီအကြောင်းတွေ ကိုကိုလည်း သတင်းစာထဲမှာ တွေ့ဖူးမှာပေါ့။ အင်္ဂလိပ်သတင်းစာတွေရော၊ မြန်မာသတင်းစာတွေရော သူတို့ဂိုဏ်း အကြောင်းကို သူ့ထက်ငါ ရေးနေကြတယ် ဆိုကပဲ ကိုကိုရဲ့'

ထွန်း။ ။ 'သတင်းစာတွေထဲမှာ ဖတ်တော့ ဖတ်ဖူးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်စိတ်ကိုတစ်အိတ်လုပ်ရေးနေကြတယ်လို့ ထင်မိတယ် ကြည်ကြည်ရဲ့။ ဒီပြင်အကြောင်းကလည်း သူတို့လူစုဟာ အနိုင်စက် [illegible]လတော့ တခြားနည်းနဲ့ ပြန်ချေစရာမရှိလို့ ဒီလိုဖွတ်အကြမ်း

www.burmeseclassic.com

ကိုင်ကြရတယ် လို့လဲ တွေးမိတယ် ကြည်ကြည်ရဲ့'

ကြည်။ ။'တော်စမ်းပါ ကိုကိုရယ်။ ဒီလိုကာကွယ်တဲ့စကားမျိုး မပြောစမ်းပါနဲ့။ ဟိုကလည်း ဒီနည်းမျိုးပဲ ပြောလွန်းလို့ပါ'

ထွန်း။ ။'ဘယ်သူကလဲ ကြည်ကြည်ရဲ့'

ကြည်။ ။'ကိုကျောက်ဘီလူးပြောပါတယ်'

ထွန်း။ ။'ဟိုနေ့ကလည်း ဒီလိုပဲပြောတယ် ဟုတ်စ'

ကြည်။ ။'ဒီလိုပြောလွန်းလို့ သူ့ကို ကြည်က သာပြီးရွံ၊ သာပြီး မုန်းတာပဲ။ ကိုကို့ကို မုန်တဲ့အတိုင်းဖွင့်ပြောတော့မယ်။ ဟိုလူ့ကို ကြည်ကြည်က ရွံလည်းရွံ၊ ကြောက်လည်းကြောက်၊ မြွေဟောက်လိုပဲ စိတ်ထဲက အောက်မေ့မိတယ်'

ထွန်း။ ။'ဘာကြောင့် ဒါလောက်ကြောက်ရသလဲကြည်ကြည်'

ကြည်။ ။'ချိုကြောက်တာကလေ ကြည်ကြည့်အတွက်ထက် ဟောဒီ အဖေကြီးအတွက် သာပြီးကြောက်မိတယ် ကိုကိုရဲ့။ ကြည်ကြည်က စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်လို့ရှိရင် အဖေကြီးကို ကေန္တသူတို့ ဒုက္ခပေးကြမယ် ကိုကိုရဲ့။ ဒါကြောင့် ကြည်ကြည်က မြွေမသေ တုတ်မကျိုး ဆိုတာလို တစ်ပိုင်းတစ်စ ကတိထားပြီး ရေရှည်ဆွဲ နေတာကိုး ကိုကိုရဲ့။ နို့မို့ရင်ဖြင့် သူတို့ ဒုက္ခပေးတာကြာလှပြီ။ ဒါထက် ကိုကိုရယ်၊ အဖေကြီးခေါ်ပြီး ကြည်ကြည်တို့သားအဖသုံးယောက် ဒီမြို့က ထွက်ပြီး၊ လူဆိုးတွေ လက်ကလွတ်ရာကျွတ်ရာ ပြေးကြရရင် မကောင်းဘူး လား ကိုကိုရယ်'

ထိုခဏ၌ စဉ်းစားချင်ဟန် မျက်နှာထားသည် ကိုတောက်ထွန်း၏မျက်နှာ၌ ရွှေနည်းတူ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်၍ ရွှေအတူပင် ကြံခိုင်တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် အဆုံးသတ်ပြန်လေ၏။

ထွန်း။ ။'ကြည်ကြည်ရော၊ ကြည်ကြည့်အဖေရော၊ ဘယ်သူမှ ဘာမှမဖြစ်ပါရစေဘူး ကြည်ကြည်ရယ်။ လူဆိုးတွေ ဆိုတာမှာတော့

သူတို့ ဆိုးတာလောက်တော့ ကိုကိုကရယ်တာပေါ့လို့တောင်ပြောလိုက်ချင်သေးတယ်၊ နောက်ဆုံးတစ်နေ့မှာ သူတို့ဆိုးတာနဲ့ ကိုကိုဆိုးတာနဲ့ ဘယ်သူက အရေးသာလို့ ဘယ်သူက အရာရောက်တယ်ဆိုတာ ကြည်ကြည်သိလိမ့်မယ် ကြည်ကြည်ရယ်'

ကြည်။ ။'ဒီလိုမပြောစမ်းပါနဲ့ ကိုကိုရယ်။ ကြည်ကြည်ကြောက်လွန်းလို့ပါ။ ကိုကို့စကားကြားရတာ အားတော့ရှိပါရဲ့ ဒါပေမဲ့ ကြောက်စရာကြီးကိုကိုရယ်'

ထွန်း။ ။'ကိုကို့ကို ကြည်ကြည်က ယုံရဲ့လား'

ကြည်။ ။'သိပ်ယုံပြီး၊ သိပ်အားကိုးတာပဲ ကိုကို'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် ထူးဆန်းသော ရယ်ခြင်းဖြင့် ရယ်မောလေ၏။

ထွန်း။ ။'ဩော် ကြည်ကြည်။ ကြည်ကြည်။ တယ်ရိုးရှာတဲ့ သူငယ်မနော်။ ငါ့အကြောင်း သူဘာမှ မသိရှာဘူး။ အလို ဘယ့်နှာလဲ ဘယ်ကမောင်လဲ'

ထိုခဏ၌ အိမ်တံခါးသည် ရုတ်တရက်ပွင့်လာ၍ လုလင်ပျို တစ်ယောက်သည် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်အမူအရာမျိုးနှင့် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။ ယခုဝင်လာသောလုလင်ပျိုမှာကိုတောက်ထွန်းနှင့်လုံးတူရုပ်တူ လောက်ရှိ၍ အသက်မှာမူ ကိုတောက်ထွန်းထက်သုံးလေးနှစ်ခန့်ငယ်ဟန် ရှိ၏။ ထိုသူသည် ရုပ်ရည်သနားကမားနှင့် ပမာမခန့်သော အမူအရာမျိုး ရှိရာ တံခါးဝတွင်လက်ပိုက်ကာဘနန့်ရပ်ပြီးနောက်မီးတောက်မတတ်သော မျက်လုံးများဖြင့် ထိုစုံတွဲကို စိုက်ကြေကာ ကြည့်နေလေ၏။မပြုံးကြည်သည် ရှိုးတိုးရှန့်တန့် ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်နေသော အမူအရာဖြင့်ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် မိန်းမတို့၏သတိရလွယ်သော ထုံးစံအတိုင်းလျှင်မြန်စွာ မျက်နှာပိုးသတ်၍ ၄င်းကပင်စတင်၍ စကားပြောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည်။ ။'ကိုကျောက်ဘီလူး၊ ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်လာသလဲ၊ ကျွန်မတော့ ဒီလောက်မြန်မြန် ပြန်မလာသေးပေဘူးမှတ်တယ်၊ လာလေရှင်၊ မထိုင်တော့ဘူးလား'-

ကိုကျောက်ဘီလူးသည် ရွှေမျက်မှန်ကိုဖြုတ်၍ လက်ကိုင်ပဝါဖြင့်ဖွတ်တိုက်ပြီးလျှင် တစ်ဖန်ပြန်တပ်၍ လက်ပိုက်ကာရပ်လျက်၊ ကိုတောက်ထွန်းအား စိမ်းစိမ်းကြည့်နေလေ၏။ ၎င်းနောက်-

လူး။ ။(မေးငေါ့လျက် ခတ်ဆတ်ဆတ်အသံဖြင့်) 'ဒီဟာဘယ်သူလဲ'

ကြည်။ ။'ကျွန်တို့အိမ်မှာ ထမင်းလခပေးစားတဲ့လူသစ် ပါပဲ၊ နာမည်က ကိုတောက်ထွန်းတဲ့'

ထိုအခါ လုလင်ပျိုနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်စိုက်၍ ၅ စက္ကန့်မျှကြည့်နေကြသေး၏။ ထို့နောက်. . .

လူး။ ။'မပြုံးကြည်နဲ့ကျုပ်နဲ့ဘယ်လိုဆိုတာ ခင်ဗျားကို မပြုံးကြည်ကပြောမပြထားနှင့်သေးဘူးလား'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျားနဲ့သူနဲ့ဘာတော်တယ် ကျုပ်မသိရသေးပါကလား'

လူး။ ။'ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် သူက မပြောရသေးရင် ကျုပ်ကပြောပြရမှာပေါ့၊ မပြုံးကြည်ဟာ ကျုပ်ရည်းစားဗျ၊ အိမ်ရှေ့မှာ လ,ကသာသနဲ့၊ ထွက်ပြီးလမ်းလျှောက်နေရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ထွန်း။ ။'အကြံပေးတာကျေးဇူးတင်ပါရဲ့၊ နို့ပေမဲ့ အခုခိုက်မှာကျုပ်လမ်းလျှောက်ချင်စိတ်မရှိသေးဘူး'

လူး။ ။(ထောင်းခနဲ အမျက်ထွက်လာသော မျက်နှာထားဖြင့်)'ဟုတ်လား၊ လမ်းလျှောက်ချင်စိတ် မရှိသေးရင် သတ်ချင်၊ ပုတ်ချင်စိတ်များကော ရှိသလား'

ထွန်း။ ။(ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက်ထ၍) 'အဆင်သင့်လိုက်တာ

မိတ်ဆွေ၊ အချိန်ရှာ သကာနဲ့တွေ့ဆိုတာလိုဖြစ်နေပြီကော ပြောမှပြောတတ်ပလေဗျာ၊ လာလေ'

ကြည်။ ။'ရှိကြီးခိုးပါရဲ့ ကိုကို၊ တောင်းပန်ပါရစေ ကိုကို၊ ကြည်ကြည့်စကား နားထောင်ပါကိုကို'

လူး။ ။'အောင်မယ်၊ ကိုကိုတွေ၊ ကြည်ကြည်တွေနဲ့ပါလား၊ ဒီအခြေတောင်ရောက်နေကြမင့်ကိုး'

ကြည်။ ။'သည်းခံပါကိုကျောက်ဘီလူးရယ်၊ ကျွန်မကိုချစ်ရင်သည်းခံပါရှင်၊ ကျွန်မ ရှိခိုးပြီး တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်'

ထွန်း။ ။(တည်ငြိမ်သောအသံဖြင့်)'ကြည်ကြည်ရှောင်ပေးရင်ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ် ကြည်ကြည်၊ ဒီကမိတ်ဆွေနဲ့ ကျုပ်နဲ့တစ်ယောက်ချင်းရှင်းလင်းရရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဒါဖြင့်လဲ ဒီလိုလုပ်ကြစို့လား လ,ကလည်း သာသာ ဘုရားရုံနားမှာ ကွက်လပ်ကြီးကလည်း ကောင်းနဲ့၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်နဲ့ သွားနေကြစို့လား'

လူး။ ။'ခင်ဗျားလို လူစားမျိုးကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စီရင်နေဖို့မလိုပါဘူး၊ ဒီမြို့လာမိတာမှားပြီလို့ နောင်တရစေ့မယ်။ ခင်ဗျားကြည့်နေ'

ထွန်း။ ။'ကိစ္စလပ်လပ်ပြီးစေအပ်၊ အားလပ်မှသာ မဟူရာဆိုတဲ့စကားရှိတယ် မိတ်ဆွေ၊ အချိန်ဆွဲနေလို့ ဘာလုပ်မလဲ ပူပူနွေးနွေးကောင်းပါတယ်ဗျာ လာပါ'

လူး။ ။'ခင်ဗျားသာ လာဆိုတိုင်းကျုပ်ကလာရမှာလား၊ ကျုပ်စီရင်ချင်တဲ့ အချိန်ကျမှ စီရင်မှာပေါ့၊ တစ်နေ့တော့ခင်ဗျားကို စီရင်ရမယ်၊ စိတ်သာချ မစိုးရိမ်နဲ့ တွေ့ရစေ့မယ်။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဘယ်လိုအကောင်မှတ်နေသလဲ၊ ကြည့်စမ်း၊ ဟောဒါ ဘာမှတ်သလဲ'

ဟု ပြောလျက် ကိုကျောက်ဘီလူးသည် အင်္ကျီလက်ကို ပင့်တင်ပြီးလျှင် လက်မောင်းကိုလှန်ပြလိုက်လေ၏၊ လက်မောင်း၌ကား ကြောနှင့်သဏ္ဌာန်တူသည့် အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခု သံပူနှင့်ကပ်ထားသကဲ့သို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲရဲနီလျှက်ရှိသည် ကိုတွေ့မြင်ရလေ၏။

လှူး။ ။(ဆက်လက်၍)'ဒီဟာ ဘာမှတ်လို့လဲခင်ဗျားက'

ထွန်း။ ။'ဘာမှမမှတ်ဘူး။ အရေးလည်းမလုပ်ဘူး။ ဘာဖြစ်ရဦးမှာလဲ'

လှူး။ ။'အခု အရေးမလုပ်ပေမဲ့ မကြာခင် အရေးလုပ်ရစေမယ်။ ခင်ဗျားစောင့်သာနေ။ သိချင်ရင်ပြုံးကြည်ကိုမေးကြည့်။ သူကောင်းကောင်းသိတယ်' ဟု ပြော၍ မပြုံးကြည်ဘက်လှည့်ပြီးလျှင် 'ပြုံးကြည် နင်တော့လား ငါ့ကို ရှိခိုးပြီးတောင်းပန်ဝန်ချမှငါကျေမယ် ကြားရဲ့လား။ ဒူးတုပ်ပြီး ရှိခိုးတောင်းပန်ရမယ်။ တောင်းပန်ပြီဆိုတော့မှ နင့်ကို ဘယ်လိုအပြစ်မျိုးပေးရမယ်ဆိုတာ ငါစဉ်းစားမယ်။ ဘယ်သူ့ မပြုမိမိမှုတဲ့ ပြုံးကြည်။ ကိုယ့်အပြစ်အတွက် ကိုယ့်ဟာကိုခါးစည်းပြီးခံဖို့သာ ပြင်ထားပေတော့။ သိကြရောပေါ့ကွယ် မင်းတို့တော့' ဟုပြောလျက် နှစ်ယောက်စလုံးကို မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးကာစိုက်ကြည့်နေသေး၏။ ထိုနောက်မှ ကိုကျောက်ဘီလူးသည် မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ ချာခနဲလှည့်တဲ့၍ တံခါးဆီသို့ သွားပြီးလျှင် တံခါးကို ချောင်းခနဲမြည်အောင် ဆောင့်ပိတ်ပြီး ဆင်းသွားလေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းနှင့် မပြုံးကြည်တို့သည် အတန်ကြာအောင် စိုက်ငေးကာ ကြည့်နေပြီးမှ ကိုတောက်ထွန်းက မပြုံးကြည်လတ်ကလေးကို ယုကြင်နာစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလေ၏။

ကြည်။ ။'ကိုကိုက သိပ်ရဲတာပဲကိုကိုရယ်။ ကြည်ကြည်အားရလိုက်တာ။ ဒီလိုလူမှ ကြည်ကြည်က သဘောကျတယ်။ နို့ပေမဲ့ ဒီအရပ်မှာတော့ ကိုကိုဘယ်လောက်ရဲပေမဲ့ အလကားပဲ ကိုကို။ ပြေးမှဖြစ်မယ် ကိုကိုရဲ့။ ဒီကနေ့ညပြေးကြပါစို့ကိုကိုရယ်။ ကြည်ကြည် တောင်းပန်ပါတယ်နော်။ ကိုကိုမပြောင်းရင် ကိုကို့အသက်ကို သူရန်ရှာပါလိမ့်မယ်။ သူ့မျက်နှာကြည့်တာနဲ့ ကျွန်မသိပါတယ်။ ကိုကိုက တစ်ယောက်တည်း

ရယ်။ သူတို့က အသင်းအပင်းနဲ့ဝိုင်းလုပ်ကြရင် ကိုကိုခက်ပါလိမ့်မယ် ကိုကို ကြည်ကြည့်စကား နားထောင်ပါ။ ပြေးကြပါစို့ ကိုကိုရယ် ရှိကြိုးခိုးပါရဲ့'

ကိုတောက်ထွန်းသည် တွတ်တီးတွတ်တာ ပြောနေသော ပါးစပ်ကလေးကို လက်နှစ်ချောင်းဖြင့် ညင်သာစွာပိတ်ထား၍ မပြုံးကြည်၏ ပခုံးကို ကိုင်ပြီးလျှင် ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုင်စေလေ၏။

ထွန်း။ ။'တော်ပါကြည်ကြည်ရယ်။ ကိုကို့အတွက်ဒီလောက်စိုးရိမ်မနေပါနဲ့။ ကိုကိုလည်း သူတို့ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကပဲ။ ဘာကြောက်စရာရှိသလဲ။ ကြည်ကြည်တို့အဖေကိုတောင် ညနေကဒီအကြောင်း ပြောပြပြီးပြီ။ ဒါထက်ကိုကိုလည်းဒီဂိုဏ်းထဲပါနေတယ်ဆိုလို့ ကြည်ကြည်က ကိုကို့ကို မုန်းသလား'

ကြည်။ ။'မုန်းရမယ်။ ဒီကိုယ်နဲ့ဒီစိတ်နဲ့ မြဲနေသမျှကာလပတ်လုံး ကိုကို့ကို ဘယ်တော့မှ မမုန်းနိုင်ဘူး မှတ်ထားလိုက်ပါ။ သူတို့ဆိုးပေမဲ့ ကြည်ကြည့်ကိုကိုကတော့ ဘယ်တော့မှ မဆိုးဘူးဆိုတာ ကြည်ကြည်သိပါတယ်။ ဒါထက် ကိုကိုရေ။ ကိုကိုလည်း ဒီဂိုဏ်းသားဖြစ်ရင် ဘာကြောင့် ဦးမိုးကြိုးကို သွားမတွေ့သလဲကိုကို။ မြန်မြန်သွားပါ ကိုကိုရယ်။ ကိုကိုက ဦးအောင်သွားတိုင်ထားနှင့်ပါ။ နို့မဟုတ်ရင် သူတို့လူစုက ကိုကို့ကိုဝိုင်းလုပ်ကြပါလိမ့်မယ် ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ကိုကိုကလည်း ဒီလိုပဲ စဉ်းစားနေတုန်းပဲ။ ကိုင်းဒါဆိုင်း ပြောနေကြာရော့မယ်။ ချက်ချင်းသွားတိုင်ချေဦးမယ်။ ဒီကနေ့ ဒီအိမ်မှာ အိပ်ပြီး နက်ဖြန်ကျတော့ အိမ်ပြောင်းနေပါ့မယ်လို့ ကြည်ကြည့်အဖေကို ပြောထားနှင့်ပါနော် ကြည်ကြည်'

၎င်းနောက် ကိုတောက်ထွန်းသည် အဝတ်အစားများလဲလှယ်၍ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေ၏။

ဦးမိုးကြိုးမှာ ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းကြီးတွင် ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၎င်း၏အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှာ ရာဇဝတ်မှုမကင်းလှချေ။ နိုင်ငံခြားအရက်များကို ရန်ကုန်မှ မှာယူ၍ ချက်အရက်များကို ‌ရောထဲ၌ ချက်လုပ်စေပြီးလျှင် ထန်းရည်၊ စိမ်ရေ စသည်များကိုသည်း တပည့်တပန်းများအား ထန်းတက်စေခြင်းအားဖြင့် ရရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရကား၊ ဦးမိုးကြိုး၏နေအိမ်မှာ ဟိုတယ်ကြီးများထက်ပင် အရက်မျိုးစုံလင်လှ၏။ ယစ်မျိုးဘက်အရာရှိများအားလည်းကောင်း၊ ပုလိပ်ဘက်အရာရှိများအားလည်းကောင်း သင့်မြတ်အောင် ပေါင်းသင်းခြင်းအားဖြင့်၊ ဦးမိုးကြိုးသည် အမိန့်လိုင်စင်ဆွဲရခြင်းမရှိဘဲ၊ အရက်အမျိုးမျိုးတို့ကို ရောင်းချခွင့်ရလေ၏၊ အချို့သော ထောင်ကဲများသည် မိုးကောင်းမြို့၏ ဓာတ်ကိုမသိကြသဖြင့် လေလံပွဲများတွင် အရက်ဆိုင်အတွက် လေလံဆွဲယူမိကြရာ ပထမဒုရစ် အတွက်ပေးဆောင်ပြီး သည်နောက် ဒုတိယအရစ်အတွက် ထမ်းဆောင်နိုင်သောသူဟူ၍ မရှိခဲ့ဖူးချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရက်သောက်သုံးသူများသည် အထင်အရှားရောင်းချသော အရက်ဆိုင်သို့ မဝင်လိုကြဘဲ၊ ဦးမိုးကြိုး၏ နေအိမ်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ဝင်သောက်လေ့ရှိကြသောကြောင့်ပေတည်း။ အရက်ဆိုင်ရှင် ထောင်ကဲများက ထိုအကြောင်းကို ယစ်မျိုးအရာရှိကြီးများအား တိုင်တန်းကြပါသော်လည်း ထိုသူတို့သည် ဦးမိုးကြိုးက အစာခွံ့ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် ထိထိရောက်ရောက် အရေးယူကြသည်မရှိချေ။

တစ်ခါတစ်ရံ ယစ်မျိုးဘက်၌ဖြစ်စေ၊ ရာဇဝတ်ဘက်၌ဖြစ်စေ နယ်ဘက်၌ဖြစ်စေ ခေါင်းမာသော အရာရှိတစ်ယောက်တစ်လေ ရောက်လာတတ်၏၊ ထိုအရာရှိမျိုးသည် ဦးမိုးကြိုး၏ မကောင်းသတင်းကို ကြားရဖူးသည်ဖြစ်၍ မိုးကောင်းမြို့သို့ ရောက်လာကတည်းက ဤလူအားဆော်လိုက်အံ့ဟု ကြုံးဝါးတတ်၏။ ဦးမိုးကြိုးသည် စားနေကျကြောင်ဖားဟူသော စကားအတိုင်း ဤသို့သော အရာရှိမျိုးကိုတွေ့ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တတ်နိုင်သမျှ မျှော၍ပေါင်း၏။ မိမိအဖို့ ငွေ ၁၀၀ိ ခန့်မျှ

ကျေးဇူးခံစားရမည့်ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ၎င်းအရာရှိအား ငွေ ၂၀၀ိ ဖိုးထုတ်၍ ပေး၏။ ဤလောက်ဝတ်ကျေသော လူတစ်ယောက်အား ကြာရှည်စွာ တင်းမာနေရန် ခဲယဉ်းလှရကား၊ အချို့အရာရှိများမှာ ခေါင်းမာသောအဖြစ်မှ ခေါင်းပျော့သောအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ သွားကြရကုန်၏။ ဤမျှ လောက်ဝတ်ပြုပါလျက်နှင့် ဆက်လက်၍ ခေါင်းမာချင်သေးသော အရာရှိ အနည်းငယ်တို့ကိုမူကား ဦးမိုးကြိုးသည် မိမိကိုယ်တိုင် အထူးကောင်းမွန်အောင်ပြင်ဆင်နေထိုင်ပြီးလျှင် ၎င်းအရာရှိ၏ အပြုအမူများကို အထူးစောင့်ကြပ်၍ကြည့်၏။ ငွေနှင့်ထောင်၍ ဖမ်းနိုင်လျှင်လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်အား လာဘ်ပေးခိုင်း၍ သက်သေလုံလောက်အောင်စီစဉ်ထား၏။ အလုပ်ဝတ္တရား ပျက်ကွက်မှုတွေ့ရလျှင်လည်း အထက်သို့တိုင်တန်း၏။ ထိုမျှနှင့်မရနိုင်သည့်အခါ၊ ဦးမိုးကြိုးသည် ၎င်းအရာရှိ၏ အထက်အရာရှိကြီးများထံ တစ်နည်းနည်းနှင့် လမ်းပေါက်အောင် ကြံပြီးလျှင်၊ ပူးပူးကပ်ကပ် နှုန်းနှပ်ကာဖြင့် ၎င်းအရာရှိအပေါ်၌ အထင်အမြင်သေးစေလောက်အောင် တို့မီး-ရှို့မီးပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။ တစ်ခါက နယ်ဘက်အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သော အရေးပိုင်တစ်ယောက်နှင့်အတိုက်အခံဖြစ်ကြရာတွင် ဦးမိုးကြိုးသည် ခရိုင်ဝန်ရှင်တော် မင်းကြီးနှင့် ဘဏ္ဍာတော်မင်းကြီးများသို့တိုင်အောင် (ရုံးမဟုတ်,အိမ်မဟုတ်) လမ်းရှာ၍ဝင်ပြီးလျှင်၊ အရေးပိုင်အား ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်၏၊ ၎င်းအရေးပိုင်မှာ နယ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံရသည့်ပြင်၊ အထက်လူများ၏ငြိုငြင်ခြင်းလည်းခံရ၏။ ၎င်းအဖြစ်အပျက်မှာ မြို့သိနယ်သိအဖြစ်အပျက်ဖြစ်လေရကား၊ ဦးမိုးကြိုးမှာ အရာရှိပိုင်းတွင် 'ကြောက်စရာကောင်းသော လူတစ်ယောက်' ဟူ၍ မှတ်တမ်းတင်ခြင်းခံရလေ၏။ ဝါးရေ၊ နပ်ရေမရှိသောပုလိပ်၊ အင်စပိတ်တော်များ၊ ဌာနာအုပ်များ၊ ယစ်မျိုးအင်စပိတ်တော်များ အစရှိသည့် အရာရှိငယ်များအား ဦးမိုးကြိုးက 'ပညာရှိနှိပ်စက်' လိုက်သောအကြိမ်ပေါင်းမှာ မြောက်မြားလှလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

ယခုအချိန်အခါ၌မူ အရာရှိကြီးငယ် အချင်းချင်း မျက်စိမှိတ်ကာ လက်ဆင့်ကမ်းအချက်ပေးသွားကြရသော အခြေသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် ဦးမိုးကြိုးမှာ အစိုးရဘက်က အနှောင့်အယှက် ပေးကြတော့သည်မရှိချေ။

ထိုနေ့ညသို့ ဦးမိုးကြိုး၏နေအိမ်မှာ ထုံးစံအတိုင်း သောက်စားသူများဖြင့်စည်ကားလျက်ရှိ၏။ စာရေးစာချီမှစ၍ ငွေဝင်မှန်သော အလုပ်သမားများသည် ဘရန်ဒီ၊ ဝီစကီ၊ ဘီယာ စသော နိုင်ငံခြားအရက်များကို ကျောက်စားပွဲကြီးပေါ်တွင်တင်၍ ဝက်အူချောင်း၊ ဘဲကင်၊ ကြက်ပေါင်ကြော် စရှိသောအမြည်းများနှင့်လည်းကောင်း၊ ကျောက်တွင်းတူးသမားလုပ်သားများက ချက်အရက်များကို ကြက်ရိုးဟင်း၊ ကလီစာဟင်းစသောအမြည်းများနှင့်ခုံရှည်များပေါ်တွင် ထိုင်လျက်လည်းကောင်း၊ အောက်တန်းစားကူလီများက ထန်းရည်၊ ဆေးရည်စသည်တို့ကို ပဲလှော်ကြော်၊ အမဲခြောက်ဖုတ်စသော အမြည်းများနှင့် ဖျာကြမ်းများ ပေါ်တွင် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ထိုင်ကြလျက်လည်းကောင်း၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာနည်းဖြင့် သောက်စားမြူးတူးကာ ရှိနေကြလေ၏။

ဦးမိုးကြိုးကမူ ဤဝိုင်းထိုဝိုင်းသို့ ကူးလူးပြောင်းရွှေ့ကာ ရယ်စရာ၊ မောစရာများကိုမပြတ်အောင် ပြောရင်းဆိုရင်း တောအရက်၊ မြို့အရက်မရွေး လူပေးတိုင်းသောက်စားလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့သောအခါမျိုး၌ ဦးမိုးကြိုးကို မြင်ရသူများသည် လူရွှင်ကြီးဖြစ်၍ ကောင်းကောင်းစားရခြင်းနှင့် ဝဝသောက်ရခြင်းမှတစ်ပါး မည်သည့်အရာကိုမျှ အရေးထားမည့်သူမဟုတ်ဟူ၍ အကဲခတ်မိကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူ၏ ကြီးမားသော ဦးခေါင်းကြီးအတွင်း၌ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် ဉာဏ်ကလက်နှင့် ကောက်သောအကြံ၊ ကွေးသောအကြံ၊ မဟန်သောစိတ်ကူးများ ပြည့်နှက်လျက်ရှိရကား၊ တစ်ရံဆန်တွေ့ရသူများသည် ဇကန်မုချ အကဲခတ်မှားကြရမည်ဖြစ်လေသည်။

ဦးမိုးကြိုးမှာ လူကြီးလူကောင်းပြုလေ့မရှိသော နည်းအားဖြင့် စီးပွားရှာလျက်ရှိသော်လည်း၊ စင်စစ်အားဖြင့် မြူနီစီပယ် လူကြီးတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၏။ သမာဓိမြို့ဝန်လည်းဖြစ်၏ အစိုးရက စီမံသမျှသောကိစ္စဟူသမျှ၌ ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်၏။ စစ်အတွက် အစိုးရက ငွေချေးစဉ်က ဦးမိုးကြိုးသည် ငွေအများဆုံးထုတ်ချေးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်ပြင်၊ ကျေးရွာများသို့ လှည့်လည်ဟောပြောသောလူကြီးအဖွဲ့တွင်လည်း ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ စင်စစ်မှာ မဲဆန္ဒဖြင့်တင်မြောက်သောကိစ္စများတွင် ဦးမိုးကြိုးသည် (ကြောက်ကြရခြင်းအားဖြင့်) မဲဆန္ဒအများဆုံးရ၍ အစိုးရကခန့်ထားသော ကိစ္စများတွင်လည်း အရာရှိများကိုယ်တိုင်က ဦးမိုးကြိုးကို လက်မလွှတ်နိုင်ချေ။ မြူနီစပယ်နှင့်ပတ်သက်သော ကန်ထရိုက်အလုပ်များတွင် ဦးမိုးကြိုး သဘောကျသောလူများသာလျှင် အလုပ်လက်ခံရရှိနိုင်ကြ၏။ ယင်းသို့ဖြစ်ရကား၊ ဦးမိုးကြိုးမှာ မိုးကောင်းမြို့ပေါ်တွင် အကြွယ်ဝဆုံးလူတစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍ ၄င်းပိုင်အဆောက်အအုံများသည် မိုးကောင်းမြို့ပေါ်၌ လက်ညှိုးထိုးမလွဲအောင် ပေါများလှပေ၏။

ဦးမိုးကြိုးနေထိုင်သော အိမ်မှာ တိုက်ခံအိမ်ကြီးဖြစ်ရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းသည် အိမ်ရှေ့တံခါးမှဝင်၍ ဆေးလိပ်မီးခိုးများ ထောင်းထောင်းထလျက်ရှိသော အလယ်ခန်းမှဖြတ်သန်းပြီးလျှင် ဦးမိုးကြိုးရှိရာအတွင်းခန်းသို့ ဝင်လာခဲ့လေ၏။ အလယ်ခန်း၌ကား ချက်အရက်သမားများနှင့် ထန်းရည်သမားများ ရှိနေ၍ နိုင်ငံခြားအရက် သောက်စားနိုင်သော သူများမှာမူ အတွင်းခန်းတွင် ကျောက်စားပွဲနှင့် ကြိမ်ကုလားထိုင်များဖြင့် ထိုင်ကြရလေ၏။ အခန်းအားလုံးတို့မှာ 'စတွန်းကင်း' မီးအိမ်များဖြင့် ထိန်ထိန်လင်းလျက်ရှိ၏။ အတွင်းခန်း၏ ထောင့်တစ်ထောင့်တွင် ကြိမ် ပက်လက်ကုလားထိုင်ကြီးပေါ်၌ စည်းစိမ်နှင့်မှီထိုင်လျက်၊ လက်တစ်ဖက်တွင် ဝီစကီဖန်ခွက်နှင့်ပါးစပ်တွင် ဆေးပြင်းလိပ် တုတ်တုတ်ကြီးတစ်လိပ်ကိုခဲလျက် ပိတ်ဖြူလုံချည်ရှပ်အင်္ကျီ လက်ပင့်နှင့် ဝမ်းဗိုက်ရွဲရွဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါးစပ်ပြဲပြဲ၊ အသားမည်းမည်းရှိသော လူကြီးမှာ အခြားသူမဟုတ်နိုင်၊ ဦးမိုးကြိုးပင်ဖြစ်ရမည်ဟု ကိုတောက်ထွန်းသိလေ၏။ ထလိုက်သည်ရှိ သော် ၆ ပေနီးပါးရှိသည့် အရပ်အမောင်းအပြင် အရပ်နှင့်လိုက်အောင် တုတ်ခိုင်ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ အမွေးအမျှင်ထူထပ်ခြင်းစသော အချင်းအရာ တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းလျက် ရှိရကား၊ အတော်အတန် ယောကျ်ားများမှာ ဦးမိုးကြိုး၏မျက်စောင်းထိုးခြင်းကို မတုန်မလှုပ်ဘဲ ရပ်ခံနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်း လှပေသည်။ ထိုသူ၏မျက်လုံးများမှာ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော သဘောကို ဖော်ပြနေကြသကဲ့သို့ ရှိနေသည့်ပြင် စွေစွေစောင်းစောင်း ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် 'ဈေးရောင်းကောင်း' ၍ အလိုပြည့်နေသော အနိုက်တွင်မူကား၊ ဦးမိုးကြိုးမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြသည့်အတိုင်း လူရွှင်ကြီးတစ်ယောက်ဟူ၍ မှတ်ထင်ဖွယ်ရာရှိနေပေ၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ အလိုနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမူချက်ကြောင့် အမျက်ထွက်လာသော အခါတွင်မူကား ငရဲပြည်မှ ငရဲသားကြီးတစ်ယောက်သည် ဤလူကြီး ထက် ကြမ်းကြုတ်နိုင်ပါဦးမည်လောဟု ယုံမှားခြင်း ဖြစ်မိလောက်အောင် ရှိနေပေ၏။

ဦးမိုးကြိုးအနီးတွင်မူကား မြို့ပေါ်မှ သုံးနိုင်ဖြုန်းနိုင်သော ကာလသားတစ်စုသည် ဖန်ခွက်ကိုယ်စီနှင့်ဝိုင်းရံကာ ထိုင်နေကြ၍ စကား ရွှန်းများကို ဟက်ဟက်ပက်ပက် နှစ်သက်ရွှင်မြူးစွာရယ်မောလျက်ရှိကြ ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် ၎င်းအခန်းဝသို့ ရောက်သောအခါ တစ်ခဏ မျှရပ်ကာ ဦးမိုးကြိုးအား လှမ်း၍စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် ၎င်း၏ထုံးစံအတိုင်း မယိမ်းတရိ ပမာမခန့်လုသည့်အမူအရာနှင့်ခြေလှမ်းမှန်မှန် ခပ်အေးအေး လျှောက်ဝင်လာပြီးလျှင် ဦးမိုးကြိုးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာလေ၏။ ဦးမိုးကြိုး သည် မှီလျက်ထိုင်နေရာမှ တည့်မတ်စွာ ပြင်ထိုင်၍ အံ့ဩသော အမူ အရာနှင့် ကိုတောက်ထွန်းအား ငေးကြည့်နေရာကိုတောက်ထွန်းကလည်း ရဲတင်းသော မျက်နှာထားနှင့် စိမ်းစိမ်း ပြန်၍ကြည့်လေ၏။

ကြီး။ ။ 'ဘယ့်နှယ်လဲမောင်။ မောင့်မျက်နှာကျုပ်မမြင်ဖူး ပါကလား'

ထွန်း။ ။ 'မမြင်ဖူးဆို ကျွန်တော်က လူသစ်ကို ဦးမိုးကြိုးရဲ့'

ကြီး။ ။ (မခံနိုင်သောအမူအရာနှင့်) 'အောင်မယ်၊ ဦးမိုးကြိုး တွေဘာတွေနဲ့ အာဂပါကလား'

အသံတစ်သံ။ ။ 'ဒီအရပ်မှာ သူ့ကို အားလုံးကဆရာကြီးလို့ ခေါ်နေကြတယ်။ ခင်ဗျားမသိဘူးလား'

ထွန်း။ ။ (တုန်လှုပ်ဟန်မရှိဘဲ) 'မသိသေးလို့ပ လူရယ်။ ဆရာကြီးဆိုလဲ ဆရာကြီးပါ။ ဆရာကြီးကို တွေ့သင့်တယ်ပြောလို့ လာတွေ့တာပါပဲ'

ကြီး။ ။ 'ဒါဖြင့် ခုတွေ့ရပြီမဟုတ်လား။ ဘယ်လိုများမောင်က ကျုပ်ကိုအကဲခတ်မိသလဲ'

ထွန်း။ ။ 'အကဲခတ်ရမှာ၊ စောစီးလွန်းလှပါတယ် ဆရာကြီး ရယ်။ သို့သော် ဆရာကြီး ကိုယ်ကြီးသလို စိတ်သဘောထား ကြီးမယ်ဆို ရင်တော့ တွေ့ရကျိုးနပ်လိမ့်မယ်ထင်မိတာပဲ'

ကြီး။ ။ 'လူကတော့၊ လျှာသွက်အာသွက် ထဲကပဲဟေ့ ဒါဖြင့် ကျေနပ်သင့်သလောက် ကျေနပ်ပြီဆိုပါတော့။ ဟုတ်စ'

ထွန်း။ ။ 'ဒီလိုပဲထားလိုက်ကြပါစို့'

ကြီး။ ။ 'ကျုပ်ကိုသွားတွေ့ဖို့မှာလိုက်ကြတယ်ဟုတ်ရဲ့လား'

ထွန်း။ ။ 'မှန်ပါတယ်'

ကြီး။ ။ 'ဘယ်သူကများ မှာလိုက်သလဲ မောင်ရယ်'

ထွန်း။ ။ 'မိုးညှင်းက ကိုသီဟက မှာလိုက်တယ်ဆရာကြီး'

ကိုတောက်ထွန်းသည် မိမိရှေ့မှ စားပွဲပေါ်တွင် တည်ခင်းထား သော ဝီစကီနှင့် ဆိုဒါဖန်ခွက်ကိုလှမ်းယူ၍ သောက်မည်ပြုရင်း ဖန်ခွက် ကိုင်ထားသော လက်မှ လက်သန်းကလေးကို လှုပ်၍ပြလေ၏။ ၎င်းအား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေချာစွာစိုက်လျက် ကြည့်နေသော ဦးမိုးကြိုးသည် ထိုအချင်းအရာကို မြင်လိုက်ရသည်တွင် အံ့အားသင့်သော အမူအရာနှင့် မျက်လုံးများပြူး၍ သွားပြီးနောက်-

ကြိုး။ ။'ဪ၊ ဒီလိုလား။ သို့သော် ဒီလိုနဲ့တော့ မပြီးနိုင်သေးဘူးဆရာ၊ သေသေချာချာ စစ်ဆေးမေးမြန်းရလိမ့်မယ်။ မောင်ရင့်နာမည်က'

ထွန်း။ ။'မောင်တောက်ထွန်းပါတဲ့'

ကြိုး။ ။'ဟုတ်တယ်မောင်တောက်ထွန်းရဲ့။ ဒီအရပ်က ဒီပြင်အရပ်နဲ့မတူဘူး။ ပြောတိုင်းလည်းမယုံနဲ့၊ ယုံတိုင်းလည်း မလိုက်နာလေနဲ့တဲ့။ သေချာနိုင်မှ တော်ကာကျတယ် မောင်ရေ့။ လာလာ။ လာစမ်းပါဦး ဒီအခန်းထဲကို'

ကာလသားများ စုရုံးသောက်စားလျက်ရှိသောအခန်းမကြီး၏ အတွင်းဘက်၌ အရက်သေတ္တာများ သိုလှောင်ထားသည့် အခန်းကလေးတစ်ခန်းရှိရာ၊ ဦးမိုးကြိုးသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ၄င်းအခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်တွင်၊ ကိုတောက်ထွန်းသည် ၄င်း၏နောက်မှ လိုက်ပါသွားလေ၏။ အခန်းကလေးအတွင်း၌ စားပွဲတင် မီးအိမ်တစ်လုံးသည် ထင်းရှူးသေတ္တာတစ်လုံးပေါ်တွင်ထွန်းညှိထားလျက်ရှိရာ ဦးမိုးကြိုးသည် သေတ္တာ တစ်လုံးပေါ်၌ထိုင်၍ ကိုတောက်ထွန်းအား အခြားသေတ္တာတစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ရန် ညွှန်ပြလေ၏။ ဦးမိုးကြိုးသည် ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးကိုခဲလျက် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ စဉ်းစားစိတ်ကူးနေသော မျက်နှာထားနှင့် ကိုတောက်ထွန်းအား အတန်ကြာအောင် စိုက်ငေးကြည့်နေသေး၏။

နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာသော်လည်း ဦးမိုးကြိုးသည် စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောသေးဘဲ စိုက်လျက်ပင် ကြည့်နေသေးရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းကမူ လက်တစ်ဖက်ကိုအကျႌအိတ်တွင်နှိုက်လျက်၊ အခြားတစ်ဖက်ဖြင့် မိမိ၏ နက်မှောင်သန်စွမ်းသော နှုတ်ခမ်းမွေးကို ဆွဲလိမ်လျက်တည်ငြိမ်စွာ

ထိုင်နေလေ၏။ ယင်းသို့ အကဲခတ်လျက်ရှိရာမှ ဦးမိုးကြိုးသည် မည်သည့်နေရာမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်မသိ၊ လက်ထဲတွင် ခြောက်လုံးပြူး သေနတ်တစ်လက် ထွက်ပေါ်၍လာလေ၏။

ကြိုး။ ။'ဟေ့လူ ဒီမှာကြည့်စမ်း။ ရှီးတီးယားတားများတော့ မလုပ်နဲ့နော်။ အသည်းနှလုံးဆန်ခါဖြစ်မယ် နားလည်လား၊ လူရှုပ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့အရပ်မှာ ကြာကြာမထားကြဘူး။သိတယ်မဟုတ်လား'

ထွန်း။ ။ (တုန်လှုပ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ၊ ခန့်ငြားတည်ငြိမ်သောအမူအရာနှင့်) 'ဂိုဏ်းချုပ်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်က တစ်ဂိုဏ်းတည်းသားတစ်ယောက်ကို ဧည့်ခံပုံကို ဒီလိုပဲ ထုံးစံရှိသလားဆရာကြီးရယ်'

ကြိုး။ ။'တစ်ဂိုဏ်းတည်းသား ဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ နို့ပေမဲ့ ယုံကြည်လောက်အောင် သက်သေခံတင်ပြဖို့ လိုသေးတယ်မောင်ရေ့။ ကျေနပ်အောင်ပြနိုင်ရင်ပြနိုင်။ မပြနိုင်ရင်တော့ ဘုရားတရားကိုသာ အောက်မေ့ထားပေတော့။ ဘယ်အရပ်မှာ ဒီဂိုဏ်းထဲဝင်ခဲ့သလဲ'

ထွန်း။ ။'တွင်းငယ်၊ နံပါတ် ၉၂ ပါ'

ကြိုး။ ။'ဘယ်တုန်းကလဲ'

ထွန်း။ ။'၁၂၈၂ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၂ ရက်နေ့ပါ။

ကြိုး။ ။'ဂိုဏ်းချုပ်နာမည်ဘယ်သူလဲ'

ထွန်း။ ။'ဦးပန်းအုံပါတဲ့'

ကြိုး။ ။'နယ်စီးဗိုလ်မှူးဘယ်သူလဲ'

ထွန်း။ ။'ဦးချမ်းဧပါ'

ကြိုး။ ။'အဟမ်း-ဖြေပုံတော့ဖြင့်သွက်လက်ပါပေ့။ ဒါထက်ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီကိုရောက်လာသလဲ'

ထွန်း။ ။ 'ဆရာကြီးတို့လိုပေါ့။ လူငယ်ဆိုတော့ အလုပ်ငယ်ငယ်ပေါ့'

ကြိုး။ ။'ကျက်ထားတဲ့စာလိုပဲ၊ တယ်သွက်လက်ပါပေတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်း။ ။ 'သွက်လက်တာကတော့ ကျွန်တော့်ထုံးစံပါပဲ'

ကြီး။ ။ 'နှုတ်သွက်သလို အလုပ်သွက်ပါ့မလား'

ထွန်း။ ။ 'စမ်းကြည့်တာပေါ့ဆရာကြီး။ ဟိုအရပ်မှာတော့ နာမည်ရခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ'

ကြီး။ ။ 'တစ်နေ့တော့ စမ်းကြည့်ရမှာပေါ့လေ။ ဒါထက် ဒီအရပ်က ဂိုဏ်းအကြောင်းကို ကြားဖူးသလား'

ထွန်း။ ။ 'ဒီအရပ်က ဂိုဏ်းသားတွေဟာ ယောက်ျားပြီလှတယ်လို့ ကျွန်တော်ကြားဖူးပါတယ်'

ကြီး။ ။ 'တွင်းငယ်က ဘာ့ကြောင့် ထွက်လာသလဲ'

ထွန်း။ ။ 'ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော်ဖြေအောင်မေးနိုင်ရင် အာဂ လူပေပေါ့'

ဦးမိုးကြိုးမှာ မိမိမေးသမျှကို ဤနည်းအားဖြင့် ဖြေဆိုဝံ့သူဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ဖူးဘဲ ပထမအကြိမ် တွေ့ရခြင်းဖြစ်လေရကား၊ မျက်လုံးများကို ကျယ်စွာဖွင့်၍ ကြည့်ပြီးလျှင် အမျက်ထွက်လိုသော စိတ်ကို ပြုံးလိုသောစိတ်က လွှမ်းမိုးသွားလေ၏။ သို့ရာတွင် မလေးစားဘဲနေမည်စိုးသံဖြင့်မျက်နှာပိုးသပ်လျက်စေ့စေ့ကြည့်နေလေ၏။

ကြီး။ ။ 'ဘာကြောင့် ဒီမေးခွန်းကို မဖြေနိုင်သလဲ'

ထွန်း။ ။ 'ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော် မှန်တဲ့အတိုင်းလည်းမဖြေနိုင်ဘူး။ ဂိုဏ်းသားအချင်းချင်း လိမ်လို့လည်း မဖြေချင်ဘူး'

ကြီး။ ။ 'မှန်တဲ့အတိုင်းဖြေရရင် လူကြားမကောင်းမှာစိုးလို့လား'

ထွန်း။ ။ 'ဒီလိုတွေးချင်ရင်လည်းတွေးနိုင်တာပေါ့ဆရာကြီးရယ်'

ကြီး။ ။ 'ဟေ့ လူ။ ဒီမှာကြည့်စမ်း။ ဂိုဏ်းချုပ်တို့ဝတ္တရားအတိုင်း ဤဖြစ်အပျက်အကျိုးအကြောင်းအစုံအလင်မသိရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ဂိုဏ်းထဲမသွင်းနိုင်ဘူး။ ဝတ္တရားအတိုင်း ကျွပ်မေးရခြင်းဖြစ်တယ်'

ထွန်း။ ။ 'ဆရာကြီး နှုတ်လုံရဲ့နော်'

ကြီး။ ။ 'မောင်မေးစရာမဟုတ်ပါဘူး။ ဂိုဏ်းသားနဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ပီပီ စကားပြောစမ်းပါ မောင်တောက်ထွန်းရယ်'

ထွန်း။ ။ (အမှားကိုဝန်ခံလိုသော မျက်နှာထားနှင့်) 'သည်းခံပါဆရာကြီး။ အယုံအကြည် နည်းမိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာကြီးကိုယုံကြည်ထိုက်ကြောင်း ကျွန်တော်ဝန်ခံပါပြီ။ ဟောဒီက သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းကိုဖတ်ကြည့်ပါတော့'

ဦးမိုးကြိုးသည် သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းကို ဖတ်ကြည့်ရာတွင် တွင်းငယ်နီလာကျောက်တွင်းတူးရာအရပ်၌ မောင်ဘသောင်းအမည်ရှိ လူတစ်ယောက်အား ဓားနှင့်ထိုးသတ်သည့်လူသတ်မှုအကြောင်း ရေးသားချက်များကို တွေ့ရှိရလေ၏။

ကြီး။ ။ (စာရွက်ကိုပြန်ပေးရင်း) 'ဒီဟာမောင့်လက်ချက်လား'

ကိုတောက်ထွန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေ၏။

ကြီး။ ။ 'ဘာကြောင့် ဓားနဲ့ထိုးသတ်ရတာလဲ'

ထွန်း။ ။ 'ကျွန်တော်က ဓါတုဗေဒဘက်က နည်းနည်းကျွဲးကျွဲး ခေါက်မိလေတော့ ငွေစက္ကူကလေးတစ်ချပ်တလေ လုပ်စမ်းကြည့်တာ၊ တစ်ခါထက်တစ်ခါ တော်တော်ဟန်ကျလာလေတော့ စက္ကူကောင်းများနဲ့ တစ်ချပ်တလေရောညှပ်ပြီး သုံးရတယ်ဆရာကြီးရဲ့။ ကျွန်တော်က တွေ့လုပ်၊ ဘသောင်းဆိုတဲ့အကောင်က ချစ်တီးတွေဆီမှာ စွံအောင်သုံးတာ၊ ဒီလိုနဲ့စားလာခဲ့ကြတာ တော်တော်ကြာသွားပြီ ဆရာကြီးရဲ့။ နောက်ဆုံးတစ်နေ့တော့ ဒီအကောင်က အစိုးရထုတ်ထားတဲ့ ဆုငွေကို တော်မောပြီးကျွန်တော့်အပေါ်မှာ သစ္စာဖောက်မယ်လို့ ကြံစည်တာကိုး ဆရာကြီးရဲ့။ သူ့လောက်ပါးလို့ ဘာရမလဲ။ သူက ဖော်မယ်လို့ ကြံခါရှိသေး ကျွန်တော်က သူ့ပါးစပ်မဖွင့်နိုင်အောင် တစ်ခါတည်း ပိတ်လိုက်တာကိုး ဆရာကြီးရဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီး။ ။'တော်ပါပေ့မောင်။ ပြီးတော့ မောင်ကဒီကိုထွက်ပြေးလာခဲ့ရောလား'

ထွန်း။ ။'မှန်ပါတယ်ဆရာကြီး'

ကြီး။ ။'ဒီပြင်အရပ်မပြေးဘဲနဲ့ ဒီအရပ်ပြေးလာခဲ့တာက ဘယ်စိတ်ကူးနဲ့လဲ'

ထွန်း။ ။'ဒီအရပ်မှာ ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းသားတွေရှိတယ်လို့ သတင်းစာထဲမှာတွေ့ဖူးလို့ ဆရာကြီးရဲ့'

ဦးမိုးကြိုးသည် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောသေးဘဲ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောနေသေး၏။ နောက်ဆုံး၌-

ကြီး။ ။'မောင်က ငွေစက္ကူလည်း လုပ်တယ်။ လူကိုလည်း သတ်တယ်။ ဒါနဲ့တောင် မောင်တို့ ဂိုဏ်းသားတွေက ဝိုင်းကယ်ကြလိမ့်မယ်ထင်ပြီး ဒီအရပ်ပြေးလာခဲ့တယ်ဟုတ်စ'

ထွန်း။ ။'ဒီလိုပဲဆိုကြပါစို့ ဆရာကြီး'

ကြီး။ ။'(ဦးခေါင်းညိတ်လျက်) 'အင်း တော်ပါရဲ့ တော်ပါရဲ့။ နေရာတကျသုံးတတ်ရင် တော်တော်အသုံးဝင်မဲ့လူနဲ့တူပါရဲ့။ ဟော့လူ ဒါထက် ငွေစက္ကူလုပ်တတ်သေးလား'

ကိုတောက်ထွန်းသည် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောသေးပဲ၊ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူ ၁၀ တန် ၅ ချပ်ကို ထုတ်ယူ၍ ဦးမိုးကြိုးအားပြလေ၏။

ထွန်း။ ။'ဆရာကြီး ကြည့်စမ်း၊ ဒီစက္ကူတွေကောင်းရဲ့လား'

ဦးမိုးကြိုးသည် ငွေစက္ကူများကို တစ်ချပ်စီ လှန်လှော၍ သေချာစွာကြည့်ရှုလေ၏။ ၎င်းနောက် မီးရောင်တွင် ထောင်၍ ကြည့်ရှုသေး၏။

ကြီး။ ။'ကောင်းပါ့မောင်၊ [illegible]ယ်ရင်တော့ လက်ခံပြီး ယူထားလိုက်မှာပဲ'

ထွန်း။ ။'အဲဒါတွေတစ်ချပ်မှ အစိုးရလုပ်တာမဟုတ်ဘူးဆရာကြီးရဲ့။ ကျွန်တော့်လက်ရာချည်းပဲ'

ကြီး။ ။(မျက်လုံးများဝိုင်းလျက်)'ဟုတ်ပါ့မလားမောင်ရယ်။ တော်လိုက်တဲ့လူကွယ့်။ ရေစာရော ဘာရောအားလုံးတူတာပဲဟော့။ ဘာတစ်ခုမှ ဆိုစရာမရှိဘူး။ စက္ကူက နည်းနည်းကလေးအကျွတ်လိုသလိုတော့ ထင်မိရဲ့။ ဒါလဲ စိတ်ကထင်လို့နဲ့တူပါတယ်။ ဖွင့်မပြောရင် ကျုပ်သိမှာလဲမဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သူ့ဆီသွားလဲလဲ ယူကြမှာချည်းပဲ။ နေရာကျလိုက်လေ့မောင်ရယ်။ ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းထဲမှာ ဒီလိုလူတစ်ယောက်ရောက်လာတာ သိပ်နေရာကျတာပဲ။ မောင်ဆိုးတာတော့ ဘာအတွက်ရှိသလဲ။ ကျုပ်တို့လဲ တစ်ခါတလေ ကိုယ့်ထိတော့ တွယ်ကြရသေးတာမျိုးကပဲ'

ထွန်း။ ။'တွယ်တဲ့ဘက်ကအလိုရှိရင်တော့ ကျွန်တော့်နာမည်ကိုထိပ်ဆုံးက ထည့်လိုက်ပါ ဆရာကြီးရယ်'

ကြီး။ ။'ငါ့လူက သတ္တိကောင်းပုံလည်းရတယ်။ ခုနင်က ခြောက်လုံးပြူးနဲ့ ချိန်တာတောင်မတွန့်ဘူး'

ထွန်း။ ။'ဘာတွန့်ရမှာလဲဆရာကြီးရဲ့။ ထိစရာရှိရင် ကျွန်တော့်ထိမှာမှ မဟုတ်ဘဲကလား'

ကြီး။ ။'မောင့်ကိုမထိလို့ ဘယ်သူ့ထိရဦးမှာလဲ'

ထွန်း။ ။'ထိစရာရှိရင်ကျွန်တော့်ကို မထိဘူး။ ဆရာကြီးကို ထိမှာဆရာကြီးရဲ့ ဆရာကြီးက ကျွန်တော်ကို ချိန်ထားပေမဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း အင်္ကျီအဝတ်ထဲကနေပြီး ဆရာကြီးကို ချိန်ထားတယ်။ ဆရာကြီးအကဲကို ကျွန်တော်ကြည့်နေတာပဲ။ ဆရာကြီးက ခလုတ်မဖြုတ်ခင် ကျွန်တော် ဦးအောင်ဖြုတ်ချလိုက်မှာပေါ့' ဟုပြော၍ ကိုတောက်ထွန်းသည် အင်္ကျီအိတ်ထဲတွင် ဝှက်ထားသော ခြောက်လုံးပြူးကိုအပြင်သို့ထုတ်၍ပြလေ၏။

ဦးမိုးကြိုးသည် တစ်ခဏ၌ စိတ်ဆိုးဟန် လက္ခဏာနှင့် မျက်နှာများနီမြန်းသွားသော်လည်း နောက်တစ်ခဏတွင် သတိရ၍ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောခါ ကိုတောက်ထွန်း၏ ပခုံးကိုပုတ်လေ၏။

ဥက္ကာရလှုင်ပြင်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီး။ ။(အကယ်ကျေနပ်ဟန်ရှိသောအမူအရာနှင့်) 'တယ်တော်တဲ့လူပေါ့။ နေရာတကာမှာသွက်လည်းသွက် ဘွင်းဘွင်းကြီးလည်း ချတယ်။ ကျုပ်တို့က ဒီလိုမှ ကြိုက်တယ်။ အားကိုးရမယ့်လူတစ်ယောက်နဲ့ တူတယ်ပေါ့၊ ဘာလဲကွဟေ့ကောင်၊ ညှိုသည့်နဲ့ စကားပြောနေမှန်း မသိဘူးလား ဘာလာပြီးရှုပ်တာလဲ'

နောက်ဆုံးပြောလိုက်သော စကားအပိုဒ်မှာအရက်ရောင်းသော အစေခံဖိုးထွေးအား ရည်ရွယ်ပြောဆိုခြင်းဖြစ်လေရာ ဖိုးထွေးသည် တံခါးကိုဖွင့်၍ ဦးခေါင်းကို ပြူကြည့်ပြီးနောက် ဦးမိုးကြီးက ငေါက်လိုက်သည်နှင့် ပိတ်လိုက်ပြီးမှ တစ်ဖန်ဖွင့်ကြည့်ပြန်လေ၏။

ကြီး။ ။'ဘာလဲဟဲ့ ဖိုးထွေးရဲ့'

ထွေး။ ။'စိတ်မရှိပါနဲ့ ဆရာကြီးခင်ဗျား။ ကိုကျောက်ဘီလူး ဝင်ပြီး ဆရာကြီးကို ခုချက်ချင်း တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောနေလို့ပါဆရာကြီး'

ဖိုးထွေး၏စကားသံအဆုံး၌ ကိုကျောက်ဘီလူးသည်စောင့်ဆိုင်းရန် မတတ်နိုင်သောကြောင့် ထတ်ကြပ်ပင် လိုက်ပါလာသဖြင့် ၎င်း၏ မျက်နှာသည် ဖိုးထွေး၏ ဦးခေါင်းထက်မှ ကျော်၍ အခန်းတွင်းသို့ ပြူကြည့်နေလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ကိုကျောက်ဘီလူးသည် ဖိုးထွေးကို တွန်းဖယ် ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ တံခါးကို သေချာစွာ ပိတ်ထားလိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် ဦးမိုးကြီးနှင့် ကိုတောက်ထွန်းတို့၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ရပ်လျက်-

လူး။ ။(စားတော့မည့်မျက်နှာထားမျိုးနှင့် ကိုတောက်ထွန်းအား လှမ်းကြည့်၍) 'ခင်ဗျားက ရောက်နှင့်နေပြီပေါ့လေဟုတ်စ။ တယ်တော်တဲ့လူ။ဒါထက်ဆရာကြီး။ ဒီလူ့အကြောင်းပြောပြချင်လို့ ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ချင်ပါတယ်'

ထွန်း။ ။'ပြောစရာရှိရင် ကျုပ်ရှေ့မှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြပါတော့လားဗျ။ ဘာပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးလုပ်နေစရာရှိသလဲ'

လူး။ ။'ကိုယ်ပြောချင်တဲ့စကားကို ပြောချင်တဲ့နေရာမှာပြောချင်တဲ့ နည်းနဲ့ပြောမှပေါ့ဗျ။ ခင်ဗျားပူစရာမရှိပါဘူး။'

ကြီး။ ။(သေတ္တာပေါ်တွင် ထိုင်နေရာမှ ထ၍) 'ဒီလိုမလုပ်ကြနဲ့လေ။ အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြမှပေါ့။ ဒါထက်မောင်ကျောက်ဘီလူးရေ။ ကျုပ်တို့ဝိုဏ်းသားသစ်တစ်ယောက်ရောက်လာတယ်မောင်ရဲ့၊ မိတ်ဆွေသစ်တစ်ယောက်ကို ဒီလိုနည်းနဲ့ညှိုခံလို့ တော်ပေရိုးလားလေ၊ တိုင်း-ကိုင်း ကျုပ်စကားနားထောင်ကြ။ အနောက်တိုင်းသားများလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လက်ဆွဲပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ကြစမ်း'

လူး။ ။(စိတ်မာန်ကြီးစွာနှင့်) 'ဘယ်တော့မှမဆွဲဘူး'

ထွန်း။ ။'သူ့အပေါ်မှာ ကျွန်တော်က ကျူးထားတယ်ထင်လို့ မကျေနပ်ရင် သူစိတ်ကျေနပ်အောင် သတ်ချင်သတ်ကြစို့လို့၊ ကျွန်တော်က ပြောပါတယ်ဆရာကြီးရယ်။ လက်သီးချင်း ထိုးချင်ထိုး။ ဒီလိုနဲ့မှ မကျေနပ်သေးလို့ လက်နက်နဲ့မှ သတ်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ဓားချင်းကြိုက်ကြိုက်။ လှံချင်းကြိုက်ကြိုက်၊ သေနတ်ချင်းကြိုက်ကြိုက်၊ ကျွန်တော်က မငြင်းပါဘူးဆရာကြီးရယ်။ အသင့်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကိစ္စလေးကို ဆရာကြီးပဲဆုံးဖြတ်ပါတော့၊ ဆုံးဖြတ်သလို ကျွန်တော်နာခံပါ့မယ်'

ကြီး။ ။'ဘယ်ကရန်စလဲ ငါ့လူများရဲ့'

ထွန်း။ ။'မိန်းမမှုပါ ဆရာကြီးရယ်။ သူကြိုက်ယူပါစေ။ မိန်းကလေးသဘောအတိုင်းပေါ့'

လူး။ ။'အောင်မယ်။ သူကြိုက်ရာ သူယူနိုင်တယ်လား။ ဘယ်က ဥပဒေလဲသိပါရစေ'

ကြီး။ ။'ဂိုဏ်းသားအချင်းချင်းဖြစ်တဲ့အတွက် မိန်းကလေးသဘောကျယူစေဆိုတာ နည်းလမ်းကျပေတယ်'

လူး။ ။'အောင်မယ် ခင်ဗျားက ဒီလိုပဲ ဆုံးဖြတ်သလားဟုတ်စ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီး။ ။(မျက်လုံးပြူးလျက်)'ခင်ဗျားတွေဘာတွေလား။ ဒီကိစ္စ မပြောခင် မင်း 'ခင်ဗျား'ကို ပြန်ရုပ်သိမ်း'

လူး။ ။'ဒီဟာဆရာကြီးရဲ့အဆုံးအဖြတ်လား'

ကြီး။ ။'မှန်တယ် ကျုပ်အဆုံးအဖြတ်ပဲ။ မောင်မကျေနပ်ဘူး လား။ ဘာပြောချင်သေးသလဲ'

လူး။ ။'တော်ပါပေ့ ဆရာကြီးရယ်။ ၅ နှစ်ကျော်၊ ၆ နှစ်ပတ်လုံး တနိုးနိုးစွာ အမှုထမ်းလာတဲ့ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ဘက်ကမလိုက်ဘဲနဲ့ ခုမှတွေ့ကြတဲ့ဂိုဏ်းသားသစ်ဘက်ကို လိုက်တော့မယ်ပေါ့လေ။ ဂိုဏ်းချုပ် အလုပ်ဟာ ရာသက်ပန်အလုပ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာကြီးရယ်။ ဒီတစ်ခါ နှစ်စေ့လို့ ဂိုဏ်းချုပ်ရွေးတဲ့အခါကျရင် ဆရာကြီး ဘယ်နှမဲများရနိုင်ဦး မှာလဲလို့ စောင့်ကြည့်စမ်းပါဆရာကြီးရယ်။ နောက်တစ်ခါ'

ကိုကျောက်ဘီလူး၏ စကားမဆုံးမီ ဦးမိုးကြိုးသည် လေးလံသော ကိုယ်ကာယကြီးနှင့်မလိုက်အောင် ဖျတ်လတ်စွာ ခုန်ထ၍ ကိုကျောက်ဘီလူး၏လည်ကုတ်ကို စိစိပါအောင် ညှစ်ပြီးလျှင် ထင်းရှူး သေတ္တာများပေါ်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ရာ၊ ကိုကျောက်ဘီလူးမှာ ထင်းရှူး သေတ္တာကြီးနှစ်လုံးပေါ်မှ မြောက်ကျော်၍ အခန်းကလေး၏ ထောင့်တွင် ခွေခွေကလေး ပုံလျက် ကျသွားလေ၏။ ထိုမျှနှင့်အားမရသေးဘဲ ဦးမိုးကြိုးသည် ရေရွတ်မြည်တမ်းနေသော ကိုကျောက်ဘီလူး ရှိရာသို့ သေတ္တာပေါ်မှ ခုန်သွားကာ လိုက်သွားဦးမည်ပြုလေရာ၊ ကိုတောက်ထွန်း က 'သတိထားပါ ဆရာကြီး။ လက်လွန် ကုန်ပါလိမ့်မယ်' ဟုပြောလျက် လက်မောင်းကို ဆွဲထားလိုက်သည်တွင်မှ တန့်ရပ်နေလေ၏။

ကိုကျောက်ဘီလူးမှာ ခွေးကြီးက အုပ်ထားရာမှ လွတ်လိုက်သဖြင့် ပက်လက်လန် ဖုတ်ဖက်ခါ၍ ထလာသော ခွေးလေးပမာ လဲရာမှ ထ၍ မောဟိုက်သည့်လက္ခဏာနှင့် ပါးစပ်ကို ဟလျက် ထင်းရှူးသေတ္တာ တစ်လုံးပေါ်တွင် အနိုင့်အနိုင် ထိုင်နေလေ၏။

ကြီး။ ။(ရင်ဘတ်ကြီးမောက်ချည် နိမ့်ချည် လှိုင်းထလျက်)' မင်းက ဖောင်းထနေတာကြာလှပြီကွယ့်။ မောင်ကျောက်ဘီလူး။ မင်းက ငါ့ကို ခွါရာတိုင်းတိုင်းနေဟန်တူတယ်။ မင့်ကို ငါဆုံးမချင်တာကြာလှပြီ။ ဒီတစ်ခါ အမြည်းပေးလိုက်တာပဲ။ နောက်ကို ဒီထက်ဆိုးပြီသာမှတ်တော့။ မင်းက ငါ့ကိုဂိုဏ်းချုပ်အလုပ်က ဖြုတ်ချနိုင်ရင် ဒီနေရာကို မင်းရလိမ့် မယ်လို့ မှတ်နေတယ်ဟုတ်စ။ မင်းရတာ မရတာတော့ ဆရာ့ ဆရာကြီး များ သဘောအတိုင်းပဲ။ သို့သော် ငါဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်နေခိုက် အတော အတွင်းမှာ ငါ့စကား ငါ့အမိန့်ကို ဘယ်သူ တော်လှန်တာမှ ငါသည်းမခံ ဘူးဟေ့ နားလည်လား'

လူး။ ။(ဝမ်းဗိုက်ကိုနှိပ်လျက်) 'ဆရာကြီးကို ကျွန်တော် တော် လှန်တာမှ မဟုတ်ဘဲ ဆရာကြီးရယ်'

ကြီး။ ။(အမျက်ပြေပျောက်ဟန်လက္ခဏာနှင့်) 'ကိုင်း ကိုင်း ဒါဖြင့်လာကြ။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရန်ငြိုးမထားကြစို့နဲ့'

၎င်းနောက် ဦးမိုးကြိုးသည် ဝီစကီပုလင်းနှင့် ဆိုဒါများယူခဲ့စေ၍ ဖန်ခွက်သုံးခွက်ထဲသို့ ကိုယ်တိုင်လောင်းငှဲ့လေ၏။ ထို့နောက်-

ကြီး။ ။'ကိုင်းလာကြ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စိတ်ကျေတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ သောက်ကြ၊ စားကြ၊ ပျော်ကြ ဟား ဟား ဟား'

ဦးမိုးကြိုး၏ ရယ်မောသံများမှာ မိုးချုန်းသံ တမျှ ဆူညံလှပေ၏။ တစ်ခွက်စီသောက်ပြီးသောအခါ-

ကြီး။ ။'မောင်ကျောက်ဘီလူး'

လူး။ ။'ဆရာကြီး'

ကြီး။ ။'မောင်တောက်ထွန်း'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျာ'

ကြီး။ ။'ကျုပ်စကားကို နားထောင်ကြနော်'

သံပြိုင်။ ။'နားထောင်ပါ့မယ် ဆရာကြီး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီး။ ။'မောင်ကျောက်ဘီလူး လက်ထုတ်စမ်း။ ကိုင်းဆွဲလိုက်ကြစမ်း'

ထိုအခါ လူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည် ငြင်းဆန်ရန်အလိုမရှိတော့ဘဲ တစ်ယောက်၏လက်ကို တစ်ယောက်ဆုပ်ကိုင် ယမ်းခါကြရလေ၏။

ကြီး။ ။(စိတ်ကျေနပ်သော အမူအရာနှင့် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်လျက်) 'ဒီလိုမှပေါ့ မောင်တို့ရဲ့။ ဂိုဏ်းသားအချင်းချင်းဆိုတာ ဒီလိုမှပေါ့။ ကျုပ်စကားကို နားထောင်ရင် ကျုပ်ကချီးမြှောက်ချင်တယ်။ နားမထောင်တဲ့လူကျရင် ခပ်စပ်စပ်ကလေး ဆုံးမချင်တယ်။ မောင်ကျောက်ဘီလူး သိတဲ့အတိုင်းပေါ့ မောင်တောက်ထွန်းလည်း မကြာခင် မြင်ရတွေ့ရပါလိမ့်မယ်'

ထွန်း။ ။(မျက်နှာ ရွှမ်းရွှမ်းဖြင့်) 'နားမထောင်တဲ့ထဲ ကျွန်တော်မပါလိုပါဘူးခင်ဗျာ။ ရန်ငြိုးလည်း မဖွဲ့တတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်သဘောက ပြီးပြီးပျောက်ပျောက် ဆိုတာမျိုးလို ရန်ဖြစ်ဖို့လည်း ဦးမလေးဘူး။ အမျက်ကို ဖျောက်ဖို့လည်း ဦးမလေးပါဘူး။ ဟုတ်ဘူးလားဗျာ ကိုကျောက်ဘီလူး'

ကိုကျောက်ဘီလူးမှာ ကိုတောက်ထွန်း၏ လိုက်လျောသော အမူအရာကို လက်မခံဘဲ တွန်းလှန်လိုသေးသော်လည်း ဦးမိုးကြီးက လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သောကြောင့် 'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ' ဟူ၍ အလိုက်အထိုက် ပြန်ပြောလိုက်ရလေ၏။ သို့ရာတွင် ဝမ်းတွင်း၌မူကား အကြိတ်အခဲ ကျေသေးဟန် လက္ခဏာမရှိချေ။

ကြီး။ ။(လူငယ်နှစ်ယောက်၏ ပခုံးကို လက်တစ်ဖက်စီနှင့် ပုတ်လျက်) 'ဪ . . . မိန်းမ မိန်းမ။ ကမ္ဘာတည်ဦးကစပြီး ယနေ့အထိ မိန်းမမှုနဲ့ပဲ ရန်ဖြစ်လို့ မပြီးနိုင်ဘူးကွယ့်နော်။ မြို့ပေါ်မှာ မိန်းမတွေ အနတဂ္ဂမပေါ်များပါလျက်နဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းကိုမှ ဝိုင်း

သားနှစ်ယောက် ဝိုင်းကြိုက်နေမိတာ ခက်လှတယ်မောင်တို့ရယ်။ သက်သက် ဂြိုဟ်မွှေချင်လို့နဲ့တူပါရဲ့။ သို့သော်လဲ ဒီကိစ္စက ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ အလုပ်မဟုတ်ပေဘူးလေ။ မိန်းကလေးရဲ့သဘောအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပေမပေါ့။ မိန်းမ မပါဘဲနဲ့တောင် ဂိုဏ်းချုပ်မှာ အလုပ်များလှပါပြီ။ ချမ်းသာပေးပါ။ ကိုင်း သို့သော် မောင်တောက်ထွန်းကို ဂိုဏ်းသားအဖြစ် သွတ်သွင်းရအောင် အခမ်းအနား ကျင်းပဖို့အရေးရှိသေးတယ်'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်ဟိုအရပ်မှာ ပြီးခဲ့ပြီပဲ ဆရာကြီး'

ကြီး။ ။'ဟိုအရပ်မှာပြီးခဲ့တာ မဆိုင်ပါဘူးလေ။ သူ့အရပ်နဲ့ သူ့ထုံးစံနဲ့ တစ်မျိုးစီ သတ်မှတ်ထားတာကလား မောင်ရဲ့။ လဆန်း ၁ ရက်နေ့မှာ ဂိုဏ်းသားတွေ အစည်းအဝေးရှိတယ်။ အခန့်သင့်ပဲ။ ငွေ ၅၀ ယူခဲ့နော် မောင်တောက်ထွန်း'

◆◆◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂိုဏ်းသွင်းခြင်းအခမ်းအနား

နောက်တစ်နေ့၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် ဦးပေါ်သစ်၏ နေအိမ်မှ မြို့အစွန်အဖျား၌ရှိသော မုဆိုးမကြီး ဒေါ်သူဇာ၏ နေအိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လေ၏။ မီးရထားပေါ်၌ သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသော ကိုသီဟဆိုသူမှာလည်း ကျောက်စိမ်း အရောင်းအဝယ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကြံအစည်တစ်ခုရှိသည်နှင့် မိုးကောင်းမြို့သို့ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရာ အတော်အတန် 'လေစပ်တည့်' သော လူချင်းဖြစ်သည့်အလျောက် မုဆိုးမကြီး၏ နေအိမ်၌ပင် ကိုတောက်ထွန်းနှင့်အတူ နေထိုင်လေ၏။ ဒေါ်သူဇာမှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ တရုတ်လူမျိုး ကျောက်ပွဲစား အလိုင် သေဆုံးပြီးနောက်၊ စာရေးနှင့် စာရေးကတော်များ နှစ်သက်တတ်သည့် အထည်အလိပ်ဆန်းများနှင့် မန္တလေးပိုးထည်များမှာယူ၍ လဆိုင်း လှည့်လည်ကြွေးပေးခြင်းအားဖြင့် မလောက်တလောက် စားသောက်နေထိုင်ရလေရာ၊ တစ်လ ၃၀-စီ ထမင်းလခပေး၍စားသော လူနှစ်ယောက်လက်ခံရရှိရာတွင် ဝမ်းသာကြည်ဖြူစွာ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးလေ၏။ လူနှစ်ယောက်တို့မှာလည်း အဒေါ်ကြီး၏ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ကြီးတွင် လွတ်လပ်ချောင်ချိစွာ နေထိုင်ကြရသဖြင့် ကျေနပ်လှပေ၏။

ဦးပေါ်သစ်သည် ကိုတောက်ထွန်းကို နှင်ထုတ်လိုက်ရသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် သူ့ကို မလိုသောကြောင့်မဟုတ်၊ ဂိုဏ်းတို

နှံ့ကြောက်သောကြောင့် ဖြစ်ရကား၊ မိမိနေအိမ်သို့ ထွက်ဝင်ခွင့်ပြုထား၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုတောက်ထွန်းနှင့် မပြုံးကြည်တို့မှာ အဆက်ပြတ်စခြင်းမရှိဘဲ ညတိုင်းလိုပင် တွေ့မြင်ပြောဆိုခွင့်ရကြလေ၏။ စင်စစ်မှာ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် စုံမက်ကျွမ်းချစ်သော အခြေသို့ ရောက်ကြလေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းသည် ဒေါ်သူဇာ၏နေအိမ်တွင် လူရှင်းလှသောကြောင့် မိမိ၏ ငွေစက္ကူလုပ်သော ကိရိယာများကို အခန်းတစ်ခန်းတွင် ကျနစွာပြင်ထား၍ အကျွမ်းဝင်သောဂိုဏ်းသားများအား ပြသရုံမျှသာ မိမိလုပ်ထားသောစက္ကူများအနက် ၅-ကျပ်တန်တစ်ချပ်စီမျှကိုပင် လက်ဆောင်အဖြစ်နှင့်ပေးကမ်းလေ၏။ ၎င်း၏ငွေစက္ကူများမှာ အစိုးရထုတ်သောစက္ကူများနှင့် အလျှင်းပင်ခြားနားခြင်း မရှိရကား၊ ဂိုဏ်းသားများသည် အလွယ်တကူ လဲလှယ်သုံးစွဲနိုင်ကြ၏။ ဤမျှလောက်ကောင်းမွန်သော အတတ်ကို တတ်မြောက်ထား၍ မိမိအလိုရှိတိုင်း ငွေစက္ကူများ ပြုလုပ် သုံးစွဲနိုင်သောလူတစ်ယောက်သည် အဘယ်ကြောင့် ဆင်းကားအပ်ချုပ်စက် ကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကို လက်ခံလုပ်ကိုင်ရသနည်းဟု သူတို့က မစဉ်းစားတတ်အောင်ဖြစ်နေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းကမူ အလုပ်အကိုင် ပြရန်မရှိခဲ့လျှင် ပုလိပ်ဘက်က နှောင့်ယှက်လိမ့်မည်ဟု ပြောပြ၏။

ထိုအချိန်ကာလအတောအတွင်း၌ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ပုလိပ်သားတစ်ယောက်၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ကံဇာတာ တက်နေဟန်တူသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့် သာ၍ နာမည်ကြီးစေဖို့ ဖန်တီးပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် မပြုံးကြည်၏နေအိမ်မှ ပြန်လာသော ညတိုင်း ဦးမိုးကြိုး၏ 'ဘား' သို့ဝင်၍ မြို့ပေါ်ရှိ အဖြွန်းသမားကလေးများနှင့်အတူ သောက်စားပျော်ပါးလေ့ရှိရာ၊ ၎င်း၏ရဲတင်းသောအမူအရာ နှုတ်လျှာသွက်လက်၍ အချက်ကျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ပြောတတ်သော အရည်အချင်းနှင့် လက်ဖွာသောသတ္တိတို့ကြောင့် သွားလေရာအရပ်တွင် လူချစ်လူခင် ပေါများလျက်ရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ မနဂုဏ်ရောက်၍ မောက်မောက်မာမာ စွာတာတာကျယ်ကပ်ကပ်ပြုလုပ်တတ်သော ပွဲစားသားတစ်ယောက်နှင့် အချင်းများကြရာမှ လက်သီးချင်း ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ကြရာ၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် မိမိထက် ဗလကောင်းဟန်ရှိသော ပွဲစားသားနှင့် ၎င်း၏တပည့်ကိုပါ မျက်နှာများ စုတ်ပြဲကြေမွသည့်တိုင်အောင် ထိုးခွဲလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလူများအနက်တွင် အတော်နာမည်ကြီးသွားလေ၏။ ထိုအချင်းအရာဆက်ပင် ကိုတောက်ထွန်း၏နာမည်ကို မြှင့်တင်ပေးသတဲ့သို့ဖြစ်သော အ[illegible]အဖြစ်အပျက်တစ်ခုရှိချေသေး၏။

အလွန်တရာလူစည်ကားသော ညတစ်ည၌ လူငယ်များသည် ဦးမိုးကြိုး၏အိမ်အတွင်းခန်းတွင် ထုံးစံအတိုင်းသောက်စားမူးယစ်လျက်ရှိကြစဉ် ရာဇဝတ်အုပ်တစ်ယောက်သည် ငွေကြယ်သီးတပ်ကွတ်အကျီအနက်နှင့် ရဲပုဆိုးကိုဝတ်ဆင်လျက် အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာလေ၏။ ၎င်းရာဇဝတ်အုပ်မှာ ထိုနယ်တွင် လူသစ်ဖြစ်သော်လည်း အတော် 'ဆိုး' သည်ဟု နာမည်ကြီးသူတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား ကာလသားများသည် ထိုသူဝင်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နှုတ်ပိတ်ကာ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်နေကြလေ၏။ ဦးမိုးကြိုးမှာမူ ထုံးစံအတိုင်း ပက်လက်ကုလားထိုင်ကြီးပေါ်တွင်ထိုင်နေရာမှ ဦးခေါင်းဆတ်ကာနှုတ်ဆက်သော်လည်း အံ့ဩသောအမူအရာဟူ၍ကား အလျှင်းပင် မထင်ရှားချေ။

ရာဇဝတ်အုပ်သည် ကာလသားတစ်ယောက်က ဖယ်ရှားပေးသောကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်၍ 'အေးလိုက်တာ ဦးမိုးကြိုးရယ်။ အချမ်းပြေ ဘရန်ဒီတစ်ခွက်လောက် အထည့်ခိုင်းစမ်းလေဗျာ'

ကြိုး။ ။(အစေခံသူငယ်ကလေးအား ခိုင်းစေပြီးနောက်)'ရာဇဝတ်အုပ်အသစ်ရောက်တယ်ဆိုတာ မိတ်ဆွေပဲ မှတ်တယ်'

အုပ်။ ။'မှန်ပါတယ် ဦးမိုးကြိုး။ ဒီအရပ်မှာ လူဆိုးတွေ တော်တော်သောင်းကျန်းနေတယ်ဆိုလို့ ရာဇဝတ်အုပ်ထဲမှာ ကျွန်တော့်ကို အတော်ဆုံးဆိုပြီး ရွေးလွှတ်လိုက်ကြတာပဲခင်ဗျ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဦးမိုးကြိုးနဲ့ မြို့ပေါ်က လူကြီးလူကောင်းတွေကို အားကိုးရမှာပဲ။ အရပ်အကြောင်းကို ဦးမိုးကြိုးတို့မှသိမှာကိုးခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်နာမည်မောင်စိုးညွန့်ပါပဲခင်ဗျာ။ ဦးကိုတော့ မတွေ့ဖူးပေမဲ့ သတင်းတော့ ကြားရဖူးပါတယ်။

ကြိုး။ ။'အရပ်က တကယ်ဆိုးပြီဆိုတော့ ပုလိပ်လောက်နဲ့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ ပုလိပ်ဆိုတာမျိုးဟာ ရပ်ရွာက ကြည်ညိုလို့ ဝိုင်းဝန်းပြီး သတင်းပေးလား၊ သက်သေခံလား လုပ်ပေးကြမှ အလုပ်လုပ်လို့ဖြစ်တာကိုး ရာဇဝတ်အုပ်ရဲ့။ အရပ်က မကြည်ညိုလို့ ရေငုံပြီးနေကြမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ပုလိပ်တွေ ဘာတတ်နိုင်ဦးမှာလဲ'

အုပ်။ ။(သဘောကောင်းသောအမူအရာနှင့်)'ကျွန်တော်က ဦးမိုးကြိုးနဲ့ စကားစစ်ထိုးရအောင် လာတာမဟုတ်ပါဘူးလေ။ မြို့ပေါ်မှာ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်မို့လို့ သိရကျွမ်းရအောင် ဝင်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာတော့ ဦးမိုးကြိုးတို့သိတဲ့အတိုင်း တတ်နိုင်တာ မတတ်နိုင်တာအပထားပြီး သူ့လခစားနေတော့ သူ့ဝတ္တရားကျေပွန်အောင် လုပ်ပေးရတာပါပဲခင်ဗျာ'

ရာဇဝတ်အုပ်သည် ဘရန်ဒီတစ်ခွက်ကို တစ်ချက်တည်းမော့ချပြီးနောက် ငွေဘစ်ကျပ်ကို ချပေးခဲ့၍ပြန်တော့မည်ဟု ထပြီးလျှင် လူသတ်များကိုစေ့စေ့အောင် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်တွင် တစ်ခုသောထောင့်၌ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာထိုင်နေသော ကိုတောက်ထွန်းကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ရပ်တန့်နေလေ၏။

အုပ်။ ။(ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လျက်)'အလိုမထင်ဘဲနဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်း ဆွေဟောင်း တွေ့နေပါပြီကော ဟေ့ ကိုယ့်လူ'

www.burmeseclassic.com

ထွန်း။ ။(တိုး၍ မျက်မှောင်ကြုတ်လျက်) 'ဘယ်သူက မိတ်ဖောင်းလဲ ခင်ဗျားတို့ပုလိပ်ဘက်က လူတွေနဲ့ ဘယ်တော့များ ကျုပ်က မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖူးလို့ဟာလဲ'

အုပ်။ ။(သွားဖြဲလျက်) 'သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းလို့ပြောတာပါဗျာ။ ကျုပ်တို့နဲ့ မိတ်ဆွေတော်ရလို့ ခင်ဗျားက နာသွားသေးသလား။ ဒါထက်ခင်ဗျား တွင်းငယ်ဘက်က ကိုတောက်ထွန်းမဟုတ်လား'

ထွန်း။ ။(ပမာမခန့်အမူအရာနှင့်) 'မဟုတ်ဘူးဘယ်သူပြောသလဲ တောက်ထွန်းပေါ့ဗျ။ ဘာ ကွယ်ဝှက်နေစရာရှိသလဲ'

အုပ်။ ။'ကျုပ်က ခင်ဗျား ကွယ်ချင် ဝှက်ချင် လိမ့်မလားလို့'

ထွန်း။ ။ (လက်သီးလက်မောင်းတန်းလျက်)'ခင်ဗျားက ဘာရိသွဲ့သွဲ့ နှုပြာနေတာလဲ လူကိုဘာကောင်မှတ်လို့လဲ'

အုပ်။ ။'ဒါမျိုးတွေ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ ကိုတောက်ထွန်းရယ်။ ကျုပ်က သပိတ်ကျင်းဂါတ်မှာ ဌာနအုပ် လုပ်လာခဲ့တဲ့အကောင်ပါ။ ကျုပ်ကလူဆိုးဆိုရင် မျက်နှာမြင်ချက်ချင်းသိတဲ့အကောင်ပါဗျ'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းမှာ မျက်နှာပျက်၍ သွားလေ၏။

ထွန်း။ ။'သပိတ်ကျင်း' ဂါတ်က ဌာနအုပ် ကိုစိုးညွန့်လားဗျာ။

အုပ်။ ။'အစစ်ပေါ့ဗျာ။ ပုလိပ်ဘက်မှာ တစ်စိုးညွန့်အပြင် နှစ်စိုးညွန့်မရှိပါဘူး။ ဟို ဓားနဲ့ထိုးသတ်တဲ့အမှုကလေး ကျုပ်မမေ့သေးပါဘူးဗျ။

ထွန်း။ ။'ကျုပ် ထိုးတာမှမဟုတ်ဘဲ။ ကျုပ်နဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ'

အုပ်။ ။'တရားခံဆိုတာ မလုံတော့မှပေါ်ရော့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘယ်တော့ဖော်တယ်လို့ရှိမလဲ။ ဟိုအကောင် သေသွားတာခင်ဗျားအဖို့ ခပ်ကောင်းကောင်းပဲ။ နို့မို့ရင် ခုလောက်ရှိ ငွေစက္ကူလုပ်မှုနဲ့ ခင်ဗျား ထောင်နန်းစံနေရတာ ကြာလှပြီ ကိုင်းလေဗျာ။ လွန်ပြီးသားအမှု ရှိပါစေ တော့။ အချင်းချင်းလို သဘောထားလို့ ခင်ဗျားကို ဖွင့်ပြောရဦးမယ်။

အဲဒီလူသတ်မှုမှာ ခင်ဗျားကို စွပ်စွဲစရာ သဲလွန်စ ဘာမှမရဘူးဗျ။ ခင်ဗျားတို ဘယ်သူကမှ ဘာမှမတတ်နိုင်ပါဘူး။ တွင်းငယ်ကို ပြန်ချင်သေးလို့ရှိရင် စိတ်ချလက်ချ ပြန်နေနိုင်ပါတယ်ဗျ'

ထွန်း။ ။'ခုနေတဲ့နေရာမှာပဲ ပျော်လှပါပြီ ဆရာကြီး။ မပျော်ရင် ခင်ဗျားပြောမနေရပါဘူး။ ကျုပ်ပြန်ချင်ပြန်မှာပေါ့'

အုပ်။ ။'ကျုပ်က ခင်ဗျား စိတ်အေး လက်အေး နေပါစေတော့ လို့ ကျုပ်သိသမျှပြောပြပါလျက်နဲ့ ကျေးဇူးတင်ဖော်မျှ မရတဲ့လူတစ်ယောက်ပဲကိုး'

ထွန်း။ ။(မကြည်သာလှသော အမူအရာဖြင့်) 'စိတ်ဆန္ဒကောင်းနဲ့ ပြောတာဖြင့် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်တဲ့ဗျာ'

အုပ်။ ။ 'ကျုပ်သဘောကတော့ ခင်ဗျားကောင်းကောင်းမွန်မွန် တည်တည်တန့်တန့်နေထိုင်သမျှကာလပတ်လုံးဘာမှ အနှောင့်အယှက်မပေးပါဘူးဗျာ။ သို့သော် ကောက်ကောက်ကွေ့ကွေ့ ပွေပွေ လီလီတော့မလုပ်လေနဲ့ဆရာရေ့။ ကွိခနဲနေစေမယ်။ စိုးညွန့်တဲ့ကြားသား။ ကိုင်း ကိုင်း သွားသေးပြီဆရာ။ သွားပါဦးမယ် ဦးမိုးကြိုး'

ငင်းနောက် ဌာနာအုပ်ကိုစိုးညွန့်လည်း ထွက်သွားလေရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းမှာ 'ဟီးရိုး' (ဇာတ်လိုက်)သဖွယ်ဖြစ်နေရစ်လေ၏။ ဒေါ်ကောင်းမြို့သူမြို့သားများသည် ဧရာဝတီမြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်း၌ ကိုတောက်ထွန်း၏ပြုမူပုံအချင်းအရာများအကြောင်းကို ယခင်ကပင် တီးတိုးတေားပြောခဲ့ကြ၏။ ၎င်းအား တိုက်ရိုက်မေးမြန်းသူများကိုမူ ကိုတောက်ထွန်းသည်နာမည်မကြီးလိုသော သူတို့ပြုမူလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ပြုံးရယ်ခြင်းဖြင့် ဆင်ဝှေ့ရန်ရှောင်ဖြေဆိုခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ယခုမှာမူကား အစိုးရ အရာရှိတစ်ယောက်၏ ပါးစပ်မှ ဖွင့်ဟထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့ပြီးသောကြောင့် နာမည်မကြီးလိုသော်လည်း မနေရတော့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုပေါ်ရှိ ကာလသားများသည် လူတစ်ယောက်လုံးလုံးကို သတ်ခဲ့ဖူး

www.burmeseclassic.com

သော သူတစ်ယောက်နှင့်သိကျွမ်းရလျှင် 'မနည်း' ဟုမှတ်ယူကြသည့် အပျော်သူ ထက်ငါ တိုးဝှေ့၍ ကိုတောက်ထွန်းရှေ့သို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီး လျှင် အရက်မှာ၍ တိုက်သူတိုက်၊ စီးကရက်မီးညှိပေးသူကပေး၊ ကြက်ပေါင်ကြော် ကျွေးသူက ကျွေး၊ မေးလားမြန်းလား၊ ချီးမွမ်းလားဖြင့် ဆူညံစွာရှိနေကြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ အတော်အတန်သောက်ကာ မှုနှင့် ကြွေ့ပျက်လောက်အောင် မူးယစ်တတ်သူတစ်ယောက်မဟုတ် သော်လည်း ထိုညဉ့်အဖို့၌မူ ကာလသားများတိုက်ကျွေးသော အရက်များ ကို အားနာပါးနာ သောက်ရခြင်းဖြင့် မျက်စိမဖွင့်နိုင်အောင်ဖြစ်နေရကား မိမိနှင့်အတူထိုင် နေသော ကိုသီဟကတွဲ၍ မခေါ် ခဲ့ပါမူ စားပွဲခုံပေါ် တွင် အိပ်ရမည့် လက္ခဏာရှိပေ၏။

လဆန်း ၁ ရက်နေ့တိုင်ရောက်သောအခါ ကိုတောက်ထွန်း ကား ဂိုဏ်းသားဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် တွေတွေထူးထူး စိမ်ရန် မလိုတော့ဟု မှတ်ထင်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မိုးကောင်းဂိုဏ်းသည် အခြား အရပ်မှ ဂိုဏ်းများနှင့် အခမ်းအနားချင်းမတူသည့်အပြင် ထိုအချင်းအရာ အတွက်ပင်လျှင်၊ ၎င်းမြို့ ဂိုဏ်းသားက အသားယူလျက်ရှိကြရကား ကိုတောက်ထွန်းမှာ ရှောင်တိမ်းရန် နည်းလမ်းမရှိချေ။

~~ဂိုဏ်းသားများသည် အဆင်းတိုက်တွင် တွေ့ဆုံကြ၍ တခမ်း~~ တနားပြင်ဆင်ထားသော အခန်းမကြီးထဲတွင် စုရုံးလျက်ရှိကြ၏။ ထိုနေ့ ညက ဂိုဏ်းသားပေါင်း ၂၀ ခန့်မျှ တက်ရောက်ကြလေ၏။ ၎င်းတို့မှာ ထိုမြို့သားများဖြစ်၍ တောနယ်က ဂိုဏ်းသားများမပါသေးချေ။ စုစုပေါင်း ၅၀ ထက်မနည်းရှိပေရာ တစ်နယ်မှ ဂိုဏ်းသားများသည် အခြားနယ်မှ ဂိုဏ်းသားများ၏အလုပ်ကိုဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိ၏။

အခန်းမကြီးအတွင်း၌ ဂိုဏ်းသားများသည် ဝမ်းဘဲဥပုံ စားပွဲ ကြီးတစ်ခုတွင် ပိုင်းဝန်းကာ ထိုင်နေကြ၏။ စားပွဲကြီး၏တစ်ဖက်ရှိ နံရံ အနီး၌ကား စားပွဲငယ်တစ်ခုရှိသေးရာ၊ ၎င်းအပေါ် တွင် ဝီစကီ၊ ဘရန်ဒီ

သော အရက်အမျိုးမျိုးနှင့် ဆိုဒါပုလင်းများ ဖန်ခွက်များ၊ ဝမ်းဘဲပေါင်း၊ ကြက်ကောင်လုံးကြော်၊ ဝက်အူချောင်း၊ ခိုကောင်လုံးကြော်၊ ဆိတ်သား တင် အစရှိသည့် စားသောက်ဖွယ်များဖြင့် လှပစွာ ပြင်ဆင်ထားရှိရကား အချို့ ဂိုဏ်းသားများမှာ ပါးစပ်တပြင်ပြင် မျက်စေ့စောင်းတထိုးထိုးဖြစ်နေကြ လေ၏။ ဦးမိုးကြိုးမှာ မိုးကြိုးရောင်ပိုးကတ္တီပါကို ရွှေဇာတပ်လျက် ချုပ်ထားသော အင်္ကျီရှည်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ရဲနှင့်အဖြူကွက်တူရက် ထားသော ပိုးပုဆိုးရှည်ကိုလည်းကောင်း၊ မြန်မာစစ်ဖိနပ်များ၊ ခေါင်းလှေ ရှိသည့် သံခမောက်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ အပြည့်အစုံဝတ်ဆင်လျက် စားပွဲကြီး၏ ထိပ်တည့်တည့်၌ ထိုင်လျက်ရှိ၏။၎င်း၏ လက်ဝဲလက်ယာ တို့၌ကား အသင်းနှင့်ဆိုင်ရာ အမှုဆောင်အရာရှိများ ထိုင်လျက်ရှိရာ၊ ၎င်းတို့အနက်တွင် ကိုကျောက်ဘီလူးလည်းပါဝင်လေ၏။ အမှုဆောင် များသည် မိမိတို့၏ ဂုဏ်ထူးအထိမ်းအမှတ်အားဖြင့် ရင်ဘတ်တွင်ငွေ တံဆိပ်၊ မိုးကြိုးတံဆိပ် ရွှေတံဆိပ်စသည်ဖြင့် အဆင့်အတန်းအားလျော်စွာ တပ်ဆင်ထားရကား၊ 'စတွန်းကင်း' မီးအိမ်ကြီး၏ အလင်းရောင်တွင် တပြောင်ပြောင်တလက်လက်ရှိနေလေ၏။ ရွှေတံဆိပ်နှင့် အမှုဆောင် များသည် ကတ္တီပါအင်္ကျီ အစိမ်းရောင် လက်ရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ မိုးကြိုးတံဆိပ်နှင့် အမှုဆောင်များသည် ကတ္တီပါအင်္ကျီလက်စက များနှင့် လည်းကောင်း၊ ငွေတံဆိပ်နှင့်အမှုဆောင်များသည်ကတ္တီပါအင်္ကျီ လက်တို များနှင့်လည်းကောင်း၊ အသီးသီး ဝတ်ဆင်လျက် ရှိရကား၊ စစ်ထဲမှ ဗိုလ်ကယ့်အရာရှိကြီးများမသာအောင် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်လှပေ၏။

အမှုဆောင်များမှာ ကိုကျောက်ဘီလူးမှတစ်ပါး အသက် ၄၀ ခန့် အရွယ်၌ရှိနေသူများ ဖြစ်ကြရာ၊ သာမညဂိုဏ်းသားများမှာမူ အသက် ၂၀ မှ ၂၅ နှစ်ခန့်ထိ လူငယ်များဖြစ်ကြ၏။ အမှုဆောင်များမှာ များသော အားဖြင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မျက်နှာမျိုးရှိကြလေရာ၊လူငယ်များ မှာမူ ဖျတ်လတ်သွက်လက်၍ အတော်အတန် ရုပ်ရည်ရူပကာလ မွန်ရည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]ကြောင့် လူဆိုးလူမိုက် ကလေးများဟူ၍ မှတ်ထင်ဖွယ်ရာ [illegible] စာရေးတချို့အစရှိသည့် အလယ်တန်းစား လူငယ်တလေးများ အတွယ် ရှိနေကြလေ၏။ သို့ရာတွင် စင်စစ်မှာမူကား၊ ဤလူငယ်များသည် ရန်သူကို မဆိုထားဘိ မိမိနှင့်တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူး၊ မမြင်ဖူးသည့်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုဖြစ်စေ၊ အသင်းက အမိန့်ပေးမည် ဆိုလျှင် ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်ဝံ့၊ နှက်ဝံ့၊ သတ်ဖြတ်ဝံ့သော လူများချည်းဖြစ်ကြ၏။ လူတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းကို ရိုက်ခွဲရန်မှာ ၎င်းလူများအဖို့၌ ငှက်ပျောသီးကို အခွံနွှာရသလောက် မခဲယဉ်းပေရာ၊ လေးငါးယောက်သော ဂိုဏ်းသားတို့မှာ လူကို အကြိမ်ကြိမ်သတ်ခဲ့ဖူးသူများဖြစ်ကြလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လူတစ်ယောက်ကို ရိုက်သတ်ပြီးနောက်သူ့လက်ချက်နှင့်သေသည်။ ငါ့လက်ချက်နှင့် သေသည်စသည်ဖြင့် အသားယူကာ လုယက်ပြောဆိုလေ့ရှိကြရာ၊ သေရှာရသူက ဘယ်ကဲ့သို့ညည်းတွားသေးသည်၊ ဘယ်ကဲ့သို့ တွန့်လိမ်ကာ ဝေဒနာခံစားနေရသည်များကို မြိန်ရှက်ဖွယ်တစ်ခုကဲ့သို့ ပြန်ပြောင်း၍ စားမြုံ့ပြန်တတ်ကြသေး၏။

ပထမဂိုဏ်းသားများသည် အထူးလျှို့ဝှက်စွာ အလုပ်လုပ်ကြသေး၏။ သို့ရာတွင် သက်သေခံဝံ့မည့်သူ မရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မတရားသက်သေများ အလိုရှိသလောက် ငှားရမ်းရရှိနိုင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အသင်းရန်ပုံငွေ တောင့်တင်းသည့်အတွက်ကြောင့် အကောင်းဆုံး ဝတ်လုံများ ငှားရမ်းနိုင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယုံကြည် စိတ်ချ၍လွတ်ခဲ့သော အကြိမ်ပေါင်းမှာလည်း များလေရကား ဂိုဏ်းသားများသည် လျှို့ဝှက်ဖို့ပင် မလိုသလောက်သဘောထားကြ၍ ရဲဖန်ရံခါ ရဲတင်းပေါ်ထင်စွာ ကျူးလွန်တတ်ကြ၏။ လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ခန့်အတွင်း၌ ၎င်းဂိုဏ်းသားများသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ တရားရုံးများတွင် ပြစ်ချက်ရဖူးသည် မရှိဘဲ ကွင်းလုံးကျွတ်လွတ်မြောက်ကြသည်သာလျှင် ဖြစ်သေ

သည်။ ဂိုဏ်းသားများ စိုးရိမ်ဖို့ရှိသောလူမှာ ၎င်းတို့သုတ်သင်ရှင်းလင်းထိုက်သော လူများပင်ဖြစ်၏။ အကြောင်းကို ဆိုသော်၊ တစ်ခါတစ်ရံ၌ယင်းကဲ့သို့ သုတ်သင်ခြင်းခံရသောလူသည် အများနှင့် တစ်ယောက်ဖြစ်၍ အမှတ်မဲ့သုတ်သင်ခြင်း ခံရစေကာမူ အသက်ဘေးကို ကာကွယ်ရခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ကြောက်လန့်စွာနှင့်ခုခံရာတွင် ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်တလေမျှ သေကြေပျက်စီးခဲ့ဖူးသောကြောင့်ပေတည်း။ သို့ရာတွင် ထိုသူသည် အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောင်း ပြောပြနိုင်ခွင့်မရှိဘဲ၊ အခြားဂိုဏ်းသားများက အစတုံးအောင် ဖျောက်ဖျက်သုတ်သင်နိုင်ကြ သည်သာလျှင် ဖြစ်ချေသည်။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ မိမိအတွက် အခမ်းအနား ပြင်ဆင်ထားကြောင်း သိရှိရသော်လည်း၊ မည်သို့သော နည်းအားဖြင့် 'ဇာတ်သွင်း' ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ကား မည်သူကမျှ ပြောမထားခဲ့ချေ။ ဂိုဏ်းသားများအစုံအညီ ရောက်ရှိကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ အမှုဆောင်နှစ်ယောက်တို့သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ လက်မောင်းကို တစ်ယောက်တစ်ဖက်စီ ကိုင်ဆွဲလျက် အပြင်ဘက်၌ရှိသော အခန်းကလေးတစ်ခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြလေ၏။ ၎င်းအခန်းငယ်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ အခန်းမကြီးအတွင်း၌ ဂိုဏ်းသားများ၏ စကားသံများကို ကြားရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံမိမိ၏အမည်ကိုကြားရခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ 'ဇာတ်သွင်း' မှုကိစ္စအကြောင်းကို ဆွေးနွေးနေကြကြောင်းသိရှိရ၏။ တစ်ခဏမျှ ကြာရှိသောအခါ အကျီလက်ရှည်၊ ရွှေထံဆိပ်နှင့် အမှုဆောင်တစ်ယောက် ဝင်လာ၍

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ထုံးစံအတိုင်း အပြည့်အစုံစီမံ၍ ခေါ်ခဲ့ရမယ်လို့ အမိန့်ရှိလိုက်တယ်' ဟုပြောလေသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ အမှုဆောင်သုံးယောက်တို့သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ အပေါ်အကျီနှင့်ရှပ်အကျီများကို ချွတ်စေ၍ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်စေပြီးမှ လက်နှစ်ဖက်ကိုပိုးကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့် လက်ပြန်ကြိုးတုပ်နှောင်ကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ၏။ ၎င်းနောက် တစ်ယောက်သော အမှုဆောင်သည် ဦးထုပ်နက်တစ်လုံးကို ကိုတောက်ထွန်း၏ ဦးခေါင်းထက်သို့ ဆောင်းအုပ်ပေးလိုက်ရာ၊ ဦးထုပ်မှာ အလွန်ကြီးမားလှသောကြောင့် ဦးထုပ်ဖျားသည် နှာခေါင်းဖျားသို့ ရောက်၍ မျက်စိနှစ်လုံးကို လုံခြုံစွာ အုပ်လျက်ရှိ၏။ ထို့နောက် အမှုဆောင်များသည် မျက်စိမမြင်နိုင်အောင် ရှိနေသော ကိုတောက်ထွန်းကို တွဲလျက်၊ အခန်းမကြီးသို့ ခေါ်သွားကြပြန်လေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ ဘာကိုမျှ မမြင်နိုင်ဘဲ၊ မှောင်နှင့်မည်းမည်း ရှိနေရကား စိတ်နှလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ နားထဲ၌မူ ဂိုဏ်းသားများ၏ တီးတိုးစကားများကို မပြတ်အောင်ကြားရလျက်ရှိ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဦးမိုးကြိုး၏ နက်ကျယ်စူးရှသော အသံသည် ဦးထုပ်ကိုဖောက်ထွင်း၍ ကိုတောက်ထွန်းနားထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။

'မောင်တောက်ထွန်း'

'ခင်ဗျာ'

'တွင်းငယ်က ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းထဲကို မောင်ဝင်ခဲ့ပြီလား'

'မှန်ပါတယ်၊ ဝင်ခဲ့ပြီးပါပြီ'

'နံပါတ် ၉ ဟုတ်ကဲ့နော်'

'မှန်ပါတယ်'

'တီမ်ဖုံးလို့ လမသာ'

'လမ်းတာက ကွာဝေး'

'စာနဲ့ပေးလို့ လူကြုံမှာ'

'ရောက်လာပေါ့ ရဲတဲ့ဂိုဏ်းသား'

'ကိုင်း၊ ငါ့လူများ ကျေနပ်ပြီလား'

ထိုအခါ ဂိုဏ်းသားများသည် စိတ်ကျေနပ်ကြကြောင်းနှင့် ဝေါခနဲဖြေကြားလေ၏။ ၎င်းနောက်-

'ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းသား၏ အထိမ်းအမှတ် စကားဝှက်များကို သိရှိ

တဲ့အတွက် ဂိုဏ်းသားဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်းကို ယုံကြည်ပါပြီ။ သို့သော်သူ့ဌာနနဲ့ သူ့ထုံးစံနဲ့ အသီးသီးရှိနေကြတဲ့အတွက် ဒီအရပ်မှာ ဝင်လိုရင်၊ ဒီဒေသက ထုံးစံအတိုင်း ဂိုဏ်းသွင်းရလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့ ဒေသက အထူးသဖြင့် သတ္တိကောင်းရှိဖို့လိုတယ်။ သတ္တိကောင်းမကောင်းစမ်းသပ်ရလိမ့်မယ်။ ခံနိုင်ပါ့မလား'

'ခံနိုင်ပါတယ်'

'ရဲရင့်တဲ့စိတ် ရှိရဲ့လား'

'ရှိပါတယ်။ စမ်းကြည့်ပါတော့'

'ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ရှေ့ကိုခြေတစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်စမ်း'

ထိုခဏ၌ ချွန်ထက်သော အရာဝတ္ထုနှစ်ခုသည် ကိုတောက်ထွန်း၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးကို တစ်ဖက်တစ်ချက်စီထောက်လျက်ရှိရာ ကိုတောက်ထွန်းသည် ရှေ့သို့ အနည်းငယ်မျှ တိုးလိုက်ပါမူ ချွန်ထက်လှသော အသွားများသည် မိမိ၏ မျက်စိထဲသို့ထွင်းဖောက်ဝင်သွားတော့မည်ကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရလေ၏။ သို့ရာတွင် ကိုတောက်ထွန်းသည် 'ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်စေ' ဟုစိတ်ကိုတင်းကာ မျက်စိကိုစုံမှိတ်၍ ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်လေ၏။ ထိုခဏ၌ ချွန်ထက်သော အရာဝတ္ထုများသည် ခုခံ၍မနေဘဲ ကိုတောက်ထွန်း၏ခြေလှမ်းအတိုင်း နောက်သို့ ဆုတ်ခွါရွေ့လျော၍ သွားကြလေ၏။ ထိုအခါ ဂိုဏ်းသားများ၏ တီးတိုး ချီးမွမ်းကြသောအသံများသည် ဝေါခနဲမြည်၍ သွားလေ၏။

'သတ္တိကောင်းကြောင်းတော့ ထင်ရှားပြီ။ သို့သော် အနာခံနိုင်ရဲ့လား'

'သူများနည်းတူတော့ခံနိုင်ပါတယ်'

ထိုခဏ၌ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ယောင်ရမ်း၍ မဟစ်မအော်မိစေရန်၊ အံကြိတ်ကာ မနည်းအောင့်၍ ခံလိုက်ရ၏။ အကြောင်းကား ကိုတောက်ထွန်း၏ လက်ယာဘက်လက်မောင်းမှ အရေများကို ဆုတ်ခွါ

www.burmeseclassic.com

လိုက်ဘိသကဲ့သို့ ပြင်းပြသော ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရသော ကြောင့်ပေတည်း။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ မျော့၍ကျန်ရစ်သော်လည်း 'အမယ်လေး' 'အလိုလေး' စသောအသံမျိုးတစ်ခွန်းမျှမထွက်ဘဲ အံသွားများကို ကြိတ်ခဲလျက်နေလိုက်ရလေ၏။

ထွန်း။ ။'ဒါပဲလားဆရာကြီးရဲ့။ ကျွန်တော်ဒီထက်မက ခံနိုင်ပါသေးတယ်၊ စမ်းချင် စမ်းကြည့်ကြပါဦး'

ထိုအခါ၌မူကား၊ ဂိုဏ်းသားများသည် တိုးတိုးတိတ်တိတ်မျှမကဘဲ၊ အသံထွက်မိကြသည့်တိုင်အောင် ဆူညံစွာ သြဘာပေးကြလေကုန်၏။ အကြောင်းမူကား ဂိုဏ်းသားများသည် ဤမျှလောက်ခံနိုင်ရည်ရှိသော လူသစ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရခဲလှပေသောကြောင့်တည်း။

၎င်းနောက် လူနှစ်ယောက်တို့သည် ကိုတောက်ထွန်းကို လက်တစ်ဖက်ကိုင်ဆွဲလျက် ခေါ်ဆောင်သွားကြပြန်ရာ၊ နောက်ဆုံး၌ ရှေ့သို့ဆက်လက်လျှောက်သွားရန်မရှိသည့်ကြမ်းပြင်အစွန်းသို့ရောက်ကြလေ၏။ ထိုအခါ လူနှစ်ယောက်သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ လက်ကိုလွှတ် လိုက်ပြီးနောက် 'ရှေ့ကိုခုန်လိုက်' ဟုတစ်ယောက်ကအမိန့်ပေးလိုက်၏။ ကိုတောက်ထွန်းလည်း မျက်စိကိုမှိတ်လျက် ရှေ့သို့ အားယူကာ ခုန်လိုက်လေ၏။

ကိုတောက်ထွန်း၏ ခြေထောက်များသည် ကြမ်းပြင်ကိုမတွေ့ဘဲ ဟာလာဟင်းကိုသာ တွေ့ရပြီးနောက်၊ လူတစ်ကိုယ်လုံးသည် ရုတ်တရက် အောက်သို့ နိမ့်ကျသွားလေ၏။ များစွာသော သူတို့သည် ဤနေရာမျိုး၌ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကာ ယောင်ယမ်းဟစ်အော်မိရမည်မုချဖြစ်၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာမူ နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်ကိုပိတ်လျက်၊ အနည်းငယ်မျှ အသံမထွက်စေဘဲ အောက်တည့်တည့်သို့ နိမ့်ဆင်းလျှောကျသွားလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ကိုတောက်ထွန်း၏လက်မောင်းများကို လက်များဖြင့် ကိုင်ဖမ်း၍ ၎င်း၏ခြေထောက်များသည်လည်း မွေ့ရာကဲ့သို့ညှဲ့သက်သော အရာဝတ္ထုတစ်ခုပေါ်တွင် ထောက်မိလေ၏။

၎င်းနောက်၊ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ကိုတောက်ထွန်းအား လက်မောင်းဖြင့် ဆွဲကိုင်လျက်၊ လှေကားတစ်ခုပေါ်သို့ တက်လာကြရပြီးနောက် အခန်းမကြီးအတွင်းသို့ ရောက်လာကြလေ၏။ ထိုအခါ အချို့က ကိုတောက်ထွန်း၏ ဦးခေါင်းတွင် စွပ်ထားသော ဦးထုပ်ကိုဖြုတ်၍ အချို့က လက်ပြန်ကြိုးကို ဖြေကြလေရာ များစွာသောဂိုဏ်းသားများက ပခုံးကို ပုတ်ကာ ချီးမွမ်းစကားပြောကြားကြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာမူ မှောင်ထဲမှ အလင်းရောင်ကို ရုတ်တရက်မြင်ရခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မျက်လုံးများ ပေကလပ်ပေကလပ်နှင့်ပြုံးရယ်ကာရပ်နေလေ၏။

ကြိုး။ ။'နောက်ဆုံးစကားတစ်ခွန်းမှာပြီးရင် ပြီးပါပြီ။ လျှို့ဝှက်ရမယ့်အရာကို မလျှို့ဝှက်ရင် သေရမယ်။ သစ္စာဖေါက်ခဲ့လို့ရှိရင် သေရမယ်။ နားလည်လား မောင်တောက်ထွန်း'

ထွန်း။ ။'နားလည်ပါတယ်။'

ကြိုး။ ။'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မလဲမချင်းလက်ရှိ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့အမိန့်ကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာရမယ် နားလည်လား'

ထွန်း။ ။' နားလည်ပါတယ်'

ကြိုး။ ။ 'ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒီအချိန်ကစပြီး ဂိုဏ်းသားအဖြစ်သို့ရောက်စေ'

၎င်းနောက် ဂိုဏ်းသားများသည် သောက်စားရန် ပြင်ဆင်ကြလေ၏။ လူတစ်ယောက်သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ အင်္ကျီကို ၎င်းအားပေးအပ်လေရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းသည် အင်္ကျီမဝတ်သေးမီ လက်မောင်းကို ကြည့်လိုက်သည်တွင် သံပူဖြင့်ကပ်ထား၍ ရဲရဲနီရှိသည့် ဂိုဏ်းတံဆိပ်ကို မိမိလက်မောင်းသားပေါ်တွင် တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအခါ အခြားသော ဂိုဏ်းသားများလည်းမိမိတို့၏ လက်မောင်းများကို ပြ၍ အလားတူ အမှတ်တံဆိပ်ကို ကိုတောက်ထွန်းအား ပြကြလေ၏။

ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်။ ။'လူတိုင်းမှာ ဒီတံဆိပ်ရှိတာချည့်

www.burmeseclassic.com

ဝဲမှာ နို့ဆေမဲ့ ခင်ဗျားလို ခံနိုင်တဲ့ သတ္တိ ရှိတဲ့လူတော့ ခပ်ရှားရှားပဲ'

ထွန်း။ ။'ဒီလောက်ဟာတော့ ဘာအတွက် ရှိသလဲဗျာ'

စင်စစ်မူကား ကိုတောက်ထွန်းမှာ ပူစပ်ပူလောင်ကြီးဖြစ်နေသေးသည့်အတွက် မနည်းအောင့်၍ ခံနေရ၏။

ဂိုဏ်းသားများသည် အရက်နှင့်စားစရာများကိုမြိန်ရှက်စွာသောက်စားကြပြီးနောက်၊ အသင်း၏ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ရန်ပြင်ဆင်ကြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ တွင်းငယ်မှ ဂိုဏ်းကလေး၏ အခမ်းအနားများကို ကြုံရဖူးသည်ဖြစ်၍ လွန်စွာသေချာစွာစေ့စပ်ဟန်ရှိသော မိုးကောင်းဂိုဏ်း၏ အစီအစဉ်များကိုအံ့သြစွာနှင့်ကြည့်ရှုမှတ်သားလျက်ရှိ၏။

ကြိုး။ ။'အစည်းအဝေး 'အာဂျင်ဒါ' အရ၊ နံပါတ် (၁) ကဘာလဲဟေ့'

လူး။ ။'မိုးညှင်းဂိုဏ်းက ဦးထွန်းပေါက်ထံမှစာကို စဉ်းစားကြဖို့ အလုပ်ရှိပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

ကြိုး။ ။' ဘယ်မှာလဲ ဖတ်စမ်း'

ထိုအခါ ကိုကျောက်ဘီလူးသည် ဖိုင်တွဲမှ စာတစ်စောင်ကို ထုတ်၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ပြလေ၏။

'စာရေးအစီရင်ခံပါသည်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဦးမိုးကြိုးခင်ဗျား။

ဤနယ်တွင် မြေပိုင်ရှင် ဦးအောင်ဒွန်းအား ဆုံးမဖို့အလုပ်ရှိနေပါသည်။ လွန်ခဲ့သော လအတွင်းက မိုးကောင်းမြို့သားကျောက်ကုန်သည် တရုတ်ဦးစက်ကွိန်အား ဆုံးမသောကိစ္စတွင် ကျွန်တော့်အရပ်မှ ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက် စေလွှတ်ငှားရမ်းလိုက်ရခြင်းကို လူကြီးမင်းသတိပြုမိပါလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခင်က သဘောတူချက် ပြုလုပ်ထားသည့်အတိုင်း အတုံ့အလှည့်သဘောနှင့် ကျွန်တော်၏ကိစ္စတွင်လည်း လူကြီး

မင်းက သင့်တော်သော ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက် စေလွှတ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ စေလွှတ်သောအခါ မိုးညှင်းဂိုဏ်းချုပ် ဦးထွန်းအိနေအိမ်သို့ တိုက်ရိုက်စေလွှတ်၍ ၎င်းက လုပ်ဆောင်ရန် အလုပ်ကို ညွှန်ပြပါလိမ့်မည်။

မိုးညှင်းဂိုဏ်း၊ ဆတ်ဆတ်ကြဲ

ကြိုး။ ။'မိုးညှင်းဂိုဏ်းက ငါတို့လူတောင်းလျှင် ငြင်းဖူးတယ်လို့မရှိပေဘူး။ အခု သူတို့က တောင်းရာမှာလည်း ငါတို့က ငြင်းလို့ မတော်ပေဘူး။ လွှတ်ဖြစ်အောင် လွှတ်ရလိမ့်မယ်'

ဟုပြော၍ အခန်းပတ်ဝန်းကျင်၌ ထိုင်နေကြသော ဂိုဏ်းသားများကိုကြည့်ပြီးလျှင်

'ကိုင်း ဒီကိစ္စ အတွက် ဘယ်သူသွားမလဲဟေ့' ဟု မေးလိုက်၏။

ထိုအခါ ဂိုဏ်းသား လူငယ်လေးငါးယောက်သည် သွားလိုပါသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်နှင့်လက်မြှောက်ကြလေရာ ဦးမိုးကြိုးလည်း စိတ်ကျေနပ်ဟန် လက္ခဏာနှင့် ပြုံးလျက်ရှိ၏။

ကြိုး။ ။(မျက်စိစွေသော ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးညွှန်လျက်) 'မင်းသွားဟေ့။ မျက်စောင်းဖိုးချိတ်၊ အရင်တစ်မှုတုန်းကလိုပိပြားပြား စီမံနိုင်ရင် မင်းတော့ နာမည်ကြီးဦးမယ်။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ မင်းပဲလိုက်ချေကွယ်။ ခြေလိမ်ဖိုးသန့်'

ဟုပြော၍ အသက် ၂၀ အရွယ်ခန့်ရှိ လူငယ်တစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလေ၏။ ဂိုဏ်းသားများမှာ မိမိတို့နာမည်ရင်းအပြင် နာမည်ပြောင်းများလည်းဖြည့်စွက် တပ်မှည့်ထားလေရကား၊ မျက်စောင်းဖိုးချိတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခြေလိမ်ဖိုးသန့် ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါင်းကြီးဖိုးထူးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျားကြီး ဖိုးသုန် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘိန်းစားဖိုးထွားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ဒါန်းဘသန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပြိတ္တာငပွဟူ၍လည်းကောင်း၊ မင်းသား ကျောက်ဘီလူး ဟူ၍လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်း နာမည်ပိုမရသော ဂိုဏ်းသားဟူ၍ ခပ်ရှားရှားဖြစ်နေလေ၏။ ကမ္ဘာ့ဘာသန်းမှာ ကမ္ဘာ့ဌာန်းထိုင်တတ်သောကြောင့်မဟုတ်။ အလွန် ထုံလို့၍ ကမ္ဘာ့ဌာန်းရုပ်နှင့်တူသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ မောင်တောက်ထွန်းမှာလည်း အထူးရဲရင့်သော သတ္တိကို အစွဲပြု၍ ရဲတောက်ထွန်းဟူ၍ နာမည်တွင်ခဲ့လေပြီ။ ခြေတစ်ဖက်ခွင်နေသည့် အတွက်ကြောင့် 'ခြေလိန်ဖိုးသန့်' ဟု နာမည်ရသောလူက

'ကျွန်တော့်မှာ သေနတ်မရှိဘူး ဆရာကြီး' ဟုပြောသောအခါ-

ကြိုး။ ။ (မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်လျက်)'ဘယ်သူ့မှာတော့ သေနတ်ရှိသလဲကွယ်။ ငါတစ်ယောက်နဲ့မောင်တောက်ထွန်း၊ မောင်ကျောက်ဘီလုံးတို့ကလွဲလို့ ဘယ်သူ့မှာ သေနတ်ရှိသလဲကွယ်။ သေနတ်ရှိမှ အလုပ်လုပ်လို့ ဖြစ်ရမှာတဲ့လား။ တကယ်လို့ သေနတ်လိုခဲ့လို့ ရှိရင် ဦးထွန်းအိကရှာပေးမှာပေါ့။ ဘာလဲ မင်းက လက်မြောက်ပြီး ချေးထူချင်သလား'

သန့်။ ။ (နောင်တရသောမျက်နှာထားနှင့်) 'ဒါကြောင့်မဟုတ်ပါဘူးဆရာကြီးရယ်။ သေနတ်နဲ့ အလုပ်လုပ်ရမယ့်ကိစ္စမျိုးလားလို့ပါ'

ကြိုး။ ။'လိုရင်လိုတာရအောင်ရှာပေးဖို့ ငါ့တာဝန်။ မင့်အပူမဟုတ်ပါဘူး'

သန့်။ ။'တောင်းပန်ပါတယ် ဆရာကြီးခင်ဗျား'

ကြိုး။ ။'အေးကောင်းပြီ။ မင်းတစ်ခါမှ အလုပ်မလုပ်ဖူးသေးဘူး။ အလေ့အကျင့်ရအောင် မျက်စောင်းဖိုးချိတ်နဲ့တွဲပြီးငါထည့်ပေးတယ်။ ဒီတစ်ခါ ချောမောရင် ရှေ့အဖို့မင်းကြီးပွားမယ်၊ ကြားလား'

သန့်။ ။'ကောင်းလှပါပြီဆရာကြီး

ချိတ်။ ။'ဒီတစ်ခေါက်မှာ ဆုလာဘ်ရဖို့ မျှော်လင့်စရာရှိပါသလား ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ဒီတစ်ခေါက်တော့ နာမည်လောက်ပဲဟေ့။ သို့သော် ချောချောမောမောရှိရင်တော့ ရန်ပုံငွေထဲက လေးငါးခြောက်ဆယ်စီ ငါထုတ်ပေးရမှာပေါ့'

သန့်။ ။' ဒါထက်၊ ဦးအောင်ဒွန်းမှာ ဘယ်လိုအပြစ်များရှိလို့ပါလဲ ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'သူ့မှာ အပြစ်ရှိမရှိ မင်းလိုလူက မေးစရာမဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ဂိုဏ်းနဲ့သူ့နေရာစီရင်ချက်ကို မင်းကို မဆိုထားနဲ့ ငါကိုယ်တိုင်တောင် စစ်ကြောမေးမြန်းနိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ ငါတို့မှာ အကြောင်းကိစ္စရှိရင် သူတို့က ဆောင်ရွက်ပေးဖူးသလို ငါတို့က ဆောင်ရွက်ဖို့ပဲရှိတယ်။ ဒါထက် စကားစပ်မိလို့ ပြောရဦးမယ်၊ ဟိုပင်ဘက်က ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက် ဒီအရပ်မှာ ကိစ္စကလေးတစ်ခု ဆောင်ရွက်ဖို့ ရှေ့အပတ်လောက်လာကြလိမ့်မယ်'

တစ်ယောက်။ ။'ဘယ်သူလဲဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'မမေးချင်ပါနဲ့ကွယ်။ မသိတာအကောင်းဆုံးပါ။ မသိတော့ မဖော်နိုင်ဘူး။ လုံခြုံလှပါတယ်၊ သစ္စာရှိလှပါတယ်ဆိုပေမဲ့ မသိတာ အကောင်းဆုံးပဲကွယ့်။ ဖော်စရာရှိတော့ မဖော်နိုင်ဘူး။ သို့သော် ခုလာမယ့် လူတွေက ခြေရာလက်ရာ မကျန်ရစ်ရအောင် သေသေဝပ်ဝပ် အလုပ်တတ်တဲ့လူတွေပဲ'

လူး။ ။'တစ်ချက် တစ်ချက်လဲ လုပ်ပေးဦးမှဆရာကြီးရဲ့။ အလုပ်မလုပ်-၂ ကြာကြာနေရင် သွေးအေးပြီး လူတွေက မရှိသေချင်ကြဘူး။ တစ်နေ့ကကြည့်ပါလား ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်ကို ကျောက်တွင်းသူဌေးက အလုပ်က ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ကျောင်းမှန်းတန်မှန်းသိအောင် တစ်ခါတစ်ခါ လုပ်ပေးဦးမှ ဆရာကြီးရဲ့'

ထွန်း။ ။(အနီးရှိ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်အားလေသံဖြင့်) 'အလုပ်လုပ် ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲဗျ'

www.burmeseclassic.com

ဂိုဏ်းသား။ ။'ရင်ဝကို ဓားမြှောင်နဲ့ စိုက်တာပြောတာပေါ့ဗျာ။ ဒီနယ်က ဂိုဏ်းက တကယ်ဆိုရင် တကယ်လုပ်တဲ့ လူတွေဗျ။ ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ် သဘောရသလဲ'

ထွန်း။ ။(နှစ်သက်အားရဟန်လက္ခဏာနှင့်) 'ကျုပ်တော့ သိပ် သဘောကျတာပဲ။ ဒီနယ်လိုမျိုးမှာမှ သတ္တိရှိတဲ့ လူတွေကြီးပွားဖို့ လမ်းရှိတာပေါ့ဗျ'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းအနီး၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ဂိုဏ်းသား များသည် ဂိုဏ်းသားသစ်၏ စကားကို သဘောကျသဖြင့် ခိုးမွမ်းသြဘာ ပေးကြလေ၏။

ကြီး။ ။'ဘာလဲဟေ့ ဟိုဘက်က လူစုတွေက'

တစ်ယောက်။ ။'ရဲတောက်ထွန်းက ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပုံ တွေကို သဘောကျလွန်းလို့တဲ့ဆရာကြီးရဲ့'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်း သည် ထိုင်ရာမှ ထလေ၏။

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်တစ်ခုအစီရင်ခံပါရစေ ဆရာကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်ဟာ လူသစ်တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း သတ္တိမနည်းပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို ယုံပြီးစမ်းခိုင်းကြည့်ပါဆရာကြီး'

ထိုအခါ ဂိုဏ်းသားများသည် ကိုတောက်ထွန်း၏ 'သွေး' ကိုချီး မွမ်းကြပြန်လေ၏။ အချို့သောနာမည်ရပြီးလူဟောင်းများကမူ မိမိတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်မည့်သူတစ်ယောက်ပေါ်လာပြီဟူသောအနေဖြင့် မနာလိုဟန်နှင့် ဖိနှိပ်လိုကြ၏။

မျက်နှာကောက်ကောက်ရှိ၍ 'ကောက်ချိတ်လူဒင်' အလိုရှိ သော ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်သည် မနာလိုသော မျက်နှာထားနှင့် ကိုတောက်ထွန်းအားကြည့်လျက်

'လူကြီးများအမိန့်ကိုနာခံပါမှ ပေါ့မိတ်ဆွေ။ ရှေ့လောကြီးတိုင် ရှေ့ထွက်ချင်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ တော်သင့်တယ်ထင်ရင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက

ကြည့်ခိုင်းမှာပေါ့' ဟုဖိနှိပ်လိုသော လေသံနှင့် ပြောလေ၏။

ထွန်း။ ။(ကြွနွေ့မပျက်စေဘဲ)'မှန်ပါတယ် လူကြီးမင်း ကျွန်တော်ကလည်း ဒီအဓိပ္ပာယ်နဲ့ပြောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လူကြီးများ အာဏာကို လွန်ဆန်ဖို့ အကြံမရှိကြောင်းပါ'

ကြီး။ ။'မောင့် အလှည့်ရောက်ပါလိမ့်မယ်မောင်တောက်ထွန်း။ သဘောသည်းခံလိုက်ပါဦး။ မောင့်ကို လက်သွက်မယ့် လူတစ်ယောက်ပဲလို့ ကျုပ်ကအသိအမှတ်ပြုထားပြီးပါပြီ။ သင်းက အားကိုးရမယ့် လူတစ် ယောက်ပါပေပဲ။ ဒါထက် ဒီကနေ့ည မောင်အလုပ်လုပ်ချင်လို့ရှိရင် မောင်နဲ့တော်တဲ့ အလုပ်ကလေးတစ်ခုရှိပါတယ်'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်က သေးသေးမလုပ်နိုင်ဘူး။ လုပ်မယ့်လုပ် ရင် ခပ်ကြီးကြီးအလုပ်မှ လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာကြီး'

ကောက်ချိတ်။ ။'တယ်လျှာရှည်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ'

ကြီး။ ။(မျက်စောင်းထိုးလျက်)'စိတ်အားထက်သန်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို စိတ်အားလျော့အောင်မလုပ်ပါဘိနဲ့လေ။ ကိုင်း မောင်တောက်ထွန်း ကျုပ်တို့ အလုပ်ကလေးမြည်းကြည့်တဲ့သဘောနဲ့ ဒီကနေ့ည လာဖြစ်အောင်လာခဲ့နော်။ ကိုင်းကိုင်း ဒီဟာ အသာထားပြီး အစည်းအဝေးကိစ္စကိုပြီးစီးအောင်လုပ်ကြစို့'

ဟုပြောပြီး အစည်းအဝေး အာဂျင်နာစာရွက်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး နောက်

'ဂိုဏ်းသားမောင်သက်ပြင်းရဲ့မယားကို ဆုငွေပေးဖို့ စဉ်းစား ကြရလိမ့်မယ်။ မောင်သက်ပြင်းဟာ ဒီဂိုဏ်းကြီးရဲ့အလုပ်ကို ဆောင်ရွက် ရာ၌ အသက်ဆုံးရှုံးရခြင်းဖြစ်သည့်အတွက်၊ ကျန်ရစ်တဲ့မယားကို ဆုငွေ ပေးကြရမယ်။ သို့မှသာလျှင် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ လူများအားရှိကြမယ် မဟုတ်ဘူးလား'

လူများ။ ။'မှန်ပါတယ်ဆရာကြီး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုသက်ပြင်းဆိုသူမှာ က,ပြားရုံပိုင်တစ်ယောက်ကို ဆုံးမရန် ကြိုးစားရာတွင် ရုံပိုင်က သေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်သဖြင့် သေဆုံးရကြောင်း နှင့် ကိုတောက်ထွန်းအားအနီးရှိ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က တီးတိုး ပြောပြလေ၏။

ကြိုး။ ။'ကိုင်းဘဏ္ဍာထိန်း ကိုဂိုက်စိုးက ငွေစာရင်းအခြေ အနေကို ရှင်းလင်းပြောပြစမ်းဗျာ'

စိုး။ ။'လက်ကျန်ငွေတော့ တော်တော်တောင့်ပါတယ်ဆရာ ကြီး၊ ကျောက်တွင်း သူဌေးတွေက ယခုတလော မှန်မှန်ပေးကြပါတယ်၊ ကျောက်တွင်းသူဌေး ဦးဝက်ကြည်က တစ်လ ၃၀ဝိ။ မာဒမ်ကုမ္ပဏီက တစ်လ ၅၀ဝိ။ ပွဲစား ၁၀ ယောက်က တစ်လ ၅ဝိ စီ။ ကုန်သည်တွေက တစ်လ ၃ဝိ စီ၊ ကုန်စုံဆိုင်တွေက တစ်လ ၂၅ိ စီ၊ ဝါလုံကုမ္ပဏီက တစ်လ ၅၀ဝိ မပေးနိုင်ဘူးဆိုလို့ ကျွန်တော်တို့က နှောင့်ယှက်လိုက်တာ အခုတော့ မှန်မှန်ကြီး ပေးနေရှာပါပြီ။ ပိုးထည်ဆိုင်ကြီးဂါလည်း နှစ်ခါ လောက် မီးလှန့်ပေးလိုက်ရတယ် မတောင်းရဘဲနဲ့ လာပို့ရှာပါတယ်၊ သို့အတွက် ယခုလမှာ အဝင်နဲ့အထွက် အဝင်က နှစ်ဆလောက်ပိုမိုတဲ့ အတွက် လက်ကျန်ငွေ ၅၀ဝိ ကျော်ရှိပါတယ် ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ကုလားသူဌေး ဘာဘူလားလ်ကော'

စိုး။ ။'ဒီသူဌေးကတော့ သူ့ကျောက်တွင်း လိုင်စင်တွေရော စက်ကိရိယာတွေရော အားလုံးရောင်းပြီး ထွက်ပြေးပါတယ်။ သူ့ထ စာရေးပစ်ခဲ့သေးတယ်၊ ဒီအရပ်မှာနေပြီး ကျောက်တွင်းသူဌေး အခေါ်ခံ ပြီး မိုက်ကြေးပေးနေမယ့်အစား ရန်ကုန်ပြန်ပြီး တံမြက်လှည်းကုလား အလုပ်လုပ်စားချေတော့မယ်တဲ့။ ဒီအကောင်ဟာ အပြန်စောသွား လို့ပေါ့ဆရာကြီး။ နို့မို့ရင်တော့ကျွန်တော့်လူစုနဲ့တယ်ကြည့်ကောင်းမှာ နို့ပေမဲ့ နောက်တော့ လာဝံ့မယ်မထင်ပါဘူး'

ထိုအခိုက် ဂိုဏ်းသားများအနက်တွင် စိတ်နှလုံးကောင်း၍ နီး

ပြောင့်ဟန်ရှိသည့် ဦးကြာခိုင်အမည်ရှိ လူကြီးတစ်ယောက်သည် တုန်တုန် ယင်ယင်နှင့် ထိုင်ရာမှထ၍ မေးမြန်းလေ၏။ ထိုလူစုအနက်တွင် ဦးကြာခိုင်ကဲ့သို့ ရိုးသားဟန်ရှိသူဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှတွေ့ရမည် မဟုတ်ချေ။

ခိုင်။ ။'ကျွန်တော်တစ်ခုမေးပါရစေ။ ခွင့်ပြုပါ။ ဘာဘူလားလ် ရဲ့ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူက ဝယ်ပါသလဲ'

ဘဏ္ဍာစိုး။ ။'ဒေါက်ဂလတ် အင်ဆန်းဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီ ကြီးက ဝယ်လိုက်တယ်'

ခိုင်။ ။'မနှစ်က ကျွန်တော်တို့မောင်းထုတ်လိုက်တဲ့ လီဝုက် ကုမ္ပဏီရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူဝယ်ပါသလဲ'

စိုး။ ။'ခုနင်က ကုမ္ပဏီကပဲ ဝယ်လိုက်တယ်'

ခိုင်။ ။'လွန်ခဲ့တဲ့ ၆-လလောက်တုန်းက ပျက်သွားတဲ့ အော့စ မန်ကုမ္ပဏီရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူက ဝယ်လိုက်ပါသလဲ'

စိုး။ ။'ခုပြောတဲ့ကုမ္ပဏီကပဲ ဝယ်ယူလိုက်တယ်'

ဦးမိုးကြိုး။ ။'ဘယ်ကဝယ်ဝယ်ကျုပ်တို့နဲ့ ဘာဆိုင်သလဲဦးကြာ ခိုင်။ အလုပ်တစ်ခုကို ဝယ်ယူတယ်ဆိုပေမယ့် ဒီနယ်က ထုတ်ယူသွားနိုင် တာမျိုးမှမဟုတ်ကဘဲ'

ခိုင်။ ။'မဆိုင်ဘူးဆိုသော်လည်း ဆိုင်တဲ့အချက်ကို ကျွန်တော် မြင်သလောက် အစီရင်ခံပါစေခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ယခု အလုပ်လုပ် ကြတာက ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲဆိုတော့ ကုလားကုမ္ပဏီကလေးတွေ၊ တရုတ်ကုမ္ပဏီကလေးတွေကို မောင်းထုတ်ပေးပြီး အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီကြီး တွေကို ခေါ်သွင်းပေးရာ ရောက်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က တရုတ်၊ ကုလားများအပေါ်မှာ နင့်လောက်အောင် မတောင်းဘဲ အလုပ်လုပ်သာ လောက်အောင်တောင်းယူသွားကြမယ်ဆိုရင်တော့ သူတို့လည်း ထွက်သွားဖို့မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့လည်း ကြာကြာစားရဖို့ရှိပါလိမ့်မယ်။

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီများက ကျွန်တော်တို့လူစုကြောင့် ၁၀ဝ၀ တန်ပစ္စည်း ၂၀၀ ၃၀ဝ နဲ့ ဝယ်ယူနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကိုလစဉ်ကြေးများ မှန်မှန်ကန်ကန် ပေးဆောင်နေကြတာမှန်ပါတယ်။ သို့သော် ကုမ္ပဏီကလေးတွေအားလုံးပြုတ်ကုန်ပြီး၊ ကျောက်တွင်း အလုပ်ကြီးတစ်ခုလုံး သူတို့ လက်ဝယ်ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ ယခုလိုပဲ ဆက်လက်ပြီး မိုက်ကြေးပေးကြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်မထင်ပါဘူး။ ကေန်မုချ အထက် အစိုးရကြီးများထံ တိုင်တန်းပြီး ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းကိုဖြိုဖျက်ဖို့ စီမံပါ လိမ့်မယ်။ ယခုမှာတော့ သူတို့လူစုဈေး ပေါပေါနဲ့ရအောင် ကျွန်တော် တို့က လုပ်ပေးနေသလို ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သူတို့က မှိန်းခံနေ ခြင်းဖြစ် ပါတယ်။ သို့မို့ကြောင့် တရုတ်ကုလားများ မနေနိုင်လောက်အောင် နင့်လှစွာ တောင်းခံခြင်းကို ကျွန်တော် ကန့်ကွက်လိုပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ် ကြီးခင်ဗျား'

တစ်ယောက်။ ။'မိုက်ကြေးဆိုတဲ့စကားကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခ တောင်းယူခြင်းဖြစ်ပါတယ်'

ခိုင်။ ။'ကောင်းပါပြီ။ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခလို့ပဲ ခေါ်လို့ ပါတယ်'

ကြိုး။ ။'မိမိတို့ဂိုဏ်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့စကားအသုံးအနှုန်းကို ဆင်ခြင်မှပေါ့ ဦးကြာခိုင်'

ဂိုဏ်းသားများသည် စကားအသုံးအနှုန်းကို ကန့်ကွက်ကြ သော်လည်း ဦးကြာခိုင်၏ သတိပေးချက်မှာ အကြောင်းမဲ့ စိုးရိမ်တတ်သူ တစ်ယောက်၏စကားမျိုးမဟုတ်ဘဲ အကယ်စင်စစ်ယုတ္တိရှိသော သတိ ပေးချက်ဖြစ်သည်ဟူ၍ မှတ်ထင်ကြဟန်ရှိ၏။ ၎င်းတို့သည် ဦးမိုးကြိုး၏ အစီအမံ ကောင်းခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဘေးရန်မရှိဘဲ ငြိမ်းချမ်း လုံခြုံစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြရကား ဘေးအန္တရာယ် ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟူ၍ စဉ်း စားရန်ပင်သတိမရဘဲ၊ ယခုပထမအကြိမ်သတိပေးခြင်းခံရရာတွင်

တစ်ယောက်၏မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်လျက် အတော်ပင် တုန်လှုပ် ဟန်ရှိကြ၏။ ဦးကြာခိုင်သည် မိမိ၏ စကားထိရောက်ခြင်းကိုတွေ့မြင် သည်နှင့် ဆက်လက်၍ သတိပေးပြန်၏။

ခိုင်။ ။'တရုတ် ကုလား ကျောက်တွင်းသမားတွေအားလုံးပြုတ် ပြီး အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီကြီးရဲ့လက်ကို ဒီအလုပ်လုံးလုံးရောက်သွားတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့အသင်းကြီး ပျက်စီးမယ့်နေ့ဟာ များများကြီး အချိန်ကွာ ခြားမယ်လို့ ကျွန်တော်မထင်ပါဘူး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား'

လူတို့မည်သည်မှာ မည်မျှလောက် ယုတ္တိရှိသော စကားမျိုး ဖြစ်စေကာမူ မကြားလိုသော သတင်းမျိုးကိုကြားရသည့်အခါ စိတ်မာန် ထွက်တတ်မြဲ ထုံးစံဖြစ်ရကား၊ အချို့က 'မိုးပြိုမှာ ကြောက်တဲ့ တစ်တီတူး မျိုး' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့က 'ဒီလောက် သတ္တိနည်းရင် ဘာကြောင့် ပါနေသလဲ' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့က 'ဒီလူကြီးပါးစပ်က ထွက်လာမှ ဖြင့် စိတ်ပူစရာချည်းပဲ' ဟူ၍လည်းကောင်း အသီးသီး ဝေါက်ဝန်းပြောဆို ကြလေ၏။

ကြိုး။ ။(မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ထိုင်ရာမှထ၍) 'တွေးကြောက် ရင် ကြောက်စရာချည်းပေါ့ ဦးကြာခိုင်။ သို့သော်ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းသားတွေ ညီညွတ်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘယ်အစိုးရဲ့ ဥပဒေကမှ မတတ်နိုင်ပါ ဘူး ဦးကြာခိုင်ရဲ့။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း ဥပဒေနဲ့ အလုပ်လုပ်တာ။ ကျုပ်တို့ကလည်း ဥပဒေနဲ့အလုပ်လုပ်တဲ့လူတွေကပဲဗျ။ ဥပဒေနဲ့ဖမ်းရင် ဥပဒေနဲ့ လွတ်အောင်ထိန်းမှာပေါ့။ ကျုပ်တို့ကို ဖမ်းပြီး တရားစွဲရင် အစိုးရရှေ့နေနဲ့ သူတို့က ခရီးသွားမယ်။ ကျုပ်တို့ ငှားနိုင်တဲ့ ဝတ်လုံတွေ သူတို့ အစိုးရ ရှေ့နေလောက်တော့ ရယ်တာပေါ့ဗျ'

ခိုင်။ ။'လွတ်တာတော့ဟုတ်ပါပြီ။ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီကြီးတွေ က မိုက်ကြေး-အဲလေ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခမပေးဘူးလို့ ငြင်းခံနေ မတဲ့၊ ဘယ့်နှယ်လုပ်ပမယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုး။ ။'သူတို့နေရာမှာ ခင်ဗျားဝင်ကြည့်လေ။ သုံးသိန်းတန်တဲ့ပစ္စည်းကို ကျုပ်တို့ကြောင့် တစ်သိန်းနဲ့ ရရောဆိုပါတော့။ သုံးသိန်းပေါ်မှ နှစ်စဉ်အမြတ် သုံးသောင်းရမယ့်အခါ တစ်သိန်းအပေါ်မှာ နှစ်စဉ်အမြတ် သုံးသောင်းရမနေပါလားဗျာ။ ဒီအထဲက ကျုပ်တို့ကို အေးအေးဆေးဆေး သုံးထောင်ပေးနေမလား။ သို့မဟုတ် လစဉ်သုံးလေးထောင်ဖိုး အလုပ်ပျက်ခံမလား။ ခင်ဗျားစဉ်းစားကြည့်လေ'

ခိုင်။ ။'ငွေရမှုတစ်ခုတည်းကြည့်ရင်တော့မှန်ပါတယ်။ သို့သော် သူတို့လူမျိုးက အစိုးရရှိလျက်နဲ့ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခပေးရတယ်ဆိုတာ အောက်ကျနောက်ကျရှိတယ်လို့ သဘောထားတတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား'

ကြိုး။ ။'သူတို့လူမျိုးထဲမှာလည်း သူဌေးဘက်က လူတွေကတစ်မျိုးပေါ့ဗျ။ အောက်ကျနောက်ကျတာတွေ နားမလည်ဘဲ ကျုပ်ပဲပိုင်ကြည့်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြတာတွေလည်းရှိပါတယ်။ ကိုင်းနောင်ခါလာနောင်ခါဈေးဆိုတာလိုပေါ့ဗျာ။ ကြည့်လုပ်ကြရတာပေါ့။ ဒါထက် အစည်းအဝေးမပြီးခင် ကျုပ်ပြောလိုတဲ့ကိစ္စကလေးတစ်ခုရှိသေးတယ်။ သို့သော် ခဏတစ်ဖြုတ် နားပြီး စားလိုက်သောက်လိုက်ကြဦးစို့'

ဂိုဏ်းသားများသည် ကိုတောက်ထွန်းအား ဖာတ်သွင်းပြီးစဉ်က အနည်းငယ်မျှ သောက်စား၍ အစည်းအဝေး ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရာ ယခုတစ်ဖန် ဦးမိုးကြိုးက အချက်ပေးပြန်သဖြင့် အရက်ပုလင်း၊ ဖန်ခွက်နှင့် စားစရာများကို ပြင်ဆင်ကြပြန်လေ၏။ ဂိုဏ်းသားများသည် အလုပ်လုပ်စဉ် ကျကျနနအလုပ်လုပ်၍ ပျော်ပါးသည့်အခါတွင်လည်း ကျကျနန ပျော်ပါးကြရကား စားသူကစား၊ သောက်သူကသောက်တေးချင်း ဆိုသူကဆို၊ ရယ်သူကရယ်မောလျက် အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိ လွတ်လပ်စွာ ပျော်မြူးကြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ လူငယ်အချို့တို့၏ တိုက်တွန်းချက်အရ မူးယစ်သော် အင်္ဂလိပ်တေးချင်း

တစ်ပုဒ်ကို သီဆိုရင်း အင်္ဂလိပ်ခြေကနှင့် မြန်မာခြေကအမျိုးမျိုးကို ကပြအသုံးတော်ခံရလေရာ ပရိသတ်တို့မှာ လွန်မင်းစွာ နှစ်သက်ရွှင်လန်းခြင်းဖြစ်ကြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်း၌ ထူးခြားသောအချက်တစ်ခုမှာ ထိုသူသည် သာမန်အားဖြင့် ခန့်ထည် သိုက်မြိုက်ခြင်းကို လိုလားဟန်ရှိသော်လည်း ပရိသတ်က ပွဲတောင်းသောအခါများ၌မူ ဣန္ဒြေကို ချိတ်ထား၍ လူချစ်လူခင် များစေခြင်းငှာ မည်သည့်အမှုမျိုးကို မဆိုပြုလုပ်ရန်အဆင်သင့်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်ရကား၊ ဂိုဏ်းသားများသည် ကိုတောက်ထွန်း၏ 'ခြေက' ကို ထိုညက ပထမအကြိမ် တွေ့မြင်ရခြင်းအားဖြင့် လူအများ၏အလိုနှင့် လိုက်လျောအောင် ပြုတတ်သောလူတစ်ယောက်ဟူ၍ ရှေးကထက် ချီးမွမ်းထောပနာပြုကြလေ၏။ ထိုအချိန်အခါ၌ ဂိုဏ်းသားများသည် မူးယစ်ခြင်းနှင့် စည်းလုံး ညီညွတ်ခြင်းတို့၏ သတ္တိကြောင့် အလွန်တရာသွေးတက်ကြွလျက် မည်သည့်အမှုကိုမဆို ပြုကျင့်ရန်အဆင်သင့်ရှိသောစိတ်သဘောမျိုးရှိကြလေ၏။ ထိုအခါ ဦးမိုးကြိုးသည် ထိုင်ရာမှထ၍

ကြိုး။ ။'ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းသားတပည့်များတို့ ငါတို့မြို့မှာ လူစွာတစ်ယောက်ရောက်ရှိနေတယ်။ ၎င်းလူစွာသည် ငါတို့ ဂိုဏ်းသားများပြုသမျှကို အထက်အစိုးရအရာရှိများနှင့် သတင်းစာတိုက်များသို့ သတင်းပေးပို့နေကြောင်း တပ်အပ်သေချာ သိရှိရတယ်။ ဒီလူစွာကို မဆုံးမသမျှ ကာလပတ်လုံးငါတို့ဂိုဏ်းသားများ အေးချမ်းစွာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ခက်ခဲလိမ့်မယ်'

အသံများ။ ။'ဆုံးမမယ်၊ ဆုံးမမယ်၊ ချက်ချင်း ဆုံးမမယ်၊ ဘယ်သူလဲဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'သူရိယသတင်းထောက် ဦးထွန်းခင်တဲ့။ သေခါနီးအရွယ်ကျလို့ အေးအေးချမ်းချမ်းမနေချင်ဘူး။ ပင်စင်စားပညာအုပ်လူစွာကြီးတစ်ယောက်ပဲ။ သူရိယ သတင်းစာထဲမှာ ငါတို့အကြောင်းတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဏခဏ ပါနေတာ မင်းတို့ ဖတ်မိကြတယ်မဟုတ်လား'

အသံများ။ ။'ဖတ်မိတယ်ဆရာကြီး။ ဘယ်သူ့လက်ချက်မှန်း မသိလို့ အသာနေခဲ့ရတယ်၊ စောစောကသိရင် ဒီလောက် ကြာကြာ တောင် မထားဘူး'

ထိုအခါ ဦးမိုးကြိုးသည် သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းတစ်ရွက်ကိုအကျႌ အိတ်မှထုတ်၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ပြလေ၏။

တစိုးရအရာရှိတွေ ဘာတွေလုပ်နေကြသလဲ

အလွန်သောင်းကျန်းနေသော လူဆိုးအသင်းကြီး

လွန်ခဲ့သော ၅ နှစ်ခန့်မှစ၍ မိုးဂေါင်းမြို့တွင် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်သည့် လူရိုးလူကောင်းများ၊ သွေးထွက်သံယို ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲဖြစ်ရခြင်း၊ အသက်အဖြတ်ခံရခြင်း 'ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက်' ပျောက်ဆုံးရခြင်းများစ၍ အမျိုးမျိုးသော ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ဖွယ် အချင်းအရာများဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြောင်း။ ထိုအချင်းအရာ များမှာ လူဆိုးအသင်းကြီး၏ လက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု လူတိုင်းပင်သိရှိနေ လည်ကြသော်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ လက်သည်ပေါ်ပေါက်အောင် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းခြင်း၊ ပြစ်ချက်ရအောင် တရားစွဲဆိုခြင်းအမှုကို အစိုးရက မပြုမလုပ်နိုင်သေးကြောင်း။ ရံဖန်ရံခါ ပုလိပ်အရာရှိများက မသင်္ကာသော တရားခံများကိုဖမ်းဆီး တရားစွဲခဲ့သော်လည်း၊ အခါခပ် သိမ်း တရားရုံးများက လွှတ်ပစ်လေ့ရှိကြောင်း၊ ယခုအချိန်သို့တိုင်အောင် ပုလိပ်ဘက်က လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းဆီးရမိသည်ဟု တစ်ခါဖူးမျှ မတွေ့ရသေးကြောင်း။ လူဆိုးများသည် တစ်နေ့တခြား 'ဇက်ရဲ' လာကြ ပြီဖြစ်သောကြောင့် ဥပဒေကိုလည်းကောင်း၊ ပုလိပ်ကိုလည်းကောင်း မထီမဲ့မြင် သဘောထားကြဟန်တူရကား၊ လူရိုးလူကောင်းများမှာ 'မင်းမဲ့တိုင်းပြည်' တွင် နေထိုင်ရခြင်းကဲ့သို့ 'ကျီးလန့်စာစား' သွားလာနေ ထိုင်ကြရကြောင်း၊ အချို့လူဆိုး ခေါင်းဆောင်များမှာ လူကြီးလူကောင်း

များအသွင်ဖြင့် အရာရှိများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်ကြသည်ဆိုသော ကြောင့် ပုလိပ်တို့က အရေးယူရန် သာ၍ခက်ခဲခြင်းရှိဟန်တူကြောင်း။ မြို့ပေါ်ရှိ အရာရှိများသည် (တရားဘက်ရော၊ ပုလိပ်ဘက်ပါ) လူဆိုးများ ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုအငွေ့မှ လွတ်ကင်းဟန် လက္ခဏာမရှိရကား၊ ဤကိစ္စကို မြို့နယ်နှင့်ဆိုင်ရာ အရာရှိများသို့ လွှဲအပ်ကာ မထားမူ၍ ဘုရင်ခံအမှုထမ်း ရှိသော အစိုးရအရာရှိများကိုယ်တိုင် အရေးယူထောက်လှမ်းသင့်ပေ ကြောင်း။ သို့မှသာလျှင်ဗြိတိသျှ အစိုးရမှာ တရားဥပဒေအရ၊ တရား သဖြင့် စီမံအုပ်ချုပ်သည်ဆိုသော ဂုဏ်ပုဒ်ကြီးမညှိုးမပုပ်ရအောင် စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်း နိုင်မည်ဖြစ်ပေကြောင်း။

အထက်ပါစာကိုဖတ်ပြပြီးနောက်-

ကြိုး။ ။'ကိုင်း-ဘယ့်နှယ်လုပ်ကြမယ်မောင်တို့'

အသံများ။ ။'သတ်ပစ်မယ် ဆရာကြီး။ ဒီအကောင်ကြီးကို သတ်ပစ်မယ်'

ဦးကြာခိုင်။ ။'ကျွန်တော်တစ်ခုသတိပေးပါရစေ ဆရာကြီး ခင်ဗျား။ ဒီမြို့မှာ ကျွန်တော်ဆုံးမခဲ့တဲ့ လူပေါင်းတော်တော်များနေပါပြီ။ အရင်က ကျွန်တော်တို့ဆုံးမခဲ့တဲ့ လူများဟာက၊ တချို့လည်း လူမျိုးကွဲ၊ တချို့လည်း ဆင်းရဲသားကိုမညှာတာတဲ့လူ၊ တချို့လည်း သာပေါင်းညာ စား၊ တချို့လည်း အလိုတော်ရိစသည်ဖြင့် လူမကြည်ညိုတဲ့ပြစ်ချက် တစ်ခုစီရှိကြတဲ့ လူတွေချည်းဖြစ်ပါတယ်။ နို့မို့ကြောင့်မြို့ရွာက မခံချင်ကြစေကာမူလည်း သူတို့ရဲ့ပြစ်ချက်ကလေးတွေရှိနေတဲ့အတွက် 'ဘာဖြစ်သလဲ ဒီအကောင် သေသွားတာ ခပ်ကောင်းကောင်းပဲ' ဆိုတာမျိုး လို သဘောပိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ ဒီလောက်တောင်ကြီး စိတ်ဆိုးဖို့ သတိမရကြပါဘူး။ အခုသူ့ရိုယသတင်းထောက်ဦးထွန်းခင်မှာ အရင့်အရင်က လူများနဲ့ အများကြီးကွာခြားပါတယ်။ မြို့ရေမြေရေး တိုင်းမှာ သူရှေ့ဆုံးက ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ ကျောက်တွင်း သူဌေးတွေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်တွင်းတူးသမားတွေနဲ့ အရေးမှာတုန်းကလည်း အလုပ်သမားများဘက်ကမြို့ပေါ်မှာ သူကိုယ်တိုင် လိုက်ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့အပြင် တစ်ပြည်လုံးက ကျောက်တွင်းတူးသမားဘက်မှာ မေတ္တာထားအောင်ဟာ သတင်း**စာရေးနေပြီး** သူတာပဲ နှိုးဆော် ပေးပေတယ်၊ ထို့ပြင်မှအပ မြို့ရေးရွာရေး**ရုပ်ထွက်ရေး**ဟူသမျှမှာလည်း အရာရှိများရဲ့ အပြုအပြင်ခံပြီး သူသာလျှင်**ခေါင်းသူကြီး** လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ဒီလူကြီးကို ကျွန်တော်တို့အသင်းက ဆုံးမလိုက်လို့ရှိလျှင် တစ်မြို့လုံးနဲ့ကျွန်တော်တို့ အသင်းနဲ့တစ်ဖက်တစ်လမ်းစီဖြစ်ပြီး၍ ကျွန်တော်တို့ နစ်နာဖို့ရှိလိမ့်မယ်လို့ထင်မြင်ပါတယ်'

ကြီး။ ။'တစ်မြို့လုံးကကော ကျုပ်တို့နစ်နာအောင် ဘယ်လိုများတတ်နိုင်သလဲ ဦးစိုးရိမ်ရဲ့၊ ပုလိပ်နဲ့ ကပ်ပြီး ရန်ရှာနိုင်မယ်ထင်လို့လား။ ပုလိပ် ၁၀၀ မှာ ၅၀ က ကျုပ်တို့ထမင်းလုတ်နဲ့ မကင်းဘူး။ တရားရုံးဘက်က ကြည့်လိုက်ဦးမလား၊ ကျုပ်တို့က နိုင်တာချည်းမဟုတ်ဘူးလားဗျ'

ခိုင်။ ။နောက်တစ်ခါ အမှုဖြစ်ပွားလို့ အထူးတရားသူကြီးတစ်ယောက်စေလွှတ်ပြီး အစစ်ဆေးခိုင်းရင် ဘယ့်နှယ့်လုပ်ပါ့မလဲ'

ကြီး။ ။'ဒါတွေလျှောက်တွေးမနေပါနဲ့။ တကယ့်အရေးဆိုလို့တကယ်အလုပ်လုပ်ရလျှင် တစ်မြို့လုံးကို ကျုပ်တို့ စီးနိုင်ပါတယ်ဦးကြာခိုင်ရဲ့။ အလကားကြွားတဲ့စကားမဟုတ်ပါဘူး။ အဟုတ်အသက်စွန့်ပြီး အလုပ်လုပ်တဲ့လူ ၁၀၀ လောက်က ဟေးလား ဝါးလားနဲ့ ညာနေတဲ့ မြို့သား ၁၀၀ လောက်ကို အုပ်ထိန်းဖို့ဟာ မခက်ပါဘူး'

ဟု ပြောရာမှ ဦးမိုးကြိုးသည် ရုတ်တရက် မျက်မှောင်ကြုတ်၊ အသံကိုမြှင့်တင်လိုက်ပြီးလျှင် ဆက်လက်၍

'ဗျို့ဦးကြာခိုင် ခင်ဗျားကို ကျုပ်စောင့်ကြည့်နေတာ တော်တော်ကြာပြီ။ ခင်ဗျားဟာ ကိုယ်တိုင် သတ္တိမရှိရုံမျှမကသေးဘဲ သတ္တိ ရှိနေတဲ့

ဂိုဏ်းသားကလေးတွေကိုတောင် သတ္တိဆုတ်ယုတ်ကုန်အောင် လုပ်တတ်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။ ခင်ဗျားကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ အရေးယူလိုက်ရင် တော်မလားလို့ ကျုပ်စဉ်းစားနေတယ်'

ထိုစကားကိုကြားသောအခါ ဦးကြာခိုင်မှာ မျက်နှာ၌သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူဖတ်ဖြူရော်ဖြစ်သွား၍ ချွေးပေါက်များသည် နဖူးပြင်တွင် စီးလျက်ထွက်ပေါ်လာလေ၏။ ဦးကြာခိုင်သည် နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့်လျက်၍ လက်ကိုင်ပဝါနှင့် နဖူးကို သုတ်ရင်းပြောဆိုသည်မှာ . .

ခိုင်။ ။'ဆရာကြီးမကြိုက်တဲ့စကားကို ကျွန်တော်ပြောမိလို့ရှိရင် စိတ်ဆန္ဒကောင်းနှင့်ပြောမိခြင်းဖြစ်တဲ့အတွက် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပါ ဆရာကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်မှာ အားလုံးသိကြတဲ့အတိုင်း သစ္စာရှိသော ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဒီဂိုဏ်းကြီးကိုဘေးမထိ ရန်မငြိစေလိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သတိပေးမိခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ယခုလို သတိပေးခြင်းကို မနှစ်သက်လို့ရှိရင် နောက်နောက်အခါ ကျွန်တော်ဆင်ခြင်ပါ့မယ်။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား'

ဦးမိုးကြိုးသည် ဦးကြာခိုင်၏ နှိမ့်ချသောစကားများကို ကြားရသောအခါမှ မျက်နှာအနည်းငယ် ကြည်လင်လာလေ၏။

ကြီး။ ။'ကောင်းပြီ ဦးကြာခိုင်။ ဂိုဏ်းသားအချင်းချင်းကို ဆုံးမတဲ့နေရာမှာ သစ္စာဖောက်ဖျက်မှုမှတစ်ပါး အလျှင်စလိုဆုံးဖြတ်လိုတဲ့စိတ်မရှိသည့်အတွက် ခင်ဗျားကို ဒီတစ်ခါ ချမ်းသာပေးလိုက်တယ်။ နောက်ကို ဆင်ခြင်ပါ။ ကိုင်း ငါ့လူများ ဒီ ဦးထွန်းခင်ကို မဆုံးမဘဲထားရင်နောက်နောင်ကို ဒီထက်ကဲဖို့ရှိတယ်။ ဆုံးမပြန်ရင်လည်း သူရိယသတင်းထောက်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် သူရိယကလည်း မီးထိုးမယ်။ အခြားသတင်းစာများကလည်း ဝိုင်းဝန်းပြီး မီးထိုးကြမယ် ဧကန္တပဲ။ သို့သော်ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားလို့တော့မဖြစ်ဘူး၊ မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမကြရမယ်။ ကိုင်းဒီကိစ္စကို မောင်ကျော်ဘီလူးက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီးကြပ်ပြီး စီမံပေတော့။ မောင့်ကို ကျုပ်လွှဲလိုက်မယ်'

လူး။ ။(စိတ်အား ထက်သန်စွာနှင့်) 'ကောင်းလှပါပြီ ဆရာကြီး'

ကြီး။ ။'လူဘယ်နှယောက်လောက်လိုလိမ့်မလဲ'

လူး။ ။'ခြောက်ယောက်လောက် တော်ပါပြီဆရာကြီး။ ခြေလိန်ရယ်၊ မျက်စောင်းရယ်၊ ငပွကြီးရယ်၊ ပြိတ္တာရယ်၊ ကမ္ဘဒွာန်းရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်တော်ပါပြီ'

ကြီး။ ။'မောင်တောက်ထွန်းကိုလည်း အလုပ်ပေးဖို့ ကျုပ်ကတိပေးထားတယ်'

လူး။ ။(ရန်ငြိုးကျေသေးဟန်မရှိသော မျက်နှာထားမျိုးနှင့် လှမ်းကြည့်လျက်) 'သူလိုက်ချင်လဲ လိုက်ပေါ့လေ။ ကိုင်းကိုင်း မြန်မြန် အလုပ်လုပ်ကြရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ငင်းနောက် အစည်းအဝေးရုပ်သိမ်း၍ ဂိုဏ်းသားများသည် နေအိမ်သို့ ပြန်ကြလေရာ၊ အချို့ 'သောက်လုံးကြီး' သော ဂိုဏ်းသားများမှာမူ၊ ဦးမိုးကြိုး၏နေအိမ်အောက်ထပ်သို့ဆင်း၍ အရက်များမှာယူကာ ဆက်လက်သောက်စားကြသေး၏။ ထိုညအတွက် အလုပ်လုပ်ရန် ပေးအပ်လိုက်သည့် ကိုကျောက်ဘီလူးနှင့်အခြားဂိုဏ်းသား ၆ ယောက်တို့မှာမူ၊ မထင်ရှားစေခြင်းငှာ၊ နှစ်ယောက်တစ်တွဲ၊ သုံးယောက်တစ်တွဲစသည်ဖြင့် လူစုခွဲကာလမ်းပေါ်မှာ လျှောက်သွားကြလေ၏။ လဆန်း ၁၀ ရက် လမင်းသည် ဆီးနှင်းများအတွင်းမှဖောက်ထွင်း၍ အထက်ကောင်းကင်မှ ထွန်းလင်းလျက်ရှိရာ၊ ချမ်းအေးသော ရာသီဖြစ်သော်လည်း ဂိုဏ်းသားများမှာ အရက်ခိုးအရက်ငွေ့တို့ကြောင့် ပူနွေးလုံခြုံစွာ ရှိနေကြလေ၏။

နှစ်ထပ်တိုက် တစ်တိုက်သို့ရောက်ကြသောအခါ ဂိုဏ်းသားများသည် လမ်းနံဘေးရှိ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ဝင်၍ မှောင်ခိုကာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြလေ၏။ နှစ်ထပ်တိုက်မှာ ပင်စင်အငြိမ်းစား

ပညာအုပ်ဦးထွန်းခင်၏ တိုက်ဖြစ်လေရာ၊ ဦးထွန်းခင်သည် စာပုံနှိပ်စက်တလေး နှစ်လုံးသုံးလုံးတည်ထောင်၍ စာအုပ်ကလေးများ၊ သာမန္တနာမှုဖိတ်စာများ၊ ကြော်ငြာစာများအစရှိသည့် တိုလီမိုလီအသေးအဖွဲ့ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းကလေး ဖွင့်လှစ်လျှက်ရှိ၏။ ထိုညဉ့်၌ မိုးညှင်းမြို့၏ မျက်နှာကြီးသားသမီး မင်္ဂလာဆောင်အတွက် ဖိတ်စာများ အရေးတကြီး ရိုက်နှိပ်လျှက်ရှိရကား အချို့ စာစီသမားများနှင့် စက်သမားများသည် 'အိုဗါတိုင်း' အလုပ်ဆင်းကြရ၍ ထိုအချိန်တိုင်အောင် ဓာတ်မီးအိမ်တဝင်းဝင်းနှင့် အလုပ်လုပ် လျက်ရှိကြ၏။ တိုက်အတွင်းမှာမူကား၊ ခြေနင်းစက်နှင့်လက်လှည့်စက် ကလေးများ၏ အသံသည် ညဉ့်အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် လမ်းပေါ်သို့ ဖောက်ထွက်လာလေ၏။

ကိုကျောက်ဘီလူးသည် သစ်ပင်အောက်တွင် ဂိုဏ်းသားများကို စီမံခန့်ခွဲလျက်ရှိ၏။

လူး။ ။'ဟေး ကိုတောက်ထွန်း၊ ခင်ဗျားက တံခါးမှာစောင့်ပြီး အခြေအနေကို ကြည့်နေပေတော့ နားလည်လား၊ ခြေလိန်လည်း ခင်ဗျားနဲ့ အတူစောင့်နေပေစေ။ ကျန်တဲ့လူများက ကျုပ်နဲ့အတူ တိုက်ထဲဝင်ခဲ့ကြ ကြားလား။ ဘာမှကြောက်စရာမရှိပါဘူး ကိုယ့်လူရဲ့။ တကယ့်အရေးဆိုရင် ကျုပ်တို့လူစုကို ဦးမိုးကြိုးရဲ့ဆိုင်မှာရှိပါတယ်လို့ ကျမ်းရွက်ပြီး ပြောမဲ့သက်သေတွေ ၁၀ ယောက်ထက်မနည်း ရှိပါတယ်ဗျ'

ထိုအချိန်မှာ ၁၀ နာရီကျော်ဖြစ်၍ လမ်းပေါ်၌လူအသွားအလာပြတ်လပ်လျက်ရှိ၏။ လူစုသည် လမ်းကိုဖြတ်ကျော်၍ တံခါးကို တွန်းဖွင့်ကြပြီးနောက်၊ ဂိုဏ်းသား သုံးယောက်တို့သည် နောက်ဖေးခန်း၌ရှိသော အလုပ်သမားများထံသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။ ကိုကျောက်ဘီလူးနှင့် အခြားတစ်ယောက်သည် လှေကားမှတိုက်အပေါ်ထပ်သို့ တက်ပြေးကြလေရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းနှင့် 'ခြေလိန်' တို့မှာမူ၊ တံခါးမှ စောင့်နေရစ်ကြလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ တိုက်အပေါ်ထပ်မှ လန့်ဖျပ်အော်ဟစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သံများ ခြေဆောင့်သံများ၊ စားပွဲကုလားထိုင်စသည့် အိမ်ထောင်ပစ္စည်းတို့လဲကျ သံများကို ကြားကြရလေ၏။ ထိုခဏ၌ ဦးခေါင်းဖြူလျက်ရှိသော လူကြီး တစ်ယောက်သည် တိုက်ရှေ့ဝရန်တာသို့ ပြေးထွက်လာရာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကနောက်မှ ဆောင့်၍ဆွဲလိုက်သောကြောင့် လူကြီး၏ မျက်မှန်သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ ခြေထောက်အနီးသို့ စဉ်ကျလာ၏။ ထို့နောက် ဖုံးခနဲအသံကြားရ၍ ဒုန်းခနဲ လဲကျသွားပြီးလျှင် အဘိုးကြီးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မှောက်လျက် လဲနေရာ၊ တုတ်ကောက်များနှင့် တဖောက်ဖောက် တဖတ်ဖတ်ရိုက်နှက်သောအသံများနှင့် 'အလိုလေး' 'အမလေး' 'ကယ်တော်မူကြပါဦး' ဟူသော အသံများသည် တိတ်ဆိတ်သော ညဉ့်အချိန်တွင် ဆူညံသွားလေတော့၏။ ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် လေးငါးဆယ်ချက် ရိုက်နှက်ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ မရိုက်တော့ဘဲ တန့်ရပ်နေလေရာ ကိုကျောက်ဘီလူးမှာမူ ကြမ်းပေါ်တွင် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးလျက်ရှိသောအဘိုးကြီးအား ဆတ်ခွါ တပ်ထားသော မိမိ၏လမ်းလျှောက်တုတ်ဖြင့် ဦးခေါင်း၊ ကျောကုန်း၊ ပေါင်၊ ခြေသလုံး စသည်တို့ကို အနှံ့အပြား မရပ်မနား ရိုက်နှက်နေလေ၏။ ကိုကျောက်ဘီလူးသည် ကျောကုန်းသို့တစ်ချက်ချပြီးနောက် ဇက်ပိုးကို ချဦးမည်ဟု တုတ်ကိုမြှောက်လိုက်စဉ်တွင် ကိုတောက်ထွန်းသည် လှေကားမှ ပြေးတက်လာ၍ ကိုကျောက်ဘီလူးအား ကိုယ်လုံးချင်း တိုက်ကာ လွင့်စဉ်သွားစေလေ၏။

ထွန်း။ ။'သေတော့မယ်ဗျ တန်ပါတော့'

လူး။ ။(စားတော့မည့်ကဲ့သို့ပြူးကြည့်လျက်) 'ခင်ဗျားက ဝင်စွက်ရအောင် ဘာကောင်မို့လဲ။ ဆုတ်၊ ဆုတ်ဆို ဆုတ်နော်။ ချလိုက်မယ်' ဟု ပြောလျက် ကိုတောက်ထွန်းကိုပင် သိမ်း၍ ရိုက်မည့်ကဲ့သို့ တုတ်ကို မြှောက်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် ခါးပတ်တွင်ချိတ်ထားသော

ခြောက်လုံးပြူးကို ရုတ်တရက်ထုတ်ကာ မျက်နှာကိုတည့်တည့်ချိန်ရွယ်လျက်-

ထွန်း။ ။'ကျုပ်မဆုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားဆုတ်လိုက်။ ကျုပ်ကို တစ်ချက်ထိရင် ခင်ဗျားမျက်နှာစုတ်သွားမယ် မြင်ရဲ့လား'

လူး။ ။(အနည်းငယ်တွန့်သွားလျက်) 'ခင်ဗျားက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ အမိန့်ကိုတော်လှန်တယ်ပေါ့လေ'

ထွန်း။ ။'ကျုပ်က ဘာတော်လှန်သလဲ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သတ်ဖို့အမိန့်မပေးလိုက်ဘူး။ ခင်ဗျားလုပ်တာက ဒီမှာသေတော့မယ် မမြင်ဘူးလား'

တစ်ယောက်။ ။'ဟုတ်သားပဲ ကိုကျောက်ဘီလူး။ အဘိုးကြီးလူးနေရပြီ'

လူး။ ။'အောင်မယ်။ မင်းကဝင်ပြီး'

'ပုလိပ်တွေလာကုန်ပြီ။ ပြေးကြဟေ့ ပြေးကြ။ တစ်မြို့လုံးဝိုင်းလာကုန်ပြီဟေ့။ ပြေးကြ ပြေးကြ' ဟုတိုက်အောက်မှ ဟစ်အော် သတိပေးသောအသံများကိုကြားကြရလေ၏။

ထိုခဏ၌ စာစီသမားများနှင့်စက်သမားများကို 'အုပ်' ထားသော ဂိုဏ်းသားများသည် နောက်ဖေးခန်းမှ တိုက်ရှေ့လမ်းပေါ်သို့ ထွက်လာ၍ ဖရိုဖရဲပြေးလာကြလေရာ တိုက်ပေါ်မှ ကိုတောက်ထွန်းတို့လူစုလည်း အောက်ထပ်သို့ ဆင်းပြေးလာ၍ လမ်းပေါ်သို့ ထွက်ပြေးကြလေ၏။ လမ်းဆုံသို့ ရောက်ကြသောအခါ ကိုကျောက်ဘီလူးနှင့်အချို့ဂိုဏ်းသားများသည် အသင်းတိုက်သို့သွား၍ ဦးမိုးကြိုးထံ အစီရင်ခံကြလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာမူ ကွေ့ကောက်သောလမ်းဖြင့် မိမိ၏နေအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

◆◆◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားခံမောင်တောက်ထွန်း

နောက်တစ်နေ့နံနက် အိပ်ရာမှထသောအခါ ကိုတောက်ထွန်းမှာယမန်ညဦးက လွန်ထားသည့်အတွက်ကြောင့် ခေါင်းကြီးကိုက်သည့်ပြင် သံပူကပ်ထားသော လက်မောင်းမှာလည်း ယောင်ဖော လျက်ရှိ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ လျှို့ဝှက်သော နည်းလမ်းဖြင့် ဝင်ငွေရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် ဆင်းကားကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကို နာမည်ခံမျှလောက်သာ လုပ်ကိုင်လေ၏။ ထိုနေ့၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ထံ စာတစ်စောင်ရေးရ၍ ထမင်းစားသောက်ပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အိမ်ရှင်မိန်းမကြီးသည် လူငယ်တစ်ယောက်လာ၍ ပေးသည်ဆိုသော စာတစ်စောင်ကို ကိုတောက်ထွန်းအား ပေးအပ်လေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် စာကိုဖွင့်၍ဖတ်သောအခါ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရလေ၏။

'မိတ်ဆွေနှင့်တိုင်ပင်လိုပါသည်။ သို့သော် မိတ်ဆွေ၏နေအိမ်သို့မလာဝံ့ပါ။ မီးရထားဘူတာရုံ တောင်ဘက်အလံတိုင်အနီးရှိ ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှ စောင့်နေပါမည်။ ယခုချက်ချင်းလာရောက်ပါလျှင် မိတ်ဆွေအတွက် အရေးကြီးသောသတင်းများကြားရပါလိမ့်မည်'

၎င်းစာမှာ ရက်စွဲလည်းမပါ။ လက်မှတ်လည်း မထိုးချေ။

ကိုတောက်ထွန်းသည် စာကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ဖတ်ရှုရင်း

ညည်သူ့ထံမှပေးပို့လိုက်သည်ဟု မတွေးတောနိုင်သဖြင့် အံ့သြစွာနှင့်လှန်လှောကြည့်ရှုနေလေ၏။ ၎င်းစာမှာ မိန်းမလက်ရေးနှင့်ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ၎င်း၏ တစ်သက်တာတွင် ရံဖန်ရံခါ ကြုံခဲ့ရဖူးသည့်အချစ်ဇာတ်လမ်းဖွင့်ခြင်းမျိုးဖြစ်သည်ဟု တွေးတောဖွယ်ရာရှိ၏။ ထိုအခါမူ ယောကျ်ားလက်ရေး ဖြစ်သည့်ပြင်၊ စာရေးနေကျ လူမျိုးရေးသားသည့်လက်ရေးမျိုးလည်းဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး၌ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်တတ်ခြင်း နည်းပါးသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အလျောက်၊ မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို ချိန်းဆိုသည့်အတိုင်း သွားရောက်ချေအံ့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

အလံတိုင်အနီးရှိ ညောင်ပင်ကြီးမှာ ကုန်းမြင့်ကလေးပေါ်တွင်ပေါက်ရောက်လျက်ရှိရကား၊ ၎င်းသစ်ပင်အောက် မျှော်ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်မှ လေးမျက်နှာတို့ကို ထင်ရှားစွာ မြင်နိုင်ပေ၏။ ထိုသစ်ပင်အောက်မှ ရပ်၍ စောင့်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုနေရာသို့ ချဉ်းကပ်လာသူများကို အဝေးမှပင် မြင်နိုင်ရကား၊ ၎င်းနေရာကို ရွေးချယ်ချိန်းချက်သောသူမှာအမြော်အမြင်ရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ ကိုတောက်ထွန်းချီးမွမ်းမိ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို ဘောင်းဘီအိတ်တွင်ထည့်၍ လမ်းလျှောက် တုတ်တစ်ချောင်းကို ကိုင်ကာ မီးရထားသံလမ်းတစ်လျှောက် လျှောက်သွားသောအခါ၊ လူတစ်ယောက်သည် စီ-အိုင်-ဗီ ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ခပ်အုပ်အုပ်ဆောင်းလျှက် ခ ... လေးတစ်ချျမှ ညောင်ပင်အောက်သို့ ကူးဝင်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။ အနီးသို့ရောက်သောအခါ ယမန်ညဦးက ဗိုက်ဆားသားများ၏ ငြိုငြင်ခြင်းခံရသော ဦးကြာခိုင်ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိ၍ ဗိုက်ဆားသားများ ထုံးစံအတိုင်း အချက်ပေးကြလေ၏။

ခိုင်။ ။'မှာလိုက်တဲ့အတိုင်း လာပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုတောက်ထွန်း။ ခင်ဗျားနဲ့တိုင်ပင်စရာလေးတစ်ခုရှိလို့ဗျာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်း။ ။‘စာရေးရင်ဘာကြောင့် လက်မှတ်မထိုးရတာလဲဦး ကြာနိုင်’

နိုင်။ ။‘ဒီခေတ်ကြီးမှာ ယုံရမယ့်လူ ခွဲခြားပြီးသိဖို့၊ ခဲယဉ်းလွန်းလို့ အင်မတန် သတိထားနိုင်မှ တော်ကာကျတယ်ကိုတောက်ထွန်းရေ’

ထွန်း။ ။‘ကိုယ့်ဂိုဏ်းသားအချင်းချင်းတောင် စိတ်မချနိုင်ဘူးလားဗျ’

နိုင်။ ။‘ဂိုဏ်းသားတိုင်း စိတ်မချရဘူး ကိုတောက်ထွန်းရေ။ တစ်ခုခက်တာက ဘာလဲဆိုတော့၊ အချင်းချင်းရယ်လို့ သွားပြီး တိုင်ပင် မိပြီလားဆို တိုင်ပင်မိသမျှ စကားဟာ တစ်ခွန်းမကျန် ဦးမိုးကြိုးဆီ ရောက်ကုန်တော့တာပဲဗျ’

ထွန်း။ ။(ကြွေနှင့်) ‘ကျွန်တော် တစ်ခုသတိပေးလိုက်မယ်ဗျ နော်၊ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်က ဖာတ်သွင်းပြီးခါစ ဂိုဏ်းသား အသစ်ပဲ။ သို့သော် ကျွန်တော့်ကို သစ္စာဖောက်ဖို့များ သွေးဆောင်မယ် လို့တော့ မကြံလေနဲ့ ဦးကြာနိုင်’

နိုင်။ ။(ဝမ်းနည်းသံဖြင့်) ‘ကျုပ်ကို ဒီလိုလဲ အထင်အမြင် မသေးလိုက်ပါနဲ့ ကိုတောက်ထွန်း။ ဩော်-ခက်တော့တာပဲနော်။ ကိုယ့် အကြံအစည်ကလေးမှ ကိုယ်မတိုင်ပင်ဝံ့အောင် ဖြစ်နေကုန်ပြီပဲဟာကိုး’

ထိုအခါ ဦးကြာနိုင်အား စေ့စေ့စပ်စပ်အကဲခတ်လျက်ရှိသော ကိုတောက်ထွန်းသည် တင်းမာသော မျက်နှာထားကို အနည်းငယ်လျှော့၍ ချပြီးနောက်-

ထွန်း။ ။‘ကျွန်တော်ပြောတာက ကျွန်တော့်အတွက် ကျွန်တော် ပြောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က တိုင်ပင်စရာ မရှိလို့ မတိုင်ပင်သော် လဲ ဦးကြာနိုင်က တိုင်ပင်စရာရှိလို့ တိုင်ပင်ချင်ရင် သဘောအတိုင်း ပြုနိုင်ပါတယ်’

နိုင်။ ။‘ပြီးတော့၊ ဦးမိုးကြိုးကို ပြန်ပြောရောလားဗျ’

ထွန်း။ ။‘ဒါတော့ ခင်ဗျား မတရားပေဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သစ္စာဖောက်မယ်မကြံတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်စိတ်ထား နှင့်ပြီး ပြောခြင်းဖြစ်တယ်။ သို့သော် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က ကျွန်တော့် ကို ယုံကြည်သဖြင့် တီးတိုးတိတ်တိတ်တိုင်ပင်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို တခြားလူ ပြောပြလောက်အောင် နုံချာတဲ့လူတစ်ယောက်မဟုတ်ပါဘူးဗျ။ ခင်ဗျားတိုင်ပင်ချင်ရင် တိုင်ပင်နိုင်တယ်၊ ကူညီပါမယ်လို့တော့ ကျွန်တော် တတိမထားနိုင်ဘူး။ သို့သော် နှုတ်လုံတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲလို့တော့ ခင်ဗျား စိတ်ချလိုက်တော့’

နိုင်။ ။‘ကူညီဖို့တော့ ဘယ်သူ့ဆီကမှ ကျုပ်မမျှော်လင့်ပါဘူး ဗျာ။ ကျုပ်အခုပြောမယ့် စကားဟာ ကျုပ်အသက်ကိုခင်ဗျားလက်ထဲ အပ် ထားတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ သို့သော် ဒီပြင်လူတွေထက် ခင်ဗျားကိုကျုပ်က ဘာကြောင့်ပြောဝံ့သလဲလို့ဆိုတော့၊ ဟိုလူစုတွေက ဝါရင့်ကြီးတွေဖြစ်ပြီး၊ သူတို့စိတ်ဟာ ကျောက်တိုင်ကျောက်ခဲလိုမာနေကုန်ပြီ။ ခင်ဗျားမှာတော့ နုသေးတဲ့အတွက် သူတို့လို မရက်စက်သေးဘူးလို့ ကျုပ်တွေးမိလို့ပါ’

ထွန်း။ ။‘ကိုင်းခင်ဗျာ။ ခင်ဗျားပြောချင်တာက ဘာအ ကြောင်းပါလဲ’

နိုင်။ ။‘ကျုပ်ပြောမဲ့စကားကို ဒီပြင်လူ ပြန်ပြောရင် ခင်ဗျားမှာ သေးအပေါင်းရန်အပေါင်းထိ’

ထွန်း။ ။‘ထိပါစေရဲ့ဗျာ။ မပြောဘူး’

နိုင်။ ။‘တွင်းငယ်မှာတုန်းက ဆတ်ဆတ်ကြဲ ဂိုဏ်းထဲခင်ဗျား ဝင်စက နောက်နောင်အခါမှာ ဒုစရိုက်ပြစ်မှုများကျူးလွန်ရမယ်လို့ ခင်ဗျား တွေးမိရဲ့လား’

ထွန်း။ ။‘ဒုစရိုက်ပြစ်မှုလို့ ခင်ဗျားခေါ်သလားဗျာ’

နိုင်။ ။‘ဒုစရိုက်ပြစ်မှုမဟုတ်ရင် သူတို့လုပ်နေကြတာတွေ ဘာအလုပ်အတွေလဲဗျာ။ ဒီအရပ်ကအလုပ်တွေ ဖယ်ထားလိုက်ပါဦး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနေ့ညက အလုပ်တစ်ခုတည်း ခင်ဗျားကြည့်စမ်းပါဦး။ ခေါင်းဖြူစွယ်ကြီး နဲ့အဘိုးကြီးကို သွေးစိမ်းငေါက်ငေါက် ပန်းထွက်အောင် ဝိုင်းရိုက်ကြတာ ဟာ ဒုစရိုက်ပြစ်မှုမခေါ်ရင် ဘယ်လိုခေါ်စရာရှိသေးသလဲဗျာ'

ထွန်း။ ။'လူတစ်တန်းစားနဲ့ တစ်တန်းစား၊ အချင်းဖြစ်ပွားတဲ့ အခါကျတော့ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက်၊ မနိုင်နိုင်ရာ ကိုင်ကြစတမ်းဆိုတဲ့ မမှုတာ သဘောလဲ ရှိသေးတာကိုး ဦးကြာခိုင်ရဲ့'

ခိုင်။ ။'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲခေါ်ခေါ်ဗျာ၊ ရှေးဦးစွာ ခင်ဗျား ဝင်စဉ်က ဒီအလုပ်မျိုးများ လုပ်ရလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်မိရဲ့လားဗျာ'

ထွန်း။ ။'ဒါတော့မှန်တယ်။ ကျွန်တော်မထင်မိခဲ့ပေဘူး'

ခိုင်။ ။'ကျုပ်လဲ မိုးညှင်းမှာတုန်းက ဝင်ခဲ့စဉ်က ခင်ဗျားလိုပဲ မထင်မိခဲ့ဘူးဗျ။ အမှန်ပြောရရင်ဖြင့် ကျုပ်က အမျိုးသားအချင်းချင်း မှိုင်းပင်းကူညီရေး၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ဒီလောက်ပဲ ယူဆမိခဲ့ပေတယ် ဗျ။ နောက်တော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့မိုးကောင်းမှာ ကျောက်တွင်း ကလေး တစ်တွင်းအစုစပ်လုပ်လိုက်ရာမှ ဟန်ကျပြီး ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လုပ်ချင်လို့ ဒီမြို့ကိုပြောင်းရွှေ့လာမိတာကိုးဗျ။ ဒီမြို့လဲရောက်ရော ဟိုအရပ်က အသင်းသားမို့လို့ ဒီအရပ်မှာလဲ ပါဝင်ပါရော သူတို့ အကြောင်းတွေလည်း သိပါလေရော။ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲဒီအရပ်ကိုအ ထုံးစံက တစ်ခါဝင်ပြီး မသေမချင်း မထွက်ရဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်မှာ တန်းလန်းတန်းလန်းနဲ့သူတို့အထဲပါနေရတော့တာကိုးကိုတောက်ထွန်း ရဲ့။ ခက်ပါတယ်ဗျာ၊ ခက်ပါတယ်။ ကျုပ်တော့ သေမှလွတ်တော့မှာပါပဲ'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျားက လူပျော့ကိုးဗျ။ ဒီဂိုဏ်းနဲ့ခင်ဗျားနဲ့ မတော်ပါဘူး'

ခိုင်။ ။'မတော်သမှ သိပ်မတော်တဲ့လူပေါ့ဗျာ။ ဒါထက် ပြောရဦးမယ်။ ကျုပ်မှာလဲ ခင်ဗျားလိုပဲ၊ အလှည့်ကျလို့ တစ်ခါလိုက်သွား ရတယ်။ ဟိုရောက်တော့ သူတို့က အိမ်ထဲဝင်၊ ကျုပ်ကတော့ တံခါးထ

တောင့်၊ တော်တော်ကြာတော့ အဖေကြီးဆုံးမပြီး သူတို့လူစုထွက်လာရာမှ သားကလေးက အိမ်ထဲကနေပြီး သေပါပြီဗျ။ ကျွန်တော့်အဖေ သေပါပြီ ဗျာ ဆိုပြီး ငိုလိုက်တဲ့အသံဟာ ဒီကနေ့အထိ ကျုပ်နားထဲမှာ မထွက်ပါ ဘူး ကိုတောက်ထွန်းရယ်'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျားက သိပ်စိတ်နုတဲ့ လူကိုးဗျ။ ပစ္စည်းတွေ ရောင်းပြီး ထွက်ပြေးလေဗျာ'

ခိုင်။ ။'မရဘူး ကိုတောက်ထွန်း။ ဒီလိုထွက်ပြေးလို့ လိုက် သတ်ခံရတဲ့ လူသုံးယောက်ရှိပြီ။ ရွှေဘိုမှာ တစ်ယောက်၊ မန္တလေးမှာ တစ် ယောက်၊ မီးရထားပေါ်မှာတစ်ယောက်'

ထွန်း။ ။'ဒီလိုဖြင့်လဲ အခက်သားပဲကိုး။ ကိုင်း၊ကိုင်း။ ခင်ဗျား ပြောစရာရှိတာလဲ ပြောပြီးပြီ။ [illegible]ကြည့်ဦးမှ တော်မယ်ထင်တယ်'

ခိုင် 'ဘာစုံခု ကျုပ်မှာ လိုက်စမ်းပါရစေဦး။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် နဲ့ ဒီမှာတွေ့တာကို မြင်တဲ့လူကမြင်ချင် မြင်ထားဦးမယ်။ ဘာအကြောင်း ပြောကြသလဲလို့ စစ်လားကြောလားလုပ်ရင် တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဖြစ် နေလို့ ခွကျနေကြဦးမယ်'

ထွန်း။ ။'အောင်မယ် ဟုတ်ပေ့ဗျာ။ ခင်ဗျားက သတိရပေ လို့တော်တော့တယ်'

ခိုင်။ ။'ကျုပ်က ကျုပ်နဲ့ ကျောက်တွင်းဖက်စပ်လုပ်မလား လို့ တိုင်ပင်ကြည့်စမ်းတယ် ဆိုပါတော့'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်က မလုပ်ချင်ဘူးလို့ ငြင်းပယ်လိုက်တယ် ဆိုပါတော့။ ကိုင်း ကိုင်း။ ပြန်လိုက်ကြဦးစို့။ ရှေ့လျှောက်တော့ ခင်ဗျား အဖို့ အလိုက်အထိုက် ဟန်ကျလာကောင်းပါသေးရဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ ဆုတောင်းပါတယ်'

ထိုနေ့ညနေ၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် ညေ့ခန်းတွင် ထိုင်ကာ ဆေးတံတိုဖွာရင်း၊ မိမိတို့ဂိုဏ်း၏ စီမံပုံများကို စဉ်းစားစိတ်ကူးလျက်ရှိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စဉ်၊ ဦးမိုးကြိုးသည် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာလေ၏။ ဂိုဏ်းသားတို့ ထုံးစံအတိုင်းအသိမ်းအမှတ်ကို ပေးပြီးနောက်၊ ဦးမိုးကြိုးသည် ကိုတောက်ထွန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ကာ မျက်နှာကို စိမ်းစိမ်းကြည့်လျက် အကဲခတ်နေရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းသည် ခပ်အေးအေးအမူအရာဖြင့် မတုန်မလှုပ် ငြိမ်၍ ကြည့်လေ၏။

ကြိုး။ ။'ကျုပ်က သူများအိမ်ကို လည်ပတ်တဲ့ ထုံးစံမရှိဘူး မောင်တောက်ထွန်း။ ကျုပ်အိမ်ကိုသာ ဂိုဏ်းသားများက လာကြရိုး ထုံးစံရှိတယ်၊ သို့သော် မောင်တစ်ယောက်ကို ခြွင်းချက်ထားပြီး ကျုပ် အခုလာခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်'

ထွန်း။ ။'ယခုလို ဆရာကြီးလာခဲ့ခြင်းဟာ ကျွန်တော့်ကို ချီးမြှင့်တယ်လို့ ကျွန်တော်ကလဲ သဘောထားပါတယ်ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'လက်မောင်းကော ဘယ့်နှယ့်နေသလဲ'

ထွန်း။ ။'နာတော့နာတာပေါ့ဆရာကြီး။ သို့သော်အနာခံလောက်အောင် အဖိုးတန်တယ်လို့ ကျွန်တော်သဘောပိုက်ပါတယ်'

ကြိုး။ ။'အဖိုးတန်ပြီလားမောင်။ ဘယ့်နှယ်ပြောပါလိမ့်။ ဒီက နေ့မနက် ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ကိုကြာခိုင်ကို မောင်က ဘာများပြောလိုက်သလဲ'

ဦးမိုးကြိုးသည် ၎င်းမေးခွန်းကို အလစ်ကောက်၍ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ရကား၊ ယခင်ကတည်းက အဖြေကို စီစဉ်မထားခဲ့ပါလျှင် ခပ်ခက်ခက်ပင်ဖြစ်တန်ရာ၏။

ထွန်း။ ။(အားပါးတရ ရယ်မောလျက်) 'ဦးကြာခိုင်က ကျွန်တော့်မှာ ငွေဝင်လမ်းကလေးရှိတာကို မသိရှာလို့ သူနဲ့ အလုပ်ဖက်စပ်လုပ်ရအောင်တဲ့ တိုင်ပင်ရှာတယ်။ အပင်ပန်းခံလို့ ဆရာကြီးရယ်။ ဘာလုပ်ဖို့ဟာလဲ၊ အသုံးရှိတဲ့အခါ လေးငါးခြောက်ရွက် လုပ်လိုက်ရင်ကိစ္စပြီး နေတာပဲ ဆရာကြီးရဲ့။ သူမသိတာလဲ ခပ်ကောင်းကောင်းပါပဲ။

လူကြီးက စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိပုံပေါက်ပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ အကြိုက်တော့ သွေးကတယ်နည်းတယ်ခင်ဗျာ'

ကြိုး။ ။'ဪ ဒီကိစ္စနဲ့ တိုင်ပင်ကြသလား'

ထွန်း။ ။'မှန်ပါတယ်'

ကြိုး။ ။'မောင်က လက်မခံလိုက်ဘူးပေါ့'

ထွန်း။ ။'ဦးခေါင်းရှုပ်ခံလို့ခင်ဗျာ။ ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

ကြိုး။ ။'ဒီကိစ္စ တိုင်ပင်ကြရင်လဲ အိမ်မှာ တိုင်ပင်ရင် အပြီးသားနဲ့ တောထဲသွားကြရပါသေးတယ်မောင်ရယ်'

ထွန်း။ ။'တမင်ချိန်းတွေ့ကြတာမဟုတ်ပါဘူးဆရာကြီး ကျွန်တော်က ထုံးစံအတိုင်း လမ်းလျှောက်သွားရင်း ပက်ပင်းပါတွေ့ကြတာနဲ့ သစ်ပင်ရိပ်အောက်ဝင်ပြီး တိုင်ပင်ကြတာပါ'

ကြိုး။ ။'သို့သော်လဲ ကိုကြာခိုင်နဲ့ အတူသွားအတူလာမလုပ်ဘဲ တတ်နိုင်သမျှ ခပ်ကင်းကင်းနေရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

ထွန်း။ ။'ဘာကြောင့်လဲ ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ဒီအရပ်မှာ ကျုပ်က ဒီလိုမတော်ဘူး။ ဒီလိုတော်တယ်လို့ ပြောလိုက်ရင်၊ ဟို့နှယ်-ဒီနှယ်မေးလားမြန်းလား လုပ်ရိုးထုံးစံမရှိဘူး မောင်တောက်ထွန်း'

ထွန်း။ ။'ဟိုလူ ဒီလူ ထုံးစံကို ကျွန်တော်လိုက်နာချင်မှ လိုက်နာ မှာပေါ့ဆရာကြီး။ သူများက သူများ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ပဲ'

ထိုအခါ ဦးမိုးကြိုးသည် ကွမ်းစားမည်ဟု ကွမ်းယာရင်းကိုင်ထားသော ကွမ်းအစ်ဖြင့် ကိုတောက်ထွန်း ဦးခေါင်းကို ပစ်ပေါက်လိုက်တော့မည်ကဲ့သို့ မျက်လုံးများ ပြူးလျက် လှမ်းကြည့်နေသေး၏။ သို့ရာတွင် နောက်တစ်ခဏ၌ သတိရသွားသည့်လက္ခဏာနှင့် ဦးမိုးကြိုးသည် အသံကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလိုက်လေ၏။

ကြိုး။ ။'ဒီသူငယ် တော်တော်ဆန်းတဲ့ သူငယ်ပဲ။ ကဲလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ကိုကြာခိုင်နဲ့ အတူသွား အတူလာမလုပ်သင့်ဘူးဆိုတာ သိချင်ရင် ပြောပြရသေးတာပေါ့။ ဒါထက် ကိုကြာခိုင်က ဒီဂိုဏ်းအကြောင်း မကောင်းသတင်းများ ပြောမပြဘူးလား'

ထွန်း။ ။'မပြောရှာပါကလားဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ကျုပ်အကြောင်းကော'

ထွန်း။ ။'မပြောဘူးဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ဒါဖြင့်မောင့်ကို သူမယုံသေးလို့ မပြောတာပဲ။ သူ့စိတ်ထဲကတော့ ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းကို သူလုံးလုံး မကြိုက်ဘူး။ ကျုပ်တို့လဲသိတယ်။ သိလို့လဲ သူ့ကို စောင့်ကြည့်လာခဲ့တာပဲ။ တစ်နေ့တော့ သူ့ကိုဆုံးမရမယ်။ အခုတောင် ဆုံးမဖို့ အချိန်တော်နေပြီလား မဆိုနိုင်ဘူး။ ဒီ တော့ကာ စိတ်မချရတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့လို့ရှိရင် မောင့်ကိုပါ ကျုပ်တို့က စိတ်မချရတဲ့အထဲ ထည့်လိုက်ရလိမ့်မယ်။ ကိုင်းရှင်းပြီလား'

ထွန်း။ ။'ဒီလူကြီးနဲ့ မပေါင်းနဲ့လို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောနေဖို့မလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီလူကြီးကို တယ်မလိုလားပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို စိတ်မချနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ စကားမျိုးကိုတော့ ဆရာကြီးမို့လို့သာ ခံလိုက်ရတာပေါ့ခင်ဗျာ။ ဒီပြင်လူဆိုရင်တော့ တစ်ခါပြင် နှစ်ခါထပ် ပြောခံရိုးလား ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ကိုင်း တော်လောက်ပါပြီ။ ကျုပ်သတိပေးချင်တာတလေးရှိလို့လာခဲ့တာ၊ အခု သတိလည်းပေးပြီးပါပြီ'

ထွန်း။ ။'ဒါထက်နေပါဦးဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဦးကြာခိုင်နဲ့ တွေ့ကြတဲ့ အကြောင်းကို ဆရာကြီး ဘယ့်နှယ်သိတာလဲ'

ကြိုး။ ။(ရယ်မောလျက်) 'မြို့အတွင်း ဖြစ်ပျက်သမျှကို ကျုပ်မကြားတာ၊ ကျုပ်မမြင်တာ၊ ကျုပ်မသိတာရယ်လို့မရှိဘူးမှတ်ထားလိုက် မောင်တောက်ထွန်း။ ကိုင်း ၄-နာရီလဲခွဲသွားပြီ ပြန်ဦးမှပဲ'

ထိုခဏ၌ တံခါးသည် ရုတ်တရက်ပွင့်သွား၍ ပုလိပ်အရာရှိတစ်ယောက်နှင့်ပုလိပ်အမှုထမ်း သုံးယောက်တို့သည် အိမ်တွင်းသို့ မဟားတရားဝင်လာကြလေရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းသည် စားပွဲအံဆွဲတွင် ထည့်ထားသော ခြောက်လုံးပြူး သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်မည်ပြုလေ၏။ သို့ရာတွင် ပုလိပ်အရာရှိ၏ သေနတ်သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ ဦးခေါင်းကို ချိန်ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် ကိုတောက်ထွန်းသည် လက်ကိုပြန်၍ ရုပ်သိမ်းထားလိုက်လေ၏။ ဌာနာအုပ်ကိုစိုးညွန့်သည် သေနတ်ကို လက်ထဲတွင် ကစားလျက် ကိုတောက်ထွန်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်-

ညွန့်။ ။(ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာနှင့်) 'ကိုယ့်လူတစ်နေ့တော့ ကျုပ်တို့လက်ထဲရောက်ဦးမှာပဲလို့ ထင်နေတာထင်တဲ့အတိုင်း ဟော အခု ရောက်တော့မယ်။ ဒီပြင်နေရာတော့ မပြောတတ်ဘူး။ လူဆိုးနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ ကျုပ်ထင်ရင် လွဲခဲ့ပါရဲ့ဗျာ။ ကိုင်းဆရာရေ့၊ အကျီဝတ်၊ လာကျုပ်တို့နဲ့လိုက်ခဲ့'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျားထင်တာတော့ မှန်ပြီ ထားလိုက်ပါတော့။ ကျုပ်ကလည်းထင်ချက်ကလေးရှိသေးတာပဲ ကိုစိုးညွန့်ရဲ့။ ဘာလဲဆိုတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး တစ်နေ့နေ့တော့ ခင်ဗျားဒုက္ခရောက်ရမယ်။ ဘယ့်နှယ်ဗျာ ရိုးရိုးမှတ်မှတ် လုပ်ကိုင်စားသောက်တဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်ထဲကို ခင်ဗျားတို့က တံခါးမရှိ၊ ဓားမရှိ၊ ဝင်ချင်တိုင်းဝင်၊ ထွက်ချင်တိုင်း ထွက်တဲ့လားဗျာ'

ကြိုး။ ။'မှန်တယ်။ ဒီဟာဥပဒေနိုင်ငံဗျ။ အာဏာနိုင်ငံမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ပုလိပ်ဘက်က လူစုတွေ ထင်သလို ကျင့်ချင်တိုင်း ကျင့်လို့ ဟုတ်နိုင်ရိုးလားဗျာ'

ညွန့်။ ။'မြို့ဝန်မင်း ဦးမိုးကြိုး ခင်ဗျား (ဦးမိုးကြိုးမှာ သာမာမီမြို့ဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။) ကျွန်တော်တို့က ဒီလူကိုဖမ်းဆီးခြင်း ကိစ္စမှာ မြို့ဝန်မင်းက ကူညီဖို့သာရှိပါတယ်။ နှောင့်ယှက်ဖို့မသင့်ပါဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီး။ ။'ဒီလူဟာ ကျုပ်မိတ်ဆွေပဲ။ ကျုပ်တာဝန်ခံတယ်'

ညွန့်။ ။'သည်းခံပါ မြို့ဝန်မင်း။ ကိုယ့်အတွက် ကိုယ်တာဝန်ခံရမယ့် နေ့ရောက်နေပါဦးမယ်။ ကိုင်း ငါ့လူများ၊ လက်နက်များရှာကြစမ်း။ ငါက ဒီကချိန်ထားမယ်'

အမှုထမ်းများသည် စားပွဲအံဆွဲမှ သေနတ်ကို ထုတ်ယူကြလေ၏။

ညွန့်။ ။'ကျုပ်တို့အစိုးရက အံ့ဩလောက်တဲ့ အစိုးရပေပဲဗျာ။ ဒီလိုလူမျိုးများ ခြောက်လုံးပြူးလိုင်စင် ထုတ်ပေးထားတာ အံ့ဩဝါရဲ့ဗျာ'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျားက ရာထူးကလေးကြောင့် ခြောက်လုံးပြူး ကိုင်ရတဲ့လူဗျ။ ကျုပ်က သတ္တိကြောင့် ကိုင်ရတဲ့လူ။ ခင်ဗျားတို့လို အိမ်ကြို၊ အိမ်ကြားမှာ လူဆိုးရှာဖို့ သတ္တိမျိုးနဲ့ ကိုင်ရတဲ့ခြောက်လုံးပြူးမျိုး ကျုပ်ဟာကမဟုတ်ဘူးဗျ။ နားလည်လား။ တစ်ယောက်ချင်းဆိုရင် ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဒီလိုလွယ်လွယ်လေးနဲ့ မိအောင် မဖမ်းနိုင်ပါဘူး ကိုစိုးညွန့်ရဲ့'

ညွန့်။ ။'ခင်ဗျားကို ကျုပ်မငြင်းပါဘူးလေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခံသာအောင်ကြည့်ပြီး သိဒ္ဓိတင်ကြတာပေါ့'

ထွန်း။ ။'နေပါဦး။ ကျုပ်ကိုဘာမှုနဲ့ဖမ်းကြတာတဲ့တုံး'

ညွန့်။ ။'ပင်စင်အငြိမ်းစား ပညာအုပ်ဦးထွန်းခင်နာကျင်စေမှုနှင့်ပိုင်နက်ကျူးလွန်မှုတဲ့ဗျ'

ကြီး။ ။'ဩော် ဒါလား။ ဒင်းဖြင့် စောစောကလွှတ်ပစ်ခဲ့ပါဗျာ။ ဒုက္ခရှာမနေကြပါနဲ့။ ဒီလူက ကျုပ်အိမ်မှာ မနေ့ညက ၁၂ နာရီထိအောင် ပိုကာထိုင်ဆွဲနေတယ်ဗျ။ ကျစ်တွင်မှုမကဘူး။ သက်သေ လေးငါးခြောက်ယောက် တင်ပြနိုင်တယ်။ လွှတ်လိုက်ကြပါ။ ဒုက္ခရှာမနေကြပါနဲ့'

ညွန့်။ ။'သက်သေပြနိုင်ရင် ရုံးကျမှ ပြပေတော့ မြို့ဝန်မင်း။

ကျွန်တော့်မှာတော့ အမိန့်အတိုင်း ဖမ်းဆီးရပါလိမ့်မယ်။ ကိုင်း ကိုတောက်ထွန်း။ ငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ် လိုက်ခဲ့ဗျာ။ ယမ်းတောင့် မဖြုန်းပါရစေနဲ့။ မြို့ဝန်မင်းလည်း သည်းခံပါ'

ဌာနာအုပ် ကိုစိုးညွန့်မှာ ခပ်အေးအေး ပြောတတ်သော်လည်း ဝတ္တရားကိုမညှာမတာ ပြုတတ်သည်ဟု နာမည်ရပြီးဖြစ်သောကြောင့် ကိုတောက်ထွန်းနှင့် ဦးမိုးကြီးတို့သည် ကန့်ကွက်ခုခံခြင်းမပြုကြတော့ချေ။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ပုလိပ်နောက်သို့ မလိုက်မီ ဦးမိုးကြီးနှင့် တီးတိုးတိုင်ပင်သေး၏။'

ကြီး။ ။'ဟိုဟာဘယ့်နှယ့်လဲ'

ထွန်း။ ။'စိတ်ချရပါတယ်'

ဆိုလိုရင်းကား ငွေစက္ကူလုပ်စက်အကြောင်း မေးမြန်းခြင်းဖြစ်၏။ ကိုတောက်ထွန်းက ကြမ်းအောက်တွင် ဖောက်၍ဝှက်ထားပြီဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ချရပါ၏ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်လေသည်။

အမှုထမ်းများသည် ကိုတောက်ထွန်းကို စောင့်ထိန်းလျက်ရှိစဉ် ကိုစိုးညွန့်သည် အိမ်တွင်း၌ အနှံ့အပြား ရှာဖွေသေး၏။ သို့ရာတွင် ဘာကိုမျှ မတွေ့ရချေ။ ၎င်းနောက် ပုလိပ်တို့သည် ကိုတောက်ထွန်းကို ရဲဌာနာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြလေ၏။ ဌာနာသို့ရောက်ကြ၍ အချုပ်ခန်းသို့ သွတ်သွင်းလိုက်သောအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် ကိုကျောက်ဘီလူးနှင့် အခြားဂိုဏ်းသားသုံးယောက်တို့ကို အချုပ်ခန်းအတွင်း၌တွေ့ရှိရသေး၏။ အကြောင်းကား ထိုသူများမှာလည်း ကိုတောက်ထွန်းနည်းတူ ဖမ်းဆီးခြင်းခံထားကြရသောကြောင့်ပေတည်း။

ညဉ့်၌ဆိုင်ရာ ပုလိပ်သည် အချုပ်ခန်းသို့ နောက်ဆုံးအကြိမ်လာရောက်ကြည့်ရှုသောအခါ ဘရန်ဒီနှစ်ပုလင်းနှင့်ကြက်ကြော်တစ်ကောင်အပြင် ဖဲတစ်ထုပ်ကိုလည်း ပေးအပ်သွားလေ၏။ ငွေကိုရေလိုသုံး၍ အလုပ်လုပ်သော ဂိုဏ်းသားများမှာ ဤလောက်တိုင်အောင် စွမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်နိုင်ကြပေသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ရကား ကိုတောက်ထွန်းနှင့်တကွ ဂိုဏ်းသားများသည် တစ်ညဉ့်လုံးသောက်စား၍ ပိုကာဆွဲနေနိုင်သောကြောင့် အချုပ်ထောင်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား နေအိမ်နှင့်ခြားနားခြင်း မရှိလှချေ။

ထိုအမှုကို ရုံးတွင် စစ်ဆေးသောနေ့၌ ရန်ကုန်မြို့မှ နိုင်ငံကျော် အင်္ဂလိပ်ဝတ်လုံကြီးတစ်ယောက်သည် တရားခံများအတွက် လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်၍ တရားလိုဘက်မှမူကား ရုံးအမှုလိုက်အင်စပိတ်တော်နှင့် အစိုးရရှေ့နေတို့က ဆောင်ရွက်ကြ၏။ သက်သေများက မိမိတို့ အလုပ်လုပ်ရသော မီးရောင်မှ အလွန်ကြည်လင်တောက်ပသော ဓာတ်မီးရောင်မျိုးမဟုတ်ကြောင်း။ ‘ထိုမီးရောင်တွင်မြင်လိုက်ရသော တရားခံများမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ဟု သေသေချာချာကြီး ကျမ်းကျိန်ထွက်ဆိုဝံ့လောက်အောင်’ မထင်ရှားလှကြောင်း။ ယခုရုံးတွင် တင်ပြထားသော တရားခံများပါဝင်ကြသည်ဟူ၍ကား မိမိတို့စိတ်၌ မှတ်ထင်ကြောင်းနှင့် ထွက်ဆိုကြ၏။ အင်္ဂလိပ်ဝတ်လုံကြီးက မွှေနှောက်စစ်ပေါက်၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သောအခါတွင်မူကား၊သက်သေများသည် သာ၍ပင်မထင်မရှား ရိုးတီးရားတားနှင့် ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်ကုန်ကြသေး၏။ အရိုက်ခံရသော ဦးထွန်းခင် ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ထိုညက ပက်လက်ကုလား ထိုင်ပေါ်၌စာဖတ်ရင်း ငိုက်မျဉ်းနေဆဲတွင် ရုတ်တရက်တက်လာကြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မိမိအား ပထမတစ်ချက် စတင်ရိုက်နှက်သောလူမှာ နှုတ်ခမ်းမွေးပါရှိသည်ဟူသော အစစ်ခံချက်ထက်ပို၍ ထင်ရှားအောင် ထွက်ဆိုခြင်းငှာမတတ်နိုင်ချေ။ မိမိမှာ သူရိယသတင်းစာသို့ သတင်းများပို့နေသည့်အတွက် ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းသားများက မိမိအပေါ်၌ ရန်ငြိုးထားကြ၍ ၎င်းတို့မှတစ်ပါး မိမိအား နာကျင်အောင် ပြုလုပ်လိုသော သူမရှိဟူ၍ကား ထွက်ဆိုသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် တရားခံများ၏ ဝတ်လုံကြီးသည် ဤကဲ့သို့ သိမ်းကျုံးထွက်ဆိုသော

အစစ်ခံချက်မျိုးကို အလွယ်တကူနှင့် မွှေနှောက်ချေမှုန်းပစ်လိုက်၏။

တရားခံများဘက်မှ သမာဓိမြို့ဝန် ဦးမိုးကြိုးနှင့်တကွ အခြားဂုဏ်သရေရှိ (စာရေးစာချီများပါဝင်သည့်) သက်သေသုံးယောက်တို့ကို တင်ပြ၍ ထိုညဉ့်က တရားခံများသည် ဦးမိုးကြိုး၏နေအိမ်တွင် နာရီပြန် တစ်ချက်ကျော်လွန်သည့် တိုင်အောင် (တစ်ချပ်တစ်ပြား) ပိုကာ ကစားလျက်ရှိကြကြောင်းနှင့် ကျမ်းတင်၍ ထွက်ဆိုကြလေ၏။ (စာရေးစာချီများမှာ အစိုးရအမှုထမ်းမဟုတ်ဘဲ တိုက်စာရေးများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ငွေလေး ငါးဆယ်စီရခဲ့လျှင် ပိုကာဆွဲကြသည်ဟု ထွက်ဆိုကြရန် မခဲယဉ်းလှချေ)

နောက်ဆုံး၌ တရားသူကြီးသည် ‘မှားယွင်းမှု’ ဟုမှတ်တမ်းတင်၍ တရားခံအားလုံးကို လွှတ်ပစ်လိုက်ရာ၊ ဌာနာအုပ်ကိုစိုးညွန့်နှင့်တကွ ဆိုင်ရာအရာရှိများမှာ ‘မျက်စိမလှ မျက်နှာမလှ’ နှင့် ရုံးခွင်မှ ထွက်လာကြရလေ၏။ အခြားသော ဂိုဏ်းသားများသည် လွတ်မြောက်လာသော တရားခံများအား ကောင်းစွာ ဩဘာပေးကြလေရာ တစ်ယောက်သော မြို့သားကမူ (ခွေးမသားဂိုဏ်းသားတွေ။ နင်တို့ တစ်နေ့ သိစေရမယ်) ဟု လူထုထဲမှ ဟစ်အော်ကြိမ်းမောင်းလိုက်သေး၏။

◆◆◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခက်ဖို့ရယ်ကြုံ

အမှုမှ လွတ်ပြီးသည်နောက်၊ ကိုတောက်ထွန်းမှာ သာ၍ နာမည် ကြီးသွားပြန်၏။ အကြောင်းမူကား 'ဇာတ်သွင်းခြင်း' အခမ်းအနားပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရုံးသို့ရောက်ရအောင် ဆောင်ရွက်ဖူးသော သင်းသားဟူ၍ ၎င်းဂိုဏ်းကြီး၏ ရာဇဝင်တွင် မကြုံခဲ့ဖူးသေးသောကြောင့်ပေတည်း။ အပြောကောင်း၊ အဆိုကောင်းနှင့် အတတ်မျိုးစုံ၍ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တစ်ယောက်လုံးကိုပင် မဟုတ်ရင်မခံတတ်ဟူသော သတ္တိရှိကြောင်းနှင့် ကျော်ကြားသူတစ်ယောက်ဖြစ်လေရကား၊ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ဆတ်ဆတ်ကြဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ထိတ်ထိတ်ကြတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရလေ၏။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဦးမိုးကြိုး ကိုယ်တိုင်ကပင် ဤလူသည် အထူးခက်ခဲနက်နဲသော အလုပ်မျိုးနှင့် သင့်တော်၍ တစ်နေ့နေ့တွင် အသုံးချရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားရလေရာ ဤမျှလောက်သတ္တိကောင်း ပေါများသည့် ဂိုဏ်းကြီးတွင် ထိုမျှလောက် အချိန်ကာလအတွင်း၌ ဤမျှလောက်နာမည် ကြီးသွားခြင်းမှာ ကိုတောက်ထွန်းအဖို့ရာ၌ စင်စစ်ကျေနပ်လောက်ပါပေ၏။ သို့ရာတွင် ကိုကျောက်ဘီလူးအစရှိသည့် အထက်သို့လှမ်းသော လူငယ်များ၏ မျက်စိ၌မူ ကိုတောက်ထွန်းမှာ လူစွာတစ်ယောက်ဟု မှတ်ထင်ခြင်းခံရ၍ အကြိတ်အခဲမကျေနိုင်အောင်ဖြစ်နေကြ၏။ သို့ပါသော်လည်း ထိုသို့သော လူမျိုးသည် ကိုတောက်ထွန်း၏လက်မြန်သောဝါသနာကို သိရှိ၍ ထင်ရှားစွာ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမူကြရန် အလိုမရှိကြချေ။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ တစ်ဖက်၌ နာမည်တက်ဆောသော်လည်း အခြားတစ်ဖက်တွင် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းရှိလာခဲ့၏။ မပြုံးကြည်၏ဖခင် ဦးပေါ်သစ်သည် ကိုတောက်ထွန်းနှင့်အလျဉ်းဆက်ဆံခြင်းမပြုလိုရုံမျှမက မိမိ၏ နေအိမ်သို့ ဝင်ထွက်သွားလာခြင်းကိုပင် အခွင့်မပြုချေ။ မပြုံးကြည်ကိုယ်တိုင်မှာ ကိုယ်တောက်ထွန်းအပေါ်၌ မေတ္တာလျှော့ပေါ့ခြင်းမရှိသော်လည်း ဤသို့လူတစ်ယောက်နှင့်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခဲ့ပါက ငြိမ်းချမ်းအေးဆေးစွာ နေထိုင်ရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို မစဉ်းစားမိဘဲ မနေနိုင်ချေ။ တစ်နေ့သ၌ မပြုံးကြည်သည် ရည်းစားသည် ကိုတောက်ထွန်းအား ၎င်း၏ အလေ့အကျင့်များကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေဖို့ နောက်ဆုံးအကြိမ် သတိပေးအံ့ဟု အကြံဖြစ်လေ၏။ သို့ရာတွင် မိမိနေအိမ်သို့ ကိုတောက်ထွန်း လာဖို့ကိုမူကား၊ မျှော်လင့်ရန်မရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ မပြုံးကြည်သည် ထုံးစံပင် မဟုတ်သော်လည်း ဈေးသို့သွားမည်ဟု ဥပါယ်တံမျဉ်နှင့် နေအိမ်မှ ထွက်လာ၍ ကိုတောက်ထွန်း၏ နေအိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းမှာ စာတစ်စောင်ကိုရှေ့၌ဖြန့်ထားကာ စားပွဲတွင် ထိုင်လျက်ရှိရာ မပြုံးကြည်သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ နောက်မှ ခြေသံမကြားအောင်ဖြည်းညင်းစွာ ချဉ်းကပ်၍ မိန်းကလေးတို့၏ သိချင်တတ်သော ဝမ္မတာသဘောအတိုင်း ကိုတောက်ထွန်း၏ ပခုံးပေါ်မှကျော်၍ စာကိုချောင်းကြည့်လိုက်လေ၏။ ယင်းသို့ပြုလုပ်စဉ် မပြုံးကြည်၏ အင်္ကျီစသည် ကိုတောက်ထွန်း၏ ပခုံးစွန်းနှင့် ပွတ်လိုက်မိရကား၊ ကိုတောက်ထွန်းသည် လန့်ဖျပ်ကာ ထခုန်၍ မပြုံးကြည်၏ လည်ပင်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဖျစ်ညှစ်တော့မည်ပြုရင်း၊ အခြားလက်တစ်ဖက်ဖြင့် စာကိုဝှက်ထားလိုက်လေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် မပြုံးကြည်ဖြစ်နေကြောင်းသိရှိရသဖြင့် ထိတ်လန့်ကြမ်းကြုတ်သော မျက်နှာထားမှ သည် ကြည်ရွှင်အံ့သြသောမျက်နှာထားသို့ တစ်မုဟုတ်ချင်း ပြောင်းလဲလာလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ထွန်း။ ။'ဪ ကြည်ကြည်လား။ မလာစဖူး လာတဲ့လူကို လည်ပင်းညှစ်သတ်မိတော့မလို့၊ ကံကောင်းလို့ ကြည်ကြည်ရယ်။ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ ကြည်ကြည်မှန်းမသိလို့ လုပ်မိတာ ကြားလား'

သို့ရာတွင် ကြည်ကြည်မှာ ထိတ်လန့်ခြင်းမပြေပျောက်သေးဘဲ ကိုတောက်ထွန်း၏မျက်နှာကို စိုက်ငေးကာ ကြည့်နေလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်း၏ လန့်ဖျပ်ခြင်းမှာ မထင်သောသူကို ရုတ်တရက်တွေ့ရသောကြောင့် လန့်ဖျပ်ခြင်းမဟုတ်၊ မိမိကျူးလွန်ထားခဲ့သောအပြစ်ကို သူတစ်ပါးသိမည်စိုး၍ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မပြုံးကြည်က ရိပ်မိသိရှိလေ၏။

ကြည်။ ။'ဘာဖြစ်တာလဲကိုကို။ ကျွန်မလာတာနဲ့ ဘာကြောင့် ဒီလောက်တောင် ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ဖြစ်ရတာလဲ။ ကိုကိုကြည့်ပုံကြီးက အပြစ်တစ်ခုခု ရှိလို့ မလုံလို့ ကြည့်တာနဲ့တူလိုက်တာ ကိုကို'

ထွန်း။ ။'မဟုတ်ပါဘူး ကြည်ကြည်ရယ်။ ကိုကိုက ဒီပြင်အကြောင်းတွေ စဉ်းစားနေတုန်း ကြည်ကြည်က တိတ်တိတ်ကလေး လာတော့'

ကြည်။ ။'ဒါကြောင့် မဟုတ်ပါဘူးကိုကို။ ကြည်သိပါတယ်။ ကိုကိုရေးနေတဲ့စာ ပြစမ်း။ ကြည်ကြည် ကြည့်စမ်းမယ်'

ထွန်း။ ။'မကြည့်ချင်ပါနဲ့ ကြည်ကြည်ရယ်'

ထိုအခါ မပြုံးကြည်မှာ သင်္ကာမကင်းရုံမျှ ကေန်အမှန်ဟုတ်ရမည်ဟုဆုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

ကြည်။ ။'ဒီပြင် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရေးတဲ့စာပေါ့။ ကြည်ကြည်သိပါတယ်။ ဒါကြောင့်သာ ကိုကို ဒီလောက်ဝှက်တာပေါ့။ ကိုကို့မယားဆီ ရေးတာလား။ ကိုကိုလူပျိုပါလို့ ဘယ်သူအတပ် သိနိုင်မလဲ'

ထွန်း။ ။'ကိုကို့မှာ မယားမရှိပါဘူး ကြည်ကြည်။ လောကကြီး

မှာ ကြည်ကြည်ကလွဲလို့ ဘယ်မိန်းမကိုမှ အရေးမစိုက်ပါဘူးလို့ ကိုကိုကျမ်းကျိန်ဝံ့ပါတယ်။ ပေးချင်တဲ့ သစ္စာပေးပါတော့'

ကိုတောက်ထွန်းမှာ ထိုစကားကို ပြောသောအခါတွင် အလွန်တရာ စိတ်ဖိအားကြီးလှသည့် မျက်နှာထားမျိုးရှိနေရကား။ မပြုံးကြည်သည် သူ၏ စကားကို မယုံကြည်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လေ၏။

ကြည်။ ။'ဒါဖြင့် စာကိုဘာကြောင့်မပြတာလဲကိုကို'

ထွန်း။ ။'ကိုကိုပြောမယ် ကြည်ကြည်။ ဒီစာကို ဘယ်သူ့မှ မပြပါဘူးလို့ ကိုကိုသစ္စာပြုထားရပါတယ်။ ကြည်ကြည့်အပေါ်မှာ ကိုကိုသစ္စာစောင့်သည့်နည်းတူ ထိုသူများအပေါ်မှာလဲ သစ္စာစောင့်ရပါတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ ကိုကိုတို့ဂိုဏ်းနဲ့ဆိုင်တဲ့ကိစ္စဖြစ်လို့မို့၊ ကြည်ကြည့်ကိုတောင်လျှို့ဝှက်ထားရပါတယ်။ ကိုကို့ပန်းကို ကြည်ကြည့်လက်နဲ့ ထိလိုက်တော့ စုံထောက်များဖြစ်လေရော့သလားလို့ ကိုကိုလန့်မိပါတယ်။ ဒီလောက်ပြောရင် ကြည်ကြည်နားလည်လောက်ရောပေါ့'

မပြုံးကြည်မှာ ထိုစကားသည် အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ကောင်းကောင်းကြီး ယုံကြည်စိတ်ချလေ၏။ ၄င်းနောက်ကိုတောက်ထွန်းသည် မပြုံးကြည်လက်ကို ကိုင်ဆွဲ၍ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် မိမိနှင့်အတူ ယှဉ်လျက်ထိုင်စေလေ၏။

ထွန်း။ ။'ထိုင်စမ်းပါဦးကြည်ကြည်ရယ်။ တစ်ခါဖြင့် စိတ်ချပြီ ဟုတ်စ'

ကြည်။ ။'ကိုကိုဟာ လူဆိုးတွေနဲ့ပေါင်းသင်းနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘယ့်နဲ့လုပ်ပြီး ကြည်ကြည်စိတ်ချနိုင်ပါ့မလဲကိုကို။ ဘယ်နေ့မှာ ကိုကို့ကို ဖမ်းကြဦးမလဲလို့ ကြည်ကြည့်စိတ်ထဲမှာ တပူတည်း ပူနေရတာပဲ။ ကိုကို ဟိုတစ်နေ့တုန်းက ကျွန်မတို့အိမ်က လူတစ်ယောက်က လူညီတိုတောက်ထွန်းလို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ ကျွန်မရင်ကို ဓားမြှောင်နဲ့ စိုက်လိုက်သလို သိပ်နာတာပဲ ကိုကိုရဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်း။ ။'ပါးစပ်နဲ့ပြောတာနဲ့ ဒီလောက်တောင်နာရသ
လားကြည်ကြည်'

ကြည်။ ။'ဟုတ်သလိုလိုဖြစ်နေတော့ နာတာပေါ့ ကိုကိုရဲ့'

ထွန်း။ ။'ကြည်ကြည်တို့ အားလုံးက ထင်နေကြသလိုလ
ဆိုးမယ် ထင်ပါဘူးကြည်ကြည်။ ကိုကိုတို့ လူစုဟာ အောက်တန်းစား လူ
များရဲ့ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးများကိုပြန်ရအောင် ကြိုးစားကြခြင်း
မှုသာဖြစ်ပါတယ်'

ထိုအခါ မပြုံးကြည်သည် ကိုတောက်ထွန်း၏ မျက်နှာတို
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်၍ မိမိဘက်သို့ တည့်တည့်လှည့်ထားလိုက်
ပြီးနောက်

ကြည်။ ။'ထွက်လိုက်ပါကိုကိုရယ်။ ကြည်ကြည့်ကို ချစ်ရင်
ဒီဂိုဏ်းထဲက ထွက်လိုက်ပါ။ ဒီအကြောင်းပြောချင်လို့ ကိုကို့ဆီ
ကိုကျွန်မလာခဲ့ပါတယ်။ ကြည်ကြည့်ကို ချစ်ရင် ကြည်ကြည့်ကို သနားရင်
ကြည်ကြည့်စကား နားထောင်ပါ။ ကြည်ကြည်က ဒူးတုပ်ပြီး ကိုကို့ကို
တောင်းပန်ပါတယ်'

မပြုံးကြည်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ရုတ်တရက်ဆင်း၍ ကြမ်း
ပေါ်မှ ဒူးထောက်ပြီးလျှင် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လက်အုပ်ချီလျက် ကိုတောက်
ထွန်းအား တောင်းပန်လေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် ကြည်ကြည်၏လက်
ကို ကိုင်ဆွဲကာ၊ ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ပြန်၍ ထိုင်စေပြီးနောက် မိန်းကလေး
စိတ်အေးလောက်အောင်ချော့မော့ ပြောဆိုလေ၏။

ထွန်း။ ။'ကြည်ကြည် အခုတောင်းတာဟာ ဘယ်လ
အဓိပ္ပာယ် ရောက်သလဲလို့ ကြည်ကြည်နားမလည်ဘူးနော်။ ကြည်ကြည်
ပြောတဲ့အတိုင်း ကိုကို့မှာ သစ္စာဖောက်ရာလည်းရောက်မယ်။ အပေါင်း
အဖော်များကိုလည်း စွန့်ပယ်ရာရောက်မယ်။ ကိုကို့အဖြစ်အပျက်တွေ
သိရရင် ကြည်ကြည်ဒီလို တောင်းခံမယ်မဟုတ်ဘူး။ တကယ်လို့ ကိုကို

ကြည်ကြည်ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ချင်ပါပြီတဲ့ ဂိုဏ်းသားတွေက သဘောတူ
မတဲ့လား။ သူတို့အကြောင်းတွေ သိထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို
ဂိုဏ်းသားထဲက အထွက်ခံမတဲ့လား'

ကြည်။ ။'ဒီအကြောင်းတွေအားလုံး ကြည်ကြည်စဉ်းစား
ပြီးပါပြီကိုကို။ အမေ့မှာ ငွေနည်းနည်းပါးပါးရှိပါတယ်။ သူကလည်း ဒီမြို့
မှာ မနေချင်တာကြာလှပါပြီ။ ကြည်ကြည်တို့က သွားကြစို့ဆိုရင်
အမေက ခုချက်ချင်းလိုက်နိုင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ကြည်ကြည်တို့ အားလုံး
ရန်ကုန်မြို့လို၊ မော်လမြိုင်မြို့လို၊ ထွက်ပြေးကြရင် သူတို့လက်က
မလွတ်ပေဘူးလား ကိုကို'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် ရယ်မောလေ၏။

ထွန်း။ ။'သည်ဂိုဏ်းက ရန်ကုန်လောက်၊ မော်လမြိုင်
လောက်ကို မလိုက်နိုင်ဘူးလို့ ကြည်ကြည်ထင်နေသလား'

ကြည်။ ။'ဒါဖြင့် ကုလားပြည်သွားမယ် ကိုကိုရယ်။ ဘင်္ဂလား
တို့၊ ဘုံဘိုင်တို့၊ မဒရပ်တို့ ဘယ်ပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့လက်ကလွတ်ရင်ပြီး
ရော ကိုကိုရယ်'

ထွန်း။ ။'ခုတလော အတွင်းမှာ ထွက်ပြေးဖို့အကြောင်းပြော
တာ ကြည်ကြည်ပါ နှစ်ယောက်ရှိပြီ'

ကြည်။ ။'သြော် ဟုတ်လား။ လိုက်ချင်တဲ့ လူရှိရင်ခေါ်ခဲ့
ပါလား ကိုကို။ လူများရင် သာကောင်းတာပေါ့။ ဒါထက် ကိုကျောက်ဘီ
လူးကလည်း ကိုကို့ကိုရှိလို့သာ။ ကြည်ကြည့်ကို နည်းနည်းမှကျေနပ်ဟန်
မတူဘူး။ သူကြည့်လိုက်ပုံ မျက်နှာထားက သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်း
တာပဲ'

ထွန်း။ ။'ဟုတ်လား။ နောက်တစ်ခါ ဒီလိုကြည့်ရင်ပြောပေး။
ဒီကောင်ဆုံးမရဦးမယ်။ ဒါထက်ကြည်ကြည်ရေ ကိုကိုဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒီမြို့
ကထွက်မသွားနိုင်ဘူး။ နောက်ထပ်မပြောပါနဲ့တော့ကြည်ကြည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ဒီမြို့မှာ မနေချင်လို့ သွားခဲ့လို့ရှိရင် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးတော့ မသွားဘူး။ ပြောင်ပြောင် တင်းတင်းသွားနိုင်အောင် ကိုကိုစီမံမယ်'

ကြည်။ ။'ဘယ်တော့လဲ ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ခုချက်ချင်းတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ ၆-လမျိုး တစ်နှစ်မျိုးဆိုတဲ့အချိန်ဟာ ဘာကြာလို့လဲကြည်ကြည်'

ကြည်။ ။(ဝမ်းသာသောမျက်နှာထားနှင့်) 'ဒါဖြင့် ခြောက်လ ကြာရင်သွားမယ်လို့ ကတိထားမှာလား ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ခုနစ်လ၊ ရှစ်လ၊ အလွန်ဆုံး တစ်နှစ်ထားလိုက်ပါ တော့ ကြည်ကြည်ရယ်'

မပြုံးကြည်ထိုမျှထက်ပိုမိုတောင်းခံရန် မမျှော်လင့်နိုင်သဖြင့် ကတိပေးသမျှနှင့်ပင် ကျေနပ်ရလေ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အလျင်းမျှော်လင့်ရန်မရှိခြင်းထက် တစ်နှစ်ကြာသောအခါတွင် သွားကြမည်ဟု ကတိထားခြင်းသည် တော်ပါသေး၏၊ သို့ဖြစ်၍ မပြုံးကြည်မှာ ဖခင်အိမ်သို့ ပြန်သောအခါတွင် ယခင်လာရောက်စဉ်ကထက် စိတ်ကြည်လင်ခြင်းဖြစ် ရလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ထိုဂိုဏ်းကြီး၏စီမံချက်အားလုံးတို့ကို သိရှိရသည်မဟုတ်၊ မိမိနှင့် သက်ဆိုင်သမျှသောကိစ္စမျှလောက်ကိုသာ သိရှိရလေသည်။ စင်စစ်မှာ မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်း ကျောက်တွင်းနယ်၌ ၎င်းဂိုဏ်းသားများသည်အနှံ့အပြား တည်ရှိကြသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဦးမိုးကြိုးကိုယ်တိုင်ပင် အလုံးစုံသိရှိနိုင်သည်မဟုတ်ချေ။

တစ်နေ့သ၌ ကိုတောက်ထွန်းနှင့်အတူနေသော ကိုသီဟသည် ဦးမိုးကြိုးထံမှ စာတစ်စောင်ရရှိ၍ ၎င်းစာတွင် ဟိုပင်မြို့မှ ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်ရောက်လာမည့်အကြောင်းပါရှိလေသည်။ ထိုလူနှစ်ယောက်တို့မှာ ဦးမိုးကြိုး၏ အသင်းတိုက်တွင် လျှို့ဝှက်စွာနေထိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ရကား ကိုသီဟနှင့် ကိုတောက်ထွန်းတို့က မိမိတို့ နေအိမ်တွင် တည်းခိုနေထိုင်ခွင့် ပြုစေလိုကြောင်းနှင့်ပါရှိလေ၏။

၎င်းနေ့ည၌ လူနှစ်ယောက်တို့သည် သားရေအိတ် ကိုယ်စီနှင့် ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ယောက်အနက် ကိုသန်းဆိုသူမှာ သိပ်သည်း ကျစ်လျစ်သော အမူအရာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော မျက်နှာမျိုးရှိ၍ လူငယ်ဖြစ်သူ မောင်လှဘူးမှာ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း၊ နှုတ်လျှာသွက်သွက်၊ မျက်နှာထားရွှင်ရွှင်နှင့် အသက် ၂၀ ကျော်ကလေးမျှရှိသေး၏။ ထိုသူ ၂ယောက်တို့ကိုကြည့်ရှုအကဲခတ်ရသော် ကျောင်းဆရာနှင့်တပည့်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ထင်ဖွယ်ရာရှိ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ယောက်လုံးသည် အရက်မသောက် ဆေးလိပ်မသောက် သိပ်သည်းသော အနေအထိုင်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၎င်း၏ ဆိုးသွမ်းသော အတွင်းသဘောကိုအကဲခတ်ခြင်းငှာအလွန်တရာ ခဲယဉ်းလှပေလိမ့်မည်။ စင်စစ်သော်ကား ထိုလူနှစ်ယောက်တို့သည် လူ၏အသက်ကို နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ထက်မနည်း သတ်ဖြတ်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ပါလျက် သူရာမေရက်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြသည်မှာ အံ့ဖွယ်ရာပင်။ လူ နှစ်ယောက်တို့သည် ကိုတောက်ထွန်းနှင့် စကားပြောကြရာတွင်မိမိတို့ စွမ်းဆောင်ခဲ့သော အမှုများကို တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုး ဆောင်ရွက် ခြင်းတမျှ အသားယူ၍ ပြောတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၎င်းတို့သည် ယခု လာရောက်သော ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍မူကား၊ အလွန်တရာ နှုတ်ဆိတ်ကြ၏။

ကိုသန်း။ ။'ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်က အရက်မသောက်တတ်တဲ့အတွက် သည်ကိစ္စအဖို့ ရွေးချယ်လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ သောက်စားမူးယစ်တဲ့လူဟာ နှုတ်မစောင့်စည်းဘူးလို့ အယူရှိပြီး ကျုပ်တို့ကို တမင်ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ သို့သော် ဆောင်ရွက်ရမယ့်ကိစ္စကို ဖွင့်မပြောလို့ စိတ်မရှိနဲ့ဗျနော်၊ ခင်ဗျားတို့ သိတဲ့အတိုင်း လူကြီးအမိန့် ဆိုတာ နာခံရပါတယ်'

ကိုသီဟ။ ။'ကျုပ်တို့အားလုံး အတူတူချည်းပေါ့ဗျာ'

ကိုသန်း။ ။'တူတာတော့မှန်ပါတယ်။ သို့သော် ကိုယ့်ကိစ္စနဲ့ ကိုယ် ဝတ္တရားရှိကြသေးတာကိုးဗျ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတောက်ထွန်း။ ။'ဒီအရပ်မှာ ဆုံးမထိုက်တဲ့လူ လေးငါးခြောက်ယောက်ရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကိစ္စက ပွဲစားကိုကျင်ဝှက်နဲ့မျှား ဆိုင်သလားဗျ'

ကိုသန်း။ ။'သူမဟုတ်ပါဘူး'

ကိုဇြော့က်ထွန်း။ ။'ဘာဘူဒတ်စ်မျှားလား'

ကိုသန်း။ ။'သူလည်းမဟုတ်ပါဘူး'

ကိုတောက်ထွန်း။ ။'သိတော့ သိချင်တာပဲဗျာ၊ နို့ပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့က မပြောတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ'

ကိုသန်းသည် ပြုံးရယ်လျက် ဦးခေါင်းကိုယမ်းလေ၏။ သို့ရာတွင် တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှမပြောချေ။

ကိုတောက်ထွန်းနှင့် ကိုသီဟထို့သည် ဧည့်သည်များက နှုတ်ဆိတ်လေလေ၊ သိချင်သောစိတ် တိုးပွားလာလေလေ ရှိနေကြသဖြင့် ၎င်းတို့၏ ကိစ္စကို မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို သိရအောင် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းမည်ဟု စိတ်ကူးထားကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့နံနက် အရုဏ်မတက်မီ လူ ၂ ယောက်တို့သည် လှေကားမှ ဖြည်းညင်းစွာဆင်းသွားကြသောအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် ခြေသံကြားလိုက်ရသည်နှင့် ကိုသီဟကိုနှိုး၍ လှေကားမှဆင်းလိုက်ကြလေ၏။ ကိုက် ၂၀ ခန့်တွင် တရွေ့ရွေ့သွားနေကြသော လူ ၂ ယောက်ကို လမ်းမီးရောင်တွင် တွေ့မြင်ကြလေ၏။ ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းတို့သည် ခြေသံမကြားရအောင် ဖြည်းညင်းစွာ ခြေချလျက် ၎င်းတို့၏နောက်သို့ လိုက်ကြလေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းတို့၏ နေအိမ်မှာမြို့၏အစွန်အဖျားတွင် တည်ရှိရကား ရွေ့မှ လူ ၂ ယောက်သည် မကြာမီအတွင်းတွင် မြို့မှဖောက်ထွက်သွားသော လမ်းပေါ်သို့ ရောက်သွားကြလေ၏။

ထိုနေရာ၌ လူ ၃ ယောက်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်ကိုတွေ့ရ၍ ကိုသန်းနှင့် ၎င်းအဖော်သည် တစ်ခဏတာမျှ တီးတိုးတိုင်ပင်ကြလေ၏။

၎င်းနောက် လူ ၅ ယောက်စလုံးသည် ဆက်လက်ထွက်သွားကြလေ၏။ ဤမျှလောက် လူအမြောက်အမြား ပါဝင်ရခြင်းထောက်သဖြင့် ၎င်းတို့၏ကိစ္စမှာ အတော်ပင်အရေးကြီးကြောင်း ထင်ရှား၏။ အတန်ငယ်သွားမိကြသောအခါ ကျောက်တွင်းများသို့ သွားသော လမ်းမှာကလေးများသို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေရာ လူ ၅ ယောက်တို့သည် အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုပိုင် အလုပ်ရုံများသို့ သွားသောလမ်းအတိုင်း လိုက်သွားကြလေ၏။

အချိန်ကား ရောင်နီလာပြီဖြစ်သောကြောင့် ဤနေရာ ထိုနေရာစသည်တို့၌ အလုပ်သမားများသည် နှစ်ယောက်တစ်တွဲ သုံးယောက်တစ်တွဲစသည်ဖြင့် အလုပ်ခွင်သို့ သွားကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းနှင့် ကိုသီဟတို့သည် ထိုလူ ငါးယောက်ကို မျက်ခြည်မပြတ်စေဘဲ၊ ဆက်လက်၍ လိုက်သွားကြလေ၏။ ဆီးနှင်းများသည် တစ်မိုးလုံး ပိတ်ဖုံးလျက် ရှိသောကြောင့် ကိုတောက်ထွန်းတို့သည် ထိုလူ ငါးယောက်နှင့် မဝေးကွာစေဘဲ၊ မျက်မှန်းတန်း၍ လိုက်ကြ၏။

ကျောက်တွင်းတစ်တွင်း၏အဝသို့ရောက်ကြသောအခါ အလုပ်သမားတစ်စုသည် မီးပုံတစ်ခုအနီးတွင် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ မီးလှုံလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရလေရာ၊ လူငါးယောက်တို့ကမူ တစ်ခုသော သစ်ပင်အောက်မှ အကဲခတ်ဟန်ဖြင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။ ကိုတောက်ထွန်းတို့သည် ကုန်းမြင့်ကလေး တစ်ခုပေါ်သို့တက်၍ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

ထိုခဏ၌ အလုပ်သမားများကိုအုပ်ချုပ်သော ကပြား (ဖိုမင်) သည် တုတ်ကောက်ကလေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်လျက် မီးပုံရှိရာသို့ လျှောက်သွားမည်အပြုတွင်၊ သစ်ပင်အောက်မှ လူ ၅ ယောက်ကို မြင်သည်နှင့်

'ဟေ့ ဘယ်သူလဲ မင်းတို့ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ'

ဟု ဝေါက်ငန်း၍ မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်လှဘူး

www.burmeseclassic.com

ဆိုသော ထိုသူ၏ ရင်ဘတ်ကိုဓားမြှောင်နှင့် တအားထိုးစိုက်လိုက်လေ၏။ အလုပ်သမား သုံးလေးဆယ်တို့မှာ ထိုအချင်းအရာကို မြင်လိုက်ရသော်လည်း ကြက်သေသေလျက် ငေးကြည့်နေကြ၏။ အလုပ်သမားဆိုင်ရာလူကြီး (ဖိုမင်) မှာမူ၊ ရင်ဘက်ကို လက် ၂ ဖက်ဖြင့် ဖိနှိပ်ရင်း ခါးကုန်း၍သွားရာမှ၊ တဖြည်းဖြည်း လဲကျသွားလေ၏။ ထိုအခါ အလုပ်သမားတစ်ယောက်သည် အခြားသူများထက် ရဲရင့်ဟန် လက္ခဏာနှင့် တူရွင်းတစ်ချောင်းကို ကိုင်ကာ ပြေးလာရာ သစ်ပင်နှင့် ၅ ကိုက်ခန့်အကွာတွင် ကိုသန်းဆိုသူသည် ဓားမြှောင်တစ်လက်ကို အသွားမှကိုင်လျက် ပစ်လိုက်၏။ ဓားမြှောင်သည် ချာလပတ်လည်၍ သွားပြီးနောက်၊ အလုပ်သမား၏ ရင်ဝသို့စိုက်ဝင်သွားရာ၊ အလုပ်သမားသည် ဟတ်ထိုး လဲကျသွားလေ၏။ ထိုအခါမှ ကြွင်းကျန်သော အလုပ်သမားတို့ လူ ၅ ယောက်ဆီသို့ အစုအဖွဲ့ဖြင့် ပြေးလာကြရာ ဒိုင်း-ဒိုင်း မြည်သောအသံ ၂ ချက်ကို ကိုတောက်ထွန်းတို့ကြားလိုက်ရ၏။ ၎င်းအသံများသည် သေနတ်ဖြစ်သည်၊ စိန်ရောင်ကြည် ဗျောက်အိုးဖြစ်သည်ဟူ၍ အမှန်မပြောနိုင်သော်လည်း အလုပ်သမားများသည် သေနတ်သံဟု မှတ်ထင်ဟန်လက္ခဏာနှင့် ကစဉ့်ကလျား ထွက်ပြေးကြလေ၏။ သို့ရာတွင် တစ်ယောက်သောသူမျှ ထိမှန်ဟန် လက္ခဏာမရှိချေ။ ထိုအခါမှကား ၎င်းဌာနတစ်ခုလုံး အုတ်အုတ်ကျွက်ကျွက်ဖြစ်၍ အလုံးအရင်းဖြင့် ချိတက်ရှာဖွေမည်ပြုရာ၊ ထိုသူ ၅ ယောက်တို့မှာ သစ်ပင်အောက်မှ ကွယ်ပျောက်သွားကြလေပြီ။

ကိုတောက်ထွန်းနှင့် ကိုသီဟတို့သည် ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ ဆင်း၍ မြို့ဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာကြလေ၏။ ကိုသီဟမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသည့် အမူအရာရှိသော်လည်း ကိုတောက်ထွန်းမှာမူ တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်ကူးနေဟန်နှင့် ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် လျှောက်ခဲ့လေ၏။

ထိုည၌ ဦးမိုးကြိုး၏ အသင်းတိုက်တွင် ဂိုဏ်းသားများသည်

မုံးရစ်သောက်စား ပျော်ပါးကြလေ၏။ ဖြစ်ပွားခြင်း၏အကြောင်းရင်းမှာ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီကြီးတွင် ဖိုမင်သည် မိမိလက်အောက် အလုပ်သမားများ၏ ပျင်းရိပေါ့လျော့သောအဖြစ်ကို အထက်လူကြီးသို့ တိုင်တန်းလိုက်၏။ အထက်လူကြီးသည် ထိုအလုပ်သမားများကို အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ထိုအလုပ်သမားများသည် ဂိုဏ်းသားများဖြစ်ကြသောကြောင့် မိမိတို့အား ပြန်ခေါ်ဖို့ ခြိမ်းခြောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် နားမထောင်ချေ၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးမိုးကြိုးသည် မိမိနယ်အတွင်း ကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်တိုင်မဆောင်ရွက်တဲ့ အခြားနယ်မှ ဂိုဏ်းသားများကို မှာယူဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုည၌ ဂိုဏ်းသားများသည် ထုံးစံအတိုင်း ဦးမိုးကြိုးအိမ်တွင် စုရုံး၍ သောက်စားမူးရစ်ကြပြီးနောက် ညဉ့်နက်သဖြင့် မိမိတို့နေအိမ်သို့ အသီးသီး ပြန်ကြလေ၏။ ဦးမိုးကြိုးသည် ကိုတောက်ထွန်းမပြန်မီ ၎င်းအား ဦးခေါင်းညိတ်ကာ ခေါ်သွား၍ အတွင်းဘက်ရှိ အခန်းကလေးထဲသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။

ကြိုး။ ။'ကိုင်းမောင်တောက်ထွန်းရေ့၊ မောင်နဲ့ တော်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုပေါ်လာပြီ၊ သည်အလုပ်ကို မောင်ကိုယ်တိုင်ကြည့်ပြီး စီမံရလိမ့်မယ်'

ထွန်း။ ။(ဝမ်းမြောက်ဟန် မျက်နှာထားနှင့်) 'နေရာကျလိုက်လေ ဆရာကြီးရယ်၊ ဘယ်လိုအလုပ်လဲ သိစမ်းပါရစေ'

ကြိုး။ 'မောင်နှင့်အတူ လူနှစ်ယောက် ခေါ်သွားနိုင်တယ်၊ 'ဗိုက်ပူ' နဲ့ 'သွားခေါ်' တို့နှစ်ယောက်ခေါ်သွားပေတော့၊ သူတို့ကို ကျုပ်ပြောထားပြီးပြီ၊ ဒီနယ်မှာ မာမက်အီစွတ်ဆိုတဲ့အကောင်ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး မောင်တို့ကျုပ်တို့ စိတ်မချရဘူး။-ဒီအကောင့်ကို သုတ်သင်ပစ်မှ တော်မယ်'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားပါ့မယ်ဆရာကြီး၊ ဒီလူက ဘာလုပ်တာလဲ ဘယ်မှာနေသလဲ'

www.burmeseclassic.com

ဦးမိုးကြိုးသည် အမြဲတမ်းကိုက်ခဲထားသော ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးကိုပါးစပ်မှ ချွတ်ပြီးနောက် စက္ကူတစ်ရွက်ပေါ်တွင် မြေပုံအကြမ်း တစ်ခု ရေးဆွဲလေ၏။

ကြိုး။ ။'သည်လူက ကုလားသူဌေး အီဘရာဟင်ရဲ့ ညာလက်ရုံးပဲမောင်ရဲ့၊ တော်တော်လဲ သတ္တိကောင်းတဲ့ဗေဒဟာဒီ ကုလားပဲ။ သူ့ကို ဆုံးမဖို့ နှစ်ခါတောင် ကျုပ်တို့ကြိုးစားဖူးတယ်။ တစ်ခါမှ အထမမြောက်တဲ့ပြင် ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်တောင် သူ့လက်ချက်နဲ့ အသက်ဆုံးရှုံးရဖူးတယ်၊ သည်တစ်ခါဖြင့်-သည်အကောင်ကို မောင့်လက်ဝကွက်ပြီး အပ်လိုက်ရမှာပဲ။ ဟောဒီမြေပုံထဲမှာ ကြည့်စမ်း။ ဟောဒါက မြို့အနောက်ဘက်က လမ်းဆုံပဲ၊ တောင်ဘက်ကို တည့်တည့်လိုက်သွားတော့ ဟောဒီနေရာမှာ အိမ်ကလေးတစ်ဆောင် တွေ့လိမ့်မယ်။ သူ့တစ်အိမ်တည်း ထီးထီး ငုတ်တုတ်ပဲ။ သည်ကောင်ကို ဆုံးမရင် နေ့ခင်းတော့မကိုက်ဘူး။ သူ့မှာ နှစ်လုံးပြူးလည်းရှိတယ်။ လက်လည်းတော်တော်ဖြောင့်တယ်။ သူ့အိမ်မှာ သူတို့လင်မယားရယ် သားသမီး သုံးယောက်ရယ်၊ တပည့်တစ်ယောက်ရယ် ဒါပဲရှိတယ်။ သည်တော့ကာ ညဥ့်အချိန်မှာ ကြံစည်မယ်ဆိုရင် မောင်လိုလူအဖို့တော့ ဘာမှ ခဲယဉ်းစရာမရှိဘူး။ ဒိုင်းလမိုင်း တစ်ဘူးရယ် မီးခြစ်တစ်ဘူးရယ် ယူသွားရင် သူတို့တစ်အိမ်သားလုံး ပြုတ်ပြုတ်ဖြုံကုန်ရောပေါ့'

ထွန်း။ ။'ဒိုင်းလမိုင်းက ဘယ်ကရမလဲ ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ကျောက်တွင်းနယ်ပဲမောင်ရယ် သည်အတွက်တော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ကျုပ်ရှာပေးပါ့မယ်'

ထွန်း။ ။'သည်လူက ဘာများစော်ကားဖူးလို့လဲ ဆရာကြီးရဲ့'

ကြိုး။ ။'ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကို ပစ်သတ်ဖူးတယ်လို့ ကျုပ်ပြောပြီမဟုတ်လား'

ထွန်း။ ။'ဘာပြုလို့ ပစ်သတ်တာလဲဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ဘာပြုလို့ပစ်ပစ် မောင် မေးစရာမဟုတ်ပါဘူး။ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က ညအချိန်မှာ သူ့အိမ်ကိုသွားတယ်။ သူက သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်တယ်။ သည်လောက်ပြောရင် တော်ရောပေါ့။ သည်အတွက် မောင်က လက်စားချေရမယ်'

ထွန်း။ ။'သူ့မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေရော စီရင်တဲ့အထဲပါရောလား ဆရာကြီးရယ်'

ကြိုး။ ။'ပါရစေမှာပေါ့ မောင်ရင်ရဲ့။ သူတို့ ခွဲထုတ်နေလို့ ဘယ်ရမလဲ'

ထွန်း။ ။'မိန်းမနဲ့ကလေးတွေက ဘာမှမလုပ်ခဲ့ကြဖူးတော့ ရက်စက်ရာ မကျပေဘူးလား ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ဟော့ မောင်တောက်ထွန်း။ မင်းဘယ့်နှာတွေလျှောက်မေးနေတာလဲ။ မလုပ်ရဲလို့ နောက်ဆုတ်ချင်လို့ဟာလား'

ထွန်း။ ။'ကြံကြံစည်စည် ဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီး ခိုင်းစေလို့မှ မလုပ်ဝံ့ဘဲ နောက်ဆုတ်ချင်တယ်ထင်ရအောင် ကျွန်တော် ဘာများ ပြောမိလို့လဲ'

ကြိုး။ ။'ကိုင်း ဒါဖြင့် လုပ်မယ်မဟုတ်လား'

ထွန်း။ ။'လုပ်မှာပေါ့ဆရာကြီးရဲ့'

ကြိုး။ ။'ဘယ်တော့လဲ'

ထွန်း။ ။' သူ့အိမ်ကိုကျွန်တော်သွားကြည့်ပြီး သေသေချာချာ စီမံရအောင် တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်တော့ အချိန်ပေးဦးမှပေါ့ ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'ကောင်းပြီ။ သန်ဘက်ခါ ကိစ္စပြီးအောင် စီမံလိုက်ပေတော့။ သည်အကောင်သေရင် တစ်ပြည်အေးသွားတာပဲ'

ကိုတောက်ထွန်းသည် မိမိလုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းအကြောင်းကို နက်နဲကြာရှည်စွာ စဉ်းစားစိတ်ကူးနေလေ၏။ မာမက်အိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စွတ်နေသောနေအိမ်မှာ မြို့နှင့် ၅-မိုင်ခန့်ဝေး၍ တောင်ကြားကုလေး တစ်ခုအနီးတွင် တည်ရှိလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် ထိုညဉ့်ပင် တစ်ယောက်တည်း ထွက်သွား၍ အခြေအနေကိုထောက်လှမ်းစုံစမ်းခဲ့ ရာ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်တွင်မှ နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာလေ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ ကိုတောက်ထွန်းသည် မိမိနှင့်အတူ လိုက်လာကြမည့် 'ဗိုက်ပူ'နှင့် 'သွားခေါ်' တို့ကိုတွေ့ဆုံတိုင်ပင်ရာ၊ ထိုသူငယ် ၂ ယောက်တို့ မှာ အမဲပစ်သွားကြရမည့်အလားကဲ့သို့ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ရှိနေကြ လေ၏။ နောက်တစ်ညဉ့် ၎င်းတို့ ၃ ယောက်သည် မြို့ပြင်ရှိဥယျာဉ်ပင် ကြီးအောက်တွင်တွေ့ဆုံကြ၍ မိမိတို့၏ လက်နက်များကို စစ်ဆေးကြ လေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်ပါ၍ ထိုသူငယ် ၂- ယောက်တို့မှာ ဓားရှည်တစ်ချောင်းစီနှင့် ဓားမြှောင်တစ်လက်စီပါရှိ ကြ၏။ ကိုတောက်ထွန်း၏ အိတ်ထဲ၌ကား လက်သန်းပမာရှိ ဒိုင်းလမိုင်း ဘူးကလေးနှင့် မီးခြစ်ဘူးပါရှိလေ၏။ ထိုသူ ၃ ဦးတို့သည် တောလမ်း တစ်လျှောက် လျှောက်သွားကြ၍ မာမက်အီစွတ်၏နေအိမ်သို့ သန်းခေါင် ကျော်အချိန်တွင် ဆိုက်ရောက်ကြလေ၏။ ထိုညဉ့်မှာ လေတဟူးဟူး တိုက်ခတ်လျက်ရှိ၍ မိုးတိမ်များသည် တစ်ခြမ်းသာသာမျှရှိသော လမင်း ၏ မျက်နှာကိုဖုံးချီတစ်ခါ၊ ခွါချီတစ်လှည့်ဖြင့် လွင့်စဉ်ပြေးလွှား နေကြ လေ၏။ အီစွတ်သည် ခွေးဆိုးကြီးများ မွေးထားသည်ဆိုသောကြောင့် လူ ၃-ယောက်သည် သတိကြီးစွာနှင့် ဝပ်တွားချဉ်းကပ်ကြရ၏။ သို့ရာတွင် သစ်ကိုင်းများကို လေတိုက်ခတ်သောအသံမှတစ်ပါး ဘာသံမျှ မကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိလေ၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် အိမ်တံခါး အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ နားထောင်လေရာ အိမ်ထဲမှ ဘာသံမျှ မကြားရချေ။ ထို့နောက် ကိုတောက်ထွန်းသည် ဒိုင်းလမိုင်းဘူးကိုဖွင့်၍ တိုင်တစ်တိုင် တွင် မှီထားပြီးနောက် စနက်ကို ဘူးထဲသို့ သွတ်သွင်းလိုက်လေ၏။ ၎င်းစနက်မှာ ဆယ်တောင်ခန့်ရှည်လျား၍ ကိုတောက်ထွန်းသည်

စနက်ကို မီးဖြင့် ရှို့ပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ၃-ယောက်သားတို့သည် ခြေကုန်တင်၍ ပြေးကြလေ၏။ ကိုက် ၂၀-ခန့်ရောက်၍ ချောင်းကလေး တစ်ခုကိုတွေ့သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်လူ - ၃ ယောက်တို့သည် ချောင်းထဲ သို့ဆင်းသက်ခါ ဝပ်တွားနေကြလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ မိုးချုန်း သံကဲ့သို့ နက်ကျယ်လှစွာသော အသံကြီးသည် တစ်တောလုံးပဲ့တင်ထပ်မျှ မြည်ဟိန်းလျက် မီးပန်း မီးပွင့်များသည် ကောင်းကင်ယံသို့ တဖွားဖွား တလက်လက်ပျံတက်ကြလေ၏။

ထိုဂိုဏ်း၏ ရာဇဝင်တွင် ယခုအလုပ်ထက် သပ်ရပ်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အလုပ်ဟူ၍ မရှိဖူးချေ။ သို့ရာတွင် ခဲလေသမျှ သဲရေကျဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ အကြောင်းမူကား မာမက်အီစွတ်သည် မိမိအား ဂိုဏ်းသားများက ရန်ငြိုးဖွဲ့နေကြောင်းကို ရိပ်မိသဖြင့် ၎င်းနေ့နံနက်က ပင် သားမယားများနှင့်တကွ လှည်းတစ်စီးဖြင့် ပြောင်းရွှေ့၍ မိုင် ၂၀ ခန့်ဝေးကွာသော ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်ကြသောကြောင့်ပေတည်း။ ထိုမှ တစ်ဖန် နီးရာဘူတာရုံသို့သွား၍ မန္တလေးသို့စုန်ဆင်းသွားကြပြီဟူ၍ လည်း သတင်းကြားသိရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုတောက်ထွန်းတို့ လူစု ဖောက်ခွဲလိုက်သောအိမ်မှာ အိမ်သားတစ်ယောက်မျှ မရှိသော အိမ်လွတ် သက်သက်မျှသာ ဖြစ်ချေတော့၏။

ထိုသတင်းကိုကြားသိရသောအခါ ကိုတောက်ထွန်းက

'ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော့်တာဝန်ထားလိုက်ပါဆရာကြီး။ တတ်နိုင် လို့ ဝတိန်ဖျားကပ်နေပါစေ၊ ကျွန်တော် စီရင်ပေးပါ့မယ်' ဟု ဦးမိုးကြီး အား ပြောပြလေ၏။

ဂိုဏ်းကြီးအစည်းအဝေး၌ ဂိုဏ်းသားများသည် ကိုတောက် ထွန်းအပေါ်၌ ယုံကြည်စိတ်ချကြောင်းဆုံးဖြတ်ကြ၍ မာမက်အီစွတ် အမှ မှာ မန္တလေးမြို့ ကုလားတန်းရပ်ကွက်တွင်ဓားမြှောင်တန်းလန်းနှင့် သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရကြောင်းနှင့် နောက်တစ်လခန့်မျှတွင် သတင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာများ၌ တွေ့မြင်ကြရသောအခါ ကိုတောက်ထွန်း၏ လက်ချက်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဂိုဏ်းသားတိုင်းကတွေးတော ယူဆနေကြလေ၏။

ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းသားများသည် ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် ကျောက်တွင်းနယ် တစ်ခုလုံးကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့၏။ ကိုတောက်ထွန်းဆိုက်ရောက်ပြီးသည့်နောက်၌ပင် နယ်ပုလိပ် ၂ ယောက်ကို ချောင်းမြောင်းသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ကျောက်ကုန်သည်တစ်ယောက်ကို ဖျောက်ဖျက်လိုက်ခြင်း၊ ပွဲစားတစ်ယောက်ကို အစတုံးစီရင်လိုက်ခြင်း၊ အစရှိသည့် သွေးအေးအေးနှင့် ပြုကျင့်ရသော အမှုမျိုးတို့ကို ထပ်ခါထပ်ခါ ပြုကျင့်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျောက်တွင်းနယ်သူနယ်သားများမှာ အသက်မွေးဝမ်းစာရှာမှီးရာ၌ 'ကျီးလန့်စာစား' ဟူသည့်အလားသို့ တထိတ်ထိတ်တလန့်လန့်ဖြင့်သာလျှင် သွားလာနေထိုင်ရှာကြရလေ၏။

◆◆◆

ဘေးအန္တရာယ်ကိုစိုးရိမ်ရခြင်း

ထိုအချိန်အခါသည်ကား၊ ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်း၏ ရာဇဝင်တွင် အပေါ်ထင်ဆုံးသော အချိန်အခါဖြစ်၍ ထိုဂိုဏ်းကြီး၏သြဇာသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လျက်ရှိ၏။ ကိုတောက်ထွန်းမှာ ဂိုဏ်းသားများ၏ ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းကို ခံရသဖြင့်ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ်သို့ အထူးတင်မြှောက်ခြင်းခံရသည့်ပြင် နောက်နှစ်အတွက် ဂိုဏ်းချုပ်ရွေးသောအခါတွင် ဦးမိုးကြိုး၏ရိုက်ရာကိုပင်ဆက်ခံရလိမ့်မည်ဟူ၍ တွေးထင်နေကြသူများရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အချိန်အခါတွင် မိုးကောင်းဂိုဏ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကိုတောက်ထွန်းမသိရှိရသော စီမံချက်ဟူ၍ မရှိချေ။ သို့ရာတွင်ဂိုဏ်းသားများ၏ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းခံရလေလေ မြို့သူမြို့သားများက စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလေလေရှိနေရကား အချို့ရဲရင့်သောမြို့သားများသည် ကိုတောက်ထွန်းကို လမ်းပေါ်၌ တွေ့မြင်ရသည့်အခါ တံတွေးထွေးခြင်း၊ မေးငေါ့ခြင်း၊ ခြေဆောင့်ခြင်းစသော အမူတို့ကို ပြုတတ်ကြ၏။ အချို့ သတ္တိကောင်းသော သူငယ်များသည် ဆေးရုံမှဆင်းလာသော ဦးထွန်းခင်အိမ်တွင်တွေ့ဆုံကြ၍ 'မဟုတ်မခံ' ဂိုဏ်းအမည်နှင့် အတိုက်အခံအဖွဲ့တစ်ခုဖွဲ့စည်းကြကြောင်းနှင့်သတင်းရရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ဦးမိုးကြိုးတို့လူစုကမူကား တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းမရှိချေ။ ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းသားများမှာ ကြာရှည်လေးမြင့်စွာ အလုပ်လုပ်လာခဲ့ကြသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစုအအုပ်ဖြင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို နားလည်ကြသည့်ပြင် သွေးစွမ်းပြီး လူများလည်းဖြစ်ကြလေရာ မဟုတ်မခံဂိုဏ်းသားများမှာ စိတ်အားထက်သန်ခြင်းမှတစ်ပါး ထူးခြားသော အရည်အချင်းမရှိချေ။ အစိုးရဘက်လူများက ၎င်းတို့ကို အားပေးကြသည်ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် အစိုးရဘက်များသည် 'ဘွဲ့ဖြူလက်နက်' ပြီးသော လူများမဟုတ်ရကား၊ ၎င်းတို့၏ အားပေးခြင်းမှာ များစွာ ခရီးရောက်လှမည်မဟုတ်ချေ။

စနေနေ့ညတစ်ညတွင် အသင်းတိုက်၌ အစည်းအဝေးတက်ရန်အတွက် နေအိမ်မှ ထွက်မည်အပြုတွင် 'ကြောက်ချေးအိုး' ဟူ၍ နာမည်ရထားသော ဂိုဏ်းသားဦးကြာခိုင်သည် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာလေ၏။ ဦးကြာခိုင်၏ မျက်နှာထားမှာ အထူးစိုးရိမ်တုန်လှုပ်နေဟန် လက္ခဏာရှိ၏။

ခိုင်။ ။ 'တိုင်ပင်စရာတစ်ခုရှိတယ် ကိုတောက်ထွန်းရယ်။ နားထောင်အားရဲ့လား'

ထွန်း။ ။'၁၄ မိနစ်တော့အချိန်ပေးနိုင်တယ်။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း အစည်းအဝေးရှိတယ်'

ခိုင်။ ။'ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုဖွင့်ပြီး စကားစုံပြောပြီးတဲ့နောက် ဦးမိုးကြိုးကလာပြီးစစ်ဆေးတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားက နှုတ်လုံပေးတဲ့အတွက် ခင်ဗျားကျေးဇူးကို ကျုပ်ဘယ်တော့မှမမေ့ပါဘူး ကိုတောက်ထွန်း'

ထွန်း။ ။'ကိုယ့်ယုံကြည်လို့ပြောတဲ့စကားကို ကျွန်တော်သစ္စာဖောက်ပြီး ပြန်ပြောလို့ တော်နိုင်ပါ့မလားဗျာ။ ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားကို ကျွန်တော်က သဘောတူမတူဆိုတာက တခြားကိုးဗျ'

ခိုင်။ ။'ဒါ ကျုပ်သိပါတယ်။ သို့သော် တိုင်ပင်စရာရှိတဲ့စကားကို စိတ်ချလက်ချတိုင်ပင်နိုင်တယ်ဆိုတာ မနည်းပေဘူးဗျ။ ကျုပ်မှာ လျှို့ဝှက်တဲ့ သတင်းတစ်ခု ပါလာတယ်' ဟု ပြောလျက် ရင်ဘတ်ကို လက်ဝါးဖြင့် ကပ်ပြပြီးလျှင် ဆက်လက်၍

'ခက်တာတ သိပ်ခက်နေတာပဲဗျာ'။ကျုပ်သိထားတဲ့သတင်းကိုပြောပြပြန်ရင်လဲ ကျုပ်ကိုသတ်ကြမှာ ကြောက်ရတယ်။ မပြောဘဲ မြုံထားပြန်ရင်လဲ တစ်ဂိုဏ်းလုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်း ကုန်မှာစိုးရိမ်ရတယ်။ ကျုပ်ဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိဘူး။ သိပ် ကျပ်နေတာပဲဗျာ'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် ဦးကြာခိုင်အား စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်လိုက်မိရာ၊ ထိုသူမှာ တစ်ကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

'နေဦး၊ နေဦး၊ ခဏဆိုင်းဦး'

ဟုပြော၍ ကိုတောက် ထွန်းသည် ဘရန်ဒီ လက်သုံးသစ်ခန့်ကို ဖန်ခွက်ထဲသို့ ငှဲ့ထည့်ပြီးနောက်

'ရော့ ဟောဒါ ရေမထည့်ဘဲကြိတ်လိုက်စမ်း။ ခင်ဗျားလို လူမျိုးတော့ ဒါမှ သွေးရဲလာမယ်။ ကြိတ်လိုက်' ဟုပြော၍ လှမ်းပေးလေ၏။ ဦးကြာခိုင်သည် ငြင်းဆန်မည်ပြုသော်လည်း ကိုတောက်ထွန်း၏ တင်းမာသော မျက်နှာကို မြင်လိုက်သည်နှင့် လှမ်းယူကာ ရှုံ့မဲ့ရင်း ကြိုက်ချလိုက်လေ၏။

ထွန်း။ ။'ကိုင်း ပြောစမ်းဗျာ ကြားရအောင်'

ခိုင်။ ။'(မျက်နှာများနီမြန်း၍ ရဲတင်းလာကာ) 'တိုတိုတုတ်တုတ်ပြောလိုက်တော့မယ်။ ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းရဲ့အမှုတွေကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းဖို့ အထူးစုံထောက်တစ်ယောက် ရောက်နေပြီတဲ့'

ကိုတောက်ထွန်းသည် အလွန်အံ့ဩလှသော မျက်နှာထားနှင့် ကြောင်တောင်ငေးလျက် ကြည့်နေလေ၏။

ထွန်း။ ။'ဒီလူကြီး ရူးလာပြီမှတ်တယ်။ ပုလိပ်ဘက်ကရော၊ စုံထောက်ဘက်ကရော၊ ဒီမြို့မှာ ခြေချင်းလိမ်နေအောင် မွှေနှောက်နေကြတာ ကြာလှပါပြီကောဗျ။ သူတို့ ဘာတတ်နိုင်လို့လဲ'

ခိုင်။ ။'ခင်ဗျားက သာမညနယ်ပုလိပ်တွေနဲ့ သာမည

www.burmeseclassic.com

စုံထောက်တွေပြောနေတာကိုးဗျ။ ရန်ကုန်မြို့က စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှားဆိုတာ ခင်ဗျားကြားဖူးရဲ့ မဟုတ်လား'

ထွန်း။ ။'ဘယ့်နှယ်မကြားဖူးသလဲ။ ကျုပ်မဆိုထားနဲ့ တောကြိုတောင်ကြားက တောသားတွေတောင် ဦးစံရှားဆို သိနေကြတာကပဲ။ ဦးစံရှားနဲ့ ဒီအမှုနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

ခိုင်။ ။'ဦးစံရှားက သူလိုငါလို အစိုးရစုံထောက်တွေလိုမဟုတ်ဘူးတဲ့ဗျ။ သူစုံထောက်တဲ့အမှုဆိုရင် မလွဲတမ်းပေါ်ပေါက်အောင် စုံထောက်နိုင်တယ်တဲ့ဗျ။ သူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ သူ့တပည့်တစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်စေ၊ ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းကိုစုံထောက်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့လူစုတော့ ချောင်ထဲမှာ ပိတ်လှောင်မိတဲ့ခွေးကမှ နည်းနည်းသက်သာလိမ့်ဦးမယ်တဲ့ဗျ'

ထွန်း။ ။'လာပါစေဗျာ။ သတ်ပစ်ကြတာပေါ့'

ခိုင်။ ။' ခင်ဗျားတို့လူစုက သတ်ဖို့ချည်းပဲ အားကိုးနေကြတာပဲ။ သူများမခက်ဘူး။ ကျုပ်ခက်တယ်ဗျ။ ကျုပ်က ဘယ်သူဘယ်ဝါပဲလို့ ညွှန်ပြလိုက်လို့ ခင်ဗျားတို့က သတ်ပစ်လိုက်ကြရင် ကျုပ်မှာ တစ်သက်လုံးခွေးဖြစ်ရတော့မှာပဲ။ တကယ်လို့ မပြဘဲနေပြန်ရင်လည်း တစ်ဂိုဏ်းလုံး ဒုက္ခရောက်ကြတော့မှာ။ ခက်တယ်ဗျ သိပ်ခက်နေတာပဲ'

ဟုပြော၍ ဦးကြာနိုင်မှာ ဦးခေါင်းကိုယမ်းလျက် ငေးမှိုင်ကာ ထိုင်နေလေ၏။

ထွန်း။ ။(ထိုင်ရာမှထ၍ ဦးကြာနိုင်၏ ပခုံးကို ကိုင်လှုပ်လျက်) 'လုပ်စမ်းပါ ဦးကြာနိုင်ရဲ့၊ မယ်ကြီးအိုကြီးလို ထိုင်ပြီး ငိုင်နေလို့ ဒီကိစ္စပြီးမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ခင်ဗျား သိရသမျှပြောပြစမ်းပါဦး။ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ၊ ခင်ဗျားဘယ်ကကြားခဲ့သလဲ၊ ကျွန်တော့်ဆီ ခင်ဗျား ဘာလုပ်လာတာလဲ'

ခိုင်။ ။'ကျုပ်ကို အကြံပေးနိုင်တဲ့လူ ခင်ဗျားတစ်ယောက်

ပဲ ရှိလို့ ခင်ဗျားဆီလာခဲ့တာပဲ။ မနှစ်က ရန်ကုန်ကို ဘုရားဖူး ရောက်သွားတော့ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ကြေးနန်းဘက်မှာ အလုပ်လုပ်နေတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက အင်မတန် ခင်မင်ခဲ့ဖူးတဲ့ သူငယ်ချင်းပဲ၊ သူက ကျုပ်တို့မြို့မှာ ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းရှိလို့ ရှိနေတာကိုသိတယ်။ နို့ပေမဲ့ ဒီဂိုဏ်းထဲ ကျုပ်ပါနေတယ်လို့ သူမသိရှာဘူး။ ကြေးနန်းဘက်မှာ အလုပ်လုပ်လေတော့ ဒီဂိုဏ်းကို ချိုးနှိမ်ဖို့ အစိုးရကုမ္ပဏီကြီးတွေက စီမံနေကြတယ်ဆိုတာ ကြေးနန်းတွေမြင်ရခြင်းအားဖြင့် သူသိရတယ်။ ဟောဒီမှာ ဖတ်ကြည့်ပါတော့၊ ဟောဒီကစပြီး ဖတ်ကြည့်စမ်း'

ကိုတောက်ထွန်းသည် စာကိုလှမ်းယူ၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရလေ၏။

'ခင်ဗျားတို့နယ်က ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းဆိုတာ ဘယ်လိုနေကြသေးသလဲ၊ သတင်းစာတွေထဲမှာတော့ ခဏခဏ တွေ့ရပါ၏။ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီနှစ်ခုက ထိထိရောက်ရောက်အရေးယူရန် စီမံနေကြသည်ကို သိရှိရပါသည်၊ ယခင် အစိုးရဘက်က လူတွေကြိုးစားသည်ဆိုသော်လည်း ငွေစားသူကစား၍ အခြေအမြစ်မရှိဘဲ အချည်းအနှီး နာမည်ကြီးနေသောဂိုဏ်းဟူ၍ အစီရင်ခံသူက ခံထားသောကြောင့်အရာမရောက်ခဲ့ပါ။ ယခုမှာ ကုမ္ပဏီကြီးနှစ်ခုက စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှားကို ငှားရမ်း၍ ၎င်း၏ သွန်သင်ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ဂျမဒါကိုကိုကြီးကို စေလွှတ်သည်ဟု ကြားသိရပါသည်၊ ဂျမဒါ ကိုကိုကြီးမှာ သတ္တိကောင်းသူဖြစ်၍ စုံထောက်ဦးစံရှား၏ ဩဝါဒဖြင့် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းရမည်ဆိုပါလျှင် ဆတ်ဆတ်ကြဲဂိုဏ်းမှာ သက်တန်းစေ့ပြီဟု ကျွန်တော်ဆိုဝံ့ပါ၏။ မိတ်ဆွေချင်းဖြစ်၍ သိစေလိုသော သဘောနှင့် အကြောင်းကြားလိုက်သော ဤသတင်းကို မပေါက်မကြားရအောင် စောင့်စည်းလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည် . . .'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတောက်ထွန်းမှာ စာကိုဖတ်ပြီးနောက်၊ အတန်ကြာအောင် စိုက်ငေးတွေးတောလျက် ရှိလေ၏။

ထွန်း။ ။'ဒီအကြောင်းကို ဒိပြင်လူ ဘယ်သူသိသေးသလဲ'

ခိုင်။ ။'ဘယ်သူ့မှ ကျုပ်မပြောရသေးပါဘူး'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျားမိတ်ဆွေက ဒိပြင်လူများကော အသိရှိသေးသလား'

ခိုင်။ ။' ဒီမြို့မှာလား'

ထွန်း။ ။' ဒီနယ်မှာ'

ခိုင်။ ။'တစ်ယောက်နှစ်ယောက်လောက်တော့ရှိမယ် ထင်ပါရဲ့'

ထွန်း။ ။' ကျွန်တော်မေးတာက ဂျမဒါကိုကိုကြီးဆိုတာ ဘယ်လိုလူပုံပန်းလဲလို့ ဒီလူများကို သူပြောမိသလားလို့ မေးရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လူပုံပန်း သိထားရရင် ကောင်းတာပေါ့'

ခိုင်။ ။'ဒါတော့ဟုတ်ပါတယ်။ သို့သော် သူကိုယ်တိုင်က ဂျမဒါကိုကိုကြီးကို မြင်ဖူးကောင်းမှ မြင်ဖူးမှာကိုးဗျ။ သူကလဲ သိရုံ သလောက်ကို မိတ်ဆွေသဘောနဲ့ ထည့်ရေးလိုက်တာကိုး။ တကယ်ဆို တော့ ကြေးနန်းဘက်မှာ လုပ်တဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ အတွင်းရေးသတင်း စုံ သိရသော်လဲ လူကိုတော့ မြင်ဖူးမထင်ပေါင်ဗျာ'

ထွန်း။ ။(ရုတ်တရက် သတိရဟန်နှင့်)'သိပြီဗျို့။ သိပြီ။ ကျွန် တော်လဲ တော်တော် အ,တဲ့ အကောင်ပဲ ဟန်ကျလိုက်တာဗျာ။ ခင်ဗျား လူ ဘာမှအလုပ်မလုပ်နိုင်ခင် ကျွန်တော်ကအရင်ဖမ်းအုပ်ထားလိုက် မယ်။ ဒါထက် ဦးကြာခိုင်။ ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော့် လုံးလုံးလွှဲမှာလား'

ခိုင်။ ။'ခင်ဗျားက လက်ခံရင် လွှဲချင်လှပေါ့ဗျာ'

ထွန်း။ ။'ကောင်းပြီ။ ကျွန်တော်လက်ခံမယ်။ ခင်ဗျားက အသာရှောင်နေ။ ကျွန်တော်အားလုံးစီမံသွားမယ်။ ခင်ဗျားနာမည်တောင်

မပါစေရဘူး။ ဒီစာဆို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ရသလို ကျွန်တော်စီမံသွား မယ်။ ကျေနပ်ပြီလား'

ခိုင်။ ။'သိပ်ကျေနပ်ပါ့ဗျာ'

ထွန်း။ ။'ကိုင်း ဒါဖြင့် ခင်ဗျားအေးအေးနေပေတော့။ ဦးစံရှား သော၊ ဂျမဒါသော၊ ဆူပဒါသော၊ ဘယ်သူ့မှ ကျွန်တော်မကြောက်ပါဘူး ဗျာ။ ဉာဏ်ချင်းပြိုင်ရပြိုင်ရ သတ္တိချင်းပြိုင်ရပြိုင်ရ။ လာခဲ့ကြပါစေဗျာ'

ခိုင်။ ။'ဒီလူတို့ ခင်ဗျားတို့ သာတ်ပစ်ကြမှာလား'

ထွန်း။ ။'ခင်ဗျားက ဒုစရိုက်တွေ၊ သုစရိုက်တွေနဲ့ သံသရာ ရေးတွေ၊ ပူတတ်တဲ့လူ၊ ဒါကြောင့် မသိမသာ နေလိုက်ရင် ကောင်းတယ် ဗျ။ မမေးချင်ပါနဲ့။ ကျွန်တော် သင့်တော်သလို ကြည့်စီမံသွားပါမယ်။ ခင်ဗျားမျက်စိမှိတ်နေလိုက်တော့ ဦးကြာခိုင်'

ခိုင်။ ။(ဦးခေါင်းကိုယမ်းလျက်)'တစ်ခုခုဖြစ်ရင်၊ ကျုပ်ပယောဂ ကင်းတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ'

ထွန်း။ ။(ကြောက်မက်ဖွယ်သောပြုံးရယ်ခြင်းဖြင့်) 'ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ကာကွယ်တယ်ဆိုတာ ဘာမဆို ပြုကောင်းတယ်မဟုတ်ဘူးလားဗျ။ ဒီကိစ္စက ကျွန်တော်တို့သော်လည်းကောင်း၊ သူသော်လည်းကောင်း ဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးဗျ။ ကျွန်တော်တို့က မဦးရင် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ပြုတ်ပြုတ် ပြုန်းအောင် သူစီမံသွားမယ်မဟုတ်ဘူးလား။ စေ့စေ့တွေးတော့ တစ်နေ့ နေ့မှာ ခင်ဗျားကိုဂိုဏ်းချုပ်တင်မြှောက်ကြရလိမ့်ဦးမယ် ထင်တယ်ဗျို့။ ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းကြီး ချမ်းသာ ရာ ရပေတာကိုးဗျ'

ခိုင်။ ။'ချမ်းသာပေးတော်မူပါ ဆရာကြီး'

ငှင်းနောက်ဦးကြာခိုင်သည် နေအိမ်မှ ဆင်းသွားလေ၏။

ဦးကြာခိုင်ဆင်းသွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ ကိုတောက်ထွန်း သည် မိမိကို 'ရန်ရှာ' မည့် စာတမ်းဟူသမျှကို သံသေတ္တာများ အံဆွဲများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှထုတ်ယူ၍ မီးရှို့ဖျောက်ဖျက်လိုက်၏။ ကိုတောက်ထွန်း၏ မျက်နှာထား မှာ တစ်သက်တာတွင် တစ်ခါမျှကြုံကြိုက်ရဖူးသည့်ကိစ္စကြီးတစ်ခုခုကို ဆောင်ရွက်နေသည့်အလားကဲ့သို့ ခက်ထန်တင်းမာခြင်း ရှိပေ၏။ ကို တောက်ထွန်းသည် နေအိမ်မှ ဆင်းလာ၍ အသင်းတိုက်သို့အသွား လမ်း ခရီးတွင် မပြုံးကြည်တို့၏နေအိမ်သို့ ဝင်လေ၏။ ဦးပေါ်သစ်သည် ကိုတောက်ထွန်းအား မိမိနေအိမ်သို့ မလာရန်တားမြစ်ထားသော်လည်း ကိုတောက်ထွန်းက အရေးကြီးသည့်အတွက်ကြောင့် မနာခံဘဲ အိမ်ပေါ် သို့ တက်သွားသောအခါတွင် မပြုံးကြည်နှင့်တွေ့ရလေ၏။ သို့ရာတွင် ကိုတောက်ထွန်း၏မျက်နှာမှာ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပြုံးရွှင်ကြည်လင်ခြင်း မရှိချေ။

ကြည်။ ။'ကိုကိုဘာဖြစ်လာသလဲ။ ကေန္တ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီပြော စမ်း။ ဘာလဲ ကြည်ကြည့်ကိုပြောစမ်း'

ထွန်း။ ။'တစ်ခုခုဖြစ်ပေမဲ့ သိပ်မဆိုးပါဘူး ကြည်ကြည် ဒီထက်မဆိုးခင် ကိုကိုတို့ ရှောင်နေကြမှ တော်မယ်ထင်တယ်'

ကြည်။ ။'ရှောင်နေမယ်။ ဘယ်လို ရှောင်ရပုံလဲ ကိုကိုရဲ့'

ထွန်း။ ။' တစ်ခါတုန်းက ကိုကိုတို့ တစ်နေ့နေ့မှာ ထွက်သွား ကြဖို့ပြောဖူးတယ် ဟုတ်လား။ အခုအချိန်ရောက်လာပြီမှတ်တယ်။ မကောင်းတဲ့သတင်းတွေ ကြားနေရတယ် ကြည်ကြည်ရဲ့'

ကြည်။ ။'ပုလိပ်လား ကိုကို'

ထွန်း။ ။' ပုလိပ်ထက်ဆိုးတဲ့ ဦးစံရှားတို့ လူစုတဲ့'

ကြည်။ ။'စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှားဆိုတာလား။ ကြည်ကြည် ကြားဖူးတယ်။ ဒါဖြင့် ကိုကိုတို့ သိပ်ခက်တော့တာပဲ ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ခက်ဆို ဘာပြောဖို့ရှိသလဲ။ ပြေးမှဖြစ်တော့မှာ ပေါ့။ ကြည်ကြည်လိုက်မယ်ဆို'

ကြည်။ ။'လိုက်မှာပေါ့ ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ကိုကိုဟာ ဆိုးတဲ့နေရာမှာ တော်တော်ဆိုးတဲ့လူပဲ။

သို့သော် ကြည်ကြည့်ရဲ့မျက်မွေးတစ်ပင် အကျွတ်မခံရစေဘဲ။ ကိုကို့ အသက်နဲ့ လဲလိုက်မယ်ဆိုတာ ကြည်ကြည်ယုံရဲ့ မဟုတ်လား'

ကြည်။ ။'ယုံတာပေါ့ ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ကိုင်း ဒါဖြင့် ယုံရင် ကိုကိုပြောမယ်နားထောင်စမ်း။ ဒီမြို့ကဂိုဏ်းတွေ ကေန္တ တစ်ခုခုဖြစ်ကြတော့မယ်။ မိတဲ့လူလည်းမိ၊ ပြေးတဲ့ လူလည်း ပြေးကြရလိမ့်မယ်။ ဘကာယ်လို့ ပြေးတဲ့အထဲမှာ ကိုကိုပါရင် ကြည်ကြည်လိုက်ရမယ်နော်'

ကြည်။ ။'ကိုကိုရှိရာအရပ်ကို ရောက်အောင် လာခဲ့မှာပေါ့ ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတည်း အတူတူလိုက်ခဲ့ရ မယ်။ ပုလိပ်တွေက ကိုကို့နောက် တတန်းတန်း လိုက်နေကြမှာမို့ ကိုကိုနဲ့ ကြည်ကြည်နဲ့ တစ်ခါကွဲသွားရင် ပြန်တွေ့ကြဖို့ အများကြီး ခဲယဉ်း လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် လိုက်ရင် တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့ရမယ်'

ကြည်။ ။'လိုက်မယ် ကိုကို'

ထွန်း။ ။'ကျေးဇူးပါပဲ ကြည်ကြည်။ ကိုယ့်ကို ယုံကြည်ပြီး လိုက်ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ်မှာ နောက်နောင် အခါ သစ္စာဖောက်ခဲ့လို့ရှိရင် မဟာအဝီစိငရဲမှာ မလွတ်တမ်း ခံရပါစေသား ဗျာ'

ကြည်။ ။'မကျိန်ပါနဲ့ ကိုကို ကြည်ကြည်ယုံပါတယ်'

ထွန်း။ ။'ကိုင်း ကိုကို တစ်ခုမှာခဲ့မယ်။ ကြည်ကြည်က ဒီအိမ် ကစောင့်နေ။ ကိုကိုက တစ်နည်းနည်းနဲ့ အကြောင်းကြားလိုက်မယ်။ ကိုကို့ဆီက သတင်းကြားကြားချင်း ဘူတာရုံကို ရောက်အောင်သွားပေ တော့ ကိုကိုရောက်အောင် လာခဲ့မယ်ကြားလား'

ကြည်။ ။'နေ့ညမရွေး ရောက်အောင် လာခဲ့မယ် ကိုကို စိတ်သာချ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတောက်ထွန်းမှာ အတန်ငယ်စိတ်အား ချမ်းသာစိတ်နှင့် အသင်းတိုက်သို့ ဆက်လက်ထွက်သွားလေ၏။ အသင်းတိုက်အစည်းအဝေး ခန်းမကြီးအတွင်း၌ အသင်းသားများသည် ရောက်ရှိနှင့်ကြပြီဖြစ်၍ ကိုတောက်ထွန်းအား ဝမ်းမြောက်စွာနှုတ်ဆက်ကြ၏။

ကြီး။ ။'မောင်တောက်ထွန်းရောက်လာတာ အချိန်အတော်ပဲ ဟောဒီမှာ အခက်အခဲ တွေ့နေကြလို့ ဦးနှောက်ကောင်းတဲ့လူကို မျှော်နေကြတယ်'

ထွန်း။ ။(နေရာမှ ထလျက်) 'ဥက္ကဋ္ဌခင်ဗျား။ တစ်ဂိုဏ်းလုံးရဲ့ သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ပြောပြရန်ခွင့်ပန်ပါတယ်ခင်ဗျား'

ဂိုဏ်းသားများသည် ကိုတောက်ထွန်း၏ မျက်နှာကို မြင်ရ၍ 'သေရေးရှင်ရေး' ဆိုသော စကားကို ကြားကြရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အလွန်တရာစိတ်အားကြီးသော အမူအရာနှင့် လည်ပင်းကို ဆန့်တန်းကာ စိုက်ကြည့်နေကြလေ၏။

ကြီး။ ။'ပြောပါတော့ ကိုတောက်ထွန်း။ ကျုပ်တို့ နားထောင်နေကြပါတယ်'

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စာတစ်စောင်ကိုထုတ်ယူလေ၏။

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော် ပြောရန်ရှိတဲ့ သတင်းက သတင်းကောင်းမဟုတ်။ သတင်းဆိုးဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော် လာမည့်ဘေးကို တင်ကြိုသိရှိခြင်းက မသိဘဲနဲ့ နေခြင်းထက် ကောင်းသေးတယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆပါတယ်။ ကျွန်တော်သိရှိရတဲ့ သတင်းအရမှာ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီကြီးများက စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှားကို ငှားရမ်းပြီး၊ ၎င်းဦးစံရှားက ဂျမဒါကိုကိုကြီးကိုသွန်သင်စေလွှတ်လိုက်တယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။ ဂျမဒါကိုကိုကြီးသည်သည်ဂိုဏ်းသားတချို့ကို စက်တိုင်တက်စေဖို့ တချို့ကို တကျွန်းပို့စေဖို့

သက်သေခံများ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းလျက်ရှိပါတယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးရန်အတွက် ကျွန်တော် ခွင့်ပန်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်'

ထိုစကားကို ကြားသိရသောအခါ ဂိုဏ်းသားများသည် အသက်ရှူရှိုက်ဖို့ပင် သတိရဟန်မရှိဘဲ တစ်ယောက် မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေကြလေ၏။

ကြီး။ ။'မောင့်စကားအတွက် အကိုးအကား ဘာများရှိသလဲ'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော့် အကိုးအကားဟာ ဟောဒီစာပါပဲ'

ဟုပြော၍ ကိုတောက်ထွန်းသည် ဦးကြာခိုင်ထံမှ ယူထားလိုက်သောစာကို ထုတ်ပြီးနောက်၊ လိုရင်းအချက်များကို ဖတ်ပြလေ၏။ ၎င်းနောက် ဆက်လက်၍-

ထွန်း။ ။'မင်းမှာသစ္စာ လူမှာကတိဆိုတဲ့အတိုင်း ဤစာရေးတဲ့လူကို ကတိပေးထားပြီးဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီစာရခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်မပြောနိုင်ပါ။ ဒီစာကိုလည်း ကျွန်တော်မပြနိုင်ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့သတင်းတစ်စုံတစ်ရာ ဒီစာထဲမှာ မပါတဲ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်'

ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်။ ။'ကျွန်တော် တစ်ခုပြောပါရစေ ဥက္ကဋ္ဌခင်ဗျား။ ဂျမဒါကိုကိုကြီးအကြောင်းကို ကျွန်တော်မကြားဖူးသော်လဲ ဦးစံရှားဟာတော့ လူဆိုးများကို စုံထောက်တဲ့အလုပ်မှာ ပထမတန်းလို့ ကျွန်တော်ကြားဖူးပါတယ်။ သူက လွှတ်လိုက်တဲ့လူဆိုရင် ညံ့မှာမဟုတ်ဘူးလို့ စိတ်ချသင့်ပါတယ်'

ကြီး။ ။'ဂျမဒါကိုကိုကြီးဆိုတဲ့ လူကို ဘယ်သူမြင်ဖူးသလဲ'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော် မြင်ဖူးပါတယ်'

ထိုအခါ ဂိုဏ်းသားများသည် အံ့သြစွာ ငေးကြည့်နေကြလေ၏။

ထွန်း။ ။(ဆက်လက်၍) 'ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ အကြံဉာဏ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ပြီး၊ ခပ်သုတ်သုတ် အလုပ်လုပ်သွားကြမယ်ဆိုရင် ဒီလူဟာ ကျွန်တော်တို့ လက်ခုပ်တွင်း ရောက်ရှိလာပါမယ်။ အားလုံးက ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်ကြလို့ ဝိုင်းဝန်းကူညီကြမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကြောက်စရာ ဘာမှမရှိပါဘူး'

ကြီး။ ။'ကျုပ်တို့ကြောက်စရာဘာရှိလို့လဲ။ ကျုပ်တို့အလုပ်တွေ သူဘာသိလို့လဲ'

ထွန်း။ ။'ဂိုဏ်းသားတွေအားလုံးဟာ ဆရာကြီးလိုချည့်နှုတ်လုံကြမယ်ဆိုရင်တော့ ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိတာမှန်ပါတယ်။ သို့သော် သူတို့က ကုမ္ပဏီကြီးတွေ လက်ကိုင်ထားပြီး အလုပ်လုပ်တာဖြစ်တော့ ငွေကို ရေလိုသုံးနိုင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ခပ်ပျော့ပျော့ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကို ငွေနဲ့ပစ်ပြီးဝယ်ရင်ပါမသွားပေဘူးလား ဆရာကြီး။ ဒီလိုဆိုရင် သူတို့သိချင်တာတွေကို မသိကုန်ပါလားခင်ဗျား။ အခုတောင်မှ သိမကုန်သေးဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်ပါသလဲ။ သူတို့နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ နည်းလမ်း တစ်ခုပဲရှိတယ်'

ကိုကျောက်ဘီလူး။ ။'ဒီဂျမ်ဒါကောင်ကို ဒီမြို့ကအရှင်လတ်လတ် လွတ်မသွားနိုင်အောင် လုပ်တဲ့နည်းပဲမဟုတ်လား'

ထွန်း။ ။(ဦးခေါင်းညိတ်လျက်)'ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ သဘောချင်းကွဲလွဲတဲ့ အချက်တွေအပုံပဲ။ သို့သော် ဒီတစ်ချက်တော့ သဘောချင်းတိုက်မိတယ်'

လူး။ ။'ဒါဖြင့် ဒီအကောင် အခုဘယ်မှာလဲဗျ။ ကျုပ်တို့က သူ့ကို သိနိုင်ဖို့ နည်းလမ်းရှိသလား'

ထွန်း။ ။'ဒီလိုပါခင်ဗျာ။ ဒီကိစ္စဟာ အင်မတန်နှုတ်လုံမှ တော်ကာကျမယ့်ကိစ္စဖြစ်လေတော့ တတ်နိုင်သမျှ လူနည်းနည်းနဲ့ တိုင်ပင်ကြဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဂိုဏ်းသားတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော် မယုံကြည်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သို့သော် ဆရာကြီးသိတဲ့အတိုင်း လူ ၃၀

ပါးစပ်ကို လုံအောင်ပိတ်ဖို့ထက် လက်ရွေးစင်လေးငါးယောက် ပါးစပ်ကို ပိတ်ရတာက သာပြီး စိတ်ချပါတယ်။ ဦးစံရှားရဲ့ တပည့်ဆိုတော့ ပါးပြီးသားခင်ဗျ။ ရိပ်ခနဲဆို အလစ်သုတ်ပြေးမယ့်လူပဲ။ အဲဒါကြောင့် လက်ရွေးစင် လူလေးငါးယောက်ကို ကော်မတီခန့်ပြီး၊ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရရင် သာကောင်းမယ်လို့ ကျွန်တော်သဘောရပါတယ်'

ဦးမိုးကြိုးသည် ၎င်းအကြံအစည်ကို သဘောတူသဖြင့် ကော်မတီ ရွေးချယ်ကြလေ၏။ ဦးမိုးကြိုးနှင့် ကိုကျောက်ဘီလူးတို့အပြင် အခြားလူနှစ်ယောက်နှင့် ကိုတောက်ထွန်းပါ စုစုပေါင်းငါးယောက် ရွေးချယ်ကြ၏။ ထိုညဉ့်၌ ဂိုဏ်းသားများသည် အခါတိုင်းကဲ့သို့ ညဉ့်နက်အောင် သောက်စားမူးယစ်ကာ မနေကြဘဲ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မကင်းဟန်အမူအရာနှင့် ခပ်စောစောပင် နေအိမ်သို့ အသီးသီး ပြန်သွားကြလေကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကော်မတီငါးယောက်မှ ကျန်ရှိသောအခါ ဦးမိုးကြိုးက 'ကိုင်းမောင်တောက်ထွန်း'ဟု စတင်အချက်ပေးလိုက်၏။

ထွန်း။ ။'ဂျမ်ဒါကိုကိုကြီးကို သိတယ်လို့ ကျွန်တော်ခုနင်က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ဒီလူဟာ ယခု မိုးကောင်းမြို့မှာ ကိုသန်းဘေဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ဈေးနားမှာ တည်းခိုနေပေတယ်'

ကြီး။ ။'မောင်ဘယ့်နှယ်သိသလဲ'

ထွန်း။ ။'ဘာကြောင့် သိသလဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ဒီလူနဲ့ ကံအားလျော်စွာ တွေ့ဆုံပြီး စကားပြောဖူးလို့ သိပါတယ်။ သူနဲ့ တွေ့စဉ်တုန်းကတော့ ကျွန်တော်က သူ့အကြောင်းကို မရိပ်မိခဲ့ဘူးပေါ့ဗျာ။ သို့သော် ဒီစာရတော့မှ ဧကန္တ ဒီလူပဲလို့ ကျွန်တော် တွေးမိတာကိုးခင်ဗျ။ ကျွန်တော် တစ်နေ့က မိုးညှင်းသွားလည်တော့ အပြန်မှာ မီးရထားပေါ် ဒီလူနဲ့တွေ့ပါရော၊ သူက သတင်းစာဘက်မှာ အလုပ်လုပ်တယ်လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်က ဟိုတုန်းက ယုံမိပေတယ်။ သူက မိုးကောင်းမှာ ဆတ်ဆတ်ကြဲ ဂိုဏ်းရယ်လို့ ကြားဖူးတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို စုံစမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေးမြန်းလိုက်တာခင်ဗျာ။ သို့သော် အားလုံးသိကြတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့် ဆီကစကား သူဘာရမလဲ သူက သတင်းကောင်းကောင်းရနိုင်ရင် ငွေ ၅ဝိ မျိုး ၁ဝဝိ မျိုးမနှောမြောပါဘူးတဲ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်က ထင်ရာမြင် ရာတွေ ရမ်းဖြန်းပြီး ဖိန်းလိုက်တာ သူကငွေ ၁၅ ကျပ် ကျွန်တော့်ကို ထုတ်ပေးသွားတယ်။ နောက်ကို သတင်းကောင်းကောင်း ရနိုင်ရင် သူ့ဆီ လာခဲ့ပါတဲ့။ သုံးလောက်စွဲလောက်အောင် ပေးပါမယ်တဲ့'

ကြိုး။ ။'မောင်က ဘာတွေပြောလိုက်သလဲ'

ထွန်း။ ။'မဟုတ်တရုတ်တွေကြံဖန်ပြီးပြောလိုက်တာပေါ့ခင်ဗျ'

ကြိုး။ ။'တကယ့်သတင်းစာတိုက်က မဟုတ်ကြောင်း မောင် ဘယ့်နှယ်သိသလဲ'

ထွန်း။ ။'ဒီလိုခင်ဗျ။ မိုးကောင်းရောက်တော့ ကျွန်တော်က ကြေးနန်းရုံးတစ်နေ့သွားတော့ မင်းဘုရားက ကြေးနန်းရုံးက ထွက်သွား တာ မြင်လိုက်ရတယ်၊ ကျွန်တော်က ကြေးနန်းစာရေးကိုမေးတော့ ဒီလူ ဟာ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း စကားဝှက်နဲ့ ရန်ကုန်ကို ကြေးနန်းရှည်ကြီးတွေ ရိုက်တယ်တဲ့ပြောတယ်။ ကျွန်တော်က သတင်းစာတိုက်ကလူပဲဆိုတော့ စာရေးက ယုံသွားရှာတယ်၊ ကျွန်တော်ကလဲ ဟိုတုန်းက ဒီလိုပဲမှတ်မိ ပေတယ်။ ခုတော့မှ'

ကြိုး။ ။'ဟုတ်ပြီ-ဟုတ်ပြီ၊ မောင် တွေးတာမှန်ပြီ။ ဒါထက် အခု ဘယ်ပုံလုပ်ကြမလဲ'

တစ်ယောက်။ ။'ခုချက်ချင်းသွားပြီးဆော်ကြရရင်မကောင်း ပေဘူးလား'

အခြားတစ်ယောက်။ ။'မြန်လေကောင်းလေပဲဗျာ'

ထွန်း။ ။'ဆော်တာကဟုတ်ပါရဲ့၊ သူ့အိမ်ကို သေသေချာချာ မသိရသေးတာက ခက်တယ်ဗျာ။ သို့သော် ကျွန်တော့်မှာ အကြံတစ်ခု ရှိတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ကြရင် မကောင်းပေဘူးလား'

ကြိုး။ ။'ဆိုစမ်းမောင်'

ထွန်း။ ။'သူ့ကိုနက်ဖြန် ကျွန်တော် တွေ့အောင်ရှာမယ်၊ တွေ့ တဲ့အခါ ကျွန်တော်ဟာ ဒီဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ပဲလို့ပြောမယ်။ ကျွန်တော့်ကို ငွေပေးရင် ဒီဂိုဏ်းနဲ့ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်းတွေကို ကျွန်တော်အပ်မယ်လို့ပြောမယ်၊ ဒီလိုဆိုရင် သူ သဘောကျပြီးသားပဲ။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်အိမ်ကို လူခြေတိတ် ည ၁ဝ- နာရီ လောက် လာဖို့ချိန်းခဲ့မယ်။ ဘယ့်နှယ့်လဲ ဒီအကြံ'

ကြိုး။ ။'ကောင်းတယ်။ ရှေ့ကော'

ထွန်း။ ။'သူတစ်ယောက်လုံး ကျွန်တော့်အိမ်ကို လူခြေတိတ် တဲ့ညဥ့်အချိန်မှာ လာပြီဥစ္စာ။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်မလွယ်သေးဘူးလား။ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ အိမ်ရှင် မိန်းမကြီးရယ်။ ကိုသီဟရယ်၊ ဒါပဲရှိတယ်။ အဒေါ်ကြီး စောစောအိပ်အောင် ကျွန်တော်စီမံထားလိုက်မယ်။ ဆရာကြီး တို့လူစုက ည ၉ နာရီလောက်ရောက်အောင်လာခဲ့ကြပေတော့။ ၁ဝ- နာရီမှာ ဟိုလူလာရင် ခင်ဗျားလူ အရှင်လတ်လတ် ထွက်သွားနိုင်လို့ရှိ ရင် ကျွန်တော်တို့ ညံ့သေးတာပေါ့'

ကြိုး။ ။'ဟုတ်ပြီ၊ ဒီအကြံနေရာကျပြီ။ မောင့်လူ လာတော့ မောင်က သူ့သွင်းပြီး တံခါးကို ပိတ်မိအောင်သာ ပိတ်လိုက်ပေတော့၊ သူ့အတွက်တော့ ကျုပ်တို့ တာဝန်ထားလိုက်ပေတော့၊ နက်ဖြန်ည ၉ နာရီနော် ဟုတ်စ'

♦♦♦

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျမဒါကိုကိုကြီးကို ထောင်ဖမ်းခြင်း

ကိုတောက်ထွန်းတည်းခိုနေသောအိမ်မှာ မြို့၏ အစွန်အဖျားတွင် တည်ရှိနေသောကြောင့် ကိုတောက်ထွန်းတို့ စီမံကြသော အကြံအစည်အတွက် အလွန်သင့်တော်လှပေ၏။ ဂိုဏ်းသားများ၏အကြံမှာ ဂျမဒါကိုကိုကြီးသည် ဂိုဏ်းသားများ၏အပြုအမူများကို မည်မျှလောက်သိရှိ၍ ရန်ကုန်သို့ မည်မျှလောက် သတင်းပေးပို့သည့် အကြောင်း သိရှိရအောင် စစ်ဆေးညှစ်ထုတ်ရန်ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ကိုကိုကြီးက ရန်ကုန်သို့ သတင်းပို့ပြီးဖြစ်နေခဲ့ပါလျှင်လည်း ကိုကိုကြီးအပေါ်၌ အပြစ်ပေးနိုင်ဖို့ရှိ၏။ ယခုအချိန်အထိမှာ ကိုကိုကြီးသည် အရေးပါအရာရောက်သော သတင်းမျိုးကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းမိဟန်မရှိသေးဟု မျှော်လင့်ကြ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကိုကိုကြီးကို လက်ရဖမ်းမိသောအခါ ထိုအချင်းအရာကို စစ်ဆေးမေးမြန်းနိုင်ကြ၏။ ဂိုဏ်းသားများသည် မိမိတို့ သိလိုသော အကြောင်းအရာများကို မပြောလိုသော လူများ၏နှုတ်မှ အတင်းအဓမ္မရအောင် စစ်ဆေးခဲ့ဖူးလှပေပြီ။

ကိုတောက်ထွန်းသည် ဂျမဒါ ကိုကိုကြီး၏ နေအိမ်ကို ဈေးနားတစ်ဝိုက်တွင် ထောက်လှမ်းစုံစမ်းလျက်ရှိ၏။ ထိုနေ့နံနက်၌ ဌာနာအုပ်ကိုစိုးညွန့်က မိတ်ဆက်လိုဟန်နှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သသော်လည်း ကိုတောက်ထွန်းက မထီတရီနှင့် ခပ်ရှောင်ရှောင်လုပ်၍ ထွက်လာခဲ့၏။ ကိုတောက်ထွန်းသည် မွန်းလွဲအချိန်တွင် မိမိ၏ကိစ္စပြီးစီးဟန်နှင့်

ပြန်လာခဲ့၍ ဦးပိုးကြိုး၏နေအိမ်သို့ သွားလေ၏။

ကြိုး။ ။'ဘယ့်နှယ်လဲ မောင်တောက်ထွန်း'

ထွန်း။ ။'လာမယ်တဲ့ ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။(လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်လျက်) 'နေရာကျလိုက်လေမောင်ရယ် တကယ့်အရေးမှာ တကယ်အားကိုးရမယ်လူပါပေပဲ။ ဒါထက် ကျုပ်တို့အကြောင်းတွေကို သူတော်တော်သိထားပုံရသလား'

ထွန်း။ ။'သူရောက်နေတာ ၁၀-ရက်ကျော် ၁၅ ရက် လောက်ရှိသွားပြီဆရာကြီးရဲ့။ ငွေကို ရေလိုသုံးပြီး အလုပ်လုပ်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လေတော့ ဒီလောက်အချိန်ရှိရင် အမုံကြီးသိကုန်လောက်ပြီပေါ့ ဆရာကြီးရဲ့'

ကြိုး။ ။'ဂိုဏ်းသားတွေထဲကတော့ နှုတ်လုံတဲ့ လူချည်းပါ မောင်တောက်ထွန်းရယ်။ အားလုံး စိတ်ချရပါတယ်။ ဟောဟိုကိုကြာခိုင်တစ်ယောက်ပဲ စိုးရိမ်ရတယ်။ ကျုပ်တို့အထဲမှာ သစ္စာဖောက်တဲ့လူရှိရင် ဒီလူပဲဖြစ်ရမှာပဲ။ ဒီကနေ့ညနေ လူငယ်နှစ်ယောက်လွှတ်ပြီး ဒိငနဲကြီးတိုရိုက်ပြီး စစ်ရမလားလို့ ကျုပ်စိတ်ကူးနေတယ်။ မကောင်းဘူးလား'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်တော့ ဒီလူကြီးကို တယ်ပြီးမကြိုက်လှဘူး။ သို့သော် ကျွန်တော်နဲ့တွေ့ရဖူးသမျှ တီးခေါက်ကြည့်ရာမှာ ဒီလို သစ္စာဖောက်မယ့် လက္ခဏာတော့ မတွေ့ရပါပေဘူး။ သို့သော် ဆရာကြီးက စုံစမ်းချင်ရင် သဘောအတိုင်းပါပဲခင်ဗျာ'

ကြိုး။ ။'ဒိငနဲကြီးကို ကျုပ်က အကဲခတ်နေတာ တစ်နှစ်လောက် ရှိသွားပြီ။ ပြောနေကြာရော့ စစ်ဆေးခိုင်းလိုက်ဦးမှ တော်မယ်။

ထွန်း။ ။'ဆရာကြီးသဘောအတိုင်းပေါ့။ သို့သော် နက်ဖြန်လောက်အထိစောင့် ဆိုင်းဦးမှ တော်မယ်ထင်တယ်။ ဒီကနေ့လိုကိုကြီးရှိနေတဲ့ အတောအတွင်းမှာ ပုလိပ်နဲ့ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်ဖြစ်စေလို့ မတော်သေးပေဘူးမှတ်တယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုး။ ။'မှန်တယ် မဖြစ်သေးဘူး။ ဆိုင်းဦးမှ ကိုကိုကြီးပါးစပ်ကလဲ ကျုပ်တို့ သိရအောင် စစ်နိုင်သေးတာကပဲ၊ ဒါထက် ကိုကိုကြီးက မသက်ာတဲ့ အရိပ်နိမိတ်များ မြင်ရသလား'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော်စီမံတဲ့နောက် ပိပြားပြီးပါဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီးလူက မသင်္ကာဖို့ မဆိုထားနဲ့ သူသိချင်တာတွေ သိရပေတော့မယ်လို့ အောက်မေ့ပြီး ပျော်လို့'

ကြိုး။ ။'ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒီကနေ့ည အစီအစဉ်ကို ပြောစမ်းပါဦး'

ထွန်း။ ။'ဒီလိုဆရာကြီးရဲ့။ ဆရာကြီးတို့လူစုက ၉-နာရီလောက်လာကြရော၊ ကိုကိုကြီးက ၁၀ နာရီလောက်လာရော သူက တံခါးကို သုံးချက်လောက်ခေါက်ပြီး အချက်ပေးလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က သွားဖွင့်ပေးရမယ်။ သူ့ကို အိမ်ထဲသွင်းပြီး ကျွန်တော်က တံခါးကို ပိတ်လိုက်ကရော သူလဲကျွန်တော်တို့ လက်ထဲရောက်ကရော၊ ရှင်းစ ခင်ဗျာ'

ကြိုး။ ။'ရှင်းပေ့မောင်၊ တယ်ရှင်း'

ထွန်း။ ။'သို့သော် နောက်အလုပ်တစ်ခု ရှိသေးတယ်ဆရာကြီးရဲ့။ ဒီလူက သတ္တိလည်းကောင်းတယ်။ လက်နက်လည်း ကေန်မုချပါမှာပဲ။ ဒါကြောင့် သတိနဲ့ အလုပ်လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်ကအိမ်ခန်းထဲ ခေါ်လာပြီး၊ အိမ်ထဲမှာ လူမရှိဘူးလို့ သူထင်နေတဲ့အထဲမှာ ဆရာကြီးတို့ ၄-ယောက်ကိုဘွားခနဲမြင်သွားမှဖြင့် ပစ်လားခတ်လားနဲ့ ဆေးရုံရောက်သူရောက် သင်္ချိုင်းရောက်သူရောက်၊ ခွကြကုန်လိမ့်မယ် ဆရာကြီး'

ကြိုး။ ။'မှန်ပါတယ်'

ထွန်း။ ။'ဒီတော့ကာ သေနတ်သံကြားပြီး ပုလိပ်တွေပြေးလာလို့ တစ်မြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျွက်ကျွက် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်ဆရာကြီးရဲ့'

ကြိုး။ ။'ဒါလဲမှန်တယ်'

ထွန်း။ ။'ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ဒီလိုကြံတယ်။ ဆရာကြီးလူစုက အခန်းမကြီးထဲက စောင့်နေကြ။ ကျွန်တော်က သူ့ကို တံခါးဖွင့်ပေးပြီး၊ လက်ဝဲဘက်ချောင်က အခန်းလေးထဲသွင်းခဲ့ပြီး စာရွက်စာတမ်းတွေ ယူချေမယ်လို့ ပြောထွက်လာခဲ့မယ်။ ဒီနောက်မှ ကျွန်တော်က ဆရာကြီးတို့ကို အချက်ပေးပြီး၊ တော်အောင်လျှော်အောင် စက္ကူတွေနဲ့ သူ့ဆီပြန်သွားမယ်။ သူက စာရွက်တွေကို ဖတ်ကြည့်နေတုန်း ဖြုန်းဆို ကျွန်တော်က လက်ယာဘက်လက်မောင်းကိုချုပ်ထားမယ်။ ဒီအတောအတွင်း မှာ ဆရာကြီးတို့ လူစုကပြေးလာကြပြီး ဝိုင်းဝန်းချုပ်နှောင်ကြပေတော့။ သို့သော် မြန်မြန်ပြေးလာကြ ဆရာကြီးနော်။ ဒီလူက ကျွန်တော့်ထက်ဗလမသေးဘူး။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ကြာကြာကြီးပစ်မထားနဲ့ဆရာကြီးရဲ့'

ကြိုး။ ။'စိတ်ချပါမောင်ရယ်။ ဖြုတ်ဆို ကျုပ်တို့ရောက်လာစေမယ်ပေါ့။ ဒါထက် တယ်သပ်ရပ်တဲ့ စိတ်ကူးကလေးပါပေပဲ။ ကျုပ်ခြေရာနင်းမယ့်လူတော့ တွေ့ရပေပြီ။ ရှေ့နှစ်ခါပေါ့ မောင်ရယ်'

ထွန်း။ ။'ကျွန်တော် ဝါနုလှပါသေးတယ် ဆရာကြီးခင်ဗျာ'

ဟု ပြောသော်လည်း ကိုတောက်ထွန်းသည် ဦးမိုးကြိုး၏ချီးကျူးခြင်းကို နှစ်သက်လိုလားဟန်ရှိ၏။ ၎င်းနောက် ကိုတောက်ထွန်းသည် ဦးမိုးကြိုးနှင့် ခွဲခွါလာခဲ့လေ၏။ နေအိမ်သို့ရောက်သောအခါ ကိုတောက်ထွန်းသည် မိမိအိမ် အတွက် ကိစ္စကိုပြင်ဆင်လေ၏။ ရှေးဦးစွာအလုပ်မှာ မိမိ၏ ၆ လုံးပြူး သေနတ်ကို သေချာစွာ ပွတ်တိုက်၍ ယမ်းတောင့်များအပြည့် ထိုးထားလေ၏။ ၎င်းနောက် ဂျမဒါကိုကိုကြီးအား သွတ်သွင်းထားမည့် အခန်းကို နေရာတကျပြင်ဆင်ထားလေ၏။ ထို့ပြင် မိမိနှင့်အတူနေဖြစ်သော ဂိုဏ်းသားကိုသီဟအားအဖြစ်အပျက်ပြောပြ၍ ထိုညဉ့်အတွက် အခြားနေရာသို့ သွားရောက်အိပ်စက်ရန် အကြံပေးလေရာ၊ ကိုသီဟသည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သဘောတူညီ၍ ထွက်သွားလေ၏။ အိမ်ရှင်မ

ဥက္ကာရှုပ်ပြင်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီးမှာ ညတိုင်း ကိုးနာရီခွဲလောက်တွင် အိပ်ရာဝင်တတ်သောကြောင့် ၎င်းအတွက် အထူးစီမံရန် မလိုတော့ချေ။

ထိုညဥ့်၌ မိန်းမကြီးသည် ၈ နာရီကျော်သည်နှင့်တပြိုင်နက် အပေါ်ထပ်သို့တက်၍ အိပ်ရာဝင်လေရာ၊ ကိုတောက်ထွန်းမှာ အောက်တပ်တွင် တစ်ယောက်တည်းထိုင်လျက် စောင့်နေလေ၏။ ၉-နာရီထိုးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဂိုဏ်းသားများသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သုံးမိနစ်၊ လေးမိနစ်စီ ကွာခြားလျက် ဆိုက်ရောက်လာကြလေရာ၊ နောက်ဆုံး၌ ကော်မတီလူကြီး ၄ ယောက်လုံး စုံလင်၍ အခန်းမကြီးတွင် ထိုင်နေကြလေ၏။

ကော်မတီလူကြီးများသည် လူကြီးလူကောင်းများသဖွယ် သိုက်မြိုက်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြသော်လည်း ၎င်းတို့၏ မျက်နှာများကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်ရမည်ဆိုသော် ဂျမဒါကိုကိုကြီးမှာ ၎င်းတို့လက်တွင်းသို့ ရောက်သွားမည်ဆိုပါက သက်သာလှမည်မဟုတ်ချေ။ ကိုတောက်ထွန်းသည် လူကြီးများအား အပျင်းလည်းပြေစေ၊ အလွန်အမင်းလည်း မမူးယစ်စေခြင်းငှာ ဘီယာနှင့် လင်မနစ်ကိုရောစပ်၍ 'ရှန်တီ' သဘောနှင့် ဖယိုဂျိုက်ကြီးတစ်ခုတွင်ထည့်ကာ စားပွဲပေါ်တွင်တည်ခင်းထားလေ၏။ လူများသည် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသဘောနှင့် 'ရှန်တီ' သောက်ရင်း ဂျမဒါကိုကို ကြီးအား မပြောဘဲမနေနိုင်အောင် စစ်ဆေးနည်းကို ဆွေးနွေးလျက် ရှိကြ၏။

တစ်ယောက်။ ။'ဂျမဒါကိုကိုကြီးက ခေါင်းမာနေမယ်ဆိုရင် ဘယ်နည်းနဲ့ စစ်ဆေးမလဲ ဆရာကြီး'

ကြီး။ ။'နည်းတွေအပုံရှိသားပဲ၊ ကျုပ်တို့ရှေးမြန်မာနည်းလည်း အကောင်းသားပဲ'

တစ်ယောက်။ ။'လက်သည်းကြားထဲကို အပ်နဲ့ရိုက်ပြီး စစ်ဆေးတဲ့နည်းလားဆရာကြီး'

ကြီး။ ။'ဒါပေါ့ကွယ်'

လူ။ ။'လက်ကို မီးထဲထည့်တဲ့နည်းကောဆရာကြီး'

ထွန်း။ ။'ဒါကမခဲယဉ်းပါဘူး။ ကျွန်တော့်မှာ လေမီးဖိုရှိပါတယ်'

တစ်ယောက်။ ။'ပြီးလွယ် စီးလွယ် လက်လှန်ချိုးတဲ့နည်းကော ဆရာကြီး'

အခြားတစ်ယောက်။ ။'သွားကလေးတွေကို တူကလေးနဲ့ နှက်တဲ့နည်းလည်း ကောင်းတယ် ဆရာကြီးရဲ့'

အခြားတစ်ယောက်။ ။'ခြေသလုံးကို တုတ်နှစ်ချောင်းနဲ့ ညှပ်ပြီး တစ်ဖက်က လူသုံးယောက်တက်နင်းရင်လည်း ကောင်းသားပဲ'

ကြီး။ ။'ကောင်းတဲ့နည်းပါပဲ။ သို့သော်ကိုယ့်လူက စိတ် မသိုးမသန့်လို့ မလာဘဲ နေမှာသာစိုးရိမ်ရတယ်'

ထွန်း။ ။'ဒီအတွက်တော့စိတ်ချဆရာကြီးရယ်။ ကိုယ့်လူက လာချင်လွန်းလို့ နန့်နန့်တက်နေတာပဲ။ ဟောပြောရင်းဆိုရင်း ခြေသံကြားတယ် နားထောင်ကြစမ်း'

ထိုခဏ၌ လမ်းပေါ်မှ လူတစ်ယောက် လျှောက်လာသော ခြေသံကိုကြားကြရလေရာ ဂိုဏ်းသားများသည် ကြေးရုပ်များသဖွယ် မလှုပ်မရှားဘဲ နားစိုက်လျက် ရှိကြလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ တံခါးကို သုံးချက်ခေါက်သံကြားကြရသည်တွင် ဂိုဏ်းသားများသည် ကြည်လင်သောမျက်နှာထားဖြင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်လှမ်းကြည့်ကြလေရာ။ ကိုတောက်ထွန်းသည် သတိပေးသောအမူအရာနှင့် လက်ပြပြီးနောက်၊ ထိုင်ရာမှ ထသွား၍ အခန်းတံခါးကို ဖြည်းညင်းစွာ ပိတ်ထားခဲ့လေ၏။

ဂိုဏ်းသား ၄ ယောက်တို့သည် ဆိတ်ငြိမ်စွာထိုင်နေကြလျက် အိမ်ရှေ့တံခါးဝသို့ လျှောက်သွားသော ကိုတောက်ထွန်း၏ ခြေသံများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို နားစိုက်ကာ ရေတွက်နေကြလေ၏။ ၄င်းတို့သည် အိမ်ရှေ့တံခါး ဖွင့်သံကြားပြီးနောက် လေသံဖြင့် တီးတိုးတိုင်ပင်ကြသောအသံကို ကြားရရာမှ သူစိမ်းတစ်ယောက်၏ခြေသံနှင့်စကားသံများကို ကြားကြရလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ အိမ်ရှေ့တံခါးပိတ်သံနှင့်မင်းတုပ်ချလိုက်သော အသံကို ကြားကြရခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့၏ ရန်သူမှာ လက်တွင်းသို့ရောက်နေပြီဟူ၍ စိတ်ချလျက်ရှိကြလေ၏။ အချို့မှာ ဦးခေါင်းညိတ်ခြင်း၊ အချို့မှာ ပြုံးရယ်ခြင်း၊ အချို့မှာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် စိတ်ကျေနပ်သောအမူအရာများ အသီးသီး ပြလျက်ရှိကြလေ၏။ ကိုကျောက်ဘိလူးက ကျိတ်၍ရယ်လိုက်သောအပြုအမူမှာ အသံထွက်လုမတတ်ဖြစ်သွားသည့်အတွက်ကြောင့် ဦးမိုးကြိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်ခါ လက်သီးကို ထောင်ပြခြင်းအားဖြင့် သတိပေးလိုက်ရသေး၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ အခြားအခန်းမှ စကားပြောသံများသည် မဆုံးနိုင်အောင် ရှည်လျားလှသည်ဟု ဂိုဏ်းသားများစိတ်၌မှတ်ထင် မိလေရာ၊ အတန်ငယ်ကြာသောအခါမှ တံခါးသည်ရုတ်တရက်ပွင့်လာ၍ ကိုတောက်ထွန်းသည် သတိပေးသော အမူအရာနှင့် လက်ပြလျက် ဝင်လာလေ၏။

ကိုတောက်ထွန်းသည် စားပွဲထိပ်သို့လာပြီးလျှင် ဂိုဏ်းသားများ၏မျက်နှာကို တစ်ယောက်စီကြည့်လျက်ရှိ၏။ ကိုတောက်ထွန်း၏အမူအရာမှာ မသိမသာ ပြောင်းလဲလျက်ရှိလေပြီ၊ ၄င်း၏ကိုယ်ဟန်အမူအရာကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်ခြင်းအားဖြင့် အလွန်ကြီးကျယ်သော ကိစ္စတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်မည့်ဆဲဆဲရှိနေသကဲ့သို့တွေ့မြင်နိုင်ပေ၏၊ ၄င်း၏မျက်နှာထားမှာလည်း အလွန်တရာ တင်းမာခက်ထန်လှပေ၏၊ ၄င်း၏မျက်လုံးများသည် မီးပွင့်နေဘိသည့်အလားကဲ့သို့ အရောင်တလက်လက်ကွန့်မြူးလျက်ရှိ၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား သူတို့အနက်တွင် စင်စစ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ထိုက်သူတစ်ယောက်ပါပေတကားဟု အသိအမှတ်ပြုမိကြ၏။

ဂိုဏ်းသားများသည် အလွန်တရာ စိတ်အားထက်သန်လှသောမျက်နှာဖြင့် ကိုတောက်ထွန်းအား စိုက်ငေးကာ ကြည့်နေကြရာ ကိုတောက်ထွန်းတမူကား စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောသေးဘဲ ဂိုဏ်းသားများကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လှမ်းကြည့်လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဦးမိုးကြိုးသည် စိတ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်တော့သည်ဖြစ်၍ စတင်မေးမြန်းလေ၏။

ကြိုး။ ။(လေသံဖြင့်) 'ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ဂျမဒါကိုကိုကြီးရောက်နေပြီလား'

ထွန်း။ ။(လေးနက်သောအသံဖြင့် စကားတစ်ခွန်းစီ စီ၍) 'ရောက်နေပါပြီ၊ ဂျမဒါကိုကိုကြီးရောက်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်ဟာ ဂျမဒါကိုကိုကြီးပါပဲ'

အထက်ပါစကားကိုကြားရသောအခါ ဂိုဏ်းသားလေးယောက်တို့မှာ မိမိတို့တစ်သက်တာတွင် ဘယ်အခါမျှ မကြုံခဲ့ရဖူးသော အံ့ဩခြင်းမျိုးဖြင့် အကြီးအကျယ်အံ့ဩလျက် ကြက်သေသေကာ မျက်လုံးများပြူးကာ ကြောင်တောင်ကြီးငေးစိုက်ကြည့်နေရကား၊ မှန်တင်ခုံပေါ်တွင် တင်ထားသော နာရီကလေး၏ တစ်ချက်ချက်မြည်သောအသံပင်လျှင် ထင်ရှားစွာပေါ်ထွက်လျက်ရှိ၏၊ ထိုမိနစ်ဝက်ခန့်မျှသော အချိန်အတွင်း အခန်းပြင်မှ အကဲခတ်ရသည်ရှိသော်၊ ၄င်းအခန်းတွင်း၌ တစ်ယောက်မျှ မရှိတန်ရာဟူ၍ မှတ်ထင်ဖွယ်ရှိ၏၊ ထိုမျှလောက်အထိငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိနေကြပေ၏၊ ဂိုဏ်းသားလေးယောက်တို့သည် သွေးဆုတ်နေသည့် မျက်နှာများဖြင့် ငေးကြည့်နေကြလေ၏၊ ဦးမိုးကြိုးသည် ပထမဦးစွာ သတိရလာသူဖြစ်၍ လွှပ်ရှားတော့မည်ပြုသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပြတင်းပေါက်ဆီမှ အသံများကြား၍ သေနတ်ပြောင်းဝလေးခုသည် အခန်းတွင်းသို့ ထိုးဝင်လာပြီးလျှင် လူလေးယောက်တို့အား တစ်လက်စီ ချိန်ရွယ်လျက် ရှိနေကြလေ၏၊ ထိုအချင်းအရာကိုတွေ့မြင်ရသည်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ပြိုင်နက် ဦးမိုးကြိုးသည် ဒဏ်ရာရသောကျားကြီး မြည်ဟိန်းသောအသံမျိုးဖြင့် မြည်အော်လျက် အခြားပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချမည့်အကြံနှင့် တစ်ဟုန်တည်းထခုန်ထွက်ပြေးလေရာ ပြတင်းဝ၌ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ် တစ်လက်၏ ပြောင်းဝကိုမြင်သဖြင့် တွန့်ဆုတ်ပြန်လာခဲ့ရလေ၏။ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်၏နောက်၌ကား ဌာနာအုပ် ကိုစိုးညွန့်၏ မျက်နှာသည် မီးရောင်တွင်ပေါ်ထွက်လျက်ရှိ၏။

ထိုအခါ ကိုတောက်ထွန်းသို့မဟုတ် ကိုကိုကြီးက

'ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်နေပါ ဆရာကြီးရယ်။ အမောမခံချင်ပါနဲ့။ ခင်ဗျားလက်ကို အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာနှိုက်မထားနဲ့။ အပြင်ထုတ်လိုက် ထုတ်လိုက်။ ထုတ်ဆိုထုတ်လိုက်နော် ဒါပဲ၊ နားမထောင်ဘူးလား၊ ပစ်လိုက်မယ်။ အဲဟုတ်ပြီ။ လူ့ပြည်မှာ နေရသမျှ နေလိုက်ပါဦးတော့ဗျာ။ အပြင်မှာ ပုလိပ်သား ၂၀ ဝိုင်းထားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ခုခံလို့အလကားပဲဗျို့။ ကိုစိုးညွန့် ဒီအထဲဝင်ခဲ့ဗျာ။ ဒီလူတွေကို လက်နက်ရှာပြီး သိမ်းလိုက်စမ်း'

ကိုစိုးညွန့်နှင့် ပုလိပ်သား ၅ ယောက်တို့သည် အခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာကြ၍ ဦးမိုးကြိုးနှင့် ဂိုဏ်းသားများ၏ အိတ်များကို ရှာဖွေပြီး လျှင် ဓားမြှောင်များနှင့် သေနတ်တစ်လက်ကို သိမ်းယူလိုက်ကြလေ၏။ ၎င်းနောက်-

ထွန်း။ ။'ကိုင်းမိတ်ဆွေတို့၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျုပ်နဲ့ ရုံးမင်းရွှေရောက်မှ တွေ့ကြဖို့ရှိတော့တယ်၊ ဒီအတောအတွင်း မိတ်ဆွေတို့စိတ်မှာ ဇဝေဇဝါမဖြစ်ရအောင် ကျုပ်က ရှင်းလင်းပြောလိုက်ရဦးမှာပဲ။ ကျုပ်ဟာ ရန်ကုန်က စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှားက အကြံဉာဏ်ပေးပြီး စေလွှတ်လိုက်တဲ့ ဂျမဒါကိုကိုကြီးပဲ။ ကိုတောက်ထွန်းဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ ခင်ဗျားတို့အသင်းထဲဝင်ပြီး ခင်ဗျားတို့ ခိုင်းတာလုပ်၊ ခင်ဗျားတို့ အမှုတွေပေါ်ပေါက်အောင်စုံစမ်းဖို့ စီမံလိုက်တဲ့ ဉာဏ်ဟာ ဦးစံရှားရဲ့ဉာဏ်ပဲ။ ခြင်္သေ့ရဲ့ဂူထဲဝင်ပြီး ဖမ်းရသလို စွန့်စားရတဲ့သတ္တိမှာတော့ ကျုပ်သတ္တိပဲ။

ဘယ်လိုပင် သတ္တိကောင်းသော်လဲ ဦးစံရှားရဲ့ ဦးနှောက်မပါခဲ့လို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့လူစုကို ယခုလို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖမ်းဆီးနိုင်မှာ မဟုတ်လို့ ဦးစံရှားရဲ့ ဦးနှောက်ကိုကျုပ် ကန်တော့ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့လဲ ထောင်ကလွတ်တဲ့လူလွတ်လို့ နောက်နောင်အခါများမှာ ယခုထက် သပ်သပ်ရပ်ရပ် အလုပ်လုပ်ချင်ကြသေးလို့ရှိရင် ဦးစံရှားထံမှာ တစ်နှစ်လောက်သွားနည်းခံကြဖို့ ကျုပ်က သွန်သင်လိုက်ပါတယ်။ ကိုင်း ဒါပါပဲ မိတ်ဆွေတို့'

ထိုအခါ ဂိုဏ်းသားလေးယောက်တို့သည် အရှင်လတ်လတ်ကိုက်စား၍ ဝါးလိုသော မျက်နှာထားမျိုးနှင့် ကိုကိုကြီးအား စူးစိုက်လျက်ကြည့်နေကြလေ၏။ ၎င်းတို့၏ မျက်နှာများ၌ အနည်းငယ်မျှ နောင်တရသည့်အရိပ်နိမိတ်မျိုး မတွေ့မြင်ရချေ။

ကိုကိုကြီး။ ။'ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို နေနှင့်ဦးလို့ စိတ်ထဲကကြိမ်းနေကြတယ် ဟုတ်စ။ ကျုပ်သိပါတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားတို့မျက်နှာတွေမြင်တာနဲ့ ကျုပ်သိပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ တတ်နိုင်ရင်ကိုင်ကြ၊ ကျုပ်မကြောက်ဘူး။ ခုချိန်လောက်ရှိရင် ဒိပြင်ဂိုဏ်းသားတွေကို ဖမ်းကုန်ရောပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေ့ည တပျော်တပါးကြီး ဂါတ်ထဲမှာ အိပ်ကြပေတော့ ၊ ခင်ဗျားတို့ လူ ၂၀ ကျော် ၃၀ လောက်အထဲက ကြိုးမိန့်ကျမယ့်လူကများလိမ့်မယ်၊ ကျန်ရစ်တဲ့လူသုံးလေးယောက်က ကျုပ်အသက်ကိုသေကြောင်းကြံကြပစေ၊ ကျုပ်မကြောက်ပါဘူး'

ကြိုး။ 'တွင်းငယ်မှာ ဒီဂိုဏ်းထဲ ဗင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ တကယ်လား။ လိမ်တာလား'

ကြီး။ ။'လိမ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်ပါ။ ခင်ဗျားတို့ ဂိုဏ်းထဲဝင်မယ်ကြံရင် ယုတ္တိရှိအောင်ဟာ တွင်းငယ်က ဂိုဏ်းထဲရှေ့ဦးစွာ ဝင်ဖို့လို့ ဦးစံရှားက အကြံပေးလေတော့ ဝင်ခဲ့ရပါတယ်၊ သို့သော် လူသတ်မှုတို့ ငွေစက္ကူလုပ်တာတို့တတော့ ခင်ဗျားတို့ ယုံကြည်လောက်အောင်

www.burmeseclassic.com

ဦးစံရှားဆင်ပေးလိုက်တဲ့ဉာဏ်ပဲ၊ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ပေးတဲ့ ငွေစက္ကူတွေ ဟာ ကျုပ်လုပ်တဲ့စက္ကူတွေမှတ်နေကြတယ်။ မဟုတ်ဘူးဗျ။ အစိုးရလုပ် တဲ့စက္ကူပဲ။ သို့သော် ဒီအပေါက်နဲ့ ဝင်မှသာရမယ်ဆိုတာ ဦးစံရှားက ရိပ်မိလေတော့ သူစီစဉ်ပေးလိုက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဗျ။ အဝေးကနေပြီး သူစီမံပေးလိုက်သမျှတွေဟာ အားလုံးဟန်ကျနေတာပဲ။ တစ်ခုမှ ချော် တယ်လို့ ကျုပ်မတွေ့ရဘူး။ ဆရာ့ဆရာတင်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပါပေဗျာ'

ကြိုး။ ။'တွေ့စမ်းချင်တယ်ကွယ်'

ကြိုး။ ။'မထင်နဲ့ဆရာကြီး၊ သူ့တပည့်ကျုပ်လို ငပါမွှားတောင် ခင်ဗျားတို့ မရဘဲနဲ့ သူ့ကို ဘာရလိမ့်မလဲ။ လူပြိန်းတွေအပေါ်မှာ ခင်ဗျား က ဗိုလ်စွဲပေမဲ့ ခင်ဗျားလိုလူကို ပါးစပ်တောင်မဟရသေးဘူး။ ခင်ဗျား ဝမ်းထဲမှာ ဘာဘယ်နှခွေလို့ သူသိပြီးပြီ။ ဒါထက် ပြောရဦးမယ်။ ခင်ဗျား တို့နိုင်းတဲ့အလုပ်တွေကို ခင်ဗျားတို့ ကျေနပ်လောက်အောင် ကျုပ်လုပ် ပေးသော်လဲ လက်မတင်ကလေး လွတ်လွတ်သွားတယ် ဟုတ်စ။ ဒါဟာ ဘာကြောင့် မှတ်သလဲ ကျုပ်ကမဆုံးမခင်က ကြိုတင်ပြီး ဟိုလူတွေကို သတိပေးလိုက်လို့ဗျ။ ဒါနဲ့တောင် ခင်ဗျားတို့ မရိပ်မိဘူး။ အိစ္စတ်အိမ်ကို ဒိုင်းလမိုင်းနဲ့ တိုက်တုန်းကလည်း ကျုပ်သတိပေးလိုက်လို့ အိစ္စတ်တို့ အိမ်သားတွေ လွတ်ထွက်သွားကြတယ်ဟုတ်လား။ ဒိပြင်ကိစ္စတွေမှာ လည်း ကျုပ်တို့ တတ်နိုင်သမျှ ကြိုတင်ပြီး တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ သတိပေးထား လေတော့ သီသီကလေးလွတ်လွတ်သွားရှာကြတယ်မဟုတ်လား။ ပညာအုပ် ဦးထွန်းခင်ကိစ္စနဲ့ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီဖိုမင် ခင်ဗျားတို့လက်ချက် ဦးသွားရတယ်။ နို့မို့သာဖြင့် ကျုပ်သိသမျှခင်ဗျားတို့ အကြံအစည်တွေ တစ်ခုမှ မအောင်စေရဘူးမှတ်'

ကြိုး။ ။'သစ္စာဖေါက်တဲ့ခွေးသား'

ထွန်း။ ။'ခေါ်လေ ဘာပဲခေါ်ခေါ် ကျုပ်ကသည်းခံနိုင်တယ်။ ကျုပ်ကနိုင်ရတဲ့လူ၊ ခင်ဗျားတို့က ရှုံးရတဲ့လူ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဆူချင်

တိုင်းဆူ ဆဲချင်တိုင်းဆဲ။ ကျုပ်သည်းခံနိုင်ပါတယ်။ စိတ်မဆိုးပါဘူး။ ကျုပ်က စစ်မြေပြင်မှာ အသက်စွန့်ပြီးအမှုထမ်းလာခဲ့ရတော့ စစ်ပြီးလို့ ဖျင်းခြောက်ခြောက်နေရတဲ့အထဲမှာ ဦးစံရှားက ခင်ဗျားတို့လူစု ဖမ်းဖို့ အကြံကိုကျုပ်ခေါ်ပြောတော့ ကျုပ်ကသိပ်ဝမ်းသာပြီးလာခဲ့တာ စွန့်လည်း စွန့်ရတယ်၊ လူကောင်းသူကောင်းတွေကိုလည်း အသက်ဘေးမှ ကယ်ဆယ်ရတယ်။ ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို 'ခွေးသား' လို့ခေါ်ပေမဲ့ မိုးကောင်းတစ်မြို့လုံးက နက်ဖြန်ခါကျတော့ ကျုပ်ကို ကျေးဇူးရှင်ကြီးလို့ ခေါ်ကြလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားခေါ် တာကို ကျုပ် တစ်ဆိတ်ကလေးမှ မနာပါဘူး။ ခေါ်ချင်တာခေါ် သာခေါ် အားမနာနဲ့။ စစ်မြေပြင်မှာ သုံးနှစ်နီးပါး ကျုပ်အမှုထမ်းခဲ့တယ်။ နို့ပေမဲ့ ဒီမြို့မှာ ယခု ကျုပ်အလုပ်လုပ်ခဲ့ရတဲ့သုံးလလောက် ပျော်စရာမကောင်း ဘူး။ ပျော်ပါ့ဗျာ။ ကျုပ်ဖြင့် သိပ်ပျော်တာပဲ၊ ကျုပ်အလိုတော့ ဒီကနေ့ တောင် ခင်ဗျားတို့ လူစုကို ဖမ်းဖို့မဟုတ်သေးပါဘူး။ နို့ပေမဲ့ ဦးကြာနိုင် ရထားတဲ့ စာတစ်စောင်ဟာက သိပ်အရေးကြီးလေတော့ ဒီသတင်းကို ခင်ဗျားတို့ သိထားရင် နောင်ခင်ဗျားတို့ကိုအစုလိုက် အအုပ်လိုက် ဖမ်းဆီးဖို့ ခက်ခဲမယ့်အရေးကို ကျုပ်မြင်တဲ့အတွက် ဒီကနေ့ပဲ လောလော ဆယ်ဆယ် စီမံလိုက်ရတယ်။ ကျုပ်သဘောအရတော့ ငါးမြှားချိတ်မှာ မိထားတဲ့ ငါးကိုကြိုးရှည်ရှည်နဲ့ကစားသလို တဖြည်းဖြည်းကစားပြီး လိုချင် တော့မှ ဆောင့်တုတ်ဖမ်းသလိုဖမ်းယူချင်တာကိုးဗျ။ ကိုင်း တော်လောက် ပါပြီဗျို့။ ကိုစိုးညွန့်လုပ်ပေတော့ဗျာ။ ခင်ဗျားလူတွေကို ခေါ်သွားပေတော့။ ကျုပ် 'လက်ချာ' ကို ငြီးငွေ့ကုန်ကြပြီ ထင်ပါရဲ့'

ကိုသီဟမှာ ကိုကိုကြီး စေခိုင်းသည့်အတိုင်း မပြုံးကြည်ထံ စာ တစ်စောင်သွားရောက်ပေးပို့ထားပြီဖြစ်၏။ နောက်တစ်နေ့တွင် မိုးကောင်းဘူတာရုံသို့မြစ်ကြီးနားမှ မီးရထားဆိုက်ရောက်ချိန်၌ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် သားရေ

www.burmeseclassic.com

သေတ္တာကလေးတစ်လုံးနှင့် ရောက်လာသည်ဟု ဖော်ပြခါမှုနှင့်ပင် မပြုံး ကြည်ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ တွေးတောနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ကိုကိုကြီးနှင့် မပြုံး ကြည်တို့သည် မီးရထားနှင့်လိုက်ပါကြ၍ ရန်ကုန်မြို့ဆိုက်ရောက်သည်နောက်၊ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် ဦးပေါ်သစ်လည်း ဆိုက်ရောက် လာ၍ ကွန်တင်နင်တယ် ဟိုတယ်ကြီး၌ လက်ထပ်မင်္ဂလာအခမ်းအနား ကို သိုက်မြိုက်တင့်တယ်စွာ ဆောင်ရွက်ကြလေ၏။ ၄င်းလက်ထပ်ပွဲ၌ အကြီးအမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးသူမှာ စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှားပင် ဖြစ်ရာ၊ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများမှာ အချို့မင်္ဂလာဆောင်များ၏ ရာဇဝင်တွင် အဖိုးအထိုက်တန်ဆုံးလက်ဖွဲ့ ပစ္စည်းများရရှိသောမင်္ဂလာဆောင်ဟူ၍ မှတ်တမ်းတင်ထိုက်ပေ၏။ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများအနက် အင်္ဂလန်ပြည်သို့ ပထမတန်းနှစ်ယောက်အတွက် အသွားအပြန် လက်မှတ်တစ်စောင် ၅၀၀ဝိ တန် ချက်လက်မှတ်တစ်ခု အစိုးရကအိုးမြင့်သည့် ၆ လုံးပြူး သေနတ် တစ်လက်၊ လယ်မြေဧက ၅၀ အတွက် ဂရန်စာချုပ်စသည်မျှလောက်ကို ဖော်ပြခြင်းအားဖြင့် မည်မျှထိုက်တန်သည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ဖွယ်ရာရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် ကိုကိုကြီးက အထူးသဖြင့် မြတ်နိုးသော လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းမှာမူကား ဦးစံရှားကိုယ်တိုင် လက်မှတ်တစ်ခုထွင်းထုပါရှိသည့် လောဟာ(ရွှေငွေနှင့်ကြေးနက် များရောစပ်ထားသည့်) စီးကရက်ဘူးပင် ဖြစ်ချေသည်။

ဆတ်ဆတ်ကြွဂိုဏ်းသားများကိုစစ်ဆေးသောအခါ မိုးကောင်းမြို့တွင်မစစ်ဆေးဘဲ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့စစ်ဆေး၏။ အကြောင်းကား မိုးကောင်းနယ်မှာ ၄င်းဂိုဏ်းသားများ ထူထပ်ပေါများလှသောနယ်ဖြစ်သည့်အတွက် အနည်းနည်းအနှောင့်အယှက်ပြုကြမည်ကို ရှောင်ကွင်းလိုသောကြောင့်ဖြစ်ချေ၏။ ၄င်းအမှု၌ ဦးမိုးကြိုးသည် တစ်သက်တာပတ်လုံး မတရားသောနည်းအားဖြင့် စုဆောင်းလာသောပစ္စည်းများကို ဧရလိုသွန်၍ အသုံးပြုခဲ့၏။ ရန်ကုန်မြို့မှ နိုင်ငံကျော်

အင်္ဂလိပ်ဝတ်လုံကြီး နှစ်ယောက်၊ မြန်မာဝတ်လုံကြီးတစ်ယောက်၊ ကုလားဝတ်လုံကြီးတစ်ယောက်ကို ငှားရမ်းခုခံစေ၏။ သို့ရာတွင် ၄င်းတို့၏ အပြုအမူများကို ခရေစေ့တွင်းကျ ဂနသေချာစွာသိရှိပြီးသော ကိုကိုကြီးကိုယ်တိုင် သက်သေထွက် ဆိုခြင်းဖြစ်ရကား စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် မေးခွန်းများထုတ်ကြပါသော်လည်း အနည်းငယ်မျှ ယိမ်းယိုင်တိမ်းစောင်း စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြချေ။ ကိုကိုကြီးသည် မုန်းထားခြင်း၊ ဒေါပွခြင်း၊ နစ်နာစေလိုခြင်းသော စိတ်ထားများကို စွန့်ပယ်၍ မိမိသိရှိရသမျှကို ပြတ်ပြတ်သားသား၊ လေးလေးနက်နက် တည်ငြိမ်ကြည်လင်သော အသံဖြင့် ထွက်ဆိုလေ၏။ သို့ဖြစ်ရကား ဂိုဏ်းသားအားလုံးတို့မှာ အပြစ်ထင်ရှား၍ အမျိုးမျိုးသော အပြစ်ဒဏ်များ ချပေးစီရင်ခံကြရလေ၏။

ဦးမိုးကြိုးမှာ များစွာသော လူသတ်မှုများတွင် ဦးစီးကြိုးကိုင်ဖြစ်သည့်အလျောက် 'လည်ပင်းကြိုးတပ်၍ မသေမချင်းသတ်စေရန် အမိန့်' ချမှတ်ခြင်းခံရလေရာ ကိုကျောက်ဘီလူးနှင့် အခြားအမှုဆောင်သုံးဦးတို့မှာလည်း အလားတူ စီရင်ချက်မျိုးချမှတ်ခြင်းခံရလေသည်။ ကြွင်းကျန်သော ဂိုဏ်းသားများအနက်အချို့မှာ ထောင်တစ်သက်၊ အချို့မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၊ အချို့မှာ ၁၀-နှစ်စသည်ဖြင့် အပြစ်ပေးခြင်းခံရလေသည်။ အပေါ့ဆုံးသောအပြစ်ဒဏ်မှာ ထောင်ဒဏ် ၅-နှစ်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဆတ်ဆတ်ကြွဂိုဏ်းကြီး တစ်ခါတည်း ပျက်စီးကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ရာ မိုးကောင်းမြို့ပေါ်မှ မီလိုက်ရသူများသည် ၄င်းဂိုဏ်းကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို နောက်ပေါက်လူငယ်များအား ယနေ့တိုင် ပြန်ပြောင်းပြောပြလျက်ရှိကြလေသည်။

ရွှေဥဒေါင်း

◆◆◆

www.burmeseclassic.com